

813.00999

ด 895 ก

ว.3

วิเคราะห์ตัวละครในเรื่องสั้นของวิลลา แคเซอ

ห้องสมุดบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปริญญานิพนธ์

ของ

แก้วตา เจริญสุข

ว 1 พ.ค. 2535

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตร

ปริญญาดุษฎีบัณฑิต

มีนาคม 2532

ลิขสิทธิ์ เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

178752

วิเคราะห์ตัวละครในเรื่องสั้นของวิลลา แคเธอร์

บทคัดย่อ
ของ
แกวตา เจริญสุข

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

มีนาคม 2532

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นการวิเคราะห์ลักษณะของตัวละครนำในเรื่องสั้นของ วิลลา แคเซอ์ ตัวละครที่นำมาศึกษาจัดแบ่งออกเป็นสามกลุ่ม คือ ตัวละครวัยเยาว์ ตัวละครหญิง และตัวละครชาย สำหรับลักษณะของตัวละครที่นำมาวิเคราะห์ คือ ลักษณะทางกายภาพ สถานะทางเศรษฐกิจ และอุปนิสัย

(ผลของการศึกษานั้น นำเสนอในรูปของการพรรณาวิเคราะห์)

ผลของการศึกษาพบว่า

ตัวละครวัยเยาว์ในสังคมชนบทและในสังคมเมือง เล็กมีสุขภาพดีและมีร่างกายแข็งแรง ในขณะที่ตัวละครวัยเยาว์ในสังคมเมืองมีลักษณะทางกายภาพเปราะบาง แต่อย่างไรก็ตามอุปนิสัยของตัวละครจะคล้ายคลึงกัน คือ มีความช่างคิดช่างฝัน และรักกิจกรรม

สำหรับตัวละครหญิงนั้น พบว่า ทางด้านกายภาพ ตัวละครหญิงส่วนใหญ่ทั้งที่งามและไม่งาม จะมีลักษณะของเพศชายแทรกอยู่ ทางด้านเศรษฐกิจ - ตัวละครหญิงส่วนใหญ่พึ่งพาตนเองได้ แต่ไม่ว่ามีฐานะมีเงินหรือยากจน ตัวละครหญิงที่ทำงานทุกตัวต้องทำงานหนักแทบทั้งสิ้น สำหรับทางค่านอุปนิสัย พบว่า ตัวละครหญิงส่วนใหญ่จะมีอุปนิสัยค่อนข้างแข็ง แต่ก็มีความอ่อนไหวซ่อนอยู่ภายใน และพร้อมที่จะเสียสละเพื่อผู้อื่น

ตัวละครชายของแคเซอ์ จะมีลักษณะทางกายภาพสองกลุ่มใหญ่ ๆ คือ ลักษณะร่างกายใหญ่โตแข็งแรง ซึ่งส่วนใหญ่จะมีใบหน้าน้ำงาม และอีกกลุ่มหนึ่ง คือ ตัวละครที่มีร่างกายผอมบาง สถานะทางเศรษฐกิจของตัวละครชายมีตั้งแต่ยากจนที่สุด จนถึงร่ำรวย มีทั้งชาวนา ศิลปิน และนักธุรกิจ ตัวละครมีการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจค่อนข้างมาก และลักษณะเด่นของอุปนิสัยของตัวละครชาย คือ มีจิตใจอ่อนไหวและซื่อตรงต่อความรู้สึกของตนเอง

CHARACTERS IN WILLA CATHER'S SHORT STORIES

AN ABSTRACT

BY

KEOTA JAROENSUK

Presented in partial fulfillment of the requirement
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University

March. 1989

The purpose of this study was to analyze the leading characters in Willa Cather's short stories. The leading characters were divided into three main groups : child characters, female characters and male characters, each of which was analyzed in their physical appearances, economic status and characteristics.

(The research was presented in an analytical description.)

The findings were as follows :

Physically, the child characters in the country and in small towns were strong and healthy, while those in big cities were fragile. However, these child characters had one thing in common- they enjoyed fantasy and activities.

Regarding of female characters, most of them regardless of their beauty, were more or less masculine women. Most of them were economically independent, but no matter how rich or poor they were, they had to work hard. Most of the female characters had strong characteristics with hidden sentimentality.

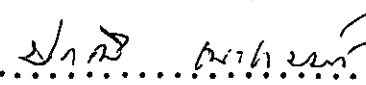
Cather's male characters could be physically set into two groups: those with strong and muscular bodies and those with delicate build. Economically, these male characters suffered economical changes more than the female characters did. And the most outstanding characteristics of the male characters were their sensitivity and their frankness.

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสอบ ใต้พิจารณา
ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

..........ประธาน

(รองศาสตราจารย์เสาวนีย์ อินทรภักดี)

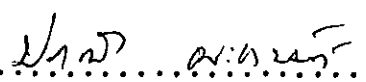
..........กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ปราณี ชนະชานันท์)

คณะกรรมการสอบ

..........ประธาน

(รองศาสตราจารย์เสาวนีย์ อินทรภักดี)

..........กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ปราณี ชนະชานันท์)

..........กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมทรง เจริญกุล)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศาสตราจารย์ ดร. สมพร บัวทอง)

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจากคณาจารย์
ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เกี่ยวข้องของหลายฝ่าย โดยเฉพาะรองศาสตราจารย์เสาวนีย์
อินทรภักดิ์ ประธานกรรมการที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ปรางค์ ชนะชานนท์
กรรมการที่ปรึกษา ซึ่งให้ความเอาใจใส่ ช่วยเหลือ แนะนำอย่างดียิ่งมาโดยตลอด
ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์สมทรง เจริญกุล กรรมการสมทบ
ที่ช่วยเหลือให้คำแนะนำ ทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ Dr. Richard Buckstead จาก St. Olaf College, Minnesota
ประเทศสหรัฐอเมริกา ได้ให้คำแนะนำในการดำเนินการศึกษาครั้งนี้

แหวทว เจริญสุข

สารบัญ

บทที่

หน้า

1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	5
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	5
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	5
	คำนิยามศัพท์เฉพาะ	5
	วิธีการศึกษาค้นคว้า	6
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
2	สภาพพื้นฐานทาง เศรษฐกิจและสังคมอเมริกันในปลายศตวรรษที่ 19 ถึง ต้นศตวรรษที่ 20 ชั่วประวัติ ผลงาน และ เรื่องย่อ	21
	สภาพพื้นฐานทาง เศรษฐกิจและสังคมอเมริกัน	21
	เศรษฐกิจตกต่ำครั้งใหญ่	33
	ชีวประวัติของวิลลา แคเธอร์ (1873 – 1947)	36
	เรื่องย่อของ เรื่องสั้นที่นำมาวิเคราะห์	55
3	วิเคราะห์ลักษณะของตัวละครในเรื่องสั้นของวิลลา แคเธอร์	79
	วิเคราะห์ตัวละครวัยเยาว์	80
	วิเคราะห์ตัวละครหญิง	107
	วิเคราะห์ตัวละครชาย	159

4	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	212
	สรุปและอภิปรายผลของการศึกษาค้นคว้า	212
	ข้อเสนอแนะ	250
	บรรณานุกรม	251
	ประวัติย่อของผู้วิจัย	256

ภูมิหลัง

ซินแคลร์ ลูวิส (Lewis. 1973 : 151) กล่าวว่า วิลลา แคเซอร์ เป็นบุคคลที่มีความสามารถชาวอเมริกันที่ควรค่าแก่การวิเคราะห์ศึกษามากที่สุดคนหนึ่ง

วิลลา แคเซอร์ (1893 - 1947) เป็นนักประพันธ์นวนิยายทั้งขนาดยาว และเรื่องสั้น นักเขียนบทความ (essayist) นักหนังสือพิมพ์ และกวี นิยายของเธอนั้นประทับอยู่ในความทรงจำของผู้อ่านชาวอเมริกัน เพราะนวนิยายเหล่านั้นเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับประเทศสหรัฐอเมริกา (Tietjens. 1983 : 93)

งานส่วนใหญ่ของวิลลา แคเซอร์ มักเป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นในภูมิประเทศที่ห่างไกลออกไป เช่น ความซวยแค้นหรือคินแค้นที่กำลังได้รับการบุกเบิก ผู้คนที่อาศัยอยู่ในบริเวณเช่นนี้ ในนวนิยายของ วิลลา แคเซอร์ มักจะมีนิสัยดี มีความเมตตา กรุณา มีไมตรีจิต อีกทั้งยังเป็นคริสตศาสนิกชนที่เคร่งในหลักธรรม และทำดีกับทุกคนเป็นชนชั้นกลาง (Fadiman. 1983 : 95) นักเขียนและนักวิจารณ์งานท่านก็ให้ข้อคิดว่า ตัวภูมิประเทศ ยืนเด่นเป็นสัญลักษณ์ของพลัง อิสรภาพ ความกระปรี้กระเปร่า ความรัก ความจริง และวิหิงสาว (Schneider. 1973 : 166) และในคินแค้นทบทวนการห่างไกลความเจริญ เช่น เขตชายแดน เขตแรกบุกเบิกนี้เองที่ทำให้วีรกรรม (Heroism) ของมนุษย์เป็นที่เห็นเด่นชัด (Hicks. 1983 : 98)

จากการศึกษาบทความวิจารณ์งานเขียนของวิลลา แคเซอร์ ทำให้สรุปได้ว่าตัวละครที่เป็นนักบุกเบิก ซึ่งโดยมากเป็นชาวต่างชาติที่อพยพเข้ามาในคินแค้นภาคตะวันตก ประเทศสหรัฐอเมริกานั้นมีความเป็นวีรบุรุษและวีรสตรี มีความอดทนสูง ทั้งต่อความลำบากและความยากจน เช่น ตัวละครเอกของนวนิยาย O Pioneers! และ My Antonia

แต่นอกจากความตั้งใจจริงแล้ว พวกเขายังมีความรู้สึกอ่อนไหวต่อความงามอีกด้วย เช่น Tom Outland ตัวละครในนวนิยายเรื่อง The Professor's House (Hicks. 1983 : 97) และลักษณะเด่นอีกอย่างของบุคคลในแถบนี้คือ มีศรัทธาแรงกล้าในศาสนาคริสต์ รู้ว่าอะไรควรหรือไม่ควร มีความรู้สึกอ่อนไหวต่อการทำความดีและความชั่ว (Holfman. 1973 : 162) เห็นศาสนาและกิจกรรมทางศาสนาเป็นสิ่งที่นำมาซึ่งความสุข ความอบอุ่นทั้งทางกายและจิตใจ (Feger. 1983 : 105)

ในแง่ของตัวละครในนวนิยายของ วิลลา แคเซอร์ นั้น ทริลลิง (Trilling. 1973 : 163) กล่าวว่า ความสามารถในการสร้างตัวละครของวิลลา แคเซอร์อยู่ในวงแคบ กล่าวคือ ในแง่ของความสัมพันธ์ของตัวละครชายและตัวละครหญิง มักปรากฏในรูปแบบของความสัมพันธ์ของพ่อกับลูก แม่กับลูก มากกว่าที่จะเป็นความสัมพันธ์ทางคู่สาวและเฟคิแมน (Fadiman) ก็มีความคิดคล้ายกัน โดยยกตัวอย่างจากนวนิยายเรื่อง The Song of the Lark ว่าวิลลา แคเซอร์ ...

"... บรรยายความสัมพันธ์ฉันท์คู่สาวระหว่าง Thea ตัวละครสำคัญฝ่ายหญิงกับตัวละครชายอย่างไม่เห็นจริง คลุมเครือ แต่สามารถบรรยายความรักของ Thea กับ Dr. Archie ตัวละครชายอีกตัวหนึ่งได้อย่างอบอุ่น มีชีวิตชีวาและชัดเจนกว่า เพราะเป็นความรักซึ่งไม่มีความรู้สึกทางเพศมาเกี่ยวข้อง ..."

และยังมีความเห็นเพิ่มเติมอีกว่า วิลลา แคเซอร์ ยังมีจุดบกพร่องในการบรรยายลักษณะความเป็นชายที่สมบูรณ์แบบในแง่ของความรู้สึกนึกคิด ตัวละครชายของเขोजึงออกมาในรูปของการเลียนแบบกริยาท่าทางของผู้ชาย เช่น การกินเก่ง ค้มเก่งและความประพฤติกิเลสของตัว ๆ ไปเท่านั้น (Fadiman. 1983 : 95)

เมื่อกลับมามองดูลักษณะอื่น ๆ ของตัวละครฝ่ายชายบ้างก็จะพบว่า ตัวละครชาย

ที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับตัวละคร เอกฝ่ายหญิงนั้นมักจะมีลักษณะคล้ายกว่าตัวละครหญิงหรือไม่เช่นนั้นก็ต้องทนทุกข์ทรมาน เช่น ศาสตราจารย์ Godfrey St. Peter ตัวละครเอกฝ่ายชายในนวนิยายเรื่อง The Professor's House ต้องเผชิญกับความทะเยอทะยานอันน่ากลัวของภรรยาและลูกสาวคนหัวปี (Kazin. 1983 : 99) ในขณะเดียวกัน Henry Colbert ตัวละครสำคัญฝ่ายชายในเรื่อง Sapphira and the Slave Girl ก็ต้องเผชิญกับความหึงหวงของ Sapphira - ภรรยาของเขา Henry นั้นเป็นคนสุภาพ เป็นนายที่ศิของทาสแต่ก็อ่อนแอมากที่เดียว เขาขลาดมากจนกระทั่งไม่กล้าทำอะไรช่วยให้นancy ให้ออกพ้นจากการปลุกปล้ำของหลานชายของเขา ความคำสั่งของ Sapphira Nancyเป็นทาสสาวซึ่งถูก Sapphira สงสัยว่ามีความสัมพันธ์กับ Henry ซึ่งที่จริงแล้ว Henry รัก Nancy เหมือนลูก (Stouck. 1983 : 109) และเช่นเดียวกันในนวนิยายเรื่อง O Pioneers! ขณะที่ Alexandra ตัวละครเอกเด็กสาวที่แข็งแกร่งคงาม มีความตั้งใจจริง มีจิตใจหาหาญเหมือนผู้ชาย เป็นลูกที่พ่อไว้วางใจ (Stouck. 1983 : 112) แต่ Emil และ Carl น้องชายของเธอกลับเป็น "... เด็กหนุ่มที่นุ่มนวลทางอ่อนแอ พึ่งพาตนเองไม่ได้ คามีแววอ่อนไหวเหมือนแววศิลปิน" (Dell. 1982 : 67) มีความรู้สึกต่อคำนำที่สาวอย่างเงียบ ๆ อีกด้วย (Cooper. 1983 : 92)

ในค่านิยมบาทของตัวละครนั้น ตัวละครชายและตัวละครหญิงมักจะมีลักษณะกลับกันเช่นในนวนิยายเรื่อง O Pioneers! และ My Antonia ผู้หญิงจะมีน้ำอคน้ำทนนำชัยชนะมาสู่ผืนดินในขณะที่ผู้ชายจะใจไม่สู้ จิตใจยอมรับความพ่ายแพ้แต่แรก (Hoffman. 1973 : 160)

ตัวละครสำคัญฝ่ายหญิงของวิลลา แคเธอร์ มักเป็นผู้หญิงที่เฒ่า มีผู้ชายที่มีลักษณะคล้ายกว่าคอยห้อมล้อมหรือชื่นชมบูชาอยู่ห่าง ๆ ผู้หญิงเหล่านี้สามารถเผชิญหน้ากับความล้มเหลวความหายนะได้อย่างไม่สะทกสะท้าน เช่น Thea Kronborg ตัวละครสำคัญ

ฝ่ายหญิงจากนวนิยายเรื่อง The Song of the Lark ยอมสละชีวิตสมรส ความรัก และท้ายที่สุดมิตรภาพเพื่อความเป็นศิลปิน (Geismar. 1973 : 155) และ Sapphira ตัวละครสำคัญของนวนิยายเรื่อง Sapphira and the Slave Girl แม่ของลมป่วย และกลายเป็นคนพิการไป แต่ก็สามารถเผชิญหน้ากับความตายได้อย่างใจเย็น (Skaggs. 1983 : 117)

และจากนวนิยายเรื่อง O Pioneers! อันเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับการต่อสู้ คิรนของผู้อพยพชาวต่างชาติในภาคตะวันตกของประเทศสหรัฐอเมริกา ตัวละครสำคัญ ฝ่ายหญิง คือ Alexandra ก็มีนิสัยใจคอคล้าย ๆ กับ Antonia จากเรื่อง My Antonia กล่าวคือ เป็นคนกล้า เป็นนักสู้ ซึ่งอุทิศวัยเยาว์ พละกำลังและความงาม ของคนในการต่อสู้กับงาน บุกเบิกดินแดนอันแสนจะทุรกันดาร (Cooper. 1983 : 92) ซึ่งในที่สุดเธอก็ประสบความสำเร็จและกลายเป็นผู้นำของชุมชน (Stouck. 1983 : 112)

ในขณะที่ Alexandra เป็นตัวละครที่มีลักษณะไม่ซับซ้อนนัก (Stouck. 1983 : 112) แต่ Sapphira ตัวละครสำคัญฝ่ายหญิงในนวนิยายเรื่อง Sapphira and the Slave Girl เป็นตัวละครที่มีลักษณะซับซ้อน เพราะเธอเป็นทั้งตัวร้ายที่ทุกคนแสนจะเกลียดและแม่พระที่แสนจะอารีอารอบ วิลลา แคเชอร์ ต้องการชี้แนะให้ผู้อ่าน ตระหนักว่าทั้งความดีและความชั่วของ Sapphira นั้น เกิดมาจากแหล่งเดียวกัน นั่นคือ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความสามารถในการพึ่งพาตนเอง ความหัวรั้น ความหยิ่งผยอง ความใจช้า และความรักตนเองของเธอ (Skaggs. 1983 : 116 - 117)

จากการศึกษางานวิจารณ์ผลงานต่าง ๆ ของวิลลา แคเชอร์ ผู้วิจัยพบว่า นักวิจารณ์มักกล่าวถึงแต่ตัวละครในนวนิยายเรื่องยาวทั้งสิ้น ผู้วิจัยจึงมีข้อสงสัยว่าในเมื่อ วิลลา แคเชอร์ ใ้แต่งเรื่องสั้นไว้เป็นจำนวนมากนั้น ตัวละครชาย ตัวละครหญิง และ ตัวละครวัยเยาว์จะมีลักษณะเฉพาะคนหรือไม่อย่างไร

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อศึกษาลักษณะของตัวละครวัยเยาว์ ตัวละครชาย และตัวละครหญิง
ในเรื่องสั้นของวิลลา แคเธอร์

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ทำให้เข้าใจลักษณะของตัวละครวัยเยาว์ ตัวละครชาย และตัวละครหญิง
ในเรื่องสั้นของวิลลา แคเธอร์

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

จะมุ่งศึกษาเฉพาะเรื่องสั้นของวิลลา แคเธอร์ จำนวน 43 เรื่อง และ
ตัวละครที่น่ามาวิเคราะห์จะเป็นตัวละครที่มีบทบาทสำคัญต่อการดำเนินเรื่อง

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. ตัวละครหญิง หมายถึง ตัวละครหญิงที่มีบทบาทมากในเรื่องสั้น
2. ตัวละครชาย หมายถึง ตัวละครชายที่มีบทบาทมากในเรื่องสั้น
3. ตัวละครวัยเยาว์ หมายถึง ตัวละครชายและตัวละครหญิงที่มีอายุไม่เกิน

16 ปี

4. ลักษณะของตัวละครวัยเยาว์ หมายถึง ลักษณะทางกายภาพและอุปนิสัย
5. ลักษณะของตัวละครชายและตัวละครหญิง หมายถึง ลักษณะทางกายภาพ

สถานะทางเศรษฐกิจ และอุปนิสัย

วิธีการศึกษาค้นคว้า

1. ศึกษาประวัติ ผลงาน และบทวิจารณ์ผลงานของวิลลา แคเชอร์ จากเอกสารที่เกี่ยวข้อง
2. ศึกษาสภาพเศรษฐกิจและสังคมทั่วไปของประเทศสหรัฐอเมริกาตั้งแต่ปลายศตวรรษที่ 19 ถึง 20
3. ศึกษาเรื่องสั้นของวิลลา แคเชอร์
4. วิเคราะห์ตัวละครในเรื่องนั้น
 - 4.1 ตัวละครวัยเยาว์
 - 4.1.1 ภายนอก
 - 4.1.2 อุปนิสัย
 - 4.2 ตัวละครชาย
 - 4.2.1 ภายนอก
 - 4.2.2 ฐานะทางเศรษฐกิจ
 - 4.2.3 อุปนิสัย
 - 4.3 ตัวละครหญิง
 - 4.3.1 ภายนอก
 - 4.3.2 ฐานะทางเศรษฐกิจ
 - 4.3.3 อุปนิสัย
5. สรุปลักษณะเฉพาะตัวของตัวละครวัยเยาว์ ตัวละครชาย และตัวละครหญิง
6. เสนอผลงานการศึกษาในรูปแบบของการพรรณนาวิเคราะห์

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาประวัติของวิลลา แคเซอร์ จากเอกสารต่าง ๆ ก็สรุปได้ ประการหนึ่งว่า วิลลา แคเซอร์ เป็นคนสองสมัย กล่าวคือ เธอมีชีวิตและผลงานทั้งในปลายศตวรรษที่ 19 และต้นศตวรรษที่ 20

ในช่วงปลายศตวรรษที่สิบเก้าต่อกับต้นศตวรรษที่ยี่สิบ สหรัฐอเมริกาเริ่มเป็นประเทศที่มีความเป็นปึกแผ่น การอพยพแสวงหาที่ดินใหญ่ที่อุดมสมบูรณ์ทางภาคตะวันตก การค้นทองคำใหม่ เมืองเล็กเมืองใหญ่เกิดขึ้นเรื่อย ๆ และต่อมาผู้คนเริ่มละทิ้งการถือกรรมสิทธิ์ในไร่เข้าไปทำงานในเมือง การมีชีวิตแบบต่างคนต่างอยู่เริ่มหมดไป ผู้คนเห็นคุณค่าของการอยู่ร่วมกันมากขึ้น (ฉันทนา ไชยชิต. 2522 : 389 - 394)

นักเขียนและกวีในยุคนี้ ยึดหลักการเขียนแบบสมจริงหรือสัจนิยม, (Realism) และหลักธรรมชาตินิยม / (Naturalism) เช่น มาร์ค ทเวน (Mark Twain) นำชีวิตอันขมขื่นในระบอบอุตสาหกรรมมาตีแผ่ สตีเฟน เครน (Stephen Crane) นำความยากไร้ของแหล่งเสื่อมโทรมมากล่าวถึง เฮนรี เจมส์ (Henry James) นำวิถีการทางจิตวิทยาวิเคราะห์มาใช้ในรูปของการวิเคราะห์ความชั่วร้ายของชีวิตที่เกิดจากความโลภ (ฉันทนา ไชยชิต 2522 : 395 - 396)

สำหรับในต้นศตวรรษที่ 20 สหรัฐอเมริกาต้องเผชิญกับภาวะสงครามโลก เศรษฐกิจตกต่ำและปัญหาการเมืองระหว่างประเทศ ลักษณะวรรณคดีในยุคนี้ ถึงแม้จะมีนักเขียนใหม่มีแนวความคิดใหม่อยู่มาก แต่แก่นเรื่องที่แท้จริง คือ การแสวงหาความรักและอิสระเสรี (ฉันทนา ไชยชิต. 2523 : 1 - 8)

แต่อย่างไรก็ตามวรรณกรรมในต้นศตวรรษที่ 20 นี้ มีผู้สนใจน้อยมากนับได้ว่า ยุคดังกล่าว เป็นยุคแห่งความสำเคี้ยวของนักเขียนอเมริกันพอสมควร สำนักพิมพ์ต่าง ๆ ปิดกิจการล้มละลายไปหลายแห่ง คนอ่านหนังสือประเภทวรรณกรรมต่าง ๆ ในสมัยนั้นก็คือ หญิงสาวที่มีการศึกษาคำ มหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกาค้างพาดักมองข้ามนักประพันธ์ชาว

อเมริกัน และหันไปสรรเสริญ ใส่ใจกับนักประพันธ์ยุโรปมากกว่า (Cowley . 1975 : XXV - XXVII)

ในระหว่างปี 1910 - 1920 เริ่มมีผู้อ่านงานเขียนต่าง ๆ ด้วยความสนใจพอสมควร งานเขียนช่วงนี้มักเป็นเรื่องราวภายในประเทศ เช่น ชีวิตชาวบ้าน คินเคน บุกเบิก เป็นต้น นักเขียนส่วนใหญ่จะใส่ใจกับเนื้อเรื่องมากกว่ากลวิธีการเขียน นักประพันธ์ที่ให้ความสนใจกับกลวิธีการเขียนมีไม่กี่คน เช่น เอเลียต (T.S. Eliot) ฟรอสต์ (Robert Frost) และแคเธอร์ (Willa Cather) นับแต่ปี 1920 - 1930 นักเขียนเริ่มเดินทางออกนอกประเทศ แสวงหาวัตถุดิบมาเขียน ประเทศที่พวกเขาไปมักเป็นประเทศในทวีปยุโรป ปี 1930 - 1940 มีนักเขียนใหม่ ๆ มากมาย มีผลงานออกมามาก แ่งงานที่ถือว่าเยี่ยมยอดนั้นมีน้อยเหลือเกิน (Cowley. 1975 : XXV - XXX)

วิลลา แคเธอร์ เป็นนักเขียนผู้หนึ่งที่เป็นผลผลิตของยุคทั้งสอง ความสามารถของเธอเป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวางทั้งในหมู่นักอ่านและนักวิจารณ์ เรื่องที่แคเธอร์เขียนส่วนใหญ่เป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นในเขตบุกเบิก ของสหรัฐอเมริกา เพราะเป็นเรื่องที่เธอคุ้นเคย รู้จักได้เห็นได้ยินได้ฟังมาตั้งแต่วัยเด็ก และเมื่อเปรียบเทียบกับปัจจุบันของเธอ แคเธอร์เห็นคุณค่าของการดำรงชีวิตของผู้คนในอดีตมากกว่าของผู้คนร่วมสมัยปัจจุบันของเธอ ตัวละครมักจะมีปัญหาในการปรับตัวปรับใจให้มีความสุขหรือพอใจกับสภาพชีวิตใหม่ ๆ เช่น ในนวนิยาย เรื่อง My Mortal Enemy, A Lost Lady และ One of Ours หรือชี้ให้เห็นภัยจากความเห็นแก่ตัวของสังคมการค้า เช่น ในนวนิยาย O Pioneers! My Antonia และ A Lost Lady (Randall. 1983 : 101 - 102) คุณค่าอันหนึ่งที่วิลลา แคเธอร์ ฝังใจมาก คือ ความเป็นวีรบุรุษ (Heroism) และความเป็นวีรบุรุษนั้นเป็นสิ่งที่เห็นได้ชัดในอดีต และในเซกกันการของชายแดนที่มนุษย์ต้องต่อสู้กับธรรมชาติ เช่น ในนวนิยาย Death Comes for the Archbishop, Shadows on the Rock (Hicks. 1983 : 9) ซึ่งบุรุษ (Brooks. 1973 : 160) นักวิจารณ์นวนิยายผู้หนึ่ง

กล่าวว่า ความคิดนี้คล้ายความคิดของจอยส์ (Jame Joyce) ในนวนิยายเรื่อง Ulysses ซึ่งแสดงความชื่นชมและสรรเสริญวัฒนธรรมเก่า ๆ ที่สูญหายไปจากสังคมร่วมสมัย

แต่ในงานเขียนของวิลลา แคเซอร์ ก็ยังมีบางสิ่ง บางอย่างที่เป็นปัจจุบันปรากฏอยู่ คือ ศิลปะ และชีวิตของศิลปิน โดยเฉพาะศิลปินนักร้อง (Brooks. 1973 : 160) ซึ่งพบเห็นไคบ่อยครั้งในงานของเธอ เช่น The Song of the Lark, One of Ours และในเรื่องสั้นชุด Youth and the Bright Medusa (Rapin. 1983 : 93)

วิลลา แคเซอร์ เป็นนักเขียนสตรีชาวอเมริกันที่คร่ำหวอดอยู่กับงานเขียนมาเป็นระยะเวลาอันยาวนาน และผลที่สุดเธอก็เป็นนักเขียนชั้นแนวหน้าคนหนึ่งของสหรัฐอเมริกา (Mencken. 1983 : 92 - 93) งานของเธอจึงความีลักษณะเป็นอเมริกันโดยแท้ (Edel. 1973 : 161) มีลักษณะเป็นการวิจารณ์และวิเคราะห์ ประสบการณ์ ความฝัน และความเป็นจริงของชาวอเมริกัน (Miller. 1973 : 167) ซึ่งสิ่งเหล่านี้ฝังอยู่ในสายเลือดของชาวอเมริกันทุกคน และทำให้อ่านของเธอจกจำเรื่องที่เธอเขียนได้อย่างไม่มีวันลืม (Tietjens. 1983 : 93)

เหตุผลอีกประการหนึ่งซึ่งทำให้งานของวิลลา แคเซอร์ เป็นที่ชื่นชอบ ก็คือ ความมีชีวิตชีวาของงานเขียน ความมีเหตุผล และความหมกมุ่นของภาษา อีกทั้งตัวแคเซอร์เองก็เป็นศิลปินที่มีความสามารถและความกระตือรือร้น (Cornelly. 1973 : 156) เป็นศิลปินนักเขียนที่ได้รับการศึกษา การฝึกฝนและประสบการณ์ในการเขียนเป็นอย่างดี (Lee. 1973 : 206) และสิ่งที่ทำให้งานของเธอมีค่า เป็นมากยิ่งขึ้นกว่า "Best Sellers" คือ ความจริงใจและความเข้าใจในงานเป็นอย่างดี (The Critic. 1983 : 92)

วิลลา แคเชอร์ ได้รับการยกย่องและถูกเปรียบเทียบว่ามีคุณสมบัติเหมือนนักประพันธ์ชื่อดังในแง่มุมต่าง ๆ กัน เช่น เขียนเรื่องราวของชาวชายแดน โดยมีภูมิประเทศในสหรัฐอเมริกาเป็นฉากของเรื่องเหมือน คุเปอร์ (James Fenimore Cooper. 1789 - 1851) เป็นศิลปินสร้างสรรค์ (creative artist) เหมือน ฮอว์ธอร์น (Nathaniel Hawthorne. 1804 - 1864) เป็นนักเขียนเชิงปรัชญา คลายเมลวิลล์ (Herman Melville. 1819 - 1891) เป็นผู้เชื่อมโยงวัฒนธรรมของอเมริกากับวัฒนธรรมยุโรป เช่นเดียวกับ เจมส์ (Henry James. 1843 - 1910) (Edward A. Bloom and Lillian D. Bloom. 1983 : 103 - 104) และสนใจการเขียนข้อความโฆษณาทาง कामเหมือนจูเวทท์ (Sara Orne Jewett) (Hoffman. 1973 : 160)

วิลลา แคเชอร์ ยึดหลักปรัชญาใดในการเขียนนั้นยังเป็นที่ถกเถียงกันอยู่ เฟเจอร์ (Feger. 1973 : 105) กล่าวว่า วิลลา แคเชอร์ เป็นนักเขียนเชิงสัญลักษณ์ (Symbolism) ซึ่งเห็นได้ชัดในนวนิยาย My Antonia ซึ่งเธอให้ความมืดและความหนาว เป็นสัญลักษณ์ของความอ่อนแอของคน แคเชอร์ (Hatcher. 1973 : 202) กล่าวว่า วิลลา แคเชอร์ เป็นทั้งนักเขียนเชิงสัจนิยม (Realist) เชิงธรรมชาตินิยม (Naturalist) เชิงเสียดสี (Satirist) และเชิงเพ้อฝัน (Romanticist) ซึ่งเป็นความเห็นที่ขัดแย้งกับความเห็นของไดเชส (Daiches. 1973 : 159) ที่ว่า วิลลา แคเชอร์ ไม่ได้เป็นนักเขียนในกลุ่มใดทั้งสิ้น ส่วนวิลลา แคเชอร์เองกล่าวว่า เธอเป็นนักเขียนเชิงสัจนิยม สะท้อนภาพชีวิตจริง ซึ่งยึดหลักการบรรยายแบบธรรมชาตินิยม นั่นคือ ไม่เห็นด้วยกับการบรรยายที่มีรายละเอียดมากจนดูรุงรัง และไม่เห็นว่าควรจะให้หาที่ต่อต้านสังคม ความคิดทางสังคม การเมือง ฯลฯ แทรกซึมเข้ามาในนวนิยาย (Milton A. Stern and Seymour L. Gross. 1975 : 26)

นวนิยายเรื่องยาวของวิลลา แคเซอร์ ถูกวิพากษ์วิจารณ์ว่าเป็นนวนิยายที่ไม่
มีพล็อตของเรื่อง เป็นนวนิยายที่เหมือนการเล่าเรื่องประวัติศาสตร์ นั่นคือ เล่าเรื่อง
ไปเรื่อยๆ ตามลำดับของเวลา (Canby. 1973 : 204) และการดำเนินเรื่อง
ส่วนใหญ่จะมีตัวผู้เล่าเรื่อง และบ่อยครั้งที่ผู้เล่าเรื่อง เล่าเรื่องราวของตนเองมาก
เกินไปจนทั้งโครงเรื่องและข้อคิดของเรื่องไขว้เขวไป (Daiches. 1973 : 159)
และที่น่าสนใจอีกประการหนึ่ง คือ นวนิยายเรื่องยาวของเขามักมีเรื่องสั้นแทรกอยู่เสมอ
ซึ่งคล้ายแนวการเขียนของ กี เกอ โมปัสซังต์ (Guy De Maupassant) (Auchincloss.
1973 : 165) เรื่องสั้นเหล่านี้มาจากความทรงจำในวัยเด็กของเธอ ทำให้นวนิยายของ
เธอ เช่น My Antonia และ The Song of the Lark คล้ายกับเป็นการนำเอา
เรื่องสั้นมา ประคิประคอกกันเป็นเรื่องยาว ทำให้เรื่องยาวมีลักษณะเป็นตอน ๆ
(Berthoff. 1973 : 165) เรื่องสั้นที่ปรากฏอยู่ในนวนิยายเรื่องยาวของแคเซอร์
นั้น ส่วนใหญ่เป็นเรื่องเศร้า ๆ เช่น เรื่องราวของการสูญเสีย และความตาย
(Feger. 1983 : 107)

วิลลา แคเซอร์ เริ่มเขียนเรื่องสั้นมาก่อนที่จะแต่งนวนิยายเรื่องยาว เรื่อง
สั้นของเขามีทั้งดีและไม่ดี และเธอรู้สึกท้อใจมากในระยะแรก ที่เธอเขียนเรื่องไม่ได้ดี
แต่ต่อมาเธอได้รับคำแนะนำจาก จู เว็ทท์ (Sarah Orne Jewett) นักเขียนนวนิยาย
สตรีชาวอเมริกันที่เขียนนวนิยายเกี่ยวกับท้องถิ่นแถบนิวอิงแลนด์ (New England) ว่า
แคเซอร์ควรเขียนเรื่องตามความจริง อย่าปกปิด หรือบิดเบือนอะไร อย่าเขียนเพื่อเอาใจ
นิตยสารจงเขียนไปตามความรู้สึกจริง ๆ (F.H.. 1982 : 71) แคเซอร์ทำตาม
คำแนะนำดังกล่าวและประสบผลสำเร็จที่สุดในเวลาต่อมา เมนเคิน (Mencken) นักวิจารณ์ที่มี
ชื่อเสียงในสมัยเดียวกับ วิลลา แคเซอร์ กล่าวว่า แคเซอร์สามารถเขียนเรื่องออกมาได้
อย่างง่ายดายด้วยภาษาที่งดงาม และความสามารถทางศิลปะของเธอทำให้ผู้อ่านเกิดความ
ซาบซึ้งกับงานของเธอได้เป็นอย่างดี และเรื่องที่เธอเขียนก็ดีกว่า เรื่องอื่น ๆ ในสมัยนั้น

(Mencken. 1983 : 92) " ... และกลวิธีที่หักมุมของเรื่อง แดเชอร์ก็ทำได้จริง ๆ ... " (Foley. 1975 : 402) เรื่องสั้นบางชุด เช่น ชุด Obscure Destinies ได้รับการยกย่องว่า เป็นเรื่องสั้นที่มีความเป็นอมตะ เปรียบได้กับดนตรีของ โมซาร์ท (Mozart) และวากเนอร์ (Wagner) เป็นชุดรวมเรื่องสั้นที่ทุกคนควรมีไว้ประจำบ้าน (William. 1983 : 94) เช่นเดียวกับนวนิยายเรื่องยาว เรื่องสั้นของวิลลา แดเชอร์มักเป็นเรื่องของชาวต่างชาติต่างถิ่นที่มาตั้งรกรากอยู่ในสหรัฐอเมริกา เรื่องสั้นจำนวนสี่ในแปดเรื่องที่วิลลา แดเชอร์ แต่งก่อนที่จะเดินทางย้ายออกจากเนบัสกา ในเดือนมิถุนายน ปี ค.ศ. 1896 คือ เรื่อง "Peter" "Lou, the Prophet" "The Clemency of the Court" และ "On the Divide" เป็นเรื่องเกี่ยวกับชาวโบฮีเมียน ชาวเค็มมาร์ค ชาวรัสเซีย และชาวฮอว์เวย์โนง์ ของความพยายามที่จะปรับตัวให้เข้ากับชีวิตในสภาพแวดล้อมใหม่ที่เป็นสภาพแวดล้อมที่ลำบากต่อการดำรงชีวิต และเรื่องสั้นทั้งสี่เรื่องนี้ต่อมาปรากฏเป็นส่วนหนึ่งในนวนิยายเรื่องยาว เช่น "Peter" ปรากฏในนวนิยายเรื่อง My Antonia "Lou, the Prophet" ใน O Pioneers! การบรรยายภาพของลักษณะภูมิประเทศในเรื่องสั้นเหล่านี้ รวมทั้งเรื่อง "Eric Hermannson's Soul" ซึ่งตีพิมพ์ในปี 1900 วิลลา แดเชอร์ สามารถบรรยายฉากจนกระทั่งผู้อ่านสามารถรู้สึกถึงความศักดิ์สิทธิ์ของผืนแผ่นดินและความเป็นเอกลักษณ์ของผืนที่ราบในรัฐเนบัสกาได้ (Bennet. 1965 : XXVI - XXVII)

ส่วนเรื่องสั้นอีกสามเรื่องที่แต่งในเวลาพร้อม ๆ กันนี้ คือ "A Son of the Celestial" "A Night at Greenway Court" และ "A Tale of the White Pyramid" เป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นนอกเขตรัฐเนบัสกา และเป็นเหตุการณ์ในอดีต ตัวละครหลักของเรื่องก็ยังคงเป็น ชาวต่างชาติหรือผู้อพยพชาวต่างชาติเหมือนในเรื่องก่อนๆ แม้แต่เรื่อง "The Fear That Walks by Noonday," ซึ่งวิลลา แต่งไว้เมื่อครั้งที่เธอเรียนอยู่ในระดับมหาวิทยาลัย ก็ยังเป็นเรื่องของสิ่งเหนือธรรมชาติ เรื่องของภูติผี

ซึ่งอาจจัดได้ว่าเป็นตัวละครซึ่งมาจาก "ดินแดนอื่น" (Bennet. 1965 : XXVII)

ในช่วงเวลา 6 ปี จากเดือนกรกฎาคม 1896 ถึงฤดูใบไม้ร่วง ปี 1902 วิลลา แคเซอร์ มีผลงานเรื่องสั้นที่จัดว่าคือออกมามากมาย ในปี 1986 เธอเขียนเรื่องสั้นให้นิตยสาร Home Monthly และมีเรื่องสั้นของเธอออกมา 5 เรื่อง คือ

"The Burglar's Christmas" "The Princess Baladina- Her Adventure"

"The Strategy of the Were-Wolf Dog" "Tommy, the Unsentimental" และ "The Count of Crow's Nest" เรื่อง "The Princess Baladina-Her Adventure"

และ "The Strategy of the Were-Wolf Dog" เป็นนิทานสำหรับเด็กซึ่งวิลลา แคเซอร์แต่งขึ้นเพื่อเล่าให้ห้อง ๆ ของเธอฟัง (Bennet. 1965 : XXVIII)

"Tommy," นั้นเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นในเมือง Southdown เมืองที่วิลลาสมมติขึ้นมาโดยใช้บรรยากาศของเมือง Red Cloud ทอมมีเป็นตัวละครหญิงมีส่วนคล้ายวิลลา แคเซอร์หลายประการ เช่น มีความประพฤติกเป็นทอมบอย มีเพื่อนเป็นชายสูงอายุ การที่ทอมมีต้องยอมสละคนรักให้เพื่อนสนิทของเธอนั้น มีนักวิจารณ์บางท่านมองในมุมกลับว่า ทอมมีเสียเพื่อนหญิงให้กับเพื่อนผู้ชายของเธอ (Robinson. 1983 : 78) ส่วนเรื่อง

"The Count of Crow's Nest" วิลลา แคเซอร์ แต่งโดยได้แรงคลาใจจากการอ่านงานของ แอนโทนี โฮป (Anthony Hope : ผู้ประพันธ์ The Prisoner of

Zenda) "The Count of Crow's Nest " เป็นเรื่องราวของคนที่ถูกอาศัยอยู่ในห้องเช่าราคาถูก (Boarding house) และชีวิตของนักร้องโซปราโนในเมืองใหญ่

ในปี 1897 - 1902 งานหลักของวิลลา แคเซอร์ คือ งานหนังสือพิมพ์ เธอเป็นผู้รายงานข่าวและนักวิจารณ์ ในระยะเวลานี้ วิลลา แคเซอร์ ได้ถูกละครโอเปร่าเสมอ ดังนั้นเรื่องสั้นของเธอส่วนใหญ่จึงเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับนักร้องโอเปร่า นักแสดง นักประพันธ์ และนักแต่งเพลงในเมืองใหญ่ เช่น "Nanette : An Aside" และ "A Singer's Romance" ในเรื่องสั้นเหล่านี้ วิลลา แคเซอร์ ได้แทรกความคิดเห็น

ของเธอเกี่ยวกับหลักของสุนทรียศาสตร์ และความสำเร็จของศิลปินลงไปด้วย ในเรื่อง "The Prodigies" อันเป็นเรื่องเกี่ยวกับศิลปินนักร้อง ซึ่งตัวศิลปินเป็นผู้เยาว์มีมารดาเป็นนักแสดงอยู่เบื้องหลังนั้นแทรกความคิดที่ว่า ผู้หญิงอุทิศตนให้กับงานศิลปะได้มากกว่าผู้ชาย (Bennet. 1965 : XXIX)

เรื่องสั้นที่มีฉากของเรื่อง เป็นภูมิประเทศภาคตะวันตกของสหรัฐอเมริกา ในงานเขียนระหว่างปี 1897 - 1902 มี 9 เรื่อง คือ "A Resurrection" "El Dorado : A Kansas Recessional" "The Sentimental of William Tavener" "Eric Hermannson's Soul" "The Dance at Chevalier's" "The Way of the World" "The Treasure of Far Island" "The Westbound Train" "The Affair at Grover Station"

"A Resurrection" เป็นเรื่องสั้นที่วิลลา แคเธอร์ เขียนขึ้นเมื่อเธอไปเที่ยวที่เมือง Brownville ซึ่งเป็นเมืองที่เคยเจริญรุ่งเรือง เมืองหนึ่งบนฝั่งแม่น้ำมิสซูรี แต่ขณะที่วิลลาไปเที่ยวนั้น เมืองบราวน์วิลล์กลับร้างไปแล้ว แต่อย่างไรก็ดี วิลลาได้พบเด็กสาวคนหนึ่งซึ่งยังคงอาศัยอยู่ในเมืองนี้เพื่อรอคอยการกลับมาของคนรักอยู่อย่างซื่อสัตย์และอดทน วิลลา จึงนำประสบการณ์ที่เธอค้นพบครั้งนี้มาเขียนเป็นนิยายเรื่องสั้น

"El Dorado : A Kansas Recessional" เป็นเรื่องของการเกิดและการเสื่อมจนถึงการร้างของเมืองในแถบชายแดนทางภาคตะวันตกของสหรัฐอเมริกา ตัวละครนำของเรื่องเป็นชายชาวไร่ ซึ่งไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพชีวิตในดินแดนบุกเบิกในทุ่งหญ้าได้ เรื่องสั้นเรื่องนี้แสดงให้เห็นส่วนหนึ่งของความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในยุคนั้น เช่น การลงประกาศชักชวนเชิญชวนตามหน้าหนังสือพิมพ์ให้คนละห่องดินเค็มไปตั้งรกรากยังเมืองใหม่ และแล้วก็พบว่า เมืองใหม่นั้นเป็นเมืองภาพมายา (Bennet. 1965 : XXX)

"Eric Hermannson's Soul" เป็นเรื่องสั้นที่มีฉากและเนื้อเรื่องและการดำเนินเรื่องนำผู้อ่านเกิดความรู้สึกสะเทือนใจคล้ายกับ "On the Divide" และเป็นเรื่องสั้นที่เด่นและสำคัญที่สุดเรื่องหนึ่งในเรื่องที่วิลลา แคเธอร์ แต่งไว้ในยุค

แรกของงานประพันธ์ของเธอ เพราะแสดงให้เห็นถึงความรู้สึกของเธอที่มีต่อโลกสมัยใหม่ และโลกสมัยเก่า ความขัดแย้งระหว่างความรู้สึกชั้นชนวัฒนธรรมสมัยใหม่ในเมืองใหญ่ในแถบตะวันออกกับความรักในดินแดนอันป่าเถื่อน และความเป็นธรรมชาติของภาคตะวันตก และในขณะเดียวกันก็แสดงให้เห็นความรู้สึกของแคเธอรีนที่มีต่อเนินดิน ท้องฟ้า และความสมบูรณ์แบบทางกายภาพของชายและหญิง (Bennet. 1965 : XXXI)

วิลลา แคเธอรีน ถ่ายทอดความรู้สึกและความคิดถึงกล่าวผ่านทางตัวละคร คือ Eric ผู้เป็นตัวแทนของความคึกคักทางตะวันตกและ Margaret Elliot หญิงสาวที่ Eric รักเป็นตัวแทนของอารยธรรมที่ซัดเกล้าเป็นอย่างดีของภาคตะวันออก

ในนวนิยายและเรื่องสั้นของวิลลา แคเธอรีน นั้นมีจำนวนไม่น้อยที่วิลลา แคเธอรีน แต่งขึ้นมาจากความทรงจำในวัยเด็กของเธอ ความสนุกสนานที่เธอและน้องชายทั้งสอง คือ Roscoe และ Douglas ร่วมกันสร้างขึ้น และสถานที่ที่ประทับอยู่ในความทรงจำ เช่น ในเรื่อง "The Way of the World" การเล่นสร้างเมืองสมมติขึ้นมาของเด็ก ๆ ในเรื่องนี้ก็เป็นสิ่งเดียวกันกับที่แคเธอรีนและน้อง ๆ เล่นกับเพื่อน Speckle Burnham - ตัวละครที่น่ากลองและดังไม่มาวางแล้วสมมติให้สนามหลังบ้านของคนเป็นเมือง ก็เป็นสิ่งที่วิลลาทำเมื่อเธอเป็นเด็ก และการที่ Mary Liza เด็กผู้หญิงคนเดียวของกลุ่มกลายเป็นจุดสนใจ และหัวใจของเมืองก็เป็นเหตุการณ์เดียวกันกับที่ วิลลา แคเธอรีน เคยเป็นเด็กผู้หญิงคนเดียวในกลุ่มและเป็นผู้นำของกลุ่มเด็ก ๆ (Robinson. 1983 : 31)

เช่นเดียวกับเรื่อง "The Treasure of Far Island" ฉากที่เน้นในเรื่องสั้นเรื่องนี้ คือ สันทรายในแม่น้ำ Republican ซึ่งวิลลาและน้อง ๆ เคยเล่นสมมติให้เป็นเกาะตกปลา ตั้งแคมป์กันนั่นเอง และทัศนียภาพคล้าย ๆ กันนี้มิได้อยู่ในเรื่องสั้น ซึ่งวิลลา เขียนในปี 1909 - "The Enchanted Bluff" ซึ่งถือว่าเป็นผลงานเอกชิ้นเล็ก ๆ ของวิลลา แคเธอรีน เรื่องทั้งหมด คือ เด็กผู้ชายกลุ่มหนึ่งนั่งคุย

กันรอมกองไฟ ริมฝั่งแม่น้ำถึงความฝันในอนาคต ทุกคนได้ฟังเรื่องราวเกี่ยวกับหน้าผา ลึกลับแห่งหนึ่งในเม็กซิโกและต่างให้สัญญาว่า สักวันหนึ่งพวกเขาคนใดคนหนึ่งที่ได้ไปเยือน หน้าผาแห่งนั้นจะต้องกลับมาเล่าการค้นพบนั้นให้คนที่เหลือฟัง ฉากของเรื่องสั้นเรื่องนี้ได้ ไปปรากฏซ้ำแล้วซ้ำอีกในนวนิยายเรื่องยาวอื่น ๆ ของวิลลา แคเชอร์ เช่น My Antonia และ A Lost Lady ส่วนแนวของเรื่องซึ่งแรกความตื่นเต้นลึกลับ เช่น นิยาย ปรัมปราของชาวพื้นเมือง เม็กซิกัน ได้ปรากฏใน The Professor's House และ Death Comes for the Archbishop

"The Westbound Train" เป็นเรื่องสั้นซึ่งอยู่ในรูปของบทละคร เป็นหนึ่งในเรื่องสั้นกว่า 6 เรื่องของวิลลา แคเชอร์ซึ่งมีฉากเกี่ยวข้องกับรถไฟ ตัวละครซึ่งทำงานเกี่ยวข้องกับรถไฟของเขามีทั้งตัวละครที่เป็นที่ชื่นชมและเป็นที่ดูหมิ่นเหยียดหยาม ในเรื่อง "The Affair at Grover Station" เป็นเรื่องสั้นเรื่องแรกของวิลลา แคเชอร์ ซึ่งนำฉากที่เกี่ยวกับการรถไฟมาใช้ในเรื่องซึ่งเกี่ยวข้องกับความรู้แรง เช่น การฆาตกรรม

ในปี 1905 หนังสือรวมนิยายเรื่องสั้นเล่มแรกของวิลลา แคเชอร์ได้รับการตีพิมพ์ โดยใช้ชื่อว่า The Troll Garden เป็นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับศิลปินหรือศิลปินะ หังสิ้น ในการรวบรวมเรื่องสั้นชุดนี้ วิลลา แคเชอร์ทำตามแบบการรวมเรื่องสั้นชุด The Two Magics ของเฮนรี เจมส์ (Henry James) ซึ่งแบ่งเรื่องสั้นออกเป็นสองกลุ่ม คือ เรื่องเกี่ยวกับความดี อันเสมือนแสงสว่างในชีวิต และเรื่องราวที่เกี่ยวกับ ความชั่วร้าย ซึ่งเปรียบได้กับความมืดของชีวิต ในทำนองเดียวกัน เรื่องสั้นชุด "The Troll Garden" ของแคเชอร์ซึ่งประกอบด้วยเรื่องสั้น 7 เรื่อง คือ "A Death in the Desert" "A Wagner Matinee" "The Sculptor's Funeral" "Paul's Case" "Flavia and Her Artists" "The Marriage of Phaedra" และ "The Garden Lodge" ก็สามารถแบ่งออกได้เป็นสองกลุ่ม คือ กลุ่มเรื่องสั้นที่ตัวเอกของเรื่อง คือ ศิลปินได้รับความเดือดร้อนรำคาญใจ และความไม่เข้าใจจากคนรอบข้าง

และกลุ่มเรื่องที่ศิลปินสามารถพัฒนาจากความเคียดแค้นและความไม่เข้าใจถึงกล่าวได้
ตัวละครหญิงในเรื่องสั้นชุดนี้แบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่เป็นสาเหตุ
ก่อให้เกิดความทุกข์ เช่น Flavia ใน "Flavia and Her Artists" มารดา
ของ Harvey Merrick ใน "The Sculptor's Funeral" และ Lady
Treffinger ใน "The Marriage of Phaedra" กับกลุ่มตัวละครที่มีความทุกข์
เช่น Katharine ใน "A Death in the Desert" Caroline ใน "The
Garden Lodge" และป้า Georgiana ใน "A Wagner Matinee" เรื่องสั้น
สี่เรื่องแรกในข้างบนนี้ วิลลา แคเธอร์แต่งขึ้นมาโดยใช้ประสบการณ์ และจินตนาการ
ของตนเอง ส่วนสามเรื่องที่เหลือนั้น เป็นการแต่งเรื่องโดยอาศัยการอ่านหนังสืออื่น ๆ
เป็นแหล่งความคิด (Bennet. 1965 : XXXVI)

ในระยะ 6 ปี ที่วิลลา แคเธอร์ ทำงานกับนิตยสารแม็คคลัวร์ (McClure's)
นั้น วิลลา แคเธอร์ เป็นนักเขียนอาชีพเต็มตัว ในช่วงนี้เรื่องสั้นที่มี คือ "The Willing
Muse," "Eleanor's House" "The Namesake" "The Profile"
"On the Gull's Road" "The Enchanted Bluff" "The Joy of Nelly Dean"
"Behind the Singer Tower" และ "The Bohemian Girl"

เรื่อง "The Willing Muse" และ "Eleanor's House" นั้น วิลลา
เขียนตามรอย เฮนรี เจมส์ ถึงแม้การเขียนของเธอในช่วงเวลานี้จะดีขึ้นมาก จนเป็น
นักเขียนอาชีพเต็มตัว แควิลลา แคเธอร์ก็ยังไม่รู้สึกพอใจในผลงานเท่าที่ควร

"The Namesake" และ "The Profile" เป็นเรื่องที่มีฉากในปารีส
"The Namesake" เป็นเรื่องสั้นที่ วิลลา แต่งขึ้นมาโดยยึดเรื่องจริงเป็นหลักตัวเอง
ของเรื่องก็คือ ลูกพี่ลูกน้องของเธอ ซึ่งเสียชีวิตในสงครามกลางเมือง ทั้ง "The
Namesake" และ "The Profile" มีตัวละครที่มีอาชีพเป็นศิลปินเป็นหลักของเรื่อง

"On the Gull's Road" เป็นเรื่องสั้นเรื่องเดียวที่ วิลลา แคเธอร์
เขียนขึ้นในปี 1908 และเป็นเรื่องสั้นที่ได้รับคำยกย่อง ชมเชยว่า บรรยายความรู้สึกรัก
ไต่อย่างสมจริง (Faulkner. 1970 : XXXIX)

เมื่อวิลลา แคเซอร์ ลาออกจากนิตยสารแม็กคลัวร์ ประกอบอาชีพเป็นนักเขียนอิสระ ผลงานเรื่องสั้นของเธอก็ซาลงหายไประยะหนึ่ง เพราะเธอมุ่งแต่นวนิยายเรื่องยาวแต่เพียงอย่างเดียวจนกระทั่งปี 1915 เรื่องแต่งของวิลลา แคเซอร์นั้น มีความหลากหลายมาก มิได้จับอยู่ที่จุดใดจุดหนึ่ง แต่จะครอบคลุมเกือบทุกเรื่อง ดังนั้นงานประพันธ์ของเธอจึงไม่เด่นนัก

"The Bookkeeper's Wife" มีตัวละครหญิงที่น่าสนใจที่สุดตัวหนึ่งในนิยาย และเรื่องแต่งของวิลลา แคเซอร์ สเทลลา ตัวละครน่า เป็นผู้หญิงยุคใหม่ มีความเห็นแก่ตัว ทำอะไรตามทางของตนเอง มีความสามารถทางธุรกิจและเป็นคนสวย สเทลลา ไขว่คว้าหาความสุขใส่ตัวโดยไม่สนใจว่าคนอื่นจะทุกข์เพราะคนหรือไม่ สเทลลา ไลซ์ชื่อว่า เป็นนางงูพิษคนหนึ่งในเรื่องของแคเซอร์ที่เคียว (Slote. 1973 : XII)

เรื่องที่น่าสนใจที่สุดเรื่องหนึ่งของวิลลา แคเซอร์ คือ "Ardessa" รีเบ็คกา เด็กสาวที่ทำงานเป็นพนักงานคัสด้านในบริษัทหนังสือพิมพ์ มีลักษณะใกล้เคียงกับวิลลา แคเซอร์มาก คือ เป็นคนที่มีความกระตือรือร้นต่อการทำงาน ต้องการที่จะก้าวหน้าในอาชีพ ไม่รังเกียจที่ต้องทำงานหนักหรือทำงานโดยไม่ไ้สิ่งตอบแทน เรื่องสั้นเรื่องนี้เป็นการรวบรวมประสบการณ์ในงานทำนิตยสาร และหนังสือพิมพ์ของวิลลา แคเซอร์ และเป็นเรื่อง ๆ เกี่ยวกับวิลลาเขียนเกี่ยวกับหนังสือพิมพ์

"Her Boss" เป็นเรื่องสั้นที่สำคัญเรื่องหนึ่งของวิลลา แคเซอร์ ในแง่ของแนวคิดของเรื่อง ครึ่งที่เป็นครั้งที่สามที่วิลลาเขียนเรื่องราวของชายมีอายุที่มีความรู้สึกห่างเหินกับภรรยาที่ตนรัก และในขณะเดียวกันเขาก็โหยหาตามเยาวิชัย เรื่องแนวนี้นปรากฏในงานของวิลลา แคเซอร์ ครั้งแรกในนวนิยาย Alexander's Bridge และครั้งที่สองในนวนิยายเรื่อง My Antonia และต่อ ๆ มาอีกหลายครั้ง เช่น ในนวนิยาย The Professor's House, Lucy Gayheart และ Sapphira and the Slave Girl

"Coming, Eden Bower!" หรือ "Coming, Aphrodite!" เป็นเรื่องสั้นที่ดีที่สุดเรื่องหนึ่งของวิลลา แคเซอร์ ทั้งสองชิ้นนี้เป็นเรื่องเดียวกัน "Coming Eden Bower!" เป็นชื่อเรื่องเมื่อตีพิมพ์ในนิตยสาร สมาร์ต เซต (Smart Set) การตีพิมพ์ครั้งนี้ข้อความหลายตอนที่สำนักพิมพ์แก้ไขใหม่ โดยเฉพาะฉากที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ เช่น ฉากที่ ดอน (Don) ตัวละครนำฝ่ายชายแอบดู อีเค็น บาวเออร์ ตัวละครนำฝ่ายหญิงออกกำลังกายและฉากที่ดอนกับอีเค็น เปิดประตูห้อง เขาถึงไว้ตลอดเวลาเพื่อการไปมาหาสู่กันนั้นถูกตัดออกหมด เพราะในสมัยนั้นในสหรัฐอเมริกามีกฎหมายควบคุมงานเขียนไม่ให้แสดงภาพที่เกี่ยวกับเพศ มีนักประพันธ์หลายคนที่ยกลงจากกระดานไปเพราะกฎหมายนี้ เช่น ซีไอคอร์ ไครเซอร์ (Theodore Dreiser) (Slote. 1973) : XVIII) และสำหรับวิลลา แคเซอร์เรื่องที่ถูกแก้ไขใหม่มี 2 เรื่อง คือ "Coming, Eden Bower!" และ A Lost Lady.

สำหรับ "Double Birthday" ฉากในเรื่องนี้ล้วนมาจากของจริงทั้งสิ้น บ้านของผู้พิพากษา แอมเบอร์สตันก็เป็นบ้านของผู้พิพากษาแม็คคลิง (Mc Clung) กับอิสลาเบล (Isabelle) เพื่อนของแคเซอร์ ส่วนมานของอัลเบิร์ต เอนเจลฮาร์ทนั้น แคเซอร์ ลอกแบบมาจากบ้านของ จอร์จ ซีเบล เพื่อนอีกคนหนึ่งของเธอ และแม้แต่ตัวละครก็มีแบบมาจากคนจริง ๆ คือ ค็อกเตอร์ ทินเดล (Doctor Julius Tyndale) นักวิจารณ์ละครซึ่งรู้จักกับวิลลา แคเซอร์ ตั้งแต่เธอเรียนอยู่ในระดับมหาวิทยาลัยในเมืองลียงคอร์ดัน รัฐเนบราสกา "Double Birthday" แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของมิตรภาพ ความทรงจำร่วมกัน ความเชื่อและความปรารถนาที่มีต่อคุณค่าของการดำรงชีวิต

เรื่องของวิลลา แคเซอร์ ถึงแม้จะดีเพียงใด แต่ไม่ค่อยแพร่หลายนัก อาจเป็นเพราะสาเหตุหนึ่ง คือ วิลลา แคเซอร์ไม่ยอมให้งานของเธอถูกดัดแปลงออกมาเป็นบทภาพยนตร์หรือวิทยุเป็นอันขาด และเธอก็ไม่ยอมให้ใครนำเรื่องที่เธอเขียนเข้าไปแทรกเป็นส่วนใดส่วนหนึ่งของบทเรียน เพราะประการที่หนึ่ง เธอเชื่อว่า การแปลงเรื่องของ

เธอเป็นบทภาพยนตร์จะทำให้สุมุคุยต่าง ๆ ของเรื่องที่เธอเขียนเสียหายและอาจทำให้
สุนทรียรส และความเข้าใจตัวเนื้อเรื่องเขาไปควย ประการที่สอง วิลลา แคเธอร์ไม่
ชอบการฉีกใจเล็ก ๆ เรื่องการอ่านการเขียน เธอไม่อยากให้ใครมาอ่านเรื่องของเธ
เพราะถูกบังคับนั่นเอง (Knopf. 1982 : 102 - 103)

สภาพพื้นฐานทาง เศรษฐกิจและสังคมอเมริกันในปลายศตวรรษที่ 19
ถึงต้นศตวรรษที่ 20 ชีวประวัติ ผลงาน และเรื่องย่อ

สภาพพื้นฐานทาง เศรษฐกิจและสังคมอเมริกัน

ต้นศตวรรษที่ 19 สหรัฐอเมริกามีความเจริญก้าวหน้าทางอุตสาหกรรมและทางเศรษฐกิจ เพราะการบุกเบิกดินแดนทางฝั่งตะวันตกและการค้นพบทองในแคลิฟอร์เนีย ผู้คนเริ่มมองเห็นคุณค่าของเงินตรา และมีความฝันที่จะสร้างฐานะตนเองให้มั่นคงขึ้นมาภายในทวีปอเมริกา ซึ่งเป็นค่านิยมที่ต่างจากสมัยศตวรรษที่ 18 อย่างสิ้นเชิง ชาวอเมริกันในต้นศตวรรษที่ 19 ถือว่าการทำงานเพื่อเงิน เพื่อสร้างฐานะตนเองนั้น คือการแสดงความรักชาติ และถือเป็นหน้าที่อย่างหนึ่งที่ควรพึงปฏิบัติเพื่อสร้างสรรค์ความเจริญและการพัฒนาให้แก่ประเทศชาติ เมื่อช่วงเวลาไค้ดำเนินมาถึงกลางศตวรรษที่ 19 สหรัฐอเมริกาเป็นประเทศใหม่ ซึ่งไค้ดำเนินชีวิตผ่านประสบการณ์ และการเปลี่ยนแปลงทางประวัติศาสตร์การเมือง เศรษฐกิจ และสังคมมาแลอย่างมากมาย ความเจริญของประเทศเติบโตขึ้นพร้อม ๆ กับความเจริญทางการค้าและการอุตสาหกรรม ความคิดเห็นเรื่องการเมืองการปกครองแบบประชาธิปไตย กลายเป็นเงื่อนไขสำคัญของรัฐฝ่ายใต้ และรัฐฝ่ายเหนือ และเมื่อมีอาจตกลงกันได้ สงครามกลางเมืองจึงเกิดขึ้นตั้งแต่ปี 1861-1865 แต่อย่างไรก็ตาม หลังสงครามกลางเมือง สหรัฐอเมริกาไค้ย่างเข้าไปสู่ความเจริญอย่างรวดเร็ว

1. เศรษฐกิจและสังคมอเมริกันหลังสงครามกลางเมืองถึงช่วงก่อนสงครามโลกครั้งที่ 1
(ค.ศ. 1864 - 1914)

ในช่วงระหว่างปลายสงครามกลางเมืองจนถึงตอนที่สหรัฐอเมริกาเข้าสู่สงครามโลกครั้งที่ 1 นั้น นับเป็นช่วงที่สหรัฐอเมริกามีความเจริญทางเศรษฐกิจอย่างน่าสังเกตมาก แนวโน้มที่เศรษฐกิจจะเจริญนั้น มีมาก่อนสงครามกลางเมือง และหลังจากนี้สหรัฐมิได้เป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจใหญ่ต่อไปเท่านั้น แต่ได้กลายเป็นประเทศผู้นำทางอุตสาหกรรมของโลกด้วยนับแต่ปี 1894 เป็นต้นมา (สมกินพงศ์ ภัทรากม. 2521 : ๗๗)

ทรัพยากรอันมั่งคั่งของประเทศนั้นถูกนำมาใช้ในอัตราสูงมาก โรงงานเพิ่มจำนวนและขยายตัวขึ้น แร่ธาตุถูกขุดขึ้นมาใช้มากขึ้น ป่าไม้ถูกตัดมาทำเยื่อกระดาษและไม้ซุง อุตสาหกรรมที่เคยมีความสำคัญอันดับสองในตอนก่อนสงครามกลางเมืองก็คือยาที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจมากกว่าการเกษตรขึ้นมาทุกที ระบบทุนนิยมกลายมาเป็นเฟื่องฟูสำคัญของการดำรงชีวิตของชาวอเมริกัน เมืองเริ่มมีการขยายตัว (Makers of America V.IV 1971 : 99)

อย่างไรก็ดีความเจริญก้าวหน้าทางอุตสาหกรรมและเศรษฐกิจในช่วงระยะเวลานี้ผู้อพยพชาวต่างชาติมีส่วนสำคัญที่สุด พื้นที่ที่ยังไม่ได้รับการพัฒนาจะถูกโฆษณา และมีการออกประกาศเชิญชวนให้ผู้อพยพชาวต่างชาติทั้งที่อยู่ในประเทศสหรัฐอเมริกาและชาวต่างชาติที่ยังอยู่บ้านเกิดเมืองนอนของตน ให้เดินทางมาตั้งรกรากอยู่ในดินแดนดังกล่าว บางรัฐ เช่น รัฐเซาธ์ แคโรไลนา (South Carolina) ประกาศไม่เก็บภาษีที่ดินสำหรับผู้พบบชาวต่างชาติ (foreign-born) ใน 5 ปีแรกของการตั้งรกราก และเขตที่พยายามดึงดูดชาวต่างชาติมากที่สุด คือ รัฐทางใต้ของสหรัฐอเมริกา (Makers of America V.IV 1971 : 99)

อาจกล่าวได้ว่า การขยายตัวทางอุตสาหกรรมในช่วงระยะเวลาดังกล่าวหลังสงครามกลางเมืองนั้นควบคู่ไปกับการเพิ่มจำนวนของผู้อพยพเข้าประเทศ การเจริญเติบโตทาง

เศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกาคจะเป็นไปอย่าง เชื่องช้ามากถ้าหากโรงงานอุตสาหกรรม
เหมืองแร่ และโรงทอผ้าไม่มีแรงงานต่างชาติมาป้อน ในปี 1890 จำนวนหนึ่งในสาม
ของคนงานในโรงงานอุตสาหกรรม เป็นแรงงานจากต่างชาติ ในเหมืองแร่อัตราแรงงาน
ของชาวต่างประเทศยิ่งสูงขึ้นอีก (Makers of America V. IV 1971 : 99)

สาเหตุสำคัญอีกประการหนึ่งของการขยายตัวทาง เศรษฐกิจ คือ การรถไฟ ทางรถไฟ
ข้ามทวีปสายแรกสร้างเสร็จในปี 1866 และอีกต่อมาไม่นานทางรถไฟข้ามทวีปก็เปิดอีก
สามสาย คือ สายแคลิฟอร์เนีย - นิว เม็กซิโก สองสายและอีกสายหนึ่ง เชื่อมทะเล
สาปส์พีเรีย (Lake Superior) และพูเจต ซาวนด์ (Puget Sound) และระบบ
การรถไฟก็ขยายตัวต่อมาเรื่อย ๆ ทำให้ประเทศมีความผูกพันใกล้ชิดกันยิ่งขึ้น นอกจากนี้
ระบบการรถไฟยัง เป็นทางใหญ่อพยพชาวต่างชาติเข้าไปตั้งรกรากตามส่วนต่าง ๆ ของ
สหรัฐอเมริกาได้อย่างสะดวกและสะดวกและรวดเร็วอีกด้วยบริษัทรถไฟบางแห่งลงทุนออกแบบ
เขียนผัง เมือง สร้าง เมืองและจ้างนายหน้าโฆษณาหาผู้อพยพชาวต่างชาติมาอยู่ในเมืองใหม่ซึ่ง
มักตั้งอยู่ใกล้ทางรถไฟนั่นเอง (Makers of America V. IV 1971 : 99)

ปัจจัยที่สำคัญที่สุดในชีวิตเศรษฐกิจอเมริกันก่อนปี 1860 คือ การมีอาณาเขต
กว้างใหญ่ไพศาลใหม่ ๆ และการอพยพไปตั้งถิ่นฐานทางตะวันตก ที่ดินการ เกษตรแถบ
ตะวันตกมีบทบาทสำคัญมากในการพัฒนา เศรษฐกิจของชาติ แต่ในราวปี 1980 ชีวิต
เศรษฐกิจอเมริกันเปลี่ยนไป การตั้งถิ่นฐานทางตะวันตก และการ เกษตรไค่ลดความสำคัญ
ลงอย่างรวดเร็ว เมื่อเทียบกับอุตสาหกรรม ซึ่งกลายเป็นส่วนสำคัญที่สุดของ เศรษฐกิจ
นับตั้งแต่นั้น เป็นต้นมา

ช่วงหลังสงครามกลาง เมือง ความมั่งคั่งของสหรัฐอเมริกาได้ทวีขึ้นในอัตราเร็ว
กว่าที่เคยเป็นมาในประวัติศาสตร์ของสหรัฐอเมริกา จากสังคมเกษตรกรรมซึ่งยาวนานถึง
300 ปี มาเป็นสังคมอุตสาหกรรมในต้นศตวรรษที่ 20 แต่อย่างไรก็ตามทั้งอุตสาหกรรม
และการ เกษตร ก็ได้รับการส่งเสริมเป็นอย่างมาก เพราะถือว่าเป็นสิ่งสำคัญที่สุดของ

เศรษฐกิจของชาติ เนื่องจากในสมัยต้นศตวรรษที่ 20 นี้มีความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีพอสมควร จึงมีการประดิษฐ์คิดค้น พัฒนา และประยุกต์ความรู้ดังกล่าวให้เข้ากับการเกษตรและการอุตสาหกรรม และเผยแพร่ความรู้และเทคโนโลยีออกไปตามท้องถิ่นต่าง ๆ อีกด้วย (สมกินพงศ์ ฉัตราคม. 2521 : 97)

ในขณะที่ดินแดนทางภาคใต้กำลังค่อย ๆ พื้นตัวจากความทารุณของสงครามและมีความวุ่นวายอันเนื่องจากการบูรณะเมือง ทางภาคเหนือก็เริ่มค่อย ๆ ปรับสภาพทางเศรษฐกิจของคนให้เข้ากับระบบโรงงานอุตสาหกรรมและเครื่องจักรอยู่ ส่วนดินแดนภาคตะวันตกเลยจากแม่น้ำมิสซูรีไป ก็มีการเปลี่ยนแปลงที่ยิ่งใหญ่กว่าเกิดขึ้นเช่นกัน ใน ค.ศ. 1860 ภูมิภาคแห่งนี้อันประกอบด้วยดินแดนราว ๆ ครึ่งหนึ่งของสหรัฐอเมริกา ยังคงเป็นที่รกร้างว่างเปล่าเป็นส่วนใหญ่ มีเพียงไม่กี่หย่อมที่มีผู้คนเข้าไปตั้งถิ่นฐานอาศัยอยู่ อาณาบริเวณอันกว้างใหญ่เป็นถิ่นอาศัยของพวกเขาอันเกี่ยวเนื่องกันมาแต่ต่าง ๆ

เมื่อ 30 ปีผ่านไป สภาพต่าง ๆ ดังกล่าวนี้อาจเปลี่ยนแปลงไปหมด พวกอินเดียนแดงถูกปราบปราม ต้องตกอยู่ใต้อิทธิพลของอารยธรรมใหม่ที่แพร่เข้าไป ผูกควายป่าที่เคยมีอยู่มากมายส่งเสียงร้องอึกทึกในทุ่งหญ้าก็ถูกฆ่าจนเกือบจะราบเรียบ พวกที่มีอาชีพทางซุกหาแร่ ออกเดินทางซอกซอนไปตามที่ต่าง ๆ แถบภูเขา บางทีซุกเจาะอุโมงค์ลงไปใต้ดินเพื่อหาแร่ อยู่รวมกันเป็นชุมชนเล็ก ๆ เป็นหย่อม ๆ ในแนวคามอนตานา โคโลราโด และที่เบลคฮิลล์ในคาโกตามีการสร้างเส้นทางรถไฟตัดผ่านทุ่งหญ้าแพร่ ข้ามเทือกเขาร็อกกีอันสูงตระหง่านลึกลงไปตามช่องเขาจนไปถึงชายฝั่งแปซิฟิก และเชื่อมชายฝั่งมหาสมุทรคานันเข้ากับดินแดนทางคานแอตแลนติก พวกที่มีอาชีพทางเลี้ยงสัตว์พากันออกไปจับจองแสวงหาที่ดิน ในบริเวณทุ่งหญ้าอันกว้างใหญ่ไพศาลนี้มีอาณาเขตตั้งต้นจากแพนแฮนเกลินเทกซัส ไปจนถึงลุ่มน้ำคอนมอนของแม่น้ำมิสซูรี พวกนี้อาศัยประโยชน์จากหญ้าที่ขึ้นโดยไม่มีใครเป็นเจ้าของ และมีเส้นทางรถไฟและตลาดใหม่ ๆ ที่จะส่งผลิตภัณฑ์ของตนไปขายตามภูเขาลำเนาไพรและที่ราบหุบเขาทั่วไปจึงมีทั้งพวกเลี้ยงวัวและพวกเลี้ยงแกะ เข้าไปแก่งแย่งกันทำมาหากินส่วนคามที่ราบ และที่ราบหุบเขาก็มียุค

ชาวนาหลังไหลเข้าไปในเวลาต่อมา ทำให้ช่องว่างที่เคยกั้นกลางระหว่างดินแดนภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับดินแดนภาคตะวันตกหมดสิ้นไป เมื่อถึง ค.ศ. 1890 ก็ไม่มีพื้นที่ชายแดนรกร้างว่างเปล่าเหลืออยู่อีก (เววินส์ และคอมเมเจอร์. 2516 : 210 - 231)

สำหรับชีวิตความเป็นอยู่ในชนบทตามชายแดนมักจะทำให้ภาพความเป็นอยู่ที่ลำบากยากแค้น เริ่มไปค่ายกักตายนานาประการ เหล่าผู้คนชายหญิงที่อพยพออกจากเมืองหรือจากไร่นาที่ป่าแซมสลับทางภาคตะวันออกเพื่อหวังมาเลี้ยงชีพในที่ราบภาคกลาง เมื่อมาถึงก็ต้องเผชิญกับความลำบากต่าง ๆ ตลอดเวลาและต้องดิ้นรนอย่างขมขื่นน้อย ๆ งานที่ทำหนักขึ้น แคมป์ลอบแทนที่ไคร้กลับน้อยลง เมื่อเปรียบเทียบกับการทำงานในโอไฮโอหรือที่ราบลุ่มแม่น้ำมิสซิสซิปปี สำหรับคนบางคนที่มุ่งหน้าแพร่ที่แผ่กว้างไปสู่สหายตาเมซกอนโต ๆ ที่ล่องอยู่ในท้องฟ้าเบื้องบน และคงอาทิตย์ตกดินทิ้งความอย่างประหลาด สิ่งเหล่านั้นคือความงามในตัวเอง แต่สำหรับคนส่วนใหญ่แล้วที่ราบกลับให้ความรู้สึกที่จำเจแสนจะน่าเบื่อหน่ายในฤดูร้อนแคครอนจ์ค แคนเนาคคนที่ทำงานไถหว่านหรือเก็บเกี่ยวอยู่ในท้องทุ่ง ทั้งยังมีลมร้อนแรง ๆ ที่พัดมาจากทางทิศใต้ด้วย ซึ่งแม้แต่ในตอนกลางคืนก็ยังร้อนแทบทนไม่ไหว พอถึงฤดูหนาวลมหนาวรุนแรง เยี่ยมกรายมารวดเร็ว อุณหภูมิลดต่ำขนาด 20 - 30 องศาฟาเรนไฮต์ บางทีมีพายุหิมะชนิดที่ตกมีคมวไปหมดเกิดขึ้นติดต่อกันหลาย ๆ วัน ทั้งชาวไร่ชาวยกเคลื่อนทุ่งหญ้าจำนวนนับพัน ๆ ไร่ คนที่โชคร้ายอาจหลงติดอยู่ในพายุหิมะ และต้องบากเจ็บพิศพิการไป บางคนเพียงแต่ออกจากบ้านจะไปแค่โรงนาก็ต้องคลำทางและหายสาบสูญไปก็มี

สำหรับผู้ชายซึ่งมีงานทำ มีความหวัง ความทะเยอทะยานชีวิตก็พอทนได้ แต่สำหรับพวกผู้หญิงนั้นต้องมีความอดทนยิ่งกว่า เพราะเธอต้องทำงานบ้านที่หนัก เบื่อและเผชิญกับความเจ็บปวดหลายคนที่เค็มโศกโศกอย่างสุขสบายในภาคตะวันออกแต่ต้องมาอาศัยอยู่ในโพรงในถ้ำหรือในกระท่อที่ไร้หญ้าเป็นพื้น มีคและไม่มีการระบายอากาศดีพอ ประตูนหน้าต่างมีเพียงผ้าผืนหรือหนังสัตว์ปิดกันไว้ เวลาฝนตกแต่ละครั้งน้ำไหลนองพื้นเปียกแฉะไปหมด

บ้านที่สร้างขึ้นอย่างหยาบ ๆ แทนกระต๋อมในเวลาต่อมาพบว่าพออยู่ได้สบายขึ้นบ้าง แต่ก็ดูน่าเกลียดมาก บ้านเหล่านี้สร้างขึ้นกลางท้องทุ่งที่ไร้น้ำ ปลูกเป็นหลังเล็ก ๆ อย่างลวก ๆ แล้วทาสีเทาหม่น ๆ หนารอนก็รอนจึก หนานาวก็หนาวจึกถึงผู้คนจะพอทนอยู่ได้แค่อ้อย่างไม่สบาย ต้นไม้ใหญ่ไม่พุ่ม หรือไม้คอกต่าง ๆ ซึ่งเป็นของธรรมดาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในไร่นาของชาวนาที่ยากจนนั้นจะไม่พบเห็นในที่นี้ ในระยะหลังจึงได้มีคนนำเข้ามาปลูกบ้างเล็กน้อย และต้องคอยดูแลรดน้ำพรวนคืนเวลาที่ทำน้ำได้ แต่น้ำที่จะเอาไปใช้รดต้นไม้ก็มีอยู่ไม่มากนัก เพราะแม้แต่ที่จะใช้เช็ดถูทำความสะอาดในบ้านก็ยังอึดอัด เวลาแล้งจึกต้นข้าวโพดยืนต้นตายอยู่ในไร่ ต้นอ่อนเหี่ยวเฉา และน้ำในบ่อแห้งขอด ลมที่พัดพาเอาฝุ่นเถ้าโคลนไปหมกทั่วทุกซอกทุกมุมบ้านและอุณหภูมิขึ้นสูงกว่า 90 องศาเซลเซียสทั้งกลางวันและกลางคืน แม้แต่คนที่เข้มแข็งที่สุดก็ไม่วายท้อแท้ใจ

แต่ที่ร้ายยิ่งไปกว่าความร้อน และฝุ่นสกปรก งานที่หนักและน่าเบื่อหน่ายก็คือความเปล่าเปลี่ยวอ้างว้าง การที่ต้องถูกตัดขาดจากความสุขสนานเพเลิกละเลินสังสรรค์ พบปะกับคนอื่น และขาดการปลุกปลอบใจจากนักสอนศาสนา และขาดความช่วยเหลือจากแพทย์ ทำให้หญิงที่เป็นภรรยาของผู้เข้าไปตั้งภูมิลำเนาตามชายแดน เกิดมีอาการว่าวุ่นขาดความสุข ดังที่บรรยายไว้ในลักษณะของตัวละครชื่อ เบเรตในหนังสือชื่อ "ยักษ์ใหญ่ภายในพิภพ" ของโอเล รอลวาก การคลอดบุตรแต่ละครั้งต้องอาศัยความช่วยเหลือของเพื่อนบ้านที่เมตตาอารี หรือบางครั้งก็คลอดโดยไม่มีคนช่วย การตายของประชากรมีอัตราสูงมาก มีหลุมฝังศพน้อย ๆ ที่น่าสังเวชเป็นประจักษ์พยานอยู่มากมาย การเจ็บไข้ได้ป่วยเป็นสิ่งที่น่าสพึงกลัวยิ่ง เพราะการช่วยเหลือทางการแพทย์หาได้ลำบากและเสียค่าบริการสูง โรคไข้รากสาคที่เกิดจากน้ำสกปรก อหิวาตกโรค โรคปอดบวม และโรคหัด เกิดขึ้นจนเป็นของธรรมดา การตายอันเนื่องมาจากอุบัติเหตุก็มีอัตราสูง แพทย์ตามชนบทถูกกวนจนแทบไม่มีเวลาว่าง บางครั้งต้องทำการผ่าตัดคนไข้ยาวนานหาวาเสียวโดยไม่ใช้ยาสลบ และมีเพียงเครื่องมือผ่าตัดง่าย ๆ (เนวินส์ และคอมเมเจอร์.

สำหรับความเป็นอยู่ในเมืองของ เซคชายแดนภาคตะวันตก แม้ว่าจะหลากรสและมีการพบปะสมาคมกันมากขึ้น แต่ก็ยังคงจืดชืดและเปล่าเปลี่ยวอยู่นั่นเอง ลักษณะทั่วไปของเมืองที่คั่งขึ้นในที่ราบในเวลานั้น ก็คือ เมืองขนาดเล็กไม่ถาวร ชาวเมืองอาจจะฝันถึงอนาคตอันรุ่งโรจน์ก็จริง แต่ก็พร้อมที่จะเก็บข้าวของย้ายไปอยู่ที่อื่น เมื่อมีโอกาสดีกว่า ภาพที่แลเห็นใกล้เคียงกับสภาพของตัวเมือง คือ ถนนสายแคบ ๆ เป็นโคลนสกปรก มีทางเท้าขรุขระไม่กระดานสองฟากถนนทอดไปสู่เขตที่ชายทุ่ง มีบ้านไม้กระดานเก่า ๆ เรียงรายริมถนน ทาสีสีเทาแตกลอนกระดำกระค่าง เพราะถูกแดดเผา ร้านรวงที่สะดุดตาที่ใดแก่ร้านขายเหล้า ร้านขายสรรพสินค้า โรงเลี้ยงและเก็บนม โรงแรมและสถานีรถไฟ ซึ่งที่สถานีรถไฟจะมีคนมาชุมนุมกันทุก ๆ วันเพื่อรอขบวนรถที่นำหนังสือพิมพ์วารสารและแคตตาล็อกสิ่งซื้อสินค้าทางไปรษณีย์ ตลอดจนจดหมายข่าวคราวจากมิตรสหายและญาติพี่น้องที่อยู่ทางตะวันออกมาให้ และบางทีก็นำพวกพ่อค้าเร่หรือตัวแทนบริษัทให้เงินกู้หรือคนซื้อข้าวเดินทางมาเป็นครั้งคราว สุดถนนอีกด้านหนึ่งจะมีโบสถ์ ตามปกติมักเป็นโบสถ์นิกายเมธอดิสต์ หรือแบบคิสต์หรือเพรสไบทีเรียน มีการทำพิธีทางศาสนาเกือบละครั้ง เป็นหน้าที่ของพระที่มีความเป็นอยู่อย่างยากลำบาก ใ้รับเงินเลี้ยงชีพเพียงเล็กน้อย ตรงข้ามกับโบสถ์เป็นที่ตั้งของโรงเรียนชั้นประถม สร้างอยู่บนที่ดินรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส เป็นอาคารแบบสองห้องเรียนอย่างหยาบ ๆ มีม้านั่งยาวทำด้วยไม้สำหรับให้นักเรียนนั่ง กับมีโต๊ะและเก้าอี้ชุดหนึ่งสำหรับครู ซึ่งมักจะเป็นเด็กหนุ่ม ๆ ที่เพิ่งจบมาจากโรงเรียนฝึกหัดครูหรือไม่ก็เป็นผู้โง่โง่ หรือหญิงหม้ายที่อยากทำงาน ชาวเมืองที่มีหัวสมัยใหม่หน่อยอาจจะปลูกต้นไม้ไว้ในบริเวณบ้าน

อาชญากรรมและเรื่องเลวร้ายต่าง ๆ ไม่ค่อยมี มีก็แต่เรื่องที่เกิดมาจากการเสพยา โคโยเฉพาะในตอนค่ำวันเสาร์ เมื่อพวกคนงานตามไร่เข้ามาหย่อนใจในเมือง หลังจากทำงานมาแล้วตลอดอาทิตย์ มักจะมีเรื่องชกต่อยวิวาทกันบ่อย ๆ การพบปะ

ชุมนุมครั้งใหญ่ของชาวเมืองมีจักษ์ขึ้นเป็นครั้งคราว อย่างเช่นในวันที่ 4 กรกฎาคม หรือ วันงานปิกนิกของสมาคมชาวไร่ ซึ่งเป็นวันที่ผู้คนทั้งชาวเมืองและชาวไร่ชาวนา ทั้งหมด ในละแวกนั้น ชีมน้ำหรือขับรถมาไปรวมกันที่ริมฝั่งน้ำไกล ๆ แล้วสนุกสนานรื่นเริงกัน เติมที่

เมืองเล็ก ๆ เหล่านี้ บางเมืองได้เจริญเติบโตขึ้น ถนนหนทางและมาทวิถึ เปลี่ยนไปปูเป็นแผ่นหิน บ้านเรือนสร้างด้วยอิฐหรือหินแทนไม้ มีโรงแรมใหม่ โรงละครโอเปร่า ธนาคารและร้านขายของ โรงเรียนมัธยมเกิดขึ้น สิ่งเหล่านี้แสดงถึงความรุ่งเรืองและความภาคภูมิใจของชาวเมือง แต่บางเมืองก็ถูกรุกรานและสูญหายไป ไนเมลรัฐแคนซัสเพียงแห่งเดียว ปรากฏว่ามีชื่อสถานที่ต่าง ๆ ลบหายไปจากแผนที่ถึง 2,000 ชื่อ ความสำเร็จหรือความล้มเหลวของเมืองตามชายแดนเหล่านี้ขึ้นอยู่กับ ทางรถไฟอย่างมาก และขึ้นอยู่กับ การเมือง การต่อสู้เพื่อแย่งที่นั่งของยูแทนแคนซัส ในรัฐสภาที่ดำเนินไป ในดินแดนที่ราบเป็นเรื่องที่อื้อฉาวไม่น้อย

ดินแดนชายแดนแห่งสุดท้ายนี้คล้ายคลึงกับดินแดนชายแดนแห่งหนึ่ง ที่เคยมีมาก่อน ในข้อที่มีลักษณะของความเป็นประชาธิปไตยอย่างสมบูรณ์ ชุมชนใหม่ ๆ ที่ตั้งขึ้นมักจะให้สิทธิแก่สตรีในการออกเสียงเลือกตั้ง เป็นต้นว่ามลรัฐไวโอมิงซึ่งให้สิทธินี้ ตั้งแต่ พ.ศ. 1869 รัฐธรรมนูญใหม่ ๆ บางฉบับให้สิทธิในการเสนอและแสดงประชามติ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสาธารณประโยชน์ ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ ตลอดจนกระทำการเลือกตั้ง การโดยประชาชน อย่างไรก็ตาม ลักษณะที่เป็นประชาธิปไตยนี้จะเห็นได้ชัดเจน ในด้านความสัมพันธ์ทางสังคมมากกว่าความสัมพันธ์ทางการเมือง ใครก็ตามที่แต่งเนื้อ-แต่งตัวดีกว่าเพื่อนบ้านหรือท่าทางโก้เก๋หรือถูกกฎหมายคนใช้ จะถูกมองด้วยความระแวง สงสัย นายธนาคาร เจ้าของร้านค้า หมอกฎหมาย ชาวนาและคนงานโรงเลื่อยไม้ อาจนั่งเฝ้าปราศรัยกันอย่างไม่มียศรียศอยู่ตามสี่แยกในเมือง หรือมานั่งตัวเดียวกันในโบสถ์ เด็กทุกคนเข้าเรียนที่โรงเรียนสำหรับประชาชนทั่วไป เด็กหนุ่มเด็กสาวต้องการ

ก้าวหน้าก็ไปเข้าเรียนที่วิทยาลัยใกล้ ๆ บ้านที่อยู่ในความดูแลขององค์การศาสนา หรือไม่ก็ไปเข้าโรงเรียนฝึกหัดครูและมหาวิทยาลัยของรัฐที่สร้างขึ้นตั้งแต่สมัยแรก ๆ ในรัฐตะวันตก ในชุมชนตามชายแดนมีชนหลายภาษาอยู่ผสมปนเปกัน ทั้งอังกฤษ เยอรมัน นอร์เวย์ โปแลนด์ และยิว รวมทั้งคนอเมริกันพื้นเมืองที่มาจากรัฐที่อยู่ติดต่อกัน การถือนั่นคือคลั่งความแตกต่างกันทางเชื้อชาติ ภาษาและความเชื่อมั่นทางศาสนาจึงเป็นของธรรมดาในร้านต่าง ๆ หลายร้าน คินแคนแห่งสุดท้ายนี้เรียกว่ามีลักษณะความเป็นประชาธิปไตย และความเป็นอเมริกันมากกว่าคินแคนชายแดนแห่งอื่น ๆ ทั้งหมด (เนวินส์ และค่อมเมเจอร์. 2516 : 242 - 245)

2. เศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกาในยุกระหว่างสงครามโลกครั้งที่หนึ่งและครั้งที่สอง (1914 - 1945)

สหรัฐอเมริกาก่อนสงครามโลกครั้งที่ 1 จนกระทั่งถึงปี 1929 นั้นเศรษฐกิจเฟื่องฟูมาก สหรัฐอเมริกามีความมั่งคั่ง และในช่วงเวลาดังกล่าวมีปัญหาทางเศรษฐกิจเกิดขึ้นเพียงเบาบาง เช่น เศรษฐกิจตกต่ำในปี 1920 - 1921 และความตกต่ำทางการเกษตรโดยทั่ว ๆ ไป (Makers of America. v. VII. 1971 : 147)

สหรัฐอเมริกาเข้าร่วมทำสงครามร่วมกับฝ่ายสัมพันธมิตรในสงครามโลกครั้งที่ 1 ในเดือนเมษายน 1917 เพราะความผูกพันทางการเงินและวัฒนธรรมที่มีต่อกันโดยเฉพาะอย่างยิ่งอังกฤษและฝรั่งเศส และความตอกการที่จะรักษาสวัสดิภาพของตนเอง ทำให้สหรัฐอเมริกาไม่อาจเห็นเยอรมันมีไคซัซันเง์ไก้ ส่วนเหตุผลทางอุดมคติของคนอเมริกันที่เข้าสู่สงครามโลกคราวนี้ก็คือ เพื่อจะรักษาเสรีภาพและสันติภาพของโลกไว้เพื่อประชาธิปไตย (สมร นิตินประภาส. 2512 : 101)

เมื่อสงครามเกิดขึ้น จำนวนผู้อพยพเข้าประเทศลดลง แต่มีการอพยพภายในประเทศเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะการอพยพเข้ามาหางานทำตามเมืองใหญ่ของชาว

นิวคาส์จากรัฐทางใต้ขึ้นสู่รัฐทางเหนือ เนื่องจากความก้าวหน้าทางอุตสาหกรรม การขยายตัวของโรงงานต่าง ๆ ทำให้มีจำนวนงานเพิ่มมากขึ้น และต้องการแรงงานมากขึ้น เมื่อชาวนิวคาส์อพยพออกจากรัฐทางใต้ก็ทำให้เกิดปัญหาผลิตผลทางการเกษตรตกต่ำ ระหว่างปี 1914 - 1916 และในขณะเดียวกัน รัฐทางเหนือก็ยังได้แรงงานไม่เพียงพอกับความต้องการ สรุปแล้วเศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกาในช่วงสงครามโลกก็ขึ้นไปอีก เพราะสหรัฐอเมริกาผลิตอาวุธสงครามออกขาย มีการขยายตัวของงานอื่น ๆ ตามมา เช่น การสร้างเรือ ทางรถไฟ การผลิตเหล็กกล้า—เหมืองแร่ การบรรจุเนื้อสัตว์แช่แข็ง และอีกมากมาย (Makers of America, v.VII. 1971 : 147)

เมื่อสงครามโลกครั้งที่ 1 สงบลง สหรัฐอเมริกามีทั้งความเสื่อมและความเจริญคลุกเคล้ากันไป ระยะเวลา ค.ศ. 1920 - 1930 ได้ชื่อว่า ยุครถยนต์ (The Automobile Age) บ้าง ยุคของเพลงแจ๊ซ (The Jazz Age) บ้าง ยุคของความบ้าคลั่งบ้าง แต่ถึงจะอย่างไรทุกคนก็ยอมรับว่า ในระยะ 10 ปีนี้สหรัฐอเมริกาถึงขีดสุดสำราญที่สุด (สมร นิตินประภาส. 2512 : 102)

ในสมัยนี้มีสิ่งประดิษฐ์ใหม่ ๆ เพิ่มขึ้นมากมาย ชาวอเมริกันอยู่กันอย่างสุขสบายและฟุ่มเฟือย อุตสาหกรรมรถยนต์เป็นสัญลักษณ์ของความมั่นคงและสะดวกสบาย ทำรายได้ให้ประเทศมากที่สุดประเภทหนึ่ง รถยนต์กลายเป็นสิ่งจำเป็นในชีวิตของชาวอเมริกัน ระบบการซื้อของด้วยเงินผ่อนเป็นที่นิยมทั่วประเทศ และระบบเงินผ่อนนี้เองทำให้อุตสาหกรรมผลิตของได้มาก คนมีงานทำมากขึ้น แม้นานอเมริกันซื้อเครื่องใช้ผ่อนแรงในบ้านทุกชนิดด้วยเงินผ่อน ในปี 1929 คนซื้อของด้วยเงินผ่อนคิดเป็นเงินประมาณเจ็ดพันล้านดอลลาร์ (สมร นิตินประภาส. 2512 : 103) กล่าวได้ว่า ไม่มีชาวอเมริกันคนไหนที่ไม่มีหนี้สินติดตัว เพราะไม่เคยซื้อของด้วยเงินผ่อน

อุตสาหกรรมรถยนต์ทำให้อุตสาหกรรมก่อสร้างเจริญขึ้นตามตัว คนที่อยู่กันอย่างแออัดคับแคบในเมือง เริ่มทยอยออกไปหาที่อยู่นอกเมือง ที่รถยนต์ขับไปได้

ในโรงงานอุตสาหกรรมสมัยนั้นได้เรียนรู้ว่า เครื่องจักรใหม่ ๆ และการวางแผนงานอย่างรอบคอบ จะทำให้ต้นทุนลดลง และผลิตผลเพิ่มขึ้น ในระยะนี้ประสิทธิภาพการทำงานของคนงานอเมริกันเพิ่มขึ้นถึง 21 เปอร์เซ็นต์ต่อหนึ่งชั่วโมง เมื่อผลผลิตเพิ่มขึ้น วิธีการโฆษณาก็เจริญขึ้นด้วย คนอเมริกัน ยอมรับว่าตนเองต้อง เป็นหนี้ตลอดชีวิต เพราะหนี้การโฆษณาทำอะไรไม่ได้ แต่ในขณะที่เดียวกันก็คิดว่า เครดิตตนยังดีอยู่ เพราะสามารถก่อหนี้สินได้ (สมร นิตินประภาส. 2512 : 104)

ในระยะนี้ตลาดหุ้นรุ่งเรืองมาก ราคาหุ้นถีบตัวขึ้นเรื่อย ๆ จากราวหนึ่งร้อย ดอลลาร์ ในปี 1926 ขึ้นถึงหุ้นละสองร้อยสิบหกดอลลาร์ ในสมัยนั้นผู้ถือหุ้นได้รับการนับถือจากคณะกรรมการบริหารของบริษัทมาก ทั้งยังได้รับรายงานเกี่ยวกับความก้าวหน้าของบริษัทอย่างละเอียด และสวยงามอ่านง่าย ชวนให้คนอยากเอาเงินมาลงทุนด้วย

มาตรฐานการครองชีพของกรรมกรก็ขึ้น กรรมกรสามารถครองชีพได้ด้วยความสะดวกสบายพอสมควร มีวิทยุและเครื่องผ่อนแรงที่จำเป็นไว้ใช้ภายในบ้าน สหพันธ์กรรมกรแห่งชาติได้พยายามต่อสู้เพื่อรักษานโยบายของกรรมกรอยู่ตลอดเวลา กรรมกรได้มีส่วนในการผลิตด้วย เช่น มีสิทธิซื้อหุ้นและสิทธิขอแบ่งผลกำไร เป็นต้น

สงครามได้เปลี่ยนสภาพความเป็นอยู่อันจำเจของคนอเมริกันให้มีโอกาสได้ชิมรสของเสรีภาพที่กว้างขวางขึ้น การลดหย่อนความเคร่งในศาสนาและขนบธรรมเนียม และความพุ่มพวยในเครื่องอุปโภคและบริโภค คนอเมริกันยุคนี้จำนวนไม่น้อยนิยมการพักผ่อนโดยถือคติ "กิน ดื่ม รื่นเริงเข้าไว้ เพราะพรุ่งนี้เราก็ตาย" (สมร นิตินประภาส. 2512 : 105 - 107)

เพศที่เปลี่ยนแปลงมากที่สุด คือ สตรี สตรีใน 1920 มุ่งกระโปรงสูงขึ้นจากพื้นถึงเข่า และในราวปี 1925 ชายกระโปรงสูงขึ้นอีกจนถึงหัวเข่าและแคบลง ความเชื่อถือเดิมที่ว่าการยกชายกระโปรงให้เห็นข้อเท้า เป็นการ เชื้อ เชื้อเพศตรงข้ามค่อยๆ หมดไป พิมพ์สติก โทรเลข โทรทัศน์ และธุรกิจเรียกร้องให้สตรีออกทำงานนอกบ้านมากขึ้นทุกปี สตรีสาวสมัยนั้นกล้าที่จะออกจากบ้านโดยไม่ต้องมีผู้ควบคุม (Chaperon)

การแต่งกายของสตรี นอกจากจะตื่นเต้นกับกระโปรงสั้นและแคมขึ้นแล้วยังนิยม
เพิ่มสีสรรมโนหน้าซึ่งแต่ก่อนถือกันว่าเป็นการไม่สุภาพอย่างยิ่ง สมัยนั้นลิปสติก น้ำหอม
รูจทาแก้ม นับเป็นร่อย ๆ ชนิคออกมาแข่งขันกัน ชุดสปอร์ต แอสลิก แจ็คเก็ต เป็น
ที่นิยมกันทั้งสองเพศ ชุดอาบน้ำเป็นแฟชั่นใหม่ที่มาคไปรวดเร็วพอ ๆ กับเสื้อราตรีคอลลิค
ถุงเท้าไนลอน ผมนอบคล้ายผมนุชชาย ท่าทางที่เกิ่นสง่าปราดเปรียว เป็นแฟชั่นของสตรี
สมัยนั้น ความนิยมสรวมหมวกกลดลงทั้งเพศชายและหญิง ยกเว้นในฤดูหนาว แฟชั่นการ
แต่งกายของบุรุษเปลี่ยนแปลงน้อยกว่าสตรีมาก มักนิยมแต่งโหนงและทะมัดทะแมงขึ้น
เด็กหนุ่มไม่นิยมผูกเนคไท นอกจากไปงานพิธี

เสรีภาพของคนหนุ่มคนสาว หมายถึง การสลัดคำตักเตือนของผู้ใหญ่ที่ชักขวาง
ความสุขของตน เด็กสาว ๆ ผู้ใดเห็นความเก่งกล้าของมารดาที่ช่วยบุรุษเพศทำสงคราม
และชนะคะแนนเสียงผู้ชายทางกองการที่จะละชีวิตจำเจอยู่แต่ในบ้านออกหางานทำหรือไม่
ก็เรียนต่อในมหาวิทยาลัยและในขณะเดียวกันก็แสดงให้เห็นว่าคุณมีความเสมอภาคในชีวิต
ส่วนตัวเท่า ๆ กับเพศชาย หนุ่มสาววัยไฟน์ (the flaming youth) ไม่โยกย้าย
คำตักเตือนของพ่อแม่ ทฤษฎีของฟรอยด์ (Freudianism) เป็นข้อโต้เถียงกับพ่อแม่ที่
ลูกสาวลูกชายเห็นว่าคุณค่าที่สุด ไม่ว่าคุณจะมีมรดกหรือถูกเพียงไรก็ตาม

บ้าน คือที่พักที่บิดาใช้พักผ่อนหลังจากขับรถมาจนล่า หรือพักรอรถที่คนจะไค้
เล่นกอล์ฟต่อไป หรือเป็นที่นอนลึกลับเลขหลังจากชั่วโมงทำงานในออฟฟิศหมดแล้ว ฝ่าย
มารดาที่จะซื้อแต่อาหารสำเร็จรูป เครื่องไฟฟ้าที่ใช้ฉนวนแรงเพื่อให้งานบ้านเสร็จเร็วที่สุด
เพื่อจะได้มีเวลาอยู่ที่สโมสรที่คนพอใจและวงไพ่ริคจันนขึ้น มอมการศึกษาและอบรมลูก
ของคนไว้กับโรงเรียน เรื่องที่ชักใจกันมากที่สุดในครอบครัวคือ เรื่องรถยนต์ซึ่งทุกคน
ต้องการใช้เพื่อจะหนีออกจากบ้าน

อัตราการหย่าร้างของคนอเมริกันขึ้นถึงหนึ่งต่อหกคู่ นับว่าสูงที่สุดในโลกยกเว้น
รัสเซีย รัฐเนวาดาช่วยออกกฎหมายหย่าร้างโหนงขึ้นเพื่อเชิญชวนคนเข้ารัฐ แคนทาง

ตะวันออก เช่น นิวยอร์กยังเข้มงวดอยู่ คนพากันเชื่อว่าชีวิตแต่งงานในสมัยนั้นมักจะ ไม่เป็นสุข ทางที่จะช่วยให้คนเป็นสุขขึ้น คือ การยินยอมให้หย่าร้างกันไ้สะดวก ๆ ซึ่งมีความจริงอยู่บ้าง แต่หนังสือพิมพ์พยายามระบายสีการหย่าร้างของคนเบาปัญญาและ มหาเศรษฐี จนความรู้สึกกับนิคชอบต่อชีวิตแต่งงานของคนสมัยนั้นจางลงไปทุกที เพราะ เห็นเป็นเรื่องธรรมดาไป

อัตราการเกิดลดลงจาก 27 คนต่อ 100 คน ใน 1921 เหลือ 19 คน ในปี 1931 ทั้งนี้เนื่องมาจากความเชื่อในเรื่องชีววิทยาวา การมีลูกมากจะทำให้มารดา เสียสุขภาพ และเป็นภัยต่อจิตใจของเด็กที่พ่อแม่ไม่ต้องการ หรือไม่สามารถเลี้ยงดูให้ ความสุข

บ้านที่อยู่ของชาวอเมริกันนั้น นิยมบ้านเล็กน้ออยู่ มากกว่าบ้านใหญ่โตโอ้อา ซึ่งเจ้าของมักนิยมให้ใช้เป็นโรงเรียน สถานที่ราชการ หรือสำนักงานซี ภายในบ้านมี เครื่องผ่อนแรงไฟฟ้าใช้ครบครัน คนรับใช้หายากเพราะค่าแรงงานสูง

เศรษฐกิจตกต่ำครั้งใหญ่ (The Great Depression)

เศรษฐกิจตกต่ำในปี 1929 กินเวลานานถึงเกือบสิบปี เป็นความหายนะทาง เศรษฐกิจอย่างที่ไม่เคยปรากฏมาก่อนทั้งในระยะเวลาและความยากจนโดยทั่วไป ตลอดจน ความทุกข์ยากซึ่งมีผลกระทบกระเทือนถึงคนอย่างใหญ่หลวง สาเหตุต่าง ๆ ที่เห็นได้ชัดว่า นำไปสู่ความหายนะ คือ ประการแรก ความสามารถในการผลิตของประเทศสูงกว่า ความสามารถในการซื้อ ทั้งนี้เนื่องจากรายได้ของประเทศส่วนใหญ่ตกอยู่กับประชาชน จำนวนน้อยซึ่งนำเงินไปสะสมหรือลงทุน รายได้กระจายไม่ดี กรรมกร กสิกร คนงาน ชั้นเสียมย ซึ่ง เป็นหลักสำคัญในการซื้อของวงการธุรกิจมีรายได้ไม่เพียงพอ ประการที่สอง อัตราภาษีศุลกากร และนโยบายหนี้สงครามของรัฐบาลยังผลักดันสินค้าอเมริกันจำหน่ายลดลง ในตลาดต่างประเทศ ประการที่สาม ขึ้นอยู่กับนโยบายการให้สินเชื่อง่ายคาย การผ่อน

ซื้อซึ่งขยายตัวอย่างกว้างขวาง และการเสี่ยงโชคอย่างไม่มีขอบเขต หนี้สินของรัฐบาล และเอกชน มีจำนวนระหว่าง 100 ล้านถึงห้าพันล้านดอลลาร์ การเสี่ยงโชคหวังผลกำไรได้ลดราคาค่าหุ้นและทรัพย์สินให้สูงขึ้นเกินกว่าราคาจริง สาเหตุประการสุดท้ายเป็นผลสืบเนื่องมาจากเศรษฐกิจตกต่ำทางเกษตรกรรมที่ยืดเยื้อตลอดมา การว่างงานในกิจการอุตสาหกรรม และแนวโน้มของการรวมทรัพย์สินและอำนาจในบริษัทใหญ่ ๆ ทำให้เศรษฐกิจของประเทศโดยทั่วไปอยู่ในภาวะยุ่งยาก (เนวินส์ และ คอมเมเจอร์ 2516 : 51 - 53)

ในปี 1932 จำนวนผู้ว่างงานเพิ่มขึ้นมากกว่า 12 ล้านคน ธนาคารกว่า 50,000 แห่งต้องปิดกิจการ ความล้มเหลวทางการค้ามีจำนวนถึง 32,000 แห่ง ราคาสินค้าในไร่นาตกต่ำที่สุดในประวัติศาสตร์ และมีที่กล่าวว่าชนชั้นกลางจะหมดสิ้นไป รายได้ของประชากรตกต่ำลงมาจากมากกว่าแปดแสนล้านใน ค.ศ. 1929 มาเป็นสี่แสนล้าน เศรษฐกิจของประเทศมีที่ที่ว่าจะถึงความหายนะ ประชาชนตกอยู่ในภาวะที่สิ้นหวัง (เนวินส์ และ คอมเมเจอร์. 2518 : 55)

ในปี 1933 ระบบการเงินของสหรัฐอเมริกาอยู่ในสภาพเกือบจะหยุดชะงักโดยสมบูรณ์ ในขณะนั้นประธานาธิบดี รูสเวลต์ เข้ารับตำแหน่งต่อจากประธานาธิบดี ฮูเวอร์ และได้เสนอโครงการนิวดีล (New Deal) เพื่อแก้ปัญหาเศรษฐกิจ โครงการนี้มีวัตถุประสงค์สำคัญสองประการ คือ เพื่อช่วยเหลือคนว่างงานให้ทำงานทำ โดยรัฐบาลสร้างงานให้ทำ เช่น สร้างโรงพยาบาล เชื้อเพลิง โรงเรียน ฯลฯ รวมถึงการแจกจ่ายของเงินทองแก่คนยากจน และประการที่สอง เพื่อปรับปรุงระบบเศรษฐกิจ ทุนนิยมแบบ Laissez - Faire มาเป็นระบบเศรษฐกิจแบบผสม โดยเอาหลักการของระบบเศรษฐกิจแบบสังคมนิยมมาใช้ด้วย (โกวิทย์ วงศ์สุรวัฒน์. 2518 : 265)

รัฐบาลสหรัฐได้เข้าควบคุมตลาดค่าหุ้นและการธนาคารโดยออกกฎหมายไม่ให้พวกค่าหุ้นและธนาคารทำการเก็งกำไรในการซื้อขายหุ้น โดยการกักเงินแบบจับเสือ

มือเปล่าอีกต่อไป โดยบังคับให้การซื้อขายหุ้นต้องวางเงินประกันครั้งแรกมากขึ้นและธนาคารจะต้องมีเงินสำรองมากขึ้น ไม่ปล่อยเงินกู้ออกมาจนเกินไป จนกระทั่งเมื่อลูกค้ามาถอนเงินธนาคารก็ไม่มีจ่าย นอกจากนี้รัฐบาลยังประกันลูกค้าธนาคารอีกด้วยว่าถึงแม้ธนาคารจะล้มเลิกกิจการ รัฐบาลก็จะเป็นหลักประกันจะจ่ายเงินคืนให้แก่ลูกค้านั้นอีกด้วย อันเป็นการสร้างความไว้วางใจแก่ประชาชนที่มีต่อธนาคารมากขึ้น

รัฐบาลสหรัฐยังห้ามการซื้อขายทองคำจำนวนมาก ส่วนระบบการเงินของสหรัฐนั้น ได้เลิกการใช้ทองคำเป็นมาตรฐานของเงินตราในประเทศ กล่าวคือ ประชาชนจะนำชนบทมาแลกทองคำจากรัฐบาลไม่ได้อีกต่อไป ซึ่งการกระทำนี้ช่วยให้เสถียรภาพทางการเงินของสหรัฐอเมริกามั่นคงขึ้น เพราะไม่คงวิตกว่าทองคำสำรองจะหมดไปดังแต่ก่อน นอกจากนี้ รัฐบาลสหรัฐยังลดค่าเงินดอลลาร์ลง เพื่อให้เงินดอลลาร์ไม่มีราคาสูงจนเกินไปในตลาดโลก ทำให้ราคาสินค้าของอเมริกาถูกลง

นอกจากนี้สหรัฐอเมริกาก็ทำการลดค่าแพ่งภาษี เพื่อให้ระบบการค้าระหว่างประเทศมีความคล่องตัวขึ้น โดยไม่ให้มีการเอาเปรียบหรือเสียเปรียบกันมากเกินไป

โครงการนิวคลีอิก ทำให้สถานการณ์ทางเศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกากระเตื้องขึ้น แต่วิกฤติการณ์เศรษฐกิจจากค่าได้หมดไปจริง ๆ ก็คือเมื่อสงครามโลกครั้งที่สองเกิดขึ้น โครงการนิวคลีอิกนั้นก็มีส่วนที่ช่วยผ่อนหนักให้เป็นเบา และโครงการนิวคลีอิก ก็เป็นส่วนสำคัญในนโยบายของประเทศตั้งแต่บัดนั้นมา (โกวิท วงศ์สุรวัฒน์. 2518 : 266 - 267)

อย่างไรก็ดี เศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกาฟื้นตัวได้อีกในระหว่างสงครามโลกครั้งที่สอง (1939 - 1945) การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ เป็นไปอย่างมั่นคงแน่นอนนับตั้งแต่ปี 1941 การระเบิดของสงครามโลกครั้งที่สอง ทำให้เกิดความต้องการแรงงานคนทั้งในสนามรบและโรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ และที่สำคัญคือ เมื่อสงครามโลกครั้งที่สองสิ้นสุดลง บ่อยๆ เขาสหรัฐอเมริกาส่วนใหญ่จะเป็นคนที่มีการศึกษาดี มีความชำนาญเฉพาะด้านในวิชาชีพ และมีฐานะดี ชาวอพยพรุ่นใหม่ที่มีความรู้สึกรักแผ่นดินอเมริกันเหมือนบ้านเกิดของตนเอง (Makers of America. v.VI. 1971 : 1)

ชีวประวัติของวิลลา แคเธอร์ (1873 - 1947)

วิลลา แคเธอร์ มีชื่อเต็มว่า Willa Sibert Cather ชื่อที่ปรากฏอยู่ใน Family Bible คือ Willela ซึ่งเป็นชื่อตั้งตามชื่อของอาหญิงที่ล่วงลับไปแล้วของ วิลลา แคเธอร์อีกว่า ชื่อนี้เป็นชื่อที่ตั้งตามชื่อตา (William Lee Boak) ปู่ (William Cather) และลุงที่ตายในสงครามกลางเมือง (Willie Sibert Boak) วิลลาเกิดเมื่อวันที่ 7 ธันวาคม ค.ศ. 1873 ในปี ค.ศ. 1909 S.S. McClure เจ้าของบริษัทสาร McClure's และเจ้านายของวิลลา แนะนำให้เชลลคอายุตัวเอง ลงเมื่อกรอกประวัติลงในหนังสือ Who's Who วิลลาลดปีเกิดเป็น 1874 และในปี 1920 ลดอีกเป็น 1876 ซึ่งเป็นปีเกิดที่สลักบนหลุมฝังศพของเธอ วิลลาเป็นบุตรคนแรกของ ชาร์ลส์ เฟคติก แคเธอร์ (Charles Fectique Cather) กับ แมรี เวอร์จิเนีย (โบค) แคเธอร์ (Mary Virginia Boak Cather) วิลลามีน้อง 6 คน คือ รอสโก (Roscoe 1877 - 1945) ดักลาส (Douglass 1800 - 1938) เจสสิก้า (Jessica 1881 - 1964) เจมส์ (James 1886 - 1966) เอลซี (Elsie 1890 - 1964) และแจ็ก (Jack 1892 - 1959)

1. วัยเด็ก

วิลลาเกิดและใช้ชีวิตช่วงแรกในรัฐเวอร์จิเนีย เธอเป็นเด็กอยากรู้อยากเห็น และใช้เวลาวันหนึ่ง ๆ ไปกับการพูดคุยกับผู้คนในท้องถิ่น แต่คนที่วิลลาชอบมากที่สุด คือ นางแมรี แอนน์ แอนเดอร์สัน (Mrs. Mary Ann Anderson) หญิงที่มารดาของเธอว่าจ้างมาคอยดูแลเธอ นางแอนเดอร์สัน มีนิทาน และเรื่องพื้นเมืองมาเล่าให้วิลลาฟังมากมาย ซึ่งเป็นที่ถูกใจของเด็กยิ่งนัก และนางแอนเดอร์สันนี่เองที่เป็นต้นแบบของนางริงเงอร์ (Mrs. Ringer) ตัวละครในนิยายของวิลลาเรื่อง Sapphira and the Slave Girl (Robinson. 1983 : 9)

สมัยเด็กวิลลาได้ยินได้ฟังเรื่องราวของสงครามกลางเมืองและความเคลื่อนไหวของคู่สงครามบ่อย ๆ เพราะครอบครัวปู่ย่าตายายของเธอมีความเห็นแตกเป็นสองฝ่าย ปู่ - ย่า - ลุง และพ่อของเธอสนับสนุนการรวมกันของรัฐฝ่ายเหนือและฝ่ายใต้ (Unionist) ส่วนที่เหลือนับสนับสนุนรัฐฝ่ายใต้ (Confederacy) แต่ทั้งสองตระกูลก็อยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุข เพราะนางเวอร์จิเนีย มารดาของวิลลาเป็นผู้ประสานรอยร้าว ทั้งกล่าวโดยการเชิญญาติ ๆ ทั้งสองฝ่ายมาร่วมงานเลี้ยงฉลองการแต่งงาน

ในปี 1877 ปู่และย่า แคลเซอร์ ย้ายไปอยู่ในเนบราสกา (Nebraska) ตามคำชักชวนของจอร์จ (George) ลุงของวิลลาที่ตั้งรกรากอยู่ที่นั่นจนมีฐานะดี และในปี 1883 ครอบครัวของวิลลาก็ย้ายไปอยู่ที่เมืองเรดคลาวด์ (Red Cloud) เนบราสกา เมื่อไฟไหม้โรงเรียนและโรคภัยคุกคาม กล่าวคือ อาหิงของวิลลาสองคนชื่อ อัลเวอร์นา (Alverna) กับเจนนี่ (Jennie) ตายด้วยโรคปอดบวม เพราะภูมิอากาศเย็นชื้นของรัฐเวอร์จิเนีย

ครอบครัวของวิลลาในระยะแรกต้องเช่าบ้านอยู่ วิลลาสุขภาพไม่ค่อยดีในช่วงนี้ และเธอคิดถึงบ้านวิลโลว์เชด (Willowshade) ของครอบครัวในเวอร์จิเนียมาก เนบราสกาในสายตาของวิลลาในขณะนั้น "... ไม่มีอะไรเลย ไม่มีรั้ว ไม่มีลำธาร

คนไม่ เนินเขา หรือทุ่งหญ้า มีแต่หิน ..." (Robinson. 1983 : 14 - 15)
 แต่ไม่นาน เมื่อเธอเริ่มคุ้นเคยกับสถานที่และปรับตัวได้ เธอก็ผูกมิตรกับชาวอพยพต่าง
 ชาติแถว ๆ นั้น เช่น ชาวสแกนดิเนเวีย ชาวโบฮีเมียน ชาวเยอรมัน ฯลฯ วิลลา
 ชอบคุยกับคนมีอายุมากกว่าที่จะเล่นกับเด็กวัยเดียวกัน อาจเป็นได้เพราะว่าทั้งวิลลาและ
 คนสูงอายุชาวต่างชาติเหล่านั้นมีความรู้สึกร่วมกันสองอย่าง คือ ความคิดถึงบ้าน ถิ่นฐาน
 ที่จากมา (Robinson. 1983 : 14) และความรู้สึกที่ถูกเจ้าของถิ่นเพ่งเล็งชาว
 อพยพถูกชาวอเมริกันมองอย่างสงสัย ไม่ไว้วางใจ และเข้าใจผิด (Edel. 1953 :
 25) ในขณะที่ตัววิลลาก็ถูกชาวบ้านมองดูเหมือนตัวประหลาด (Robinson. 1983 :
 27 - 28)

สภาพสังคมในเมืองเรคคลาวด์ เป็นสภาพของสังคมที่นิยมการทำอะไร
 ตามกัน (Conformist) ใครที่ทำอะไรแปลกออกไปจะถูกเพ่งเล็ง ครอบครัวยุคเซอร์
 ถูกเพ่งเล็งเรื่องการเลี้ยงลูกแบบตามใจลูกจนเกินไป ทั้งที่มารดาของวิลลาเคยใช้การ
 ลงโทษอย่างรุนแรง คือ หวตควายแสนหึงคืบ เมื่อลูก ๆ ของเธอเหลิงเกินกว่าเหตุ
 นางเวอร์จิเนียก็ถูกคนนินทาและโจมตีว่า ฟูมฟักเลี้ยง ทั้งที่ครอบครัวก็ยากจน ส่วนตัว
 วิลลาเองก็ถูกมองว่าเป็นเด็กแปลก นึกปกติ เพราะเธอมีความประพฤติกคล้ายเด็กผู้ชาย
 (Tom boy) เธอคัดค้าน เล่นเหมือนเด็กผู้ชาย นุ่งประโปรงสั้น ๆ ไปโรงเรียน
 (Robinson. 1983 : 27 - 28)

แต่อย่างไรก็ตาม วิลลา แคเธอร์ก็ยังไม่ซื่อคิ ที่ยังมีคนบางคนมองข้ามความ
 นึกปกติจากเด็กคนอื่นของเธอไป เช่น ครอบครัวไวน์เนอร์ (Weiners) ซึ่งมีเชื้อ
 สายเป็นชาวยิวเยอรมัน ซึ่งเป็นคนแบบของตัวละคร นาย และนางโรเซน (Mr. and
 Mrs. Rosen) ในเรื่องสั้น "Old Mr. Harris" (Robinson. 1983 : 23)
 วิลลาได้รับแรงคลาใจอยากเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสและภาษาเยอรมันจากครอบครัวนี้ ความ
 แปลกของวัฒนธรรมทำให้ความรู้สึกว่าเป็นสิ่งต่างแดนของบ้านนี้ ความใจดีของเจ้าบ้าน

ที่อนุญาตให้วิลลามายืมหนังสืออ่านได้ตามใจชอบ เป็นหนึ่งในแรงผลักดัน ส่งเสริม
ทำให้วิลลามีนานะพยายามในงานเขียนของเธอ (Edel. 1953 : 33)

สกูลไมเนอร์ (Miner) เป็นอีกครอบครัวหนึ่งที่ทำให้ความสนิทสนมและมีมิตรจิต
ต่อวิลลา แครี่ ไมเนอร์ เซอร์วูด (Carrie Miner Sherwood) บุตรสาวของ
บ้านนี้เป็นเพื่อนที่ดีที่สุดในวัยเด็กของวิลลา เธอติดตามผลงานของวิลลาทุกชิ้น เอาใจวิลลา
และเคยเป็นปากเป็นเสียง แก้วให้วิลลาทุกครั้งที่ชาวเรคคลาว์ทำอะไรไม่ดีเกี่ยวกับวิลลา
และวิลลาได้เรียนรู้ค่านิยมคณตรีเพราะนางไมเนอร์ แม่ของแครี่นั่นเอง นางชอบเล่นเปียโน
ให้ลูก ๆ ร้องเพลงคลอ และนางเป็นผู้อำนวยการขึ้นเคิลไมเซอร์ (Shindelmesser)
มาสอนเปียโนให้กับครอบครัวแคเซอร์ แต่วิลลาชอบฟังอาจารย์ท่านนี้เล่าอะไร ๆ
ให้ฟังมากกว่าที่จะเรียนคณตรี จนอาจารย์ต้องเลิกสอนในที่สุด และอาจารย์ท่านนี้เองที่
เป็นคนแบบของ ศาสตราจารย์ทางคณตรี วุนช (Professor Wunsh) ในนวนิยาย
เรื่อง The Song of the Lark (Robinson. 1983 : 28 - 30)

และบุคคลสำคัญอีกคนหนึ่งในช่วงวัยเด็กของวิลลา คือ วิลเลียม คักเกอร์ (William
Ducker) ชายผู้มีนิสัยเกียจคร้านและประสพความล้มเหลวในการหาเลี้ยงชีพในสายตาของ
ชาวเมืองเรคคลาว์ คักเกอร์รักวรรณคดีกรีกและละตินเป็นพิเศษจิตใจ เขาเป็นผู้สอนภาษา
และวรรณคดีกรีก-ละตินเบื้องต้นให้แก่วิลลา เป็นผู้ชี้แนะให้วิลลาอ่านวรรณคดีคลาสสิก และ
ทำให้วิลลามีความรู้และมีความรักในวรรณคดีคลาสสิก

สำหรับภาพพจน์ในช่วงวัยเด็กของวิลลาโดยทั่ว ๆ ไป นับว่ามีความสนุกสนานพอสมควร
ทีเดียว ควบคู่กับความที่เธอสนิทสนมและรักน้องชายมากกว่าน้องสาว การละเล่นของเธอ
จึงเต็มไปด้วยความสนุกสนานโลเลไยมากกว่าเด็กหญิงคนอื่น ๆ ทั่วไป (Robinson. 1983 :
27) และเนื่องจากมีคณะละคร เดินทางมาเปิดการแสดงในโรงโอเปร่าของเมือง
เรคคลาว์บ่อย ๆ เธอจึงมีโอกาสดูละคร คุโอเปร่า และสร้างจินตนาการเป็น
(Edel. 1953 : 38 - 39)

2. การศึกษา

วิลลา แคเธอร์ เรียนหนังสือที่บ้านโดยมีมารดา เป็นครูผู้สอนมาโดยตลอด จนกระทั่งเธอเข้าเรียนชั้นมัธยม วิลลาจบชั้นมัธยมปลายในปี ค.ศ. 1890 จากโรงเรียนมัธยมเรคคลาว์ และเธอเป็นผู้หญิงคนเดียวในจำนวนนักเรียน 3 คนที่จบการศึกษาในรุ่นนั้น และเธอเป็นเพียงคนเดียวในรุ่นที่ได้ศึกษาต่อชั้นอุดมศึกษา ในมหาวิทยาลัยของรัฐ สถานที่เธอไปเรียน คือ มหาวิทยาลัยเนบรัสกา (Nebraska University) ที่ตั้งอยู่ที่เมืองลิงคอล์น (Lincoln) อันที่จริงบิดาของเธออยากให้เธอทำงานก่อนสัก 2-3 ปี แล้วจึงค่อยไปเรียนต่อ แต่มารดาของเธอไม่ยอม (Robinson. 1983 : 38) ดังนั้น วิลลาจึงได้เรียนต่อทันที ตามธรรมดาแล้วผู้ที่เข้าเรียนต่อในระดับมหาวิทยาลัยต้องผ่านการเรียนชั้นเตรียม (Prep.) ก่อนเป็นเวลา 2 ปี แต่ผลการเรียนของวิลลาดีมากและเป็นที่พึงพอใจของโรงเรียนเป็นอย่างมาก ดังนั้นเธอจึงใช้เวลาเรียนในชั้นเตรียมเพียงปีเดียว

ตลอดมาตั้งแต่เด็ก วิลลาใฝ่ฝันอยากเป็นแพทย์ หน้าห้องนอนของเธอ เธอทำป้ายชื่อติดไว้ว่า นายแพทย์วิลเลียม แคเธอร์ จูเนียร์ ในหนังสือที่ระลึกของเพื่อนเธอก็เห็นชื่อเป็น "นายแพทย์" (Edel. 1953 : 31 - 32) เธอยังเขียนบทความเรื่องเกี่ยวกับความฝันดังกล่าวของเธอ และบทความเรื่องที่สำคัญชิ้นหนึ่ง คือ บทความที่เธอเขียนเมื่อจบการศึกษาชั้นมัธยม มีหัวเรื่องว่า "Superstition versus Investigation" และการกระทำที่แสดงให้เห็นชัดว่า วิลลาอยากเป็นแพทย์ก็คือ เธอจับสัตว์ เช่น กบมาทดลองวางยาสลบ นำ ทอง าลา อยู่เสมอ หรือไม่ก็ไปเป็นลูกมือแพทย์ประจำท้องถิ่น (Robinson. 1983 : 38)

แต่เมื่อเข้าเรียนในระดับเตรียมอุดมศึกษา ความสนใจของเธอเกี่ยวกับอาชีพแพทย์เริ่มเปลี่ยนไป เมื่อเธอพบว่าเธอมีความสามารถทางการเขียน การวิจารณ์ และความรู้สึกอันนี้เพิ่มมากขึ้น เมื่ออาจารย์ประจำวิชานำผลงานในชั้นเรียนของเธอซึ่งเป็น

บทความเกี่ยวกับโทมัส คาร์ไลล์ (Thomas Carlyle) มีความยาวประมาณสองพันคำ นำส่งลงตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นชื่อ เคอะ สเตท เจอร์นัล (the State Journal) และเรื่องสั้นที่เธอกับเพื่อนที่ชื่อ โคโรธี แคนฟิลด์ (Dorothy Canfield) ช่วยกันแต่ง ชื่อเรื่อง "The Fear that Walks by Noonday" ได้รับรางวัลจากการประกวดเรื่องสั้นของมหาวิทยาลัย

วิลลานั้นจะตั้งใจเรียนเนื้อหาที่เธอสนใจเท่านั้น วิชาใดที่เธอไม่ชอบ เธอจะทิ้งมันอย่างไม่เหลียวแลเลย เช่น วิชาเลข และเมื่อเธอจะจบการศึกษา เธอต้องสอบเลขให้ผ่านนั้น นับเป็นวันเวลาแห่งความทรมานใจของเธอทีเดียว ส่วนวิชาที่เธอชอบ เธอจะตั้งใจศึกษาเล่าเรียนทั้งในและนอกเวลาเรียนจนอาจารย์ผู้สอนกลัวเธอ (Robinson. 1983 : 47) วิลลาเข้าร่วมกิจกรรมนอกหลักสูตรหลายอย่างแต่ที่เด่นที่สุด คือ เธอเข้าร่วมเป็นสมาชิกของคณะจัดทำวารสาร เฮสเพอเรียน (the Hesperian) วารสารของนักศึกษา ซึ่งต่อมาเธอได้รวมคณะบรรณาธิการและเรื่องสั้น "Peter" ของเธอถูกตีพิมพ์ลงในวารสารวรรณกรรมรายสัปดาห์ เคอะ มาฮอกานี ทรี (the Mahogany Tree) ในบอสตัน (Boston) โดยเฮอเบิร์ต เบตส์ (Herbert Bates) อาจารย์สอนภาษาอังกฤษเป็นผู้นำไป วิลลากล่าวว่า การที่เรื่องได้รับการตีพิมพ์เร็วไปทำให้เธอมีนิสัยการเขียนที่ไม่ดี

นอกจากงานในวารสาร เฮสเพอเรียน แล้ว เธอยังทำงานเป็นนักเขียนอาชีพอีกด้วย ในฤดูใบไม้ร่วง ปี 1893 เธอลงเรียนวิชาที่จัดขึ้นเป็นรายการพิเศษ คือ วิชาว่าด้วยหนังสือพิมพ์ โดยมี วิล โอเวน โจนส์ (Will Owen Jones) บรรณาธิการหนุ่มของหนังสือพิมพ์ สเตท เจอร์นัล ฝ่ายข่าวสารเป็นผู้สอน ผลงานของวิลลา เป็นที่พอใจของเขามาก เขาจึงชักชวนให้วิลลามาช่วยงาน เคอะ สเตท เจอร์นัล โดยมอบคอลัมน์ "One Way of Putting It" ต่อมาคอลัมน์นี้ถูกเปลี่ยนชื่อเป็น "As You Like It" และ "The Passing Show" หลังจากที่วิลลาเรียนจบจากมหาวิทยาลัยเนบรัสกา

ในปี 1895 ซึ่งเป็นงานวิเคราะห์ ศึกษาวิจารณ์สัจและบุคลิกของคนทั่ว ๆ ไปให้เธอ
รับผิดชอบ

งานที่คู่เคียดของเธอในช่วงเป็นนักศึกษา คือ งานวิจารณ์ละครให้กับ เดอะ
สเตท เจอร์นัล เธอวิจารณ์การละครอย่างไม่มีเกรงใจเลย การที่คนไหนที่ดูใจ
เธอ เธอก็จะชมเชยจนเลืลลอบ การที่คนใดไม่ดูใจ เธอก็จะวิจารณ์อย่างเจ็บแสบ
ทีเดียว วิลลาวางมาตรฐานการละครไว้มาก และชื่อของเธอเริ่มเป็นที่สะเทือนขวัญ
ของนักแสดงมากพอสมควร (Robinson. 1983 : 49 - 51)

และงานชิ้นสุดท้ายในชีวิตนักศึกษาที่วิลลาทำให้โรงเรียน คือ เป็นบรรณาธิการ
ฝ่ายงานวรรณกรรมให้หนังสือรุ่นของนักศึกษารุ่นเดียวกับเธอ-เดอะ ซอมเบรโร (The Sombrero)

3. การทำงาน

เมื่อจบการศึกษาไปแล้ววิลลาก็กลับไปอยู่กับบิดา-มารดาที่เมืองเรคคลาว์
รับงานวิจารณ์ละคร และงานเขียนบทความให้กับหนังสือพิมพ์ต่อไปเหมือนเดิม วิลลา
เกือบจะได้เป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัยที่เธอจบมาแล้ว แต่พลาดงานเพราะถูกเขียนส เอ
เชอร์แมน (Lucius A. Sherman) อาจารย์ผู้เป็นไม่ว่าไม่ว่ากับเธอ ซึ่งในขณะนั้น
เป็นหัวหน้าภาควิชาไม่ยอมรับเธอเข้าทำงาน (Robinson. 1983 : 43, 74)
ดังนั้นในช่วงว่างงานของเธอเธอจึงทำงานพิเศษให้กับหนังสือพิมพ์และอ่านหนังสือเพิ่มพูน
ความรู้ต่อไป

ในเดือนมิถุนายน ปี 1896 หนังสือรายนิตเขียนเริ่มเปิดกว้างสำหรับวิลลา แคเธอรี
เพราะเธอถูกเรียกตัวให้ไปทำงานที่เมืองพิตส์เบิร์ก (Pittsburg) รับหน้าที่บรรณาธิการ
ให้กับนิตยสาร โฮม มอนธลี (Home Monthly) เมืองหลังของเหตุการณ์ครั้งนี้ คือ วิล
โอเวน โจนส์, ชาร์ลส์เกียร์ (Charles Gere) เจ้าของหนังสือพิมพ์ เดอะ สเตท
เจอร์นัล และจอร์จ เจอร์วิก (George Gerwig) เพื่อนร่วมมหาวิทยาลัยของเธอ ซึ่ง
ประสบความสำเร็จทั้งด้านการเขียนและในทางการศึกษา เป็นที่เสนอชื่อ วิลลา แคเธอรี

ให้กับ ชาร์ลส์ แอกซ์เทลส์ (Charles Axtells) เจ้าของนิตยสาร โฮม มันทรี (Robinson. 1983 : 76) ขณะนั้นวิลลามีอายุเพียง 22 ปี และจากเวลานี้ไป วิลลาไม่ได้กลับมาอาศัยอยู่ในรัฐ เนบรัสกาอย่างถาวรอีกเลย เธอจะกลับมาเยี่ยมเยียน บิคามารกา ครอบครัวของเธอ เป็นครั้งคราวเท่านั้น (Robinson. 1983 : 77)

วิลลาก็คเหมือนคนทั่ว ๆ ไปที่ตื่นตาตื่นใจกับเมืองใหญ่ ๆ เช่น พิตส์เบิร์ก เธอ เห็นทุกอย่างน่าตื่นเต้นและสวยงามไปหมด แม้แต่สิ่งที่น่าเพราะถูกควั่นรม (Edel. 1953 : 81) แต่สิ่งที่เธอหลงใหลมากที่สุด คือ คาร์เนกี ฮอลล์ (Carnegie Hall) เพราะเป็นพื้นที่ที่เธอสามารถไปฟังดนตรีดี ๆ ละครโอเปร่าดี ๆ ใบบ่อยครั้ง

สภาพการทำงานเป็นที่น่าพอใจมากสำหรับวิลลา เพราะแอกซ์เทล เจ้านายของเธอให้อิสระในการทำงาน ถึงแม้ว่าหลายครั้งที่เธอต้องทำงานหามรุ่งหามค่ำ (Edel. 1953 : 80) คอมนิตยสาร โฮม มันทรี ถูกเปลี่ยนเจ้าของ วิลลาจึงลาออก แต่การ ลาออกจากงานก็ไม่ทำให้เธอเคืองแค้นเพราะหนังสือพิมพ์รายวันที่ใหญ่ที่สุดในรัฐเพนซิลเวเนีย เดอะ เดย์ลี ลีดเดอร์ (the Daily Leader) ฝากค่าเสนอตำแหน่งนักวิจารณ์ละครของ หนังสือพิมพ์ให้เธอ โดยให้เงินเดือน 75 ดอลลาร์ วิลลารักงานนี้มาก และภายในเวลา เพียงเดือนเดียวก็ได้เลื่อนตำแหน่ง เป็นบรรณาธิการ ความสามารถของเธอเป็นที่กล่าวขวัญ ถึงเสมอ เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเธอปรากฏอยู่ตามหน้าหนังสือพิมพ์ต่าง ๆ แม้ผู้ร่วมงานที่ เป็นผู้ขายก็ยังยกย่องและตั้งในความสามารถของเธอ ขณะนั้นวิลลา แคเธอร์มีอายุ 24 ปี (Robinson. 1963 : 92)

ในช่วงต้นปี ค.ศ. 1898 วิลลามีโอกาสสัมผัสชีวิตในนครนิวยอร์ก (New York) เป็นครั้งแรก เพราะ แฟรงคลิน ฟลายส์ (Franklin Flyes) ผู้วิจารณ์ละครของ วารสาร ซัน (Sun) ของนิวยอร์กล้มป่วยลง วารสารซันจึงเชิญวิลลามาทำหน้าที่ผู้วิจารณ์ ละครแทน ฟลายส์ เป็นการชั่วคราว

ในปี 1900 สถานการณ์เริ่มเปลี่ยนแปลง ผู้คนสนใจละครน้อยลงบรรยาการ

ของสังคมมีความก้าวร้าวอิมคริม ผู้คนสนใจอ่านข่าวมากกว่า และช่วงเวลานี้เองใน พิตส์เบอร์ก มีวารสารน้องใหม่ ชื่อ เดอะ ไลบรารี (The Library) เป็นวารสาร ทางวรรณกรรม และวิลลาถูกชักชวนให้ร่วมงานในคณะบรรณาธิการควบ บทกวี เรื่องสั้นและบทความของเธอได้รับการตีพิมพ์ โดยใช้นามแฝงว่า เฮนรี นิกเกิลแมน (Henry Nickleman) แต่ปลายปี 1900 สำนักพิมพ์ก็ปิดตัวลง อย่างไรก็ตามก็ในขณะนั้น ชื่อเสียงของวิลลา แคลเซอร์ ก็กระจายไปไกลแล้ว ผลงานบทกวีและความเรียงของเธอปรากฏตามวารสารของรัฐอื่น ๆ มากมาย เช่น ฮาร์เปอร์ส วีคลี่ (Harper's Weekly) ลิปปีนคอตส์ (Lippincott's) ยูธส์แคมเปียน (Youth's Campanion) และ นิวอิงแลนด์ แมกกาซีน (New England Magazine)

มีนิตยสารหลายฉบับ เช่น เดอะ คริติค (The Critic) เดอะ ไครทีเรียน (Criterion) และ แม็คคลัวร์ส (McClure's) ตีพิมพ์โคลงของเธอบ่อยครั้ง ใน นิตยสาร คอสโมโพลิตัน (Cosmopolitan) และ เลดี้ส์ โฮม เจอร์นัล (Ladies Home Journal) ก็ลงเรื่องสั้นของเธอเสมอ ๆ ทำให้วิลลาต้องการประกอบอาชีพเป็น นักประพันธ์อิสระ และในที่สุดเธอก็ลาออกจากตำแหน่งหน้าที่นักหนังสือพิมพ์มาเป็นครูสอน ภาษาอังกฤษ และภาษาละติน เพราะเธอคาดหวังงานสอนหนังสือจะให้เวลาว่างกับเธอได้ มากกว่า และด้วยความช่วยเหลือของจอร์จ เจอร์วิก เธอก็ได้งานในโรงเรียนเซ็นทรัล ไฮ สกูล (Central High School) ในปี 1901 แต่เวลาว่างที่วิลลาปรารถนานั้น ก็มีน้อยเหลือเกิน เพราะอาชีพครูมีงานตรวจการบ้านเด็กซึ่งกินเวลามากกว่าที่เธอคาดไว้ และดังนั้น ในปี 1902 เธอจึงลาออกจากการเป็นครู ในขณะนั้นเธอรับงานเขียน บทความให้วารสาร กาเซตต์ (Gazette) เพิ่มอีกงานหนึ่งด้วย ดังนั้นในปี 1902 วิลลาออกนอกประเทศเป็นครั้งแรก เธอไปท่องเที่ยวยุโรปกับเพื่อนใหม่ซึ่งต่อมากลายเป็น เพื่อนสนิท - อีซาเบล แม็คคลังก์ (Isabelle McClung) วิลลา ไม่ค่อยจะประทับใจ ประเทศอังกฤษนัก เธอไปกุสสถานที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับคนในวงการวรรณกรรมเป็น

ส่วนใหญ่ และเธอประทับใจประเทศฝรั่งเศสมาก เพราะเป็นประเทศที่มีสี่สัปดาห์การคาย โดยเฉพาะกรุงปารีส เรื่องราวเกี่ยวกับการเดินทางและสิ่งที่เธอพบเห็นถูกตีพิมพ์ลงในหนังสือพิมพ์ เดอะ เนบรัสกา สเคทเจอร์นัล เพราะเธอสัญญาว่าหนังสือพิมพ์ไว้วางใจจะเขียนบทความเกี่ยวกับการเดินทางครั้งนี้มาให้อ่าน และการเดินทางครั้งนี้มีผลต่องานชิ้นต่อมาในงานของเธอ

ในปี 1903 สำนักพิมพ์บอสตัน โดย ริชาร์ด แบ็คเจอร์ (Richard Badger) ได้รวบรวมบทกวีกรอง บทกวีของวิลลา แคเซอร์ และตีพิมพ์ออกมาโดยให้ชื่อหนังสือรวมบทกวีเล่มนี้ว่า เอพริล ทไวไลท์ (April Twilight) และอีก 3 ปีต่อมา ผลงานรวมเล่มชุดที่สองของเธอ รวมเรื่องสั้นชุด เดอะโทรล การ์เด้น (The Troll Garden) ก็ออกสู่ท้องตลาด ผลงานชุดนี้เป็นเรื่องสั้นที่เกี่ยวกับความสำเร็จและความล้มเหลวของศิลปินในหมู่มนุษย์

ในปี 1906 วิลลา ลาออกจากงานครู และเดินทางไปนิวยอร์ก เพื่อไปทำงานให้กับนิตยสาร แม็คคลัวร์ (McClure's) นิตยสารชั้นนำฉบับหนึ่งในนิวยอร์ก งานชิ้นแรกของเธอคือ เขียนและสืบประวัติของ แมรี เบเกอร์ เอ็ดดี้ (Mary Baker Eddy) กับสานต่อความที่อาศัยอิทธิพลของนิกายคริสเตียนไซเอนซ์เชิร์ช (Christian Science Church) ซึ่งนักเขียนอิสระคนหนึ่งเขียนค้างไว้ งานครั้งนี้วิลลาต้องเดินทางไปบอสตัน และพักอยู่ที่นั่นตลอดปี 1907 และที่บอสตันนี้เองเธอได้พบกับ ซาราห์ จูเวตต์ (Sarah Jewett) นักเขียนที่มีชื่อเสียงในสมัยนั้น และเป็นผู้ที่ให้คำแนะนำให้วิลลาเขียนเรื่องอย่างจริงจังจนวิลลาประสบความสำเร็จในเวลาต่อมา (Robinson. 1983 : 145 - 152)

แซม แม็คคลัวร์ (Sam S. McClure) เป็นเจ้านายที่จัดการเห็นความก้าวหน้าของทีมงาน เขาจึงส่งเสริมให้ทีมงานได้มีโอกาสเปิดหูเปิดตาอยู่เสมอ สำหรับกรณีของวิลลา เธอได้เดินทางไปทำงานนอกประเทศบ่อยครั้ง และได้พบบุคคลสำคัญในวงการวรรณกรรมมากมาย ประสบการณ์เช่นนี้ เป็นการป้อนวัตถุดิบการเขียน

เรื่องใหม่ ๆ ให้เธอเป็นอย่างดี และหลังจากที่ แม็คคลัวร์ส ได้ตัววิลลามาช่วยบริหารงานนิตยสารของเขาแล้วนั้น ยอดจำหน่ายของนิตยสารแม็คคลัวร์สก็เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ และในช่วงเวลาที่วิลลาทำงานบริหารให้ นิตยสาร แม็คคลัวร์ส มียอดจำหน่ายสูงสุด ตั้งแต่ก่อตั้งมา (Edel. 1953 : 150)

ในปี 1912 นวนิยายเล่มแรกของวิลลา แคเซอร์ Alexander's Bridge ได้รับการตีพิมพ์นวนิยายเรื่องนี้ เดิมชื่อ Alexander's Masqureade ลงพิมพ์เป็นตอน ๆ ในนิตยสารแม็คคลัวร์ส นวนิยายเล่มนี้ได้รับการวิพากษ์วิจารณ์มาก แต่ส่วนใหญ่จะเป็นทางลบ อย่างไรก็ตามผลงานนวนิยายเรื่องสั้นเรื่องต่อมา "The Bohemian Girl" ประสบความสำเร็จ มีผู้คนชื่นชอบมากมาย (Edel. 1953 : 160 - 166)

และในฤดูใบไม้ผลิ ปี 1912 นี้เอง วิลลา แคเซอร์ ลาออกจากนิตยสารแม็คคลัวร์ส แต่ก็ยังคงเขียนเรื่องส่งให้นิตยสารฉบับนี้เสมอ จากความสำเร็จของเรื่องสั้น ขนาดยาว "The Bohemian Girl" นิตยสารแม็คคลัวร์สจึงขอให้วิลลาแต่งนวนิยายเรื่องยาวซึ่งมีแนวล้าย ๆ กันนี้อีก (Edel. 1953 : 172 - 173) และในปี 1913 นวนิยายเล่มที่สองของเธอก็ออกมาสู่โลก นั่นคือ O Pioneers! ซึ่งเป็นเรื่องราวของชาวสแกนดิเนเวียที่อพยพมาตั้งรกรากอยู่ในดินแดนแห่งแลงแลนชายแดนของรัฐเนบราสก้า

O Pioneers! ได้รับการวิจารณ์ต่าง ๆ นานา บ้างก็ว่าเป็นเรื่องไม่มีพล็อต ไม่มีรูปแบบ แต่ทุกคำวิจารณ์ก็ลงเอยที่ว่า นวนิยายเรื่องนี้ กินใจ (Robinson. 1983 : 186) และวิลลาก็เป็นที่รู้จักในวงวรรณกรรม และหมื่นก่อกว้างขวางขึ้น

ในปี 1914 ในขณะที่วิลลา แคเซอร์กำลังแต่งนวนิยายเรื่องใหม่ The Song of the Lark เธอก็ล้มป่วยลงด้วยโรคโลหิตเป็นพิษ สุขภาพจิตของเธอไม่ค่อยดีนัก เพราะเธอกลัวว่าจะพิการ และน่าเกลียด แต่ทุกอย่างก็ผ่านพ้นไปด้วยดีเพราะเพื่อน ๆ โดยเฉพาะ โอลีฟ แฟรมสตัด (Olive Framstud) ศิลปินนักร้องที่เธอชื่นชอบและเชื่อใจ หนุนไปเยี่ยมให้กำลังใจ (Robinson. 1983 : 192 - 194) เมื่ออาการทุเลาลง

และหายจากการเจ็บป่วยแล้ว วิลลา แคเซอร์ ก็ออกเดินทางท่องเที่ยวไปกับแฟรมสค์ตามรัฐต่าง ๆ เช่น เมน (Maine) โคโลราโด (Colorado) และไวโอมิง (Wyoming) และในเดือนตุลาคม ปี 1975 วิลลาก็แต่งงานนิยายเกี่ยวกับชีวิตศิลปิน นักร้อง ผู้มีถิ่นกำเนิดทางภาคตะวันตกออกมาเป็นเล่มจนได้

วิลลาเขียน The Song of the Lark ด้วยความใส่ใจและความคล่องมือ นิยายเรื่องนี้เป็นนิยายที่ยาวที่สุดของเธอ และเป็นนิยายเรื่องเดียวที่เธอแก้ไขปรับปรุงใหม่มากที่สุด (ในปี 1932) (Edel. 1958 : 188 - 189)

เมื่อส่งต้นฉบับให้กับสำนักพิมพ์แล้ว วิลลาก็ออกเดินทางท่องเที่ยวไปกับอีดิซ ลูวิส (Edith Lewis) เพื่อนสนิทของเธอ ในฤดูร้อนปี 1915 วิลลาและอีดิซไปรัฐโคโลราโด และวิลลาศึกษาใจสถานที่ที่เรียกว่า เมซา แวร์ค (Mesa Verde) และเรื่องราวของยูคนและสถานที่นั้นมาก และต่อมาในปี 1916 เธอทั้งสองก็ออกท่องภาคตะวันตกเฉียงใต้อีก และได้แวะพักที่เมืองเรคคลาวคด้วย

และในฤดูร้อนปีนี้เอง วิลลาได้พบกับ แอนนา พาเวลกา (Anna Pavelka) หญิงชาวโบฮีเมียซึ่งเธอรู้จักตั้งแต่เธอยังเด็ก และเกิดแรงคล้อยอยากเขียนเรื่องราวของแอนนา เรื่องราวอันเป็นความทรงจำเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่ที่เธอรัก (Edel. 1953 : 198 - 199) ในปี 1917 วิลลาก็ลงมือเขียนนิยายเรื่องใหม่ของเธอ โดยให้ชื่อว่า My Antonia ซึ่งออกวางจำหน่ายในเดือนตุลาคม 1918 แต่ขายไม่ดีนัก เพราะอยู่ระหว่างภาวะสงครามสิ้นสุดใหม่ ๆ ยูคนสนใจทหารมากกว่า อย่างไรก็ตามที่วงการวรรณกรรมวิจารณ์ก็ชื่นชมอีก เพราะนิยายเรื่องนี้ และในปี 1934 วิลลาได้รับรางวัลเหรียญทอง สำหรับ My Antonia จาก The International Mark Twain Society (Robinson. 1983 : 212 - 213)

ต้นปี 1920 วิลลานำเรื่องสั้นมารวมเล่มเป็นครั้งที่สอง ครั้งนี้เป็นเรื่องสั้นที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ของศิลปินกับบุคคลนอกวงการศิลปะ รวมเรื่องสั้นชุดที่สองของวิลลา คือ Youth and the Bright Medusa

One of Ours เป็นนวนิยายเรื่องต่อมาของเธอ วิลลาเริ่มเขียนนวนิยายเรื่องสั้นเดือนตุลาคม 1918 แรงคลาใจในการเขียนครั้งนี้มาจากการเสียชีวิตในสงครามของลูกพี่ลูกน้องของเธอ จอร์จ พี แคเธอร์ จูเนียร์ (George P. Cather Jr.) ดังนั้น One of Ours จึงเป็นเรื่องราวชีวิตของเด็กหนุ่มคนหนึ่ง ซึ่งภายหลังเสียชีวิตในสนามรบ

วิลลาเขียนนวนิยายเรื่องนี้อ่างไม่รีบร้อน ในปี 1920 เธอเดินทางไปปารีส เพื่อรับบรรยากาศของฝรั่งเศส เพราะวิลลาต้องการความจริงของบรรยากาศในต่างประเทศฝรั่งเศส ในนวนิยายเรื่องนี้ และในปี 1922 One of Ours ก็ปรากฏโฉมออกมาในยุคนั้นได้อีก และในปี 1923 วิลลาก็ได้รับรางวัล पुलิตเซอร์ (Pulitzer) จากนวนิยายเรื่องนี้

ช่วงเวลาระหว่างปี 1920 - 1930 วิลลาลิขิตผลงานออกมามากที่สุด คือ มีนวนิยาย 5 เรื่อง เรื่องสั้นที่ยอมรับกันว่ามีคุณภาพหลายเรื่อง บทความ บทวิจารณ์ และบทร้อยกรองอีกจำนวนมาก ซึ่งทำให้วิลลา แคเธอร์ เป็นนักเขียนสตรีชาวอเมริกันที่มีชื่อเสียงมากที่สุดคนหนึ่งในยุคนั้นทีเดียว (Robinson. 1983 : 234)

นวนิยายเรื่องต่อมาของเธอ คือ A Lost Lady ซึ่งลงเป็นตอน ๆ ในนิตยสาร เดอะ เซนจูรี The Century ตั้งแต่เดือนเมษายน 1923 พร้อม ๆ กับที่หนังสือรวมบทร้อยกรอง The April Twilight ถูกพิมพ์อีกเป็นครั้งที่สอง A Lost Lady เป็นเรื่องราวของผู้หญิงคนหนึ่งที่ไม่สามารถปรับตัวเข้ากับโลกสมัยใหม่ได้ A Lost Lady ขายดีมาก และเกือบถูกนำมาสร้างเป็นภาพยนตร์ แต่เพราะเธอเกลียดภาพยนตร์เงียบ (Silent Movie) เธอจึงสั่งห้าม และเขียนไว้ในพินัยกรรมว่า ห้ามนำเอางานของเธอไปสร้าง-แปลงเป็นภาพยนตร์เป็นอันขาด

ขณะที่ A Lost Lady เป็นที่กล่าวขวัญถึงอยู่นั้น เอฟ สกอตต์ ฟิทซ์ เจอรัลด์ (F. Scott Fitzgerald) กำลังพิมพ์นวนิยาย The Great Gatsby และ

บังเอิญมีข้อคิดและข้อความบางตอนของนวนิยาย The Great Gatsby ไปพ้องคล้ายคลึงกับข้อความบางตอนของ A Lost Lady จิตรเจอรัล จึงได้ส่งจดหมาย พร้อมต้นฉบับบางส่วนของ The Great Gatsby ที่เป็นปัญหามาให้วิลลาอ่าน และวิลลาก็ยืนยันยอมรับว่าความพ้องกันครั้งนี้ไม่ใช่การลอกเลียน (Robinson. 1983 : 239)

ทันทีที่ A Lost Lady เป็นรูปเล่มออกมา วิลลาก็เริ่มเขียนนวนิยายเรื่องใหม่ทันที The Professor's House เป็นนวนิยายที่มีความรู้สึกนึกคิด มีตัวตนของวิลลา แคลเชอร์อยู่มากที่สุด (Robinson. 1983 : 240) วิลลา แคลเชอร์กล่าวว่า นวนิยายเรื่องนี้เป็นการเล่นโดยทดลองใช้วิธีการทางศิลปะ จิตรกรรม คือ จิตรกรรมดัตช์ (Dutch) ซึ่งเป็นการเขียนภาพห้องหุรหุรา แต่มีทัศนียภาพนอกหน้าต่างห้อง เป็นแบบเรียบง่าย และแว้งว้าง เช่น ภาพห้องทะเล ที่ชี้ให้เห็นลักษณะประจำชาติของชาวดัตช์ และศิลป-วรรณกรรม การแต่งเรื่องราวโดยมีเรื่องสั้นแทรกแบบฝรั่งเศส (Cather. 1982 : 85) ดังนั้น The Professor's House จึงเป็นเรื่องของชายวัยกลางคนในสังคมหุรหุรา แต่เขาพอใจความเรียบง่าย (เปรียบได้กับภาพห้องหุรหุรา) สลับกับเรื่องของชายหนุ่มที่มาจากภาคตะวันตก (เปรียบได้กับภาพธรรมชาตินอกหน้าต่าง) The Professor's House ตีพิมพ์ในเดือนกันยายน ปี 1925

ในเดือนตุลาคม 1926 นวนิยายเรื่อง My Mortal Enemy ก็ได้รับการตีพิมพ์ My Mortal Enemy เป็นนวนิยายที่สั้นที่สุดของเธอ และขายดีมาก ซึ่งส่วนนี้อาจเป็นเพราะ นวนิยายเรื่องนี้ถูกวิจารณ์มากมายในแง่ลบต่าง ๆ กัน จุดสำคัญอันหนึ่งก็คือ ใครคือ "ศัตรู" ในนวนิยายเรื่องนี้ (Robinson. 1983 : 243)

นวนิยายเรื่องต่อมา คือ Death Comes for the Archbishop ซึ่งเป็นนวนิยายที่ได้รับความนิยมมากที่สุด และวิลลาได้รับรางวัลเหรียญ ฮาเวลล์ (Hawells Medal) จากสถาบัน National Institute of Arts and Letters จากนวนิยายเรื่องนี้ในเดือนพฤศจิกายน ค.ศ. 1930 (Robinson. 1983 : 257)

แรงคลาใจในการ เขียนนวนิยายเรื่องนี้ เริ่มจากการ เยือนรัฐนิว เม็กซิโก (New Mexico) ของวิลลา และอิธิส ลูวิส ในปี 1925 วิลลาได้เขียนเรื่องราวของ การคบชู้ของ โยเซฟ มัชเชอะเบอ์ฟ (Joseph Machebeuf) และสาธุคุณ ของ ลามี (Jean Lamy) ซึ่งเป็นพระนักสอนศาสนาชาวฝรั่งเศส และวิลลาเกิดความสนใจ จึงลงมือค้นคว้าประวัติของท่านทั้งสองอย่างละเอียด รอบคอบ และนำมา เป็นพล็อตเรื่อง ของนิยายเชิงประวัติศาสตร์ของเธอ

Death Comes for the Archbishop ตีพิมพ์ครั้งแรกเป็นตอน ๆ ลงใน นิตยสาร เดอะฟอรัม (The Forum) ตั้งแต่เดือนมกราคม 1927 และถูกรวบรวมเล่ม ในเดือนกันยายนในปีเดียวกันนั่นเอง

วิลลา แคะเธอร์ ชื่นชมศิลป วรรณคดี และประวัติศาสตร์ของฝรั่งเศสมาก ความรู้สึกดังกล่าว เป็นตัวผลักดันให้วิลลาออกเดินทางไปประเทศแคนาดา อาณานิคมของ ฝรั่งเศสสมัยครั้ง โดยพักอยู่กับครอบครัวของเพื่อนที่ชื่อ อีสาเบล บนเกาะแกรนด์ แมนัน (Grand Manan) และลงมือเขียนนวนิยายอีกเรื่องหนึ่ง คือ Shadows on the Rock

Shadows on the Rock เป็นนวนิยายเชิงประวัติศาสตร์อีกเรื่องหนึ่งของ วิลลา เธอเริ่มเขียนเรื่องนี้ในปลายปี 1927 แต่ต้องเขียนบ้างหยุดบ้าง เพราะเธอ ต้องไปเฝ้าไข้บิดา-มารดา ในปี 1928 และบิดาของเธอก็เสียชีวิตโรคลหุใจภายในเวลา อันสั้นนั้น ความเศร้าโศก และความสูญเสียมีผลกระทบในนิยายของเธออย่างเห็นได้ชัด นั่นคือ เธอเน้นให้เห็นความรักของพ่อ - ลูก คู่หนึ่งในนิยายเรื่องนี้มากจนเรื่องสูญเสีย น้ำหนักไป (Robinson. 1983 : 261) แต่ถึงจะถูกวิจารณ์ในทางลบต่าง ๆ นานา Shadows on the Rock ก็มีออกจำหน่ายสูงมาก (Robinson. 1983 : 261) เมื่อออกจำหน่ายในปี 1930 และในปี 1933 นวนิยายเรื่องนี้ก็ได้รับรางวัล Prix Femina American

เหตุการณ์สำคัญที่บ่งชี้ให้เห็นว่า วิลลา แคเซอร์ มีความสามารถเป็นที่ยอมรับอีกอันหนึ่ง คือ ในปี 1931 มหาวิทยาลัยแห่งแคลิฟอร์เนีย (University of California) และมหาวิทยาลัยพรินซ์ตัน (Princeton) ได้มอบปริญญาเอกกิตติมศักดิ์สาขาสถิติศาสตร์ให้แก่วิลลา แคเซอร์ และวิลลา เป็นสตรีคนแรกที่ได้รับปริญญากิตติมศักดิ์จากมหาวิทยาลัยพรินซ์ตัน และก่อนหน้านี้ในปี 1929 เธอก็ได้รับปริญญากิตติมศักดิ์จากมหาวิทยาลัยเยล (Yale)

ในปี 1932 เรื่องสั้นชุดที่สามของเธอ Obscure Destinies ก็ได้รับการตีพิมพ์ เรื่องสั้นชุดนี้มีเนื้อเรื่องมาจากความทรงจำเกี่ยวกับครอบครัวของเธอครั้งที่อยู่ในเมืองเรค คลาวด์ทั้งสิ้น (Edel. 1953 : 291 - 293) และเป็นเรื่องที่มีความเป็นมนุษย์ ความอ่อนโยนแฝงอยู่ตลอดเล่ม (Edel. 1953 : 294)

ในปี 1933 วิลลาเริ่มเขียนนวนิยายเรื่องใหม่ Lucy Gayheart ซึ่งออกตีพิมพ์จำหน่ายในต้นปี 1935 นวนิยายเรื่องนี้กล่าวถึง เป็นนวนิยายที่เต็มไปด้วยความรัก เพราะวิลลาเขียนขึ้นในช่วงที่กำลังเศร้าโศก เพราะมารดาของเธอเสียชีวิตลงอีกคนหนึ่งหลังจากที่เธอเพิ่งสูญเสียบิดาไปไม่นาน (Robinson. 1983 : 269) และระหว่างที่เขียนเรื่อง เธอก็ทำขอมือขวาเคล็ด และอีกเล่มถึงขั้นใช้มือขวาทำงานอะไรไม่ได้เลย จนต้องจ้างเลขานุการขึ้นมาช่วยเขียน (Robinson. 1983 : 272) และเป็นเหตุให้เธอมีผลงานต่อจากนี้ไม่มาก คือ มีนวนิยายเรื่องเดียว และเรื่องสั้นหกเรื่อง (Edel. 1953 : 296)

Sapphira and the Slave Girl นวนิยายเรื่องสุดท้ายของวิลลาและเป็นนวนิยายเรื่องเดียวของเธอที่เป็นเรื่องของคนทางใต้ นวนิยายเรื่องนี้ทำให้ผู้อ่านนวนิยายของเธอแปลกใจ เพราะตัวเอกของเรื่องไม่ได้เป็นหรือเกี่ยวข้องกับศิลปินเหมือนเรื่องก่อน ๆ แต่เป็นเรื่องที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับปัญหาการเมืองของยุคเริ่มแรกของสงครามกลางเมืองระหว่างรัฐฝ่ายเหนือและรัฐฝ่ายใต้ของสหรัฐอเมริกา ยุคที่คุุณย่า คุุณยายของเธอยังเป็นสาว (Robinson. 1983 : 275)

วิลลาเริ่มเขียน Sapphira and the Slave Girl ในปี 1937

ในฤดูใบไม้ร่วง และเขียนเสร็จในปี 1940 ในช่วงเวลาที่ วิลลาต้องเผชิญกับความเศร้าโศกอันเนื่องมาจากการสูญเสียหลายครั้ง เช่นการจากไปของเพื่อนรักของเธอ คือ อีซาเบล ความเศร้าวกกับความชราทำให้วิลลา แคเซอร์ หันกลับไปมองอดีตซ้ำแล้วซ้ำอีก ความทรงจำเก่าๆของเธอผุดขึ้นมามากมาย โดยเฉพาะความทรงจำเกี่ยวกับสมาชิกเก่าแก่วัยชราตายาย (Edel. 1953 : 308 - 309)

วิลลาเคยให้สัญญากับบิดาของเธอไว้ว่าเธอจะเขียนเรื่องเหล่านี้ และเมื่อบิดามารดาของเธอสิ้นบุญไป เธอจึงไม่เหลืออะไรผูกพันกับอดีตอีกนอกจากความทรงจำดังกล่าว ดังนั้นเธอจึงขมความเศร้า และทุ่มเทกำลังใจกำลังกายให้กับการเขียนครั้งนี้อย่างแน่วแน่ เพื่อเก็บความทรงจำเหล่านั้น ในฤดูใบไม้ผลิเธอกลับไปเยี่ยมบ้านเกิดที่รัฐเวอร์จิเนียเพื่อกระตุ้นความทรงจำ และต่อจากนั้นเธอก็ตั้งอกตั้งใจเขียนเรื่อง ณ กรุงนิวยอร์กจนเสร็จ (Edel. 1953 : 309 - 310)

ในช่วงเจ็ดปีสุดท้ายของชีวิต วิลลา แคเซอร์มีผลงานใหม่ออกมายน้อยมาก มีเรื่องที่เสร็จสมบูรณ์หนึ่งเรื่อง และเรื่องที่ร่างเอาไว้หนึ่งเรื่อง และเค้าเรื่องใหม่อีกหนึ่งเรื่อง เนื่องจากอยู่ในระหว่างสงครามโลกครั้งที่สอง เรื่องแต่งของเธอจึงมีวารสารของกองทัพขอไปลงพิมพ์ จึงทำให้เธอมีผู้อ่านเป็นทหาร และทหารเหล่านี้ก็เขียนจดหมายถึงเธอเป็นจำนวนมาก วิลลาเองก็ตอบจดหมายของพวกเขาทุกฉบับ เหตุการณ์นี้ทำให้วิลลามีกำลังใจที่จะเขียนนวนิยายอีก แต่อย่างไรก็ดีเนื่องจากสุขภาพของเธอไม่อำนวย เธอจึงไม่สามารถทำสิ่งที่เธอต้องการได้ (Robinson. 1983 : 275)

ในปี 1940 วิลลา ล้มป่วยตลอดปีและมือข้างขวาของเธอใช้การไม่ได้เลย สุขภาพของเธอก็ทรุดโทรมลงตลอดเวลา ในเดือนกรกฎาคมปี 1941 เธอต้องเข้าโรงพยาบาลรับการผ่าตัดไส้ติ่งและถุงน้ำคือนอก สุขภาพของเธอมีแต่ทรุดโทรมลงกับทรุดสาเหตุนึงเป็นเพราะภาวะสงครามทำให้เธอพักอยู่ในบ้านที่ไม่ถูกใจ (Robinson. 1953 : 287) ในปี 1945

รอส์โก น้องชายของเธอเสียชีวิตด้วยโรคหัวใจล้มเหลวซึ่งทำให้วิลลาเสียกำลังใจลงไปอีก
อย่างไรก็ตาม ชีวิตช่วงสุดท้ายของเธอเป็นไปอย่างเรียบง่ายและสงบ วิลลา
แข็งแรงขึ้น มีกำลังใจดีขึ้น ความเป็นอยู่ของวิลลาและอีดิซก็ดีขึ้นมากในช่วงเวลานี้ และ
ในวันที่ 24 เมษายน ค.ศ. 1947 วิลลา แคเธอร์ก็ถึงแก่กรรมอย่างสงบด้วยโรค
เส้นโลหิตในสมองแตก

ผลงานของวิลลา แคเธอร์ โดยสังเขป

April Twilight (Boston : Badger, 1903; London : Heinemann,
1924)

The Troll Garden (New York : McClure, Phillips, 1906)

Alexander's Bridge (Boston & New York: Houghton Mifflin,
1912 ; London : Heineman, 1912)

O Pioneers! (Boston & New York: Houghton Mifflin, 1913;
London: Heinemann, 1913)

The Song of the Lark (Boston & New York: Houghton Mifflin,
1915; London: Murray, 1916)

My Antonia (Boston & New York: Houghton Mifflin, 1918 ; London:
Heinemann, 1919)

Youth and the Bright Medusa (New York: Knopf, 1920 ; London :
Heinemann, 1921)

One of Ours (New York: Knopf, 1922; London: Heinemann, 1923)

One of Ours (New York: Knopf, 1922; London: Heinemann, 1924)

The Professor's House (New York: Knopf, 1925; London: Heinemann,
1925)

My Mortal Enemy (New York: Knopf, 1926; London: Heinemann, 1928)

Death Comes for the Archbishop (New York: Knopf, 1927; London: Heinemann, 1927)

Shadows on the Rock (New York: Knopf, 1931; London, Toronto, Melbourne & Sydney: Cassell, 1932)

Obscure Destinies (New York: Knopf, 1932; London, Toronto, Melbourne & Sydney: Cassell, 1932)

Lucy Cayheart (New York: Knopf, 1935; London, Toronto, Melbourne & Sydney: Cassell, 1935)

Not Under Forty (New York: Knopf, 1936; London, Toronto, Melbourne & Sydney: Cassell, 1936)

Sapphira and the Slave Girl (New York: Knopf, 1940; London, Toronto, Melbourne & Sydney: Cassell, 1941)

The Old Beauty and Others (New York: Knopf, 1948; London: Cassell, 1956)

Early Stories, selected by Mildred R. Bennett (New York: Dodd, Mead, 1957)

Willa Cather's Collected Short Fiction, 1892-1912, ed. Virginia Faulkner (Lincoln: University of Nebraska Press, 1965)

The Kingdom of Art: Willa Cather's First Principles and Critical Statements, 1893 - 1896, ed. Bernice Slote (Lincoln: University of Nebraska Press, 1966)

The World and the Parish: Willa Cather's Articles and Reviews,
1893 - 1902, ed. William Curtin, 2 volumes (Lincoln: University of
Nebraska Press, 1970)

Uncle Valentine and Other Stories: Willa Cather's Uncollected
Short Fiction, 1915 - 1929, ed. Bernice Slote (Lincoln: University of
Nebraska Press, 1973)

เรื่องย่อของเรื่องสั้นที่นำมาวิเคราะห์

เรื่องสั้นที่นำมาวิเคราะห์นำมาจาก

1. American Literature Survey: The Twentieth Century edited by
Milton R. Stern and Seymour L. Gross with a prefatory essay by
Malcolm Cowley (Westford: Murray Printing Company, 1962: rev. ed. 1975)

2. Uncle Valentine and Other Stories: Willa Cather's Uncollected
Short Fiction (1915 - 1929) edited by Bernice Slote (Lincoln: University
of Nebraska Press, 1973)

3. Willa Cather's Collected Short Fiction (1892 - 1912) edited
by Virginia Faulkner with an introduction by Mildred R. Bennet (Lincoln:
University of Nebraska Press, 1965)

เรื่องย่อ

"Ardessa"

"Ardessa" เป็นเรื่องของสตรีสองคนที่ทำงานในแผนกบรรณาธิการของ
นิตยสาร The Outcry อาร์เดสซา ดิไวน์ (Ardessa Divine) เป็นเลขาธุการวิ
ส่วนตัวของ โอ' มัลลีย์ (O' Mally) ผู้เป็นทั้งผู้ก่อตั้ง เจ้าของและยังเป็นบรรณาธิการของ

นิตยสาร อาร์เคสซามักจะแสดงตัวให้คนรอบข้างเห็นว่าเธอเป็นผู้หญิงที่มีความสามารถ แต่ก็มีความเป็นผู้ดีเต็มตัว อาร์เคสซามีผู้ช่วยคนสนิท คือ รีเบ็คกา ไทเทิลบอม

(Rebecca Tietelbaum) หญิงสาวชาว ฮีบรู อายุประมาณ 19 ปี รีเบ็คกาเป็น เด็กสาวที่รักความก้าวหน้า เอาการเอางาน และวางาย

อยู่มาวันหนึ่ง อาร์เคสซาที่มีความคิดขึ้นมาว่า เธออาจจะถูกไล่ออกจากงาน วันใดวันหนึ่ง ดังนั้นเธอจึงวางแผนที่จะทำให้อี.มัลลีเห็นความสำคัญของเธอ เธอจึง ลางานโดยไม่บอกล่วงหน้าในช่วงที่ม้างานเข้าสำนักงานเป็นจำนวนมาก ยิ่งกว่านั้นเธอยัง จักให้พนักงานที่ไร้ความสามารถมาทำหน้าที่แทนเธออีกด้วย แต่เป็นความบังเอิญอย่างยิ่ง อี.มัลลีขอให้รีเบ็คกาช่วยดูแลงานแทน และพึงพอใจในการทำงานของเธอมาก โดยเฉพาะความวางายของเธอ เขาจึงเลื่อนตำแหน่งรีเบ็คกาขึ้นมาแทนอาร์เคสซาและ บ่ายอาร์เคสซาไปทำงานในแผนกธุรการแทน

"The Bohemian Girl"

นิลส์ อีริกสัน (Nils Ericson) เป็นบุตรชายของตระกูลอีริกสัน ซึ่งเป็น ชาวนาที่มั่งคั่งที่สุดในหมู่บ้านแห่งหนึ่งในรัฐเนบราสกา นิลส์ออกจากบ้านไปทำงาน และ ในที่สุดเขาได้งานกับบริษัทเดินเรือต่างประเทศแห่งหนึ่งและได้เลื่อนตำแหน่งเป็นผู้บริหาร ระดับสูง และมีฐานะดี มีความมั่งคั่งยิ่งกว่าตระกูลของเขาทั้งตระกูล

นิลส์กลับไปเยี่ยมบ้านเกิด โดยไม่บอกใครล่วงหน้า และไม่เปิดเผยความสำเร็จของตนเองเลย ซึ่งทำให้อี.โอลาฟ (Olaf) พี่ชายของเขา ไม่พอใจมาก เพราะคิดว่า นิลส์กลับมาเรียกร้องมรดกของบิดา แต่ที่จริงแล้วนิลส์กลับมาเพราะ ต้องการรับตัวคลารา (Clara) หญิงสาวชาวโบฮีเมียผู้เป็นคนรักเก่าของเขาไปใช้ชีวิตด้วยกัน ซึ่งในขณะนั้น คลาราเป็นภรรยาของอี.โอลาฟ

หลังจากที่คลารานี้ตามนิลส์ไปไคร้ประมาณหนึ่งปี นิลส์ก็วางแผนให้อีริก (Eric) น้องชายของเขาหนีไปอยู่กับเขา แต่ด้วยความที่เป็นห่วงมารดา อีริกปฏิเสธความ ช่วยเหลือของนิลส์

"The Bookkeeper's Wife"

เพอร์ซี่ บิกซ์บี (Percy Bixby) เป็นพนักงานบัญชีในบริษัทเรมเซน (Remsen Paper Company) เพอร์ซี่ยกยอกเงินของบริษัทออกมาจำนวนหนึ่ง และตั้งใจว่าจะพยายามค่อย ๆ บอกรู้เงินคืนบริษัท สาเหตุที่เขาต้องการใช้เงินเพราะเขาต้องการแต่งงานกับสเตลลา (Stella) หลังการแต่งงาน เพอร์ซี่ก็พยายามทำงานในหน้าที่อย่างบ้าคลั่งเพื่อหาเงินคืนบริษัท แต่เขาก็ทำไม่สำเร็จ เพราะสเตลลามีนิสัยขี้ฟ้องเพื่อย ต่อมาเพอร์ซี่ได้สารภาพผิดกับเจ้าของบริษัท และเขาเต็มใจที่ถูกหักเงินก้อนนี้คืน สเตลลาไม่พอใจความแค้นของเพอร์ซี่ เธอจึงขอแยกทางกับเขาและไปทำงานกับกรีนเกย์ (Greengay) นักธุรกิจคนหนึ่งที่เคยมาติดพันเธอ

"The Burglar's Christmas"

วิลลี (Willie) เป็นบุตรชายของครอบครัวที่มีฐานะดี แต่เขาได้หนีออกจากบ้านเพื่อพิสูจน์ความสามารถของตนเองและพบว่า เขา เป็นคนที่ล้มเหลวตลอดเวลา ในที่สุดเขาก็กลายเป็นคนจรจัด

ในคืนวันคริสต์มาสวันหนึ่ง เขาคงตั้งใจว่าจะเป็นขโมย เขาได้ย่องเข้าไปขโมยของในบ้านหลังใหญ่หลังหนึ่งและพบว่าบ้านหลังนั้นเป็นบ้านใหม่ของครอบครัวของเขาเอง เขาได้พบกับบิดาและมารดาของเขา และเขาคิดสนใจที่จะอยู่ร่วมกับครอบครัวต่อไป

"The Clemency of the Court"

เซิร์จ โปโวลิตซกี (Serge Povolitchky) เป็นทาสชาวนานับตั้งแต่เขาเกิด เขาพบแต่ความทุกข์ยากและเดียดายเพื่อนคนเดียวที่เขา มี คือ มาตุสกา (Matuska) สุนัขตัวหนึ่งเท่านั้น ต่อมาเซิร์จถูกจับเข้าคุกเพราะเขาฆ่าชาวนาเควิส (Davis) เจ้านายของเขา เพราะเควิสฆามาตุสกา ในคุก เซิร์จถูกลงโทษและ

ทรมาณต่าง ๆ นานา เพราะความงุ่มง่ามของเขา และในที่สุดเชิรจก็เสียชีวิตเพราะ
ทนความเจ็บปวดจากการถูกทรมาณไม่ไหว

"Coming, Eden Bower!"

"Coming, Eden Bower!" เป็นเรื่องราวของจิตรกรหนุ่ม คอน เฮ็ดเจอร์
(Don Hedger) ผู้ทำงานเพื่อความพอใจของตนเอง และนักร้องสาว อีเค็น
บาวเออร์ (Eden Bower) ผู้ทำงานเพื่อชื่อเสียงและเงินทอง

คอนเป็นเด็กกำพร้า เติบโตขึ้นมาในความดูแลของพระ จนกระทั่งเขาช่วย
ตนเองได้ อีเค็นเป็นหญิงสาวที่มีความสวยงาม และความสวยของเธอ ทำให้เธอ
เป็นที่ต้องใจของเศรษฐีหนุ่มคนหนึ่ง และเศรษฐีผู้นี้ก็ช่วยเหลืออุปถัมภ์ให้เธอได้เรียน
ร้องเพลงจนเธอกลายเป็นคาราละครีโอเปรา

คอน และอีเค็น พบกันและรู้จักกันในระยะเวลาสั้น ๆ คือ ระหว่างที่
อีเค็นพักอยู่ในนิวยอร์ก ก่อนที่เธอจะเดินทางไปฝึกร้องเพลงที่กรุงปารีส คอนและ
อีเค็นรักกัน แต่พวกเขาทั้งสองมีความคิด อุดมคติในการทำงานขัดแย้งกัน ซึ่งเป็นเหตุให้
พวกเขาต้องจากกัน ทั้งที่ยังไม่ได้ปรับความเข้าใจกัน

"The Conversion of Sum Loo"

ซัม ชิน (Sum Chin) เป็นพ่อค้าชาวจีนที่อพยพออกมาจากประเทศจีน และ
มาตั้งรกรากในซานฟรานซิสโก จนกระทั่งมีฐานะร่ำรวย เขาได้แต่งงานกับ เต หลู
(Te Loo) และหวังที่จะมีบุตรชายไว้สืบสกุล หลูให้กำเนิด ซัม วิง (Sum Wing)
บุตรชาย แต่วังก็กเสียชีวิตด้วยโรคปอดบวม หลังจากเขาพิชิตรับศีลจุ่ม ตามคำชักชวน
ของซิสเตอร์ ฮันนา (Sister Hannah) แมชีของคณะมิชชันนารี "The Mission
of the Heavenly Rest" ซัม ชินเสียใจมาก เพราะเขามีอายุมากแล้ว และไม่สามารถ
มีบุตรได้อีก และเขาเข้าใจว่า บุตรชายของเขาเสียชีวิต เพราะเขาทำให้เทพเจ้าจีน

โกรธเคือง ชัมหลุกเสียใจมากเช่นกัน เธอจึงนำคัมภีร์ไบเบิลไปฉีกเผาทำลายในศาลเจ้า เพื่อเป็นการแก้แค้นพระคริสต์ และเป็นการเอาใจเทพเจ้าของจีน

"The Count of Crow's Nest"

แฮโรลด์ บูแคนัน (Harold Buchanan) เป็นบัณฑิตที่กำลังหางานทำ และพำนักอยู่ในแฟลตแห่งหนึ่งซึ่งทุกคนเรียกว่า "Crow's Nest" บูแคนันมีความสนใจในตัว พอล เดอ คอช (Paul de Koch) ชายชราที่มีลักษณะภูมิฐานคนหนึ่ง พอลนั้นมียศเป็นเคานท์ แต่พอลได้ขายทรัพย์สินทั้งหมดของตระกูลให้เพื่อแทนบรรพบุรุษ และพาเฮเลนา (Helena) บุตรสาวคนเดียวมาอยู่สหรัฐอเมริกา พอลมีจุดหมาย และเอกสารส่วนตัวของบุคคลในราชวงศ์ยุโรปอยู่ในครอบครอง จำนวนมาก หากเขาขายเอกสารเหล่านี้เขาจะมีฐานะร่ำรวย แต่เขาก็ไม่ทำเพราะเขาเห็นแก่หน้าและชื่อเสียงของบุคคลเหล่านั้น ตรงกันข้าม เฮเลนาก็พยายามจูงใจให้พอลขายเอกสารดังกล่าวตลอดเวลา ผลสุดท้ายเมื่อเธอเห็นว่าการชักจูงไร้ผล เธอจึงทิ้งเอกสารเหล่านั้น และความพยายามของเธอไร้ผล เพราะพอลตามมาทางคืนได้ทันเวลา

"The Dance at Chevalier's"

"The Dance at Chevalier's" เป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นในทุ่งหญ้าอันห่างไกลทางภาคตะวันตกของสหรัฐอเมริกา เดนิส (Denis) และซินญอร์ (Signor) เป็นลูกจ้างเลี้ยงวัว ทั้งสองคนหลงรักเซเวรีน (Severine) บุตรสาวของเชอวาเลียร์ (Chevalier) เจ้าของไร่ แต่เซเวรีนก็รักเดนิสเพียงคนเดียว

วันหนึ่ง เดนิสทำร้ายซินญอร์ เพราะซินญอร์โง่งการพนัน ซินญอร์จึงถูกใจเจ็บกับเดนิส และแก้แค้นเดนิสในคืนวันที่เชอวาเลียร์จัดงานเต้นรำ ซินญอร์ลอบให้เดนิสคัมสุราเจือยาพิษ และลื่นไถลไปโดยที่เข้าใจผิดคิดว่าเซเวรีนลอบลวงเขาและวางยาเขา

" A Death in the Desert"

เอเวอร์เรท ฮิลการ์ด (Everett Hilgarde) น้องชายของนักดนตรี
ชื่อดัง เอเดรียนซ์ ฮิลการ์ด (Adrience Hilgarde) ได้พบกับแคธารีน เกย์ลอร์ด
(Katharine Gaylord) หญิงที่เขาหลงรักแต่เพียงฝ่ายเดียว หลังจากที่เขาไม่ได้
พบเธอมานาน แคธารีนเดิมเป็นนักร้อง นักดนตรีคู่กับเอเดรียนซ์ แต่เนื่องจากเธอป่วย
เป็นโรคปอด เธอจึงถอนตัวออกจากวงดนตรี มารักษาตัวอยู่กับพี่ชายในรัฐไวโอมิง
แต่ถึงแม้จะถอนตัวออกจากงาน แคธารีนยังคงรักดนตรีและเอเดรียนซ์อยู่มาก ดังนั้น
เมื่อเธอได้พบกับเอเวอร์เรท ผู้เป็นเสมือนตัวแทนหรือภาพจำลองของเอเดรียนซ์ เธอ
จึงจีจใจมาก และเธอก็ยึดเอาเอเวอร์เรท เป็นที่พึ่งทางใจจนกระทั่งเธอสิ้นใจ

" Double Birthday"

อัลเบิร์ต เอนเจลฮาร์ดท (Albert Angelhardt) และอาของเขาซึ่งมี
ชื่อเหมือนกัน คือ อัลเบิร์ต เอนเจลฮาร์ดท มีวันเกิดตรงกัน อัลเบิร์ตสองอา-หลาน
เป็นชาวอเมริกันเชื้อสายเยอรมัน อัลเบิร์ตผู้เป็นอา เคยเป็นนายแพทย์มาก่อน แต่
ฐานะของเขาไม่ร่ำรวย เมื่ออัลเบิร์ตยังเป็นนายแพทย์หนุ่มอยู่นั้น เขามักจะรักษาคนไข้
ที่เป็นนักร้องโดยไม่คิดค่ารักษา ดังนั้นเหล่านักร้องจึงมักมาหาเขา ทำให้เขาไม่ค่อย
มีรายได้ พออัลเบิร์ตเคยให้ความอุปถัมภ์แก่ มาร์เกอริต ไชซิงเกอร์ (Marguerite
Thiesinger) หญิงสาวผู้มีพรสวรรค์ทางการร้องเพลง เป็นนักร้องชั้นนำ แต่มา
เสียค่ายี่ห้อมาร์เกอริตอายุสั้น เธอเสียชีวิตด้วยโรคมะเร็ง เมื่ออายุเพียง 24 ปี
ซึ่งทำให้พอมอัลเบิร์ตโศกเศร้าเสียใจตลอดมา

อัลเบิร์ตผู้เป็นหลาน มาจากครอบครัวที่ร่ำรวย แต่เมื่อ บิดาของเขาเสีย
ชีวิตลง ฐานะทางครอบครัวก็เลวลง อัลเบิร์ตสูญเสียพี่น้องไปหมด เขาทำงานเป็น
เสมียนและทำงานพิเศษเป็นล่ามในศาล เป็นครั้งคราว เขาอาศัยอยู่กับอาของเขาใน
บ้านหลังเล็ก ๆ ในย่านคนจน ซึ่งเป็นมรดกเพียงชิ้นเดียวที่หลงเหลืออยู่

ในงานวันเกิดของอัล เบิร์ตทั้งสอง มาร์จอรี พาเม้นเตอร์ (Marjorie Parmenter) หญิงสาวสวยมีฐานะดี เพื่อนเก่าของทั้งสองอัล เบิร์ตได้มาร่วมงานและสัญญาว่า เธอจะมาเยือนพวกเขาบ่อย ๆ ซึ่งทำให้อัล เบิร์ตทั้งสองโดยเฉพาะนายแพทย์อัล เบิร์ตคลั่งโลดโจนมาก

" El Dorado : A Kansas Recessional"

โจเซีย บายวอเตอร์ส (Josiah Bywaters) เป็นพ่อค้าขายของชำ เติบโตมาอยู่ในเมืองวินเชสเตอร์ (Winchester) รัฐเวอร์จิเนีย แต่ต่อมาโจเซียหลงเชื่อคำโฆษณาชวนเชื่อของอพอลโล กัมพ์ (Apollo Gump) เขาจึงขายร้านของเขาและอพยพไปตั้งรกรากใหม่ที่เมือง เอล โคราโด (El Dorado) ซึ่งเป็นเมืองใหม่ สร้างขึ้นตามแผนของครอบครัวกัมพ์ กล่าวกันว่า เมืองทั้งสองอยู่ในมือของตระกูลกัมพ์ การที่เมือง เอล โคราโดอยู่ทางไกล เมืองใหญ่อื่น ๆ สภาพอากาศเลว และการคมนาคมไม่สะดวก ทำให้ไม่ค่อยมีผู้คนอยากมาอยู่อาศัยกันเท่าใดนัก และเมื่อเห็นว่าแผนการสร้างเมืองจะไปไม่รอด ครอบครัวกัมพ์จึงหนีออกจากเมือง และนำทรัพย์สินสมบัติทุกอย่างไปควย ทำให้เมืองเอล โคราโดเป็นเมืองร้าง ประชาชนที่มีอยู่ก็อพยพหนีจากเมืองกันหมด บรรดาเจ้าหนี้ยาวเมืองต่างก็พากันมารื้อถอนทรัพย์สินในบ้านเรือนไปเกือบหมด แต่โจเซียยังคงตั้งคั่งไม่ยอมย้ายออกเพราะเขาเชื่อว่า หากเขาอดทนรอคอย เขาจะคงได้ทรัพย์สินที่สูญไปกลับคืนมาจากพวกกัมพ์อย่างแน่นอน การรอคอยของโจเซียนับว่าไม่สูญเวลาเปล่า เพราะค่าวันหนึ่ง อพอลโล กัมพ์ กลับมาซุกเอาของที่ซ่อนไว้แล้วถูกงูกัดตาย โจเซียมารพบศพของอพอลโล เขาจึงฝังอพอลโล แล้วอพยพออกจากเมืองเอล โคราโดพร้อมกับม้าและเงินทองของอพอลโล

" Eleanor's House"

" Eleanor's House" เป็นเรื่องของ แฮโรลด์ ฟอร์ไซส์ (Harold

Forsythe) ชายวัย 38 ปี ผู้สูญเสียภรรยาไป และไม่สามารถหักห้ามความเศร้าเสียใจได้ ถึงแม้ว่าเขาจะแต่งงานใหม่แล้วก็ตาม เอเธล (Ethel) ภรรยาคนที่สองของแฮโรลด์ แต่งงานกับเขาเพราะความเห็นอกเห็นใจ และต้องการช่วยให้เขาลืมความทุกข์ แต่ความพยายามของเอเธล ที่จะช่วยสามีไม่เคยเป็นผล แฮโรลด์ยังคงบึ้งหน้าและเสียความอดทนอยู่อย่างเดิม และยิ่งไปกว่านั้น เหตุการณ์ก็จะเลวร้ายลงเมื่อแฮโรลด์พบกับแฮร์ริท (Harriet) เพื่อนสนิทของเอลีนอร์ เพราะแฮร์ริททำให้แฮโรลด์คิดถึงเอลีนอร์มากขึ้นจนกระทั่งเขาต้องหลบเอเธลไปพักอยู่ที่คฤหาสน์ฟอร์จูนีย์ (Fortuney) คฤหาสน์ที่เขาอยู่กับเอลีนอร์เคยใช้ชีวิตร่วมกัน

เอเธลนั้นจับใจได้ว่าแฮโรลด์อยู่ที่ใด เธอก็เริ่มหมกมุ่นความอกตน เธอจึงชวนแฮร์ริทไปตามแฮโรลด์ แฮโรลด์โกรธมากที่เห็นเอเธลมาคฤหาสน์ฟอร์จูนีย์ แต่คำพูดเตือนสติของเอเธลและการที่เขาทราบว่าเอเธลกำลังตั้งครภักทำให้เขากลับมีสติและสามารถหักใจจากความเศร้าได้

" The Enchanted Bluff"

" The Enchanted Bluff" เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับความทรงจำในวัยเด็กของผู้เล่าเรื่อง (Narrator) ในคืนที่เขาและเพื่อน ๆ เด็กชายชนบทวัยระหว่าง 10 - 17 ปี จัดงานอำลากัน ณ ริมฝั่งแม่น้ำ

เด็ก ๆ ได้มาชุมนุมเล่นน้ำตกปลากันทั้งวัน จนกระทั่งตกค่ำ พวกเขาก็นั่งคุยกันรอบกองไฟ ต่างคนต่างเล่าถึงความไฝฝันของตน เด็กชายคนหนึ่ง ชื่อ ทิป (Tip) ได้เล่าถึงเรื่องอินเดียนแดงและหน้าผาลึกลับแห่งหนึ่งในรัฐนิว เม็กซิโก เด็กชายทุกคนต่างพอใจกับเรื่องลึกลับของทิปมาก และให้สัญญากันว่าพวกเขาจะหาทางไปสำรวจหน้าผาแห่งนั้นให้ได้ในอนาคต

"Eric Hermansson's Soul"

ในคืนเคมเดบตะวันตกของสหรัฐอเมริกา เช่น ที่คินบูกเบิกแถมชายแคนของรัฐเนบรัสกา มีความทุกข์กันดารมาก ความเป็นอยู่อันแร้นแค้นและยากลำบากทำให้ประชาชนในแถบนี้มีความมั่งคั่งโดยเฉพาะในเรื่องศาสนาและความเชื่อ

อีริก เฮอร์แมนสัน (Eric Hermansson) เกิมเป็นชายหนุ่มเจ้าสำราญ แต่จากความกดดันของสังคมและความหวาดกลัวทำให้เขากลับกลายเป็นคนเคร่งศาสนา สันโดษ อย่างไรก็ดี เมื่ออีริกพบมาร์กาเร็ต เอลเลียต (Margaret Elliot) หญิงสาวจากนิวยอร์ก ความรักที่เขาที่มีต่อมาร์กาเร็ต ทำให้เขามีความกล้าและเลิกเคร่ง-เครี้ยศาสนา ดังนั้นจากผู้นับถือและเคร่งขรึม อีริกก็กลายเป็นชายหนุ่มผู้มีชีวิตชีวาขึ้นมาอีก

ฝ่ายมาร์กาเร็ตเองก็ตกใจมากที่ตนเองรักอีริก ทั้งที่ตนเองมีคู่หมั้นแล้ว และกำลังจะแต่งงาน ความตรงไปตรงมาและความจริงใจของอีริก ทำให้มาร์กาเร็ต สะเทือนใจมาก แต่อย่างไรก็ดี เธอเลือกชีวิตแบบที่เธอเคยชินนั่นคือ แยกจากอีริกกลับนิวยอร์ก

"Flavia and Her Artists"

เฟลเวีย (Flavia) เป็นหญิงที่มีความทะเยอทะยาน ต้องการให้ทุกคนยอมรับว่าเธอเป็นผู้หญิงที่มีสติปัญญา เป็นเลิศและเพื่อผลลัพธ์ดังกล่าว เฟลเวียจึงหาโอกาสทำความรู้จักและคลุกคลีกับเหล่า "ศิลปิน" ที่ผู้คนให้ความยอมรับนับถือว่าเก่งที่สุด คีที่ที่สุด และในจำนวนนี้ เฟลเวียต้องการให้รูซ์ (Roux) นักเขียนนักวิจารณ์ที่มีชื่อที่สุดของฝรั่งเศสยอมรับความสามารถของเธอ แต่ความพยายามของเธอกลับไร้ผล เพราะรูซ์ ได้เขียนบทความเสียดสีเฟลเวียว่าเป็นคนไม่รู้จักจริง และเป็นคนก้าวร้าว ซึ่งทำให้ศิลปินคนอื่น ๆ ไม่พอใจ และรังเกียจเฟลเวียไปค่าย แต่เฟลเวียกลับไม่รู้ตัว เพราะเธอไม่ได้อ่านบทความของรูซ์ เพราะอาร์เธอร์ (Arthur) สามีของเธอนำ

บทความนั้นไปซ่อนไว้ ด้วยความรักภรรยา อาร์เธอร์ได้กล่าวคำหิณสืบนึงหลาย
โดยเฉพาะรูป ว่ามีค่าเหมือนตัวจ้าวอด และการกระทำของอาร์เธอร์ ทำให้เฟลเวีย
เข้าใจความเหลาะลืมนึงโกรธสามีของเธอ

"The Garden Lodge"

แคโรไลน์ โนเบิล (Caroline Noble) ภรรยาของนักธุรกิจผู้ร่ำรวย
ฮาเวิร์ด โนเบิล (Howard Noble) กำลังเป็นที่อิจฉาของสตรีทั้งหลาย เพราะ
เธอมีโอกาสดูรับรอง เรย์มอนด์ เคสแกร์ (Raymond d'Esquerre)
นักร้องโอเปร่าผู้มีชื่อเสียง และผู้เป็นที่หลงใหลของบรรดาผู้หญิงทั่วสหรัฐอเมริกา
เป็นเวลาถึงหนึ่งเดือน ในสายตาของคนทั่วไป แคโรไลน์เป็นสตรีใจแข็ง แต่ไม่มีใคร
รู้เลยว่าเหตุที่แคโรไลน์มีนิสัยเช่นนั้น เพราะเธอเคยเป็นคนยากจนมาก่อน แคโรไลน์
เองก็เชื่อว่าตนเองเป็นคนใจแข็ง จนกระทั่งเธอได้พบกับเคสแกร์ แคโรไลน์ก็หลงใหล
เขาเพื่อนกับหญิงอื่น ๆ แต่ในที่สุดความรักศักดิ์ศรีของเธอก็ช่วยให้เธอตัดใจจากเขาได้

"Her Boss"

พอล วันนิง (Paul Wanning) นักธุรกิจผู้มั่งคั่งวัย 65 ปี รู้ตัวว่า
ตนเองเป็นโรคไตพิการ เขารู้สึกผิดหวังมากที่ไม่มีใครแสดงความเห็นอกเห็นใจในความ
โชคร้ายของเขา และเขาก็หวาดกลัวความตายมาก แต่เมื่อเขาพบแอนนี วูลี
(Annie Wooley) พนักงานวัย 18 ปีของเขา พอลก็สบายใจขึ้น เพราะแอนนี
แสดงความเห็นอกเห็นใจและใส่ใจในความโชคร้ายของเขา และในขณะที่เขากำลังจะทำ
พอลระลึกถึงอดีตอันทำให้เขากลายกังวล เรื่องความตายได้

แต่ในสายตาของคนอื่น ๆ ทุกคนเห็นว่าพอลกับแอนนีมีความสัมพันธ์กันทาง
ชู้สาว ดังนั้น เมื่อพอลเสียชีวิตลง แอนนีจึงถูกไล่ออกจากงานบริษัท

" Jack-a-Boy"

แจ็ก (Jack) เป็นเด็กชายวัยหกปี มีหน้าตาน่าเอ็นดู มีนิสัยอ่อนโยน กล้าหาญ มีความเฉลียวฉลาด และเป็นขวัญใจของผู้ใหญ่ทุกคนในแฟล็ต วินเซอร์ เทอร์เรซ (Windsor Terrace) โดยเฉพาะศาสตราจารย์ทางวรรณคดีคลาสสิก ครูสอนเปียโนคนหนึ่ง และหญิงที่ทุกคนเรียกเธอว่า " the Woman Nobody Called On " แต่แจ็กก็เสียชีวิตด้วยโรคไข้อักเสบ ทุกคนเสียใจมาก และแฟล็ต วินเซอร์ก็กลับเงียบเหงาลง ผู้คนต่างก็เก็บตัวกันเหมือนเดิม แต่ความสัมพันธ์อันดีของศาสตราจารย์ ครูสอนดนตรี และ the Woman Nobody Called on ก็เริ่มต้นขึ้นอีก เมื่อคนทั้งสามมาพบกันโดยบังเอิญที่หลุมฝังศพของแจ็ก ในวันประเพณี " May Basket " ที่แจ็กชอบ

"The Joy of Nelly Deane"

"The Joy of Nelly Deane" เป็นเรื่องราวของ เนลลี ดีน (Nelly Deane) หญิงสาวสวยคนหนึ่งในหมู่บ้านริเวอร์เบนด์ (Riverbend) เนลลีเป็นหญิงสาวที่ร่าเริง รักสนุก แคสก็อต สปินนี่ (Scott Spinny) ชายหนุ่มที่ต้องการแต่งงานกับเธอเป็นคนขรึมและเก็บตัว เนลลีเองมีคนที่รักเป็นพ่อค้าเร่จากเมืองชิคาโก แต่เธอก็ไม่สมหวังในรักเพราะเขาไปแต่งงานกับหญิงสาวที่มั่งคั่งกว่าเธอ เนลลีจึงแต่งงานกับสก็อต และกลายเป็นคนเก็บเนื้อเก็บตัว เมื่อเนลลีคลอดบุตรคนที่สอง เธอก็เสียชีวิตจากการตกเลือดเพราะสามีนำแพทย์ที่ขาดความชำนาญมาทำการคลอดให้เธอ

"Lou, the Prophet"

ลู (Lou) เป็นชาวนาชาวเค็มมาร์ค ที่ยากจน เขาเสียชีวิตเพราะพิษและสัตว์เลื้อยลมคายถูกทำลายโดยธรรมชาติ ความหวาดกลัวของลูทำให้เขาหันเข้าหาศาสนาเป็นที่พึ่งและเพื่อฝันว่า ความหายนะต่างๆ ที่เกิดขึ้นเป็นเพราะมนุษย์

ประพาศิษฐ์ หนทางหนึ่งที่จะช่วยให้วอลเมเยย์รอดพ้นจากความหายนะ คือ การสวมนต์
 ดุ ชักชวนให้เด็กเลี้ยงวัวสวมนต์และเขาเองก็เพื่อคงอยู่ระยะเวลานึงแล้ว เขาก็หาย
 สบายสูญไป

"The Marriage of Phaedra"

แม็คมาสเตอร์ (MacMaster) จิตรกรชาวอเมริกัน ได้เดินทางมาลอนดอน
 ประเทศอังกฤษเพื่อศึกษาค้นคว้าเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตและงานของ ฮิวจ์ เทรฟฟิงเกอร์
 (Hugh Treffinger) จิตรกรผู้มีชื่อเสียงชาวอังกฤษผู้ล่วงลับไปแล้ว

จากปากคำของ เจมส์ (James) คนรับใช้เก่าแก่ของ ฮิวจ์ ทำให้ทราบว่า
 ชีวิตสมรสของฮิวจ์ และเอลเลน (Ellen) ไม่ปกติสุขเพราะทั้งฮิวจ์ และเอลเลน
 ต่างก็จัดว่าเป็นคนหัวแข็งทั้งคู่ ฮิวจ์เป็นคนยากจนมาก่อน และเขาแต่งงานกับเอลเลน
 เพื่อสมบัติของเธอก็จริง แต่ฮิวจ์ไม่เคยเอาใจเอลเลนเลย ซึ่งทำให้เอลเลนไม่พอใจมาก
 ฮิวจ์ทุ่มเทเวลาไปกับการวาดภาพ และจุดแตกหักของคนทั้งสองคือ ภาพ "The Marriage
 of Phaedra" ต่อมาฮิวจ์เสียชีวิต ก่อนสิ้นใจ เขาบอกเอลเลนเป็นนัยว่าเขาไม่ต้องการ
 ให้เธอขายภาพ "The Marriage" ซึ่งเป็นภาพที่เขาอ้างว่าไม่เสร็จสมบูรณ์ให้แก่ใคร
 แต่หลังมรณกรรมของฮิวจ์ เป็นเวลา 3 ปี เอลเลนก็ขายภาพ "The Marriage"
 ให้กับชาวออสเตรเลีย เพื่อเป็นการแก้แค้นที่ฮิวจ์ไม่เคยสนใจเธอ และเป็นการหาเงิน
 มาทดแทนในส่วนที่ฮิวจ์เคยใช้จ่ายไป

"The Namesake"

ไลอัน ฮาร์ทเวล (Lyon Hartwell) ปฏิกิริยาชาวอเมริกันผู้มีฐานะ
 อยู่ในประเทศอิตาลี ได้เล่าเรื่องราวของอาของเขามีสื่อเกี่ยวกับเขา คือ ไลอัน
 ฮาร์ทเวล (Lyon Hartwell) ให้เพื่อนศิลปินฟัง เนื่องในโอกาสที่เพื่อนคนหนึ่งจะ
 เดินทางกลับบ้านเกิดเมืองนอน

ไลอัน ผู้เป็นอา เสียชีวิตในสงครามกลางเมือง ระหว่างรัฐฝ่ายเหนือ และฝ่ายใต้ของสหรัฐอเมริกา เมื่อมีอายุเพียง 16 ปี ไลอันผู้หลานรู้เรื่องราวเหล่านี้ในคราวที่เขากลับมาดูแลมรดกทรัพย์สินและภาพถ่ายของเขา เมื่อปู่ของเขา เสียชีวิตลงและไม่มีผู้สืบสกุลคนอื่นเหลืออยู่ จากปากคำของป้าของชาวบ้าน และจากของใช้ของอาเขาที่หลงเหลืออยู่ ทำให้ไลอันผู้หลานรู้สึกประทับใจในพฤติกรรมของอาของเขา มาก และทำให้เขาารู้สึกว่า การกลับไปเยือนบ้านเกิดเมืองนอนเป็นประสบการณ์ที่น่าสนใจของทุกคน

"Nanette : An Aside"

มาคามทรากูทอรี (Tradutorri) เป็นนักร่อนน้ำในละครโอเปร่า เธอต้องเดินทางไปแสดงยังประเทศต่าง ๆ เสมอ รายได้ส่วนใหญ่ของเธอหมดไปกับค่ารักษาตัวบุตรสาวและความฟุ่มเฟือยจากการเล่นการพนันของสามี

มาคามทรากูทอรี มีสาวใช้คนสนิท ชื่อ นานีต (Nanette) นานีตเป็นบุตรของเพื่อนร่วมอาชีพของมาคามทรากูทอรีซึ่งล่องลับไปแล้ว นานีตรักกับพนักงานในโรงแรมแห่งหนึ่งในนิวยอร์ก ซึ่งมาคามมาพักเป็นประจำเมื่อรับงานในนิวยอร์ก ในตอนแรก มาคาม ไม่เห็นด้วยกับความรักของนานีต แต่ต่อมาเธอก็เปลี่ยนเป็นเห็นใจและจิตใจที่นานีตมีความรักแท้ เมื่อสืบรู้ว่าชายหนุ่มคนรักของนานีตเป็นคนดี เธอก็ยอมให้นานีตแต่งงาน

"Neighbor Rosicky"

แอนตัน โรซิกกี (Anton Rosicky) เป็นชาวไร่ เขาและครอบครัวมีฐานะปานกลาง มีบ้าน มีที่ดินและมีอาหารเพียงพอแก่ความต้องการ ก่อนที่จะมีครอบครัว แอนตันเคยทำงานเป็นช่างตัดเสื้อ เป็นลูกมือของช่างตัดเสื้อมาก่อน เขาเคยทำงานเช่นนี้ในย่านเกิดของเขา เช็คโกสโลวาเกีย ในลอนดอน และในนิวยอร์ก

แต่เขารู้ตัวว่า งานลูกจ้างเช่นนี้ไม่มั่นคง เขาจึงเปลี่ยนใจมาทำไร่

แอนตันมีความกังวลใจว่า รูดอล์ฟ (Rudolf) บุตรชายคนโตของเขาจะ
ทิ้งไร่นาไปทำงานเป็นลูกจ้างในเมือง เพราะแรงยุของพอลลี (Polly) บุกรรยา
แต่แอนตันก็เข้าใจความรู้สึกแปลกแยกของพอลลีได้ดี เพราะพวกเขาเป็นชาวเช็กโก
ส่วนพอลลีเป็นชาวอเมริกัน ดังนั้นแอนตันจึงแสดงความเอื้ออาทรต่อพอลลีเป็นพิเศษ
จนกระทั่งพอลลีรักและเคารพแอนตันเป็นที่สุด และตัดสินใจจะไม่ย้ายไปไหน จะ
ทำไร่เป็นอาชีพตลอดไป สำหรับแอนตันนั้นก็เสียชีวิตด้วยโรคหัวใจวายในวันต่อมานั่นเอง

"On the Divide"

คะนุก คะนุกสัน (Canute Canuteson) เป็นชาวไร่ผู้มีรูปร่างใหญ่โตจน
เป็นที่กลัวเกรงของชาวบ้าน เขาหลงรักลีน่า (Lena) ลูกสาวคนสวยของเพื่อนบ้าน
แต่ลีน่าไม่ชอบคะนุก เธอจึงมักกลั่นแกล้งคะนุกอยู่เสมอ วันหนึ่งคะนุกตัดสินใจฉกฉวย
และบังคับให้เธอแต่งงานกับเขา เขาคงเดินฝ่าพายุหิมะเป็นระยะทางไกลเพื่อไปรับ
พระมาทำพิธีแต่งงานให้เขากับลีน่า คะนุกรู้ว่าลีน่ากลัวเขา เขาจึงนอนอยู่หน้าประตู
นอกบ้าน ทั้งที่อากาศหนาวจัด โดยให้ลีน่าอยู่ในบ้านอย่างอบอุ่นและสุขสบาย ลีน่านั้น
ในตอนแรกโกรธคะนุกมาก แต่เมื่อเธอเห็นความเป็นอยู่และน้ำใจของคะนุก เธอก็กลับ
สงสารเขา และตัดสินใจที่จะอยู่กับเขา

"On the Gull's Road"

พนักงานสถานทูตสหรัฐอเมริกาประจำกรุงโรม คนหนึ่งได้พบกับหญิงสาวที่เป็น
ภรรยาของวิศวกรประจำเรือที่เขาโดยสารในระหว่างการเดินทางกลับบ้าน หญิงสาว
สวยคนนั้นชื่อ นางอเล็กซานดรา เอ็บบลิง (Alexandra Ebbeling)

อเล็กซานดรา มีสุขภาพไม่แข็งแรง เธอใช้เวลาส่วนใหญ่เฝ้าดูท้องทะเล
อย่างใจจดใจจ่อ สามี่ของเธอเป็นชายวัยสูงกว่าเธอพอสมควร และเป็นนายเจ้าสำราญ

ไม่ค่อยจะสนใจดูแลรักษาเท่าใดนัก ซึ่งทำให้พนักงานการทูตหลงรักอเล็กซานดราอยู่
เกิดความเกลียดชังในตัวของเธอ

พนักงานการทูตหนุ่มใช้เวลาพูดคุยกับอเล็กซานดราเสมอ ซึ่งตัวอเล็กซานดรา
ก็พอใจมาก เพราะเธอเองก็แอบรักเขาด้วยเช่นกัน แต่เมื่อชายหนุ่มชวนเธอให้หนีตาม
เขาไป อเล็กซานดราปฏิเสธ เพราะเธอไม่ต้องการทำร้ายจิตใจสามี และตัวเธอเอง
นั้นก็ไม่สามารถอยู่ก่อนจะจากกัน อเล็กซานดราได้มอบของขวัญหนึ่งให้ชายหนุ่มและบอกว่า
ห้ามเปิดดูจนกว่าจะได้รับจดหมายจากเธอ

ต่อมาไม่นานนัก ชายหนุ่มได้รับจดหมายจากอเล็กซานดรา ซึ่งเธอเขียนไว้
ก่อนเสียชีวิตว่า เธอไม่อาจมาอยู่กับเขาได้ เพราะเธอรู้ตัวว่าคงตาย แต่อย่างไร
ก็ตามชายหนุ่มเป็นคนที่เธอรักมากที่สุด และของที่เธอมอบให้ก่อนจากกัน คือ ปอยผม
ของเธอ

" Paul 's Case"

พอล (Paul) เป็นเด็กนักเรียนในโรงเรียนมัธยมแห่งหนึ่งในนครพิทส์เบิร์ก
เขามาจากครอบครัวของชนชั้นกลางระดับต่ำ พอลทำงานพิเศษ เป็นคนนำทางในคาร์เนกี
ฮอลล์ (Carnegie Hall) เขาหลงใหลภาพพจน์การตาของนักร้อง และคน
ที่มาฟังดนตรี ซึ่งล้วนเป็นคนร่ำรวยทั้งสิ้น และเขายังมีไมตรีอันดีกับนักร้องชายหลาย ๆ
คนอีกด้วย

พอล ไม่พอใจกับสภาพความเป็นอยู่ของตนเอง เขารังเกียจบรรยากาศของ
บ้านและละแวกบ้านที่ดูโทรมและธรรมดา เขาว่างทำกับครูอาจารย์จนถูกไล่ออกจาก
โรงเรียน บิดาของพอลจึงไปขอร้องให้นักร้องชายที่พอลสนิทด้วยยืมตัวออกจากพอล
และขอร้องให้คาร์เนกีฮอลล์เลิกจ้างพอล พอลจึงออกมาทำงานอยู่ในบริษัทแห่งหนึ่งซึ่ง
บิดาของเขาฝากให้เขาทำงานได้

พอลซิมเมอร์เงินของบริษัทและออกเดินทางไปในนิวยอร์ก เข้าพักในโรงแรม วอลดอร์ฟ (Waldorf) ซึ่งหรูหราที่มีชื่อเสียงที่สุดในขณะนั้น และใช้ชีวิตแบบลูกเศรษฐี คนหนึ่ง บิดาของพอลซิมเมอร์เงินให้บริษัท และออกตามหาพอลมาจนถึงนิวยอร์ก เมื่อพอลรู้ว่าถูกตามตัว เขาก็ไปฆ่าตัวตาย โดยกระโดดให้รถไฟชน เพราะเขาไม่ต้องการกลับไปใช้ชีวิตในสภาพสังคมที่เขารังเกียจอีก

"Peter"

ปีเตอร์ (Peter) เป็นผู้อพยพชาวต่างชาติซึ่งมาอาศัยอยู่ในแถบดินแดนบุกเบิกในสหรัฐอเมริกา เดิมปีเตอร์เป็นนักดนตรีไวโอลิน แต่ต่อมาเขาเป็นอัมพาตจึงต้องออกจากงาน แอนโทนี (Antone) เป็นบุตรชายของปีเตอร์ แอนโทนีเป็นชายที่มีนิสัยกระตือรือร้นและมีจิตใจกระตือรือร้น เขาพยายามจะขายไวโอลินของปีเตอร์ แต่ปีเตอร์ไม่ยอม ต่อมาปีเตอร์ฆ่าตัวตาย เพราะเสียความทุกข์ทรมานก่อนตายปีเตอร์ได้ทำลายไวโอลิน แต่เขาสืบทอดไม้สีไวโอลินไปด้วย ดังนั้นเมื่อแอนโทนีมาพบศพของบิดา เขาจึงนำไม้สีไวโอลินที่ปีเตอร์สืบทอดมาไปขาย

"The Princess Baladina, Her Adventure"

บาลาดินา (Baladina) เป็นเจ้าหญิงวัยประมาณแปดปี และเป็นเด็กหญิงที่ขี้เล่นมาก วันหนึ่ง บาลาดินาถูกทำโทษกักบริเวณเพราะซนมากเกินไป แต่แทนที่จะสำนึกผิด เธอกลับหาทางแก้แค้น โดยการหนีออกจากวังไปตามหาพ่อมด บาลาดินาคิดว่าหากเธอถูกสาปเธอจะได้ผลลัพธ์ที่ดีมากสองประการ คือ ทำให้พระราชินีเสียใจที่ทำโทษเธอ จนเป็นเหตุให้เธอถูกสาป และอีกประการหนึ่ง คือ เธออาจได้พบเจ้าชายดี ๆ สักองค์ แต่บาลาดินาไม่พบใครเลยนอกจากเด็กชายชาวบ้านคนหนึ่ง ซึ่งคอยช่วยเหลือดูแลเธอตลอดทาง แต่เมื่อบาลาดินาเห็นความสำคัญของเด็กชายและตัดสินใจจะให้เขาเป็นเจ้าชายของเธอ พระราชินีตามมาพบและพาตัวบาลาดินากลับวัง และให้รางวัลเด็กชายหนึ่ง เหรียญทอง

"The Prodigies"

นาง เมสซี (Messey) มีบุตรสองคน คือ เฮร์แมนน์ (Hermann) บุตรชาย และเอเดรียนน์ (Adrienne) บุตรสาว เนื่องจากเด็กทั้งสองมีพรสวรรค์ทางด้านการร้องเพลง นาง เมสซีจึงส่งเสริมให้เด็กเรียนดนตรี การร้องเพลง และออกแสดงอยู่เป็นประจำ แต่การกระทำของนาง เมสซีถือว่าเป็นการกระทำที่โหดร้าย เพราะเฮร์แมนน์ และเอเดรียนน์ ถูกบังคับให้ฝึกและออกงานอย่างหักโหม ไม่มีโอกาสได้เล่นสนุกตามวัยกับเด็กอื่น ๆ เลยแม้แต่คนเดียว

ต่อมา เอเดรียนน์มีรูปร่างอ้วนแถมปากก็ล้มป๋วยลง และไม่สามารถร้องเพลงได้อีก แต่แทนที่นาง เมสซีจะสำนึกตัว นางกลับบังคับให้เฮร์แมนน์เพิ่มความพยายามในการร้องเพลง เป็นสอง เท่า และนำชื่อเสียงมาสู่ครอบครัวให้ได้

"The Profile"

อารอน คันเล็ป (Aaron Dunlap) เป็นจิตรกรชาวอเมริกันที่มีชื่อเสียงในด้านการวาดภาพผู้หญิง เขาเป็นคนจนแต่เขาก็สร้างฐานะและชื่อเสียงขึ้นมาได้ด้วยความอดทนและตลอดจนเวลาที่เขาอาศัยอยู่ในกรุงปารีส

คันเล็ปแต่งงานกับเวอร์จิเนีย (Virginia) หญิงสาวที่มีแนล เป็นนางเกลี้ยกล่อมหน้าชาย คันเล็ปมีความหวังว่าการแต่งงานของเขาจะช่วยให้เวอร์จิเนียเปิดใจระบายความทุกข์ที่เกิดขึ้นมาอุปถัมภ์กับเขาบ้าง แต่คันเล็ปก็ต้องผิดหวัง เพราะเวอร์จิเนียไม่เคยมีที่พำนักถาวรเลย

เมื่อเวอร์จิเนียมีลูกสาว คันเล็ปตั้งชื่อว่า เอลีนอร์ (Eleanor) เอลีนอร์เป็นเด็กที่มีสุขภาพอ่อนแอ เวอร์จิเนียไม่สนใจลูกเลย เพราะเธอชอบความสวยงาม ในเมื่อลูกสาวของตนไม่น่ารักเธอจึงไม่เอาใจใส่ลูกเท่าใดนัก แต่บังเอิญในขณะนั้นญาติของ เวอร์จิเนียมีชื่อว่า เอลีนอร์ เหมือนกันมาพักอยู่กับครอบครัว เธอจึงทำหน้าที่ดูแล เอลีนอร์น้อยแทน

วันหนึ่งคันแล็บไม่สามารถทนเห็นเวอร์จิเนียทำเป็นไม่สนใจรอยแผลเป็นอีกต่อไป เขาจึงพูดถึงแผลเป็น เวอร์จิเนียโกรธและอาบมาก เธอตีหัวจากคันแล็บทันที และคันแล็บเองเมื่อหย่าขาดกับเวอร์จิเนียแล้ว เขาก็แต่งงานกับเอลีนอร์ ญาติสาวของเวอร์จิเนีย ซึ่งในขณะนั้นใบหน้าของเอลีนอร์มีรอยแผลเป็นถูกไฟลวกเหมือนใบหน้าของเวอร์จิเนีย เพราะอุบัติเหตุตะเกียงระเบิดในคืนที่เวอร์จิเนียออกจากบ้าน.

"The Professor's Commencement"

ศาสตราจารย์ เอเมอร์สัน (Emerson) กำลังจะเกษียณอายุ ทางโรงเรียนมัธยมที่เขาสอนอยู่ก็จัดงานอำลาให้ในงานเลี้ยงครั้งนี้ เพื่อนเก่าของเขามาร่วมด้วยมากมาย และอาเกาะกา (Agatha) พี่สาวของเอเมอร์สันก็วางแผนที่จะให้ทุกคนในงานเกิดความประทับใจโดยการให้เอเมอร์สันท่องโคลงบทหนึ่ง

สมัยที่เอเมอร์สันจบชั้นมัธยมจากโรงเรียนนี้ เขาเป็นตัวแทนนักเรียนออกไปท่องโคลงบทดังกล่าว แต่โชคไม่ดี เขาลืมโคลงกลางคัน เหตุการณ์ครั้งนั้นกลายเป็นเรื่องเล่าตอ ๆ มาของโรงเรียน และเป็นแผลในใจของเอเมอร์สัน ดังนั้น ความคิดของอาเกาะกาจึงเป็นที่พอใจของเขามาก เพราะนี่เป็นโอกาสให้เขาได้แก้ตัว แก่ความผิดใหม่อีกครั้ง แต่ศาสตราจารย์เอเมอร์สันก็ลืมโคลงเหมือนเดิมทุกประการ อย่างไรก็ตามทุกคนในงานก็รู้สึกประทับใจมาก

"A Resurrection"

มาร์ติน เดมป์สเตอร์ (Martin Dempster) ชายวัย 40 ผู้มีอาชีพล่องเรือเฟอร์รี (Ferry) ตัดสินใจจะย้ายที่อยู่จากเมืองบราวน์วิลล์ (Brownville) ไปทำงานและอาศัยในเมืองแคนซัสซิตี (Kansas City) มาร์ตินนั้นมีลูกชายกำพร้ามารดาวัยประมาณหกขวบหนึ่งคน ชื่อ บ็อบบี้ (Bobbie) มาร์ติน

ไคฟากไทมาร์จอร์ เพียร์สัน (Majorie Pierson) หรือมาร์กี้ (Margie) คนรัก
เก่าของเขาถูกลบอบบี

ความจริงแล้ว มาร์ติน และมาร์กี้ก็ยังรักกันอยู่ แต่ต่างคนต่างไม่กล้าแสดง
ความรู้สึกที่แท้จริงออกมา มาร์ตินนั้นละอายใจที่เขาเคยทอดทิ้งมาร์กี้ไปแต่งงานกับ
หญิงอื่นที่มันเสียเห็นแก่ตัว และเป็นสาเหตุให้เขาสิ้นเนื้อประดาตัว

มาร์กี้ รักบ๊อบบีมาก เธอจึงฉุนเฉียว เมื่อเข้าใจว่ามาร์ตินจะนำบ๊อบบีไปอยู่
เมืองแคนซัสกับเขาควย แต่มาร์ตินตัดสินใจสารภาพความในใจกับมาร์กี้ และขอเธอ
แต่งงาน

"The Sentimentality of William Tavener"

วิลเลียม เทเวเนอร์ (William Tavener) เป็นชาวนาชาวเนบรัสกา
เขาเป็นคนที่ทุกคนเห็นว่าอยู่ใต้อำนาจของ เฮสเตอร์ (Hester) ภรรยาของเขา
เย็นวันหนึ่งลูก ๆ ของเขามีท่าทางเศร้าระคนโกรธ เพราะวิลเลียมไม่อนุญาตให้พวกเขา
ไปลูกระสี้ระสว่ เฮสเตอร์จึงพยายามเกลี้ยกล่อมพูดหวานล่อมให้วิลเลียมเห็นว่าเด็ก ๆ
ทำงานช่วยงานในไร่มามาก และควรได้รับรางวัลบ้าง และเฮสเตอร์ก็พูดถึงละครสัตว์
ที่เขาเคยดูตอนเป็นเด็ก ซึ่งทำให้วิลเลียมนึกถึงคราวที่เขาหนีพ่อไปลูกระสี้ระสว่คณะ
เดียวกันนั้น จากเรื่องวัยเด็ก ละครสัตว์ เฮสเตอร์กับวิลเลียมก็คุยกันถึงความหลัง
เก่า ๆ ที่อบอุ่นและสนุกสนาน เมื่อคุยกันจบแล้ววิลเลียมก็ให้เงินลูก ๆ ไปลูกระสี้ระสว่
ฝ่ายเฮสเตอร์ก็รู้สึกสะทอนใจและเห็นใจวิลเลียม และตัดสินใจว่าจะไม่วางอำนาจกับเขา
อีกต่อไป

"A Singer's Romance"

เซลมา ชูแมนน์ (Selma Schumann) เป็นนักร้องโอเปร่า วัยกลางคน
เธอไม่มีชื่อเสียงโด่งดังแต่อย่างใด แต่เธอก็ต้องร้องเพลง ทำงานหักโหมอยู่เสมอ

เพื่อหาเงินเลี้ยงชีพและส่งไปให้สามีผู้พิการนั้น เซลมาเมื่อชีวิตของเธอมาก เพราะเธอไม่มีโอกาสได้หาความสนุกสนาน หรือความสุขใจได้เลย แต่เมื่อเธอรู้สึกว่ามีชายหนุ่มคนหนึ่งเฝ้าติดตามเธออยู่เงียบ ๆ เธอก็เริ่มตื่นเต้น และคิดว่าชายหนุ่มคนนั้นชอบเธอ เซลมาตกลงใจที่จะเอาใจใส่กับรูปโฉมของตนเองมากขึ้น เพิ่มเสน่ห์ให้กับตนเอง แต่ในวันหนึ่ง เธอก็พบว่าผู้ที่เฝ้าติดตามเธอเป็นเป้าหมายของชายหนุ่ม คือ ตัวแน็ค (Toinette) สาวใช้คนห้องของเธอเอง

"A Son of Celestial"

ยุง ลี โฮ (Yung Le Ho) เป็นชายชาวจีนที่อพยพมาตั้งรกรากอยู่ในซานฟรานซิสโก ยุงหาเลี้ยงชีพโดยการแกะสลักซึ่งทำรายได้ให้กับเขามาก ก่อนที่จะอยู่ซานฟรานซิสโก ยุงเคยเป็นมัดทิดอยู่ในเมืองนานกิง ต่อจากนั้นเขาก็หาความสำราญใส่ตัว จนกระทั่งเขาเบื่อหน่ายชีวิตเจ้าสำราญ เขาจึงออกเดินทางไปประเทศอินเดีย ศึกษาพระเวทย์ ของศาสนาพราหมณ์ และเดินทางมาสหรัฐอเมริกาในที่สุด ในซานฟรานซิสโก ยุง มีเพื่อนสนิทชาวอเมริกันอยู่หนึ่งคน คือ พอนเตอร์ (Ponter) ชายชาวคิตอาจารย์สอนวิชาภาษาสันสกฤตในมหาวิทยาลัย ยุง และพอนเตอร์มักจะไปนอนหลับฝันและคุยกันเรื่องปรัชญา ภาษา และวรรณคดีเสมอ ๆ ยุงรู้สึกแปลกใจมากกับชีวิตและความคิดอันเป็นอิสระของชาวอเมริกัน ฝ่ายพอนเตอร์เองก็ชื่นชมในความคิดคร่ำครึ ความโง่ทึบของยุง แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อยุงเสียชีวิตลง พอนเตอร์ก็จัดการพิธีศพตามประเพณีจีนและส่งศพของยุงกลับไปยังประเทศจีนตามที่ยุงขอร้องไว้ทุกประการ

"Tommy, The Unsentimental"

ทอมมี่ (Tommy) หรือ ซีโอโดเซีย เซอร์ลีย์ (Theodosia Shirley) เป็นบุตรสาวคนโตของนายธนาคาร เมืองเซ้าธดาวน์ (Southdown) เธอเป็น

หญิงสาวที่มีลักษณะคล้ายเด็กผู้ชาย และมีความสามารถในการทำงาน ทอมมีรัก เจย์ แอลลิงตัน ฮาร์เปอร์ (Jay Ellington Harper) พนักงานหนุ่มในธนาคาร เจย์ เป็นบุตรชายของเพื่อนของบิดาของเธอ แต่เขาทำงานไม่ดี เธอจึงคอยให้ความช่วยเหลือเธออยู่เสมอ

ต่อมา ทอมมีไปเรียนต่อ เมื่อจบการศึกษาแล้ว เธอได้พาเจสสิก้า (Jessica) เพื่อนสนิทของเธอกลับมาด้วย และเมื่อทอมมีสังเกตเห็นว่าเจย์ และเจสสิก้าต่างรักกัน แต่ไม่กล้าเปิดเผยความรู้สึกเพราะเกรงใจเธอ เธอจึงถอนตัวออกมาจากรักสามเส้าครั้งนี้เสียเอง

"The Treasure of Far Island"

คิกกลัส (Douglass) นักแต่งบทละครมีชื่อในนิวยอร์ก กลับมาบ้านเกิดของเขาเพราะคิดถึงวัยเด็ก ครั้งที่เคยเล่นโจรสลัดกับเพื่อนๆ บนสันทรายที่เขาตั้งชื่อว่า เกาะฟาร์ (Far Island) คิกกลัสได้พบกับมาร์กี้ (Margie) หญิงสาวผู้เคยเป็นเพื่อนเล่นในวัยเยาว์ของเขา มาร์กี้เป็นเด็กหญิงผมแดง พันใหญ่เช่นเหมือนเด็กผู้ชาย และเป็นคู่หูของคิกกลัส แต่การพบกันครั้งนี้มาร์กี้เป็นหญิงสาว ที่มีความสง่างาม นาทรงไหลกว่าเดิม

คิกกลัส ชวนมาร์กี้ไปชုคสมบัติเก่าที่พวกเขาฝังไว้บนเกาะฟาร์ เมื่อครั้งยังเด็กอยู่ ซึ่งมาร์กี้ก็นึกสนุกตกลงไปชูคสมบัติกับคิกกลัส ทั้งสองคนระลึกถึงวัยเด็กร่วมกัน และคิกกลัสสารภาพว่า เขารักมาร์กี้มาตั้งแต่คราวที่มาร์กี้แสดงความอ่อนแอออกมาเป็นครั้งแรกโดยการร้องไห้ตกใจที่เรือโจรสลัดลอยน้ำหายไป ซึ่งเกือบจะทำให้เด็กชายคิกกลัสกับเด็กหญิงมาร์กี้ต้องติดเกาะฟาร์ในเวลากลางคืน มาร์กี้ก็ยอมรับว่าเธอก็เช่นกันรักคิกกลัสมานานแล้ว และทั้งสองก็ให้สัญญาว่าจะรักกันอย่างจริงจัง เช่นนี้ตลอดไป

" Uncle Valentine"

วาเล็นไทน์ เรมเซย์ (Valentine Remsay) มีอาชีพเป็นนักแต่งเพลง เขาได้แต่งงานกับเจเน็ต โอเกลธอร์พ (Janet Oglethorpe) หญิงนักธุรกิจ ผู้ร่ำรวยและมีอายุมากกว่าเขา แต่เนื่องจากวาเล็นไทน์เป็นคนมีนิสัยตามสบาย เขาจึงไม่สามารถใช้ชีวิตกับเจเน็ตได้ วาเล็นไทน์จึงหนีไปอยู่กับหลุยส์ ไอร์แลนด์ (Louise Ireland) นักร้องสาวสวยชาวฝรั่งเศส และหย่าขาดกับเจเน็ต ซึ่งการกระทำเช่นนี้ ทำให้เขาเป็นที่ครหานินทาของคนทั่วไป อย่างไรก็ตาม หลังจากนั้นไม่นาน วาเล็นไทน์ก็กลับมาเยี่ยมบ้านเกิดของเขา และใช้เวลาพักผ่อน แต่งเพลง เขามีความสุขอยู่กับครอบครัวและเพื่อนสนิทอยู่ระยะหนึ่ง เจเน็ตก็ย้ายบ้านไปอยู่ใกล้ ๆ บ้านของครอบครัวเขา วาเล็นไทน์เกลียดเจเน็ตมาก และไม่สามารถทนเห็นเจเน็ตได้ เขาจึงเดินทางกลับไปหาหลุยส์ที่ปารีส และถูกรถชนเสียชีวิตสองปีต่อมา ขณะนั้นเขามีอายุเพียง 31 ปี

"A Wagner Matinee"

จอร์เจียนา คาร์เพนเตอร์ (Georgiana Carpenter) เป็นหญิงชราชาวนา อายุ 60 ปี รูปร่างหน้าตาของเธอไม่น่าดู เพราะการตรากตรำกรำงานและความรุนแรงของสภาพลมฟ้าอากาศในชนบท รัฐเนบราสกา เจมส์จอร์เจียนาเป็นครูสอนดนตรี อยู่ในเมืองบอสตัน แต่เมื่อเธอพบรักกับหนุ่มชาวนา เธอจึงทิ้งชีวิตชาวเมืองมาจนจวนชีวิต แร่นแค้นร่วมกับสามีของเธอ และเธอไม่มีโอกาสได้ออกจากบ้านหรือมาเยี่ยมบ้านเกิด เมืองนอนของเธอเลย จนกระทั่งเธอมีอายุได้ 60 ปี ญาติของเธอในบอสตันเสียชีวิตลง เธอจึงต้องเดินทางมาบอสตันเพื่อจัดการเรื่องมรดก ทรัพย์สิน ซึ่งในระหว่างนี้เธอได้พักอยู่กับหลานชายที่มีชื่อว่า คลาร์ก (Clark)

กล่าวกันว่าจอร์เจียนา เคยเป็นครูสอนดนตรี เขาจึงจัดรายการตอนรับป่า
ของ เขาโดยการพาเธอไปฟังคอนเสิร์ตของวากเนอร์ (Wagner) จอร์เจียนา เองนั้น
รู้สึกสะเทือนใจมากเพราะใจหนึ่ง เธอยังรักดนตรี รักชีวิตชาว เมืองแต่อีกใจหนึ่ง เธอ
รู้ว่า เธอมีหน้าที่ความรับผิดชอบและครอบครัวอยู่ในชนบทอันห่างไกล

"The Way of the World"

สเป็คเกิ้ล (Speckle) สมมติให้หลานหลังบ้านเป็นเมือง และให้ชื่อว่าเมือง
สเป็คเกิ้ลวิลล์ (Speckleville) โดยตนเอง เป็นนายกเทศมนตรี นายธนาคาร
บุรุษไปรษณีย์ โดยมีเพื่อน ๆ เด็กชายเป็นพลเมือง แมรี (Mary) เป็นเด็กหญิง
เพื่อนบ้านของสเป็คเกิ้ล เธอขอร้องไห้สเป็คเกิ้ลรับเธอ เล่นเป็นพลเมืองของสเป็คเกิ้ลวิลล์
ด้วยคน แต่เด็กชายคนอื่นไม่ยอม สเป็คเกิ้ลจึงคิดสินบนและหลอกล่อจนเพื่อนทุกคนยอมให้
แมรีร่วมเล่นด้วย

เมื่อแมรีเข้ามาเล่น เธอก็กลายเป็นจุดศูนย์กลางของการ เล่น เพราะเธอ
มีเซมเมอร์รี่ มาขาย และเธอมีหัวคิดประหลาดของ คอมาที่มีเด็กชายคนหนึ่งย้ายมา
อยู่ใกล้ ๆ บ้านของเธอ และเด็กชายคนนี้ก็เข้ามาเล่นด้วย แต่เด็กคนอื่น ๆ ไม่ยอมรับ
แมรีจึงปลื้มตัวออกจากกลุ่มไป เล่นกับเด็กชายคนใหม่ในบ้านหลังบ้านของเธอ เมื่อเมือง
สมมติสเป็คเกิ้ลวิลล์ไม่มีแมรี ทุกอย่างก็กลับเงียบเหงา น้าเมื่อ เด็ก ๆ ทะเลาะกัน
กล่าวโทษกันที่รับแมรีเข้ามา และแมรีทำให้ทุกอย่างพังไป ในที่สุดเด็กทุกคนก็แตกแยกกัน
เมืองสเป็คเกิ้ลวิลล์ก็สลายไป

"The Willing Muse"

เคนเนธ เกรย์ (Kenneth Gray) เป็นนักเขียนที่มีผลงานน้อยชิ้นมาก
เพราะเขาต้องการงานที่ประณีต และเขาจะทำงานต่อเมื่อเขาอยากทำเท่านั้น เมื่อ
เคนเนธแต่งงานกับเบอร์ธา (Burtha) นักเขียนสตรีที่มีผลงานมากและผลิตงานเร็ว
เพื่อน ๆ ของเคนเนธต่างก็คาดหวังกันว่า เคนเนธจะทำงานได้เร็วขึ้นตามภรรยา

แต่ทุกคนก็ต้องผิดหวัง เพราะเคนเนซไม่มีผลงานใดออกมาเลย ตรงกันข้าม
เบอร์ซากลับยิ่งผลิตผลงานออกมาเร็วยิ่งกว่าเดิม

เคนเนซรักความสงบและชีวิตที่เรียบง่าย เมื่อเขาแต่งงานกับ เบอร์ซา เขา
ไม่มีความสุขเลย เพราะทุกอย่างดูวุ่นวาย รีบเร่ง ผู้คนไม่เป็นตัวของตัวเอง
ในที่สุดเขาก็หนีความวุ่นวายโดยการหนีออกจากบ้านไม่ทอง เพื่อยวอาศัยอยู่ในประเทศจีน

วิเคราะห์ลักษณะของตัวละครในเรื่องสั้นของวิลลา แคเซอร์

วิลลา แคเซอร์ เป็นนักเขียนที่เกิดและเติบโตขึ้นมาในชนบท แต่ใช้ชีวิตในการทำงานอยู่ในเมืองใหญ่ แคเซอร์ได้พบและรู้จักคนมากมายหลายประเภท คนกลุ่มแรกที่คุณเคย คือ ชาวนาที่เป็นชาวต่างชาติในรัฐเนบราสกาและรัฐเวอร์จิเนีย อันเป็นบ้านเกิดของเธอ กลุ่มที่สอง คือ นักร้องนักดนตรี และคนที่หาเช่ากินค่าที่เธอรู้จักพบเห็น เมื่อเธอเข้าไปทำงานในเมืองในระยะแรก ส่วนนักวิชาการ นักแสดงอาชีพ และผู้คนที่มัวชื่อเสียงในวงการหนังสือ นั้น แคเซอร์รู้จักเมื่อฐานะการงานของเธอมั่นคงขึ้น

ตัวละครในเรื่องสั้นของเธอนั้น ก็เป็นบุคคลที่เธอคุ้นเคยนั่นเอง เรื่องสั้นอาทิ

เช่น "Lou, the Prophet," "The Clemency of the Court,"

"On the Divide" "Eric Hermannson's Soul" "Neighbor Rosicky" และ

"The Way of the World" ก็ล้วนเป็นเรื่องของชาวไร่ชาวนา ชาวชนบทที่เธอพบเห็นหรือได้รู้จักในวัยเยาว์ของเธอ หรือในเรื่องสั้น เช่น "Coming, Eden Bower!"

"Her Boss," "Jack-a-Boy," "Paul's Case," "The Count of Crow's Nest" ก็เป็นเรื่องราวของคนจน ๆ หรือผู้อยู่ในบ้านเช่า (Boarding house)

ในเมืองใหญ่อันเป็นชีวิตที่เธอได้สัมผัส รู้เห็น เมื่อเธอเข้ามาทำงานระยะแรกในเมืองใหญ่ เช่น นิวยอร์ก และฟิลาเดเฟีย เธอยังมีฐานะไม่มั่นคงนัก และเนื่องจากแคเซอร์เขียนบทความวิจารณ์ศิลปะบันเทิง เธอจึงได้ชมละคร และรู้จักนักแสดงมากมายหลายคน เรื่องสั้นของเธอหลายเรื่องก็เป็นเรื่องของคนในวงการบันเทิง เช่น

"A Death in the Desert," "A Singer's Romance," "Nanette : An

Aside," "Uncle Valentine" และ "The Prodigies"

แต่อย่างไรก็ดี ปรากฏว่ามีตัวละครหลายตัว ซึ่งแคเซอร์ไม่ได้สร้างมาจาก

ประสบการณ์ตรงของเธอ เช่น ชัม ชิน และลุง ลี โส ชายชราชาวจีนในเรื่อง "The Conversion of Sum Loo" และ "A Son of the Celestial" จากการศึกษาประวัติของแคเชอร์ ไม่เคยมีปรากฏที่ไหนเลยว่า เธอรู้จักชาวจีนคนใด เรื่องราวของชาวจีนที่เธอพบมาอยู่ในสหรัฐอเมริกา แคเชอร์อาจได้ยืมได้ฟังมาจากแหล่งอื่น เช่น เพื่อนฝูง หรือหนังสือ

ในการวิเคราะห์ตัวละครในเรื่องสั้นของแคเชอร์ ผู้เขียนได้แบ่งตัวละครออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

1. ตัวละครวัยเยาว์
2. ตัวละครหญิง
3. ตัวละครชาย

และจะทำการศึกษาลักษณะร่วมและลักษณะแตกต่างกันของตัวละครแต่ละกลุ่ม ดังนี้ คือ

1. ลักษณะทางกายภาพ
2. ฐานะทางเศรษฐกิจ (ยกเว้นตัวละครวัยเยาว์)
3. อุปนิสัย

วิเคราะห์ตัวละครวัยเยาว์

จากการศึกษาเรื่องสั้นของวิลลา แคเชอร์ จำนวน 43 เรื่อง ผู้เขียนพบว่า จำนวนของตัวละครวัยเยาว์มีมากพอสมควร แต่อย่างไรก็ดี ตัวละครวัยเยาว์ที่เป็นตัวละครสำคัญมีบทบาทเด่นเป็นแกนของเรื่องนั้นมีจำนวนน้อย และเนื้อหาของเรื่องสั้นเหล่านี้ไม่ได้เน้นที่ลักษณะทางกายภาพของตัวละคร หรือความเป็นมา ชีวประวัติอย่างละเอียดของตัวละคร หากแต่เน้นที่ความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร เช่น ใน "Jack-a-Boy" แจ็ค ซึ่งเป็นตัวละครสำคัญนั้น มีลักษณะรูปร่างหน้าตาโดยละเอียดอย่างไร แคเชอร์ไม่ได้บรรยายไว้ ผู้อ่านจะทราบเพียงว่า แจ็คเป็นเด็กชายอายุประมาณหกปี

มีเสน่ห์น่าเอ็นดู แจ็คย้ายเข้ามาอยู่ในแฟลตวินด์เซอร์ พร้อมกับบิคามารคา สิ่งที่ผู้อ่านจะทราบเกี่ยวกับแจ๊คมากที่สุด คือ อุปนิสัยของแจ๊ค จิตใจอันอ่อนโยน และอัจฉริยภาพของแจ๊ค สำหรับใน "The Enchanted Bluff" ไม่มีตัวละครตัวหนึ่งตัวใดสำคัญที่สุด ตัวละครทุกตัวรวมทั้งปิ๊ญที่เป็นเจ้าของตำนานแห่งนาลิกลับ (The Enchanted Bluff) มีความสำคัญเท่า ๆ กัน ความสำคัญของเรื่องไม่ได้อยู่ที่ตัวละครตัวใดตัวหนึ่ง แต่การสนทนาและพฤติกรรมของตัวละคร เป็น "สื่อ" ที่ทำให้ผู้อ่านได้เข้าใจ ความคิดและความรู้สึกของ เด็กผู้ชายกลุ่มหนึ่ง ซึ่งดูเหมือนแคเซอร์ต้องการบอกผู้อ่านของเธอว่า ความช่างคิด ช่างฝัน รักการผจญภัย เป็นคุณสมบัติของผู้เยาว์โดยทั่วไป

เนื่องจากวิลลา แคเซอร์ ได้ใช้ชีวิตวัยเยาว์ของเธออยู่ในเมืองเล็ก ๆ ในชนบท ประกอบกับที่เธอมีความประทับใจในชีวิตช่วงนี้มาก ผู้อ่านจึงสามารถเห็นได้ว่า ตัวละครวัยเยาว์ที่มีบทบาทเด่นในเรื่องสั้นของเธอส่วนใหญ่จะเป็นเด็กหญิง และเด็กชายชาวชนบท เช่น ตัวละครวัยเยาว์ใน "The Enchanted Bluff" "The Joy of Nelly Deane" "The Way of the World" และแม่แคเจ้าหญิงบาลาดินา (Princess Baladina) ใน "The Princess Baladina-Her Adventure" ก็เป็นเด็กหญิงชาวชนบท สังเกตได้จากการที่วังของเจ้าหญิงอยู่ติดกับทุ่งนา และตัวเจ้าหญิงเองก็พบกับชาวนา และเด็กชาวบ้านทันทีที่เธอออกจากวัง และเจ้าหญิงก็ภูมิใจความอดทนพอ ๆ กับเด็กชาวนาเลยทีเดียว และนอกจากนี้กิจกรรมการเล่นของตัวละครวัยเยาว์ ก็เป็นกิจกรรมการเล่นอันเกี่ยวข้องกับที่วิลลา แคเซอร์ เล่นกับน้องชายและเพื่อนๆ ของเธอในวัยเยาว์ เช่น การเล่นเกมสมมุติในตลาดหลังบ้าน ใน "The Way of the World" การเล่นเกมโจรสลัดใน "The Treasure of Far Island" การเล่นเกมนำจับปลาใน "The Enchanted Bluff"

นอกจากตัวละครวัยเยาว์ชาวชนบทแล้ว ตัวละครวัยเยาว์ที่มีภูมิฐานะอยู่ในเมืองใหญ่ในเรื่องสั้นของแคเซอร์ ก็มีต้นแบบมาจากคนจริง ๆ เช่นเดียวกัน แจ๊ค

ใน "Jack-a-Boy" ก็มีต้นแบบมาจาก แจ็ค แคเธอร์ (Jack Cather) น้องชายคนสุดท้องของเธอ ผู้มีนิสัยสืบทอด นิสัยสืบทอดมาของแจ็ค แคเธอร์ ทำให้วิลลาสบายใจอย่างไร (Robinson. 1983 : 80) นิสัยสืบทอดของแจ็ค ใน "Jack-a-Boy" ก็สามารถสะกิดใจคนรอบข้างสบายใจได้เช่นนั้น (Faulkner. 1965 : 311) สำหรับความรู้สึกอ่อนไหวต่องานศิลปะของแจ๊คนั้น แคเธอร์เอาแบบอย่างอุปนิสัยเช่นนี้มาจาก อีเธล เบิร์ต เนวิน (Ethelbert Nevin) นักแต่งเพลงผู้มีชื่อเสียงชาวฟิธส์เบอร์ก ผู้ซึ่ง แคเธอร์ได้รู้จักเมื่อเธอเข้ามาทำงานกับหนังสือ The Leader ในปี 1897 และแคเธอร์ชื่นชมความสามารถของเขามาก เนวินเป็นคนที่มีความอ่อนไหว มีความรู้สึกไวต่อความงาม มีความกระตือรือร้น และแจ่มใสอยู่เสมอ สำหรับแคเธอร์แล้ว เนวินเป็นเสมือนสัญลักษณ์ของความเยาว์วัย (Robinson. 1983 : 94. 102 - 103) สำหรับ พอล (Paul) ใน "Paul's Case" วิลลา แคเธอร์เคยกล่าวกับ จอร์จ เซเบล (George Seibel) เพื่อนสนิทของเธอ ซึ่งมีอาชีพเป็นนักเขียน และบรรณาธิกรว่า พอลมีต้นแบบมาจากเพื่อนร่วมชั้นของเธอสองคน ซึ่งเป็นใครนั้น แคเธอร์ไม่ไ้ระบุไว้ (Robinson. 1973 : 125) แต่ในขณะเดียวกันเธอก็ยอมรับว่า ความรู้สึกนึกคิดของพอล คือ ความรู้สึกนึกคิดของเธอ พอลเป็นเด็กหนุ่มที่มีชีวิตอยู่ในย่านของคนหาเช้ากินค่ำ ซึ่งลักษณะสังคมอันจำเจน่าเบื่อหน่ายเช่นนี้ แคเธอร์เคยประสบด้วยตนเองมาแล้วครั้งที่เธอพักอยู่ในห้องเช่า (boarding-house) เมื่อเธอมาอยู่ในเมืองฟิธส์เบอร์กใหม่ ๆ ดังนั้นความรู้สึกเบื่อสังคมจำเจ ความรู้สึกอยากหนีสภาพน่าเบื่อ ความหลงใหลในแสงสีและความบันเทิงของพอล จึงเป็นความรู้สึกของแคเธอร์ในขณะนั้น (Edel. 1953 : 121 - 122) ส่วนตัวละครวัยเยาว์ เฮอร์แมน และเอเคเรียนน์ ใน "The Prodigies" นั้น มีต้นแบบมาจากเด็ก ๆ ในครอบครัวเมนุฮิน (Menuhin) คือ เยฮูดี (Yehudi) เฮฟซิบาห์ (Hephzibah) และยัลตาห์ (Yaltah) เยฮูดีนั้นเป็นเด็กชายที่มีความสามารถมาก เมื่อเขาอายุเพียงเจ็ดปีเขาก็

สามารถเล่นไวโอลินออกแสดงกับวงดนตรี the San Francisco Symphony Orchestra ได้แล้ว ส่วนน้องสาวทั้งสองของเธอ ก็มีโอกาสนำเปียโนออกแสดงคู่กับเขาบ่อยครั้ง ใน "The Prodigies" เฮอร์แมนและเอเคเรียนน์ เป็นเด็กชายและเด็กหญิงอายุประมาณ สิบห้าและสิบสี่ปี เด็กทั้งสอง เป็นเด็กที่มีพรสวรรค์ทางการร้องเพลง และมีโอกาสแสดงความสามารถมากมายหลายครั้ง เช่นเดียวกับพวกเด็ก ๆ ในครอบครัว

เมนูฮิน นอกจากลักษณะเด่นหรือพรสวรรค์ของเด็ก ๆ นั้น ลักษณะที่คล้ายคลึงกับอีกประการหนึ่งระหว่างคันทันแบบและตัวละครก็คือ การอบรมเลี้ยงดู เด็กทั้งสองกลุ่มเติบโตขึ้นมาในสังคมครอบครัวแบบผู้ดีเก่า ครอบครัวเมนูฮินนั้นค่อนข้างเข้มงวด เด็ก ๆ ในครอบครัวจึงไม่ค่อยรู้อะไรเกี่ยวกับสังคม สังคมรอบตัว (Edel. 1953 : 298)

ในขณะที่ครอบครัวของเฮอร์แมนและเอเคเรียนน์เข้มงวดกับการฝึกฝนความสามารถของเด็ก และถูกผูกพันว่ามีความดีที่เพิกเฉยและห้ามไม่ให้เด็กทั้งสองไปเล่นคลุกคลีด้วย ทำให้เด็กทั้งสองแตกต่างจากเด็กทั่วไป คือ ไม่รู้อะไรที่เด็กคนอื่นรู้ เช่น นิทาน และไม่มีโอกาสที่จะทำกิจกรรมที่เด็กทั่วไปได้ทำกัน เช่น การเล่นซนแต่สิ่งหนึ่งที่ตัวละครต่างจากคันทันแบบ คือ เด็ก ๆ ในครอบครัวเมนูฮินเป็นเด็กที่มีความสุข

ถึงแม้ว่าเรื่องสั้นของแคเชอร์ที่นำมาวิเคราะห์ มีจำนวนถึง 43 เรื่อง แต่เรื่องสั้นที่มีตัวละครวัยเยาว์เป็นตัวละครสำคัญมีน้อย จากการศึกษารื่องสั้น ผู้เขียนพบว่า

1. เรื่องสั้นที่มีตัวละครวัยเยาว์มีบทบาทสำคัญมีหกเรื่อง คือ "Jack-a-Boy"

"Paul's Case" "The Enchanted Bluff" "The Princess Baladina-Her Adventure" "The Prodigies" และ "The Way of the World"

2. เรื่องสั้นที่มีตัวละครวัยเยาว์เป็นตัวละครประกอบสำคัญมีสามเรื่องคือ

"The Joy of Nelly Deane" "The Namesake" และ "The Treasure of Far Island" สำหรับในเรื่อง "The Joy of Nelly Deane" ตัวละครของเนลลี คีน

ตัวละครสำคัญถือเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้อนานได้เข้าใจในตัวเนลลีดีขึ้น ใน "The Namesake"

หากไม่มี เค็กหนุ่มโลอัน ฮาร์ทเวลล์ เนื้อเรื่องก็จะจืดชืดและผู้อ่านจะไม่รู้สึกถึงความสำคัญของคำว่า "กลับบ้าน" "going home" เป็นอันขาด การกระทำอันทรนุกและกล้าหาญของทหารหนุ่มวัยสิบหกปีผู้นี้ทำให้คำว่า มาตุภูมิ มีค่าขึ้นมาก สำหรับเรื่อง "The Treasure of Far Island" ส่วนที่มีตัวละครวัยเยาว์เข้ามาเกี่ยวข้องกับ คือ การระลึกถึงความหลังของตัวละครสำคัญ คัทลิส เบอร์นัม วัยเยาว์ของคัทลิสทำให้ผู้อ่านเข้าใจถึงอุปนิสัยใจคอของเขาและมาร์ก็ เพื่อนสาวของเขาได้ดียิ่งขึ้น

3. เรื่องสั้นที่ตัวละครวัยเยาว์มีบทบาทเสริมแทรกอยู่ มีจำนวน 11 เรื่อง คือ "A Resurrection" "Double Birthday" "Flavia and Her Artists" "Neighbor Rosicky" "On the Gull's Road" "The Bohemian Girl" "The Conversion of Sum Loo" "The Profile" "The Sentimentality of William Tavener" และ "Uncle Valentine" ตัวละครวัยเยาว์ในเรื่องสั้นเหล่านี้มีบทบาทน้อยมาก และมีหน้าที่เสริมให้ผู้อ่านเข้าใจตัวละครสำคัญทั้งสิ้น เช่น บอมบี้ ใน "A Resurrection" ทำให้ตัวละครหญิงของเรื่อง คือ มาร์ก็ เพียร์สัน มีโอกาสแสดงบุคลิกและความรู้สึกของการ เป็นแม่ของผู้หญิงโสเภณีนึง มาร์เกอร์ริค ใน "Double Birthday" บทบาทของเขามีทั้งที่เป็นตัวละครวัยเยาว์ และตัวละครหญิงสาว ทำให้ผู้อ่านเข้าใจว่า ทำไมอดีตนายแพทย์ อัลเบิร์ต เอนเจลฮาร์คท จึงมีท่าทาง เศร้าและบทบาทของมาร์เกอร์ริคยังทำให้บทบาทของมาร์จอร์ี พาเม้นเตอร์ มีความสำคัญขึ้นด้วย หากไม่มีมาร์เกอร์ริค ผู้อ่านจะไม่เข้าใจว่า การปรากฏตัวของ มาร์จอร์ี มีความสำคัญต่ออดีตนายแพทย์อัลเบิร์ตอย่างไร ใน "Flavia and Her Artists" การปรากฏตัวของตัวละครวัยเยาว์ คือ บุตรของเฟลเวีย ผู้เป็นตัวละครสำคัญของเรื่อง แทบจะไม่มีบทบาทเป็นเลย หากจะมี หรือ เจมีมา บรอกวูด ตัวละครของเรื่องไม่กล่าวออกมาว่า "หากเฟลเวียได้ยินใครกล่าวชมลูก ๆ ของเธอ เธอจะรีบกลูก ๆ ของเธอไปมา เล่นคลุกคลีอยู่ใกล้ ๆ เธอทันที เพราะเฟลเวียกลัว

เหลือ เกินที่จะพลาดโอกาสชื่นชมกับสิ่งที่คนอื่นชื่นชอบ ถึงแม้วัตถุประสงค์แห่งความชื่นชอบนั้นจะเป็น
 บุตรของ เธอที่เธอคลุกคลีพบเห็นอยู่ทุกวันก็ตาม" (Faulkner. 1965 : 163) ผู้อ่าน
 จะไม่รู้ถึงวัตถุประสงค์ของการปรากฏตัวของตัวละครวัยเยาว์ทั้งสามเลย ใน "Lou,
 The Prophet" ตัวละครวัยเยาว์มาเป็นกลุ่ม คือ กลุ่มเด็กเลี้ยงวัว ถึงแม้จะมีหลายคน
 แต่ละกลุ่มก็มีลักษณะเหมือนคนคนเดียวกัน คือ เป็นเด็กผู้ชาย มีร่างกายที่แสดงถึงการ
 ทรากตร่างงานหนัก และมีจิตใจบริสุทธิ์ ตัวละครกลุ่มนี้ทำให้อ่านเห็นความอ่อนโยน
 ของลู (Lou) ตัวละครสำคัญของเรื่อง ซึ่งเช่นเดียวกันกับตัวละครวัยเยาว์ ใน
 "Neighbor Rosicky" ถึงแม้จะมีบทบาทน้อย คือ การที่ตัวละครวิ่งไปแย่งงานของ
 บิคา ซึ่งเป็นตัวละครสำคัญ และการที่ตัวละครกล่าวถ้อยคำแสดงความหวังใบบิคา ทำให้
 ผู้อ่านซาบซึ้งกับอุปนิสัยของลู และ เป็นการชี้ให้เห็นถึงความอ่อนโยน และกรรมดีของ
 แอนตัน โรซิกกี ตัวละครสำคัญไฉนแจ่มแจ้งยิ่งขึ้น ในทำนองเดียวกัน แคริน (Carin)
 ใน "On the Gull's Road" เด็กหญิงผู้ร่าเริงแจ่มใส การปรากฏตัวของแคริน
 ทำให้อ่านรู้สึกกระปรี้กระเปร่าขึ้นหลังจากที่ได้อ่านเรื่องราวค่อนข้าง เครียดของตัวละคร
 สำคัญ ยังเป็นเป้าสำหรับให้ตัวละครเอกแสดงอุปนิสัยที่น่าพอใจออกมาอีก เช่น
 อเล็กซานดรา ตัวละครสำคัญใน "On the Gull's Road" แสดงความหวังใ
 ใส่ใจต่อแคริน เพื่อผู้อ่านจะได้ทราบว่า อเล็กซานดราเป็นคนอ่อนโยนและมีน้ำใจ แต่
 หนูน้อยเอลีนอร์ (Eleanor) ใน "The Profile" เป็นเป้าสำหรับให้ตัวละคร
 สำคัญแสดงอุปนิสัยอันไม่น่าพึงพอใจออกมา เอลีนอร์เป็นบุตรสาวของเวอร์จิเนีย หญิงสาว
 ผู้มีพิภพพิการทั้งใบหน้าและจิตใจ เวอร์จิเนียแสดงความอุปถัมภ์ของความเป็นแม่โดยการ
 เกือบขังลูกของตนเอง สำหรับใน "The Conversion of Sum Loo" นั้น ชัมวิง
 (Sum Wing) ตัวละครวัยเยาว์ไม่มีบทบาทอะไร เลยนอกจากเกิดมาแล้วก็เสียชีวิตไปเมื่อ
 อายุเพียงสองปี ความสำคัญของเรื่องอยู่ที่การปรารภนาบุตรและความผิดหวังของ ชัม ชิน
 ตัวละครสำคัญของเรื่อง และหลู ผู้บรรยาย ส่วนเรื่อง "The Sentimentality
 of William Tavener" นั้นตัวละครวัยเยาว์มีบทบาทสองตอน คือ แสดงความไม่พอใจ

เมื่อนิคาไม่อนุญาตให้ไปดูละครสัตว์ ซึ่งเป็นสาเหตุให้ตัวละครสำคัญของสองคน คือ วิลเลียม และเฮสเตอร์ มีโอกาสคุยกันปรับความเข้าใจกัน และในเรื่อง "Uncle Valentine" นั้น มาร์จอรี (Marjorie) ตัวละครวัยเยาว์ที่ถึงแม้จะมีบทบาทมาก แต่ก็มีหน้าที่เป็นผู้เห็นเหตุการณ์เป็นผู้เล่าเรื่อง (Narrator) และวิจารณ์ตัวละครอื่น นอกเหนือจากหน้าที่นี้แล้ว เธอก็เป็นผู้ถูกกระทำ คือ เป็นเป้าแสดงอารมณ์ของตัวละครสำคัญเช่นเดียวกัน

เนื่องจากตัวละครวัยเยาว์ที่มีบทบาทสำคัญในเรื่องสั้นของวิลลา แคเซอร์ มีจำนวนน้อย ตัวผู้เขียนจึงมีความจำเป็นที่จะต้องนำตัวละครวัยเยาว์ทุกตัว ทั้งที่มีบทบาทสำคัญและที่มีบทบาทไม่สำคัญมาทำการวิเคราะห์ เพื่อให้ได้เนื้อหาและข้อมูลที่ถูกมองที่สุด

ลักษณะทางกายภาพของตัวละครวัยเยาว์

ตัวละครวัยเยาว์ในเรื่องสั้นของวิลลา แคเซอร์ มีตั้งแต่ตัวละครที่อายุเพียงหนึ่งปี จนถึงตัวละครที่มีอายุสิบหกปี ตัวละครที่อายุน้อยที่สุด คือ ซัม วิง จากเรื่อง "The Conversion of Sum Loo" ส่วนตัวละครที่มีอายุสิบหกปีมีถึงห้าคนด้วยกันคือ เนลลี คีน จาก "The Joy of Nelly Deane" มาร์จอรี จาก "Uncle Valentine" มาร์เกอร์ริค จาก "Double Birthday" โลนัล ฮาร์ทเวลล์ จาก "The Namesake" และพอล จาก "Paul's Case" ผู้เขียนได้แบ่งตัวละครวัยเยาว์ออกเป็นสองกลุ่ม คือ ตัวละครวัยเด็กที่มีอายุระหว่าง 1 - 10 ปี และตัวละครวัยรุ่น คือ มีอายุระหว่างสิบเอ็ดถึงสิบหกปี

อนึ่ง ในการวิเคราะห์ลักษณะของตัวละคร ผู้เขียนจะแบ่งกลุ่มวิเคราะห์เป็นสองตอน คือ ตัวละครวัยเยาว์ที่มีบทบาทสำคัญกลุ่มหนึ่ง และตัวละครวัยเยาว์ที่มีบทบาทไม่สำคัญอีกกลุ่มหนึ่ง

ตารางแสดงอายุตัวละคร
เรียงตามลำดับอายุของตัวละคร

ชื่อตัวละคร	ชื่อเรื่องสั้น	อายุ
1. ตัวละครที่มีอายุระหว่าง		
1 - 11 ปี		
ซัม ริง (Sum Wing)	"The Conversion of Sum Loo"	1 - 2
เอลีนอร์ (Eleanor)	"The Profile"	1 - 2
แจ็ก (Jack)	"Jack-a-Boy"	5
บอบบี้ (Bobie)	A Resurrection"	6
เฮเลน (Helen)	"Flavia and Her Artists"	6 - 10
วิลเลียม (William)		
และเอ็ดเวิร์ด		
(Edward)		
บิลลี (Billy)	"The Sentimentality of William Tavener"	9 - 10
บาลาดินา (Baladina)	"The Princess Baladina Her Adventure"	8
แครีน (Carin)	"On the Gull's Road"	8
ฟริทซ์ (Fritz)	"The Enchanted Bluff"	10

ตารางแสดงอายุตัวละคร
เรียงตามลำดับอายุของตัวละคร

ชื่อตัวละคร	ชื่อเรื่องสั้น	อายุ
2. ตัวละครที่มีอายุระหว่าง		
12 - 16 ปี		
อ็อตโต (Otto)	"The Enchanted Bluff"	12 - 14
เพอร์ซี่ (Percy)		
ทิป (Tip)		
เด็กชายลูกเจ้าของ	"The Princess Baladina -	
โรงสี (the Miller's	Her Adventure"	12
boy)		
แมรี เอลิซา	"The Way of the World"	12
เจนกินส์ (Mary		
Eliza Jenkins)		
จอห์น (John)	"Neighbor Rosicky"	12
ฮิลดา (Hilda)	"The Bohemian Girl"	12
มาร์กี้ แวน ไคค์	"The Treasure of Far Island"	13
(Margie Van Dyck)		
เอเดรียแน	"The Prodigies"	14
(Adrienne)		
สเป็คเกิล เบอร์นัม	"The Way of the World"	14
(Speckle Burnham)		

ตารางแสดงอายุตัวละคร
เรียงตามลำดับอายุของตัวละคร

ชื่อตัวละคร	ชื่อเรื่องสั้น	อายุ
ไลอัน ฮาร์ทเวลล์ (Lyon Hartwell)	"The Namesake"	14 - 16
บุตรชายของวิล เลียม	"The Sentimentality of William Tavener"	12 - 15
ดักลาส เบิร์นแฮม (Douglas Burnham)	"The Treasure of Far Island"	15
เฮอรัแมนน์ (Hermann)	"The Prodigies"	15
เซิร์จ โปวลิทช์กี (Serge Povalitchlsy)	"The Clemency of the Court"	11 - 16 11 - 16
มาร์เกอริต (Marguerite)	"Double Birthday"	16
พอล (Paul)	"Paul's Case"	16
เนลลี ดีน (Nelly Deane)	"The Joy of Nelly Deane"	16
มาร์จอรี (Marjorie)	"Uncle Valentine"	16

ในกลุ่มตัวละครวัยเยาว์ที่มีอายุระหว่าง 1 - 11 ปีนั้น ตัวละครที่มีบทบาทสำคัญมี 2 ตัว คือ แจ็ค จาก "Jack-a-Boy" และบาลาดินา จาก "The Princess Baladina—Her Adventure" ตัวละครทั้งสองต่างก็เป็นเด็กที่มีหน้าตาน่ารัก สำหรับแจ็คนั้น ศาสตราจารย์วิชาวรรณคดีเพื่อนบ้านของแจ็กล่าว่า แจ็คเป็นเด็กชายที่มีลักษณะดีมาก คือ มีศีรษะที่ไคร้รูป ใบหน้าอ่อนโยนงดงาม คิ้วโก่งคาโตะเหมือนใบหน้าของ กวี จอห์น คีตส์ (John Keats. 1795 - 1821) ในวัยเยาว์ซึ่งลักษณะใบหน้าที่เช่นนี้ ศาสตราจารย์เห็นว่า เป็นลักษณะใบหน้าที่ของศิลปินเอกหรือบุคคลผู้มีอัจฉริยภาพ "Did you ever notice what a singularly fine head that boy has ? And that delicate face with big violet eyes and arching brows ? I tell you, it's poet face. There is a boy picture of Keats that looks like that ..." (Faulkner. 1965 : 318) ส่วนบาลาดินา เป็นเด็กหญิงผมทอง ปกติแล้วหากบาลาดินาไม่ชนหรืออาละวาดมากนัก บิดา มารดา และพี่ ๆ ของเธอ มักจะคอยหอมลอมเอาใจเธออยู่เสมอ เพราะทุกคนรักที่จะอยู่ใกล้ชิดกับเด็กผู้หญิงที่มีรูปร่างหน้าตาสวยงามน่าเอ็นดู

เมื่อมองค่านิยมสภาพร่างกายแล้วจะเห็นได้ว่า เด็กทั้งสองมีสุขภาพดี เช่นจะเห็นได้ว่า แจ็คนั้นใช้เวลาเกือบทั้งวันเดินไปเยี่ยมเยียนผู้ใหญ่ในแฟลตโดยไม่เหน็ดเหนื่อย และบาลาดินาก็เดินทางกลางแจ้งไ้ทั้งวันโดยไม่มีที่ท้าวาจะล้มป่วย แต่อย่างไรก็ดี แจ็คเป็นเด็กในสังคมเมืองก็เสียชีวิตด้วยโรคอื้อค้ำแวงในเวลาต่อมา

ในกลุ่มตัวละครวัยเยาว์ที่มีบทบาทไม่สำคัญ ที่มีอายุระหว่าง 1 - 11 ปีนั้น ส่วนใหญ่มีลักษณะรูปร่างหน้าตาเป็นที่น่าพึงพอใจ มีความสวยงามหรือน่ารักน่าเอ็นดู ชัม วิง จาก "The Conversion of Sum Loo" เป็นเด็กทารกชายซึ่งแม่แต่ตัวละครชาย นอร์แมน เจอร์ราร์ด (Norman Gierard) ซึ่งมีอุปนิสัยใจคอค่อนข้างกระด้างยังกล่าวชมว่า ชัม วิง น่ารักน่าทนุถนอมเหมือนรูปสลักจากงาช้าง "ivory

image". และ ฮันนาห์ (Sister Hanna) แม่ชู้ของคณะผู้สอนศาสนาที่เรียกตนเองว่า กลุ่ม "The Mission of the Heavenly Rest" ที่พยายามชักชวนนิคมมารคาของ ชัม วิง ให้เปลี่ยนไปนับถือศาสนาคริสต์ ยังออกเ็นดู ชัม วิง ไม่ไ้ เธอเกิดความรักและเมตตาชัม วิง อย่างจริงใจ ในสายตาของ หลู ผู้เป็นมารคาของ ชัม วิง เธอเห็นว่าบุตรชายของเธอนั้นน่ารักและมีท่าทางฉลาดกว่าภพวัยทารกของพระเยซูเสียอีก ... She thought the picture of the baby jesus God were cunning, though not so cunning as her Sum Wing ... (Faulkner. 1965 : 328)

เอ็คเวิร์ค, วิลเลียม และเฮเลน บุตรชายและบุตรสาวของเฟลเวีย จาก "Flavia and Her Artists". เป็นเด็กที่มีหน้าตาน่ารักมากทีเดียว แคเธอรี กล่าวว่า เด็กชายทั้งสองเป็นเด็กผมดำตาคำ และมีหน้าตาคี "... two dark, handsome little boys" ส่วนเด็กหญิงนั้นมีผมสีบลอนด์ บิคาของ เธอเรียกเธอว่า สุกภาพสตรี น้อย ๆ "little lady" ด้วยความเอ็นดู ไม่แคบิคา - มารคาของ เด็กเท่านั้นที่เห็นความงามทางกายภาพของบุตร แม่แคอิมเ็น (Imogen) ตัวละครซึ่งมีนิสัยตรงไปตรงมา เธอจึงอาจยังออกอุทานคำชมออกมาไมไ้ว่าเด็กทั้งสามเป็นเด็กที่น่ารักที่สุดเท่าที่เธอเคยพบเห็น "Aren't they the most attractive little children," (Faulkner. 1965 : 163)

บ็อบบี้ จาก "A Resurrection" เป็นเด็กชายวัยห้าปีที่มีหน้าตาคี และเป็นที่รักของผู้ใหญ่ บ็อบบี้เป็นเด็กชายที่มีลักษณะรูปร่างหน้าตาคี เพราะนิคมมารคาหน้าตาคี ถึงแม้ว่า บ็อบบี้จะใส่เสื้อผ้าที่คัดแปลงมาจากเสื้อของผู้ใหญ่ กุุ่มรามไม่เหมาะสมกับขนาดร่างกาย แต่บ็อบบี้ก็ยังน่ารัก

ไม่เพียงแคตัวละครวัยเยาว์เพศชายเท่านั้นที่มีรูปร่างหน้าตางามน่ารัก ตัวละครวัยเยาว์เพศหญิงก็มีลักษณะทางกายภาพเป็นที่น่าพึงพอใจเช่นเดียวกัน แคริน จาก

"On the Gull's Road" เป็นเด็กหญิงอายุประมาณแปดปี แครินเป็นเด็กหญิงชาวยุโรป บิดาเป็นชาวสแกนดิเนเวีย มารดาเป็นชาวอิตาลี แครินเป็นเด็กหญิงที่ร่าเริงแจ่มใสอยู่เสมอ และผมสีแดง "Fiery" ของเธอก็ช่วยเน้นความแจ่มใสสดชื่นของเธอยิ่งขึ้นไปอีก ชายคนหนึ่งถึงกับเรียกเธอว่า แม่หนูสีฟักทอง "little pumpkin-colored Carin" แม่แต่มารดาเลี้ยงของแครินก็ชอบที่จะให้เธอเล่นอยู่ใกล้ ๆ เพื่อที่จะได้คอยอุ้มและดูแลเธอได้ตลอดเวลา

ตัวละครวัยเยาว์ในกลุ่มนี้ ที่มีรูปร่างหน้าตาไม่น่าดู มีเพียงตัวเดียว คือ เอลีนอร์ ทารกหญิง ใน "The Profile" เอลีนอร์ เป็นทารกที่บอบมากจนนิ้วเหมือนกระดูก "skeleton fingers" และมีใบหน้าเหี่ยวช้ำคล้ายใบหน้าของคนแก่ "wan, aged, little face" แม้แต่บิดาของเอลีนอร์ซึ่งปลงแล้วกับสังขารรูปกายภายนอกของมวลมนุษย ก็ยังอดนึกหวังไม่ได้ที่ลูกสาว จะเกิดมาหน้าตาน่าเกลียด

เมื่อพิจารณาความสุภาพร่างกายของตัวละคร พบว่า ตัวละครส่วนใหญ่มีสุขภาพดี ยกเว้นเอลีนอร์ เอลีนอร์มักจะตื่นขึ้นมาร้องไห้จากตอนดึกเสมอ เพราะมีอาการปวดหู ดังนั้น เอลีนอร์จึงถูกเอาใจใส่เพราะความเวทนา สงสาร มากกว่าความรักความเอ็นดู และซิม วิง ซึ่งเสียชีวิตด้วยโรคปอดบวม เมื่ออายุเพียงหนึ่งปีกว่า ๆ หลังพิธีฝังศพ ซึ่งซิม วิง ถูกพรมน้ำอันเป็นสาเหตุของการเจ็บป่วย

สำหรับตัวละครวัยเยาว์ที่มีบทบาทสำคัญที่มีอายุระหว่าง สิบเอ็ดปี ถึงสิบหกปี ที่มีรูปร่างหน้าตาจืดจางลง ชวนมอง ส่วนใหญ่จะเป็นตัวละครที่เป็นเพศหญิง แมรี เอไลซา เจนกินส์ จาก "The Way of the World" เป็นเด็กหญิงอายุประมาณ 12 ปี ที่น่ารักมาก จนกระทั่งแม้แต่เด็กผู้ชายซึ่งปกติจะดื้อแค้นรังเกียจ เด็กผู้หญิงยังออกชื่นชมความน่ารักของเธอไม่ได้ เมื่อเด็ก ๆ จัดการละเล่นอะไรขึ้นมา เช่น จัดการแสดงละครสัตว์สมมติ แมรีก็ครองตำแหน่งขวัญใจของงานอยู่เสมอ

เนลลี คีน ตัวละครสำคัญใน "The Joy of Nelly Deane" มีอายุสิบหกปี เป็นเด็กสาวที่มีใบหน้าและรูปร่างงดงามมาก ทุกคนในหมู่บ้านต่างยอมรับว่าเธอเป็นเด็กสาวที่สวยงามที่สุด บิดาของเนลลี ภาควมมีใจในความงดงามของบุตรสาวมาก เขาจึงมักจะซื้อเครื่องประดับ และของขวัญราคาแพงให้บุตรสาวเสมอ แม้ว่าตนเองจะยากจนก็ตาม นอกจากบิดาของเธอแล้ว คนอื่น ๆ ในหมู่บ้าน อาทิเช่น หญิงมีอายุสามคน คือ นางคาว (Mrs. Dow) นางสปินนี่ (Mrs. Spinny) และนางฟรีซ (Mrs. Freeze) ซึ่งนับถือศาสนาคริสต์นิกายแบปติสต์ (Baptist) ซึ่งมีวิถีการดำรงชีวิตค่อนข้างเคร่งครัด ตลอดจนการละเล่นรื่นเริง และรูปกายภายนอก ยังหลงใหลในความสวยของเนลลี และพยายามเกลี้ยกล่อมให้เนลลีถือนิกายแบปติสต์ให้ได้ หญิงทั้งสามพอใจที่จะได้เห็น ใค้อยู่ใกล้ชิดกับเนลลี ได้เอาใจ ใค้ดูแลเนลลี และไม่ว่าเนลลีจะทำอะไรผิดพลาดก็ไม่มีใครตำหนิเธอเลยสักครั้ง

ตัวละครวัยเยาว์เพศชายในกลุ่มนี้มีสี่ตัว แต่ที่รู้ลักษณะทางกายภาพว่าน่าดูหรือไม่มีเพียงสองตัว คือ พอล จาก "Paul's Case" และ ไลอัน จาก "The Namesake" สำหรับ ไลอัน ฮาร์ทเวล ตัวละครประกอบจาก "The Namesake" เป็นเด็กหนุ่มอายุประมาณ 16 ปี มีหน้าตาน่าดูมาก เพราะแม่แต่งภาพเหมือน (portrait) ของเขาสะท้อนให้เห็นภาพเด็กหนุ่มที่มีความแจ่มใส มีชีวิตชีวา ใบหน้าเปล่งปลั่งผ่องใส "radiant" ดวงตาเป็นประกาย เป็นเด็กหนุ่มที่ถูกเล่าขาน ส่องและมีเสน่ห์ แต่พอล ซึ่งเป็นเด็กหนุ่มชาวกรุง มีหน้าตาไม่น่าดูเพราะมีความเครียดสูง ทำให้กลามเนือมนิบนใบหน้าของเขาเกร็งอยู่ตลอดเวลา แม้แต่ยามที่เขานอนหลับ เส้นโลหิตขึ้นโปนบนขมับ ปากก็ขมุกเขี้ยวและทำให้เขามีรอยย่นรอบเข่าตา คล้ายใบหน้าของเคนซาวา "... what a white, blue - veined face it was, drawn and wrinkled like an old man's about the eyes, the lips twitching even in his sleep, and stiff with nervous tension that drew them back from his teeth." (Faulkner. 1965 : 245)

ตัวละครวัยเยาว์ที่มีบทบาทไม่สำคัญในกลุ่มอายุระหว่างสิบเอ็ดปีถึงสิบหกปีนั้น
 ตัวละครเพศหญิงจะมีลักษณะทางกายภาพที่น่าดู เช่น มาร์เกอริต ไชชิงเกอร์ ตัวละคร
 ประกอบจาก "Double Birthday" เป็นเด็กสาวอายุ 16 ปี ถึงแม้มาร์เกอริต
 จะไม่คงความดึงดูดใจเหมือนเนลลี แต่มาร์เกอริตก็เป็นเด็กสาวที่เปล่งปลั่งสมวัยแรก
 "blooming" และท่าทางอารมณ์ดี เนื่องจากเธอมีผมสีน้ำตาลแดง (auburn)
 ดังนั้น เมื่อแสงแดดส่องถึงเธอ เส้นผมจะสะท้อนแสงแดดเป็นประกายจับให้เธอ
 คงความน่าดูนอมเหมือนดอกโบตั๋นแรกแย้ม "... a big peony just into bloom
 and full of sunshine - " (Slote. 1973 : 49) ตัวละครหญิงตัวสุดท้ายใน
 กลุ่มนี้ คือ มาร์จอรี จาก "Uncle Valentine" มาร์จอรีเป็นตัวละครที่ทำหน้าที่
 เล่าเรื่อง (narrator) เท่านั้น บทบาทอื่นในเรื่อง เธอแทบไม่มีความสำคัญเลย
 มาร์จอรีคงจะเป็นเด็กสาวที่มีหน้าตางดงามน่าดูมาก เพราะวาเลนไทน์ อาของเธอยัง
 เกลี้ยกล่อมความอัปลักษณ์ทุกประเภทและชอบแต่สิ่งงดงามจึงชอบอยู่ใกล้ ๆ เธอ และแมตต์
 มอร์ตัน (Morton) ลุงผู้เฒ่าขี้มอมบอกลูกหลาน "ราชินีแห่งชาวอย" (Queen
 of Savoy) ให้กับเธอ เพราะเขาเห็นว่าลูกหลานงามเช่นนั้นเหมาะกับเธอที่สุด และ
 ฮิลลา ตัวละครประกอบจาก "The Bohemian Girl" มีผมสีทอง ใบหน้ากลม
 ผิวเปล่งปลั่งชวนให้ดูพบเห็นเอ็นดู คลาร่า ลูกสาวของเธอเห็นความงดงามของฮิลลา
 จึงให้เครื่องประดับเธอ ฮิลลานั้นเมื่อเวลาที่รู้สึกอายหรือตื่นเต้นจะทวีความน่ารักมากขึ้น
 เพราะดวงตาเธอจะเป็นประกาย และผิวของเธอจะเป็นสีชมพูระเรื่อไปทั้งตัว

ส่วนตัวละครเพศชายมักจะมีรูปร่างหน้าตาไม่น่าดู เช่น เชิร์จ จาก
 "The Clemency of the Court" และเด็กเลี้ยงวัวใน "Lou, the Prophet"
 เชิร์จ และเด็กเลี้ยงวัวมีหน้าตาขี้ริ้ว ผมนุ่งรุงรัง ใบหน้ากร้านแดง ดูแก่เกินอายุ
 เพราะการคร่ำคร่าทำงานหนักในนา

ตัวละครวัยเยาว์เพศชายที่มีอายุระหว่างสิบเอ็ดถึงสิบหกปี ที่มีรูปร่างหน้าตาดี มีเพียงตัวเดียว คือ เด็กชายจอห์น โรซิกกี (John Rosicky) จาก "Neighbor Rosicky" เด็กชายและเด็กหนุ่มในครอบครัวโรซิกกีทุกคน มีรูปร่างใหญ่ และมีหน้าตาคือ "big, handsome boys" เนื่องจากเป็นตัวละครประกอบที่มีบทบาทน้อยมาก แคเธอรีนจึงบรรยายลักษณะรูปร่างหน้าตาของพวกเขาเพียงเท่านี้

ลักษณะเด่นอีกประการหนึ่งของตัวละครวัยเยาว์ที่มีอายุระหว่างสิบเอ็ดถึงสิบหกปี ทั้งที่มีหน้าตางดงามและไม่งดงามที่มีบทบาทสำคัญ คือ ความแข็งแรงกระปรี้กระเปร่าของร่างกาย ตัวละครมักมีร่างกายที่แข็งแรง สามารถต่อสู้ ออกทนต่อสภาพลมฟ้าอากาศ และการใช้แรงงาน ซึ่งตัวละครเหล่านี้มักจะเป็นตัวละครที่มีภูมิสำเนาอยู่ในชนบท เป็นตัวละครที่ต้องช่วยครอบครัวทำงาน และเมื่อมีเวลาว่าง ตัวละครจะใช้เวลาไปกับการเล่นและกิจกรรมกลางแจ้ง ซึ่งต้องการร่างกายที่แข็งแรง มีพลังกำลัง และความคล่องแคล่วว่องไว เช่น การคำยุดคำว่ายจับปลาในตอนเที่ยงวันในแม่น้ำ และการตั้งแคมป์ในเวลากลางคืนอันหนาวเย็นของกลุ่มเด็กชายใน "The Enchanted Bluff" การคอเรือแพ และเล่นสมมติเป็นโจรสลัด ของตัวละครใน "The Treasure of Far Island" ตัวละครเหล่านี้ แม้ว่าจะร่าเริงร่าทำงาน หรือจะเล่นการ เล่นที่ต้องใช้การออกกำลังกายอย่างมากเพียงใดก็ตาม ตัวละครไม่มีวันเจ็บป่วย ล้มหมอนนอนเสื่อเลย

การหนีโรงเรียนไปเล่นชน เป็นสิ่งปกติของตัวละครวัยเยาว์ เพศชายชาวชนบท ออคโต, ฟริทซ์, เพอร์ซี, ทิป จาก "The Enchanted Bluff" มักจะหนีโรงเรียนไปเล่นในแม่น้ำตั้งแต่เช้าจรดเย็น จนกระทั่งนิวเกรียม นมเกรียม สีสีกลมกลืนกับสีน้ำในแม่น้ำ เด็ก ๆ เหล่านี้คล่องแคล่วในน้ำมากจนสามารถจับปลาได้ควมมือ

นอกจากการเล่นแล้ว การทำงานประจำวันในชนบทยังต้องอาศัยร่างกายที่แข็งแรงอีกด้วย เช่น การรีดนมวัวและแบกถังใส่น้ำนมไปขายเป็นระยะทางไกล ๆ ของสเป็คเกิล ใน "The Way of the World"

ตัวละครวัยเยาว์เพศหญิงจะมีพฤติกรรมคล้ายเด็กชาย เล่นรวมกลุ่มอยู่กับ
 เด็กชาย เช่น แมรี จาก "The Way of the World" และมาร์กาเร็ต จาก
 "The Treasure of Far Island" แมรีนั้นมีความแข็งแรงว่องไวพอ ๆ กับเด็กชาย
 ที่เคียว เธอสามารถถลกหนังแมวได้คล่องเท่ากับเด็กผู้ชายทำ และยิ่งกว่านั้นเธอยังวิ่ง
 เร็วกว่าอีกฝ่าย มาร์กาเร็ตเองก็แข็งแรงและอดทนไม่แพ้เพื่อนผู้ชาย เมื่อเธอและเพื่อนๆ
 ช่วยกันต่อเรือ "โจรสลัด" เธอไม่เคยบ่นว่าเหนื่อย หรือลำบากเลย เธอถูกค่อนข้าง
 หนักหลายครั้ง ถูกเขียนตำหนิมาก แต่เธอก็อดทนต่อความเจ็บปวดและไม่ยอมทอดทิ้งงาน
 แม่น้อย จนกระทั่งเพื่อนผู้ชายยอมรับว่า เธอน่าจะเกิดมาเป็นผู้ชายจะเหมาะกว่า

ส่วน ไลอัน จาก "The Namesake" นี้มีความอดทนเพราะถ่วงใจ ไลอัน
 เป็นพลทหาร มียศเป็นจ่านายสิบ ทำหน้าที่ถือธง (Colour sergeant) เขาถูกยิง
 ในสนามรบ แต่เขาก็ไม่ทรนถ เขายังคงถือธงเดินหน้าต่อไป ทั้ง ๆ ที่แขนถูกยิงจน
 ซากกระจุย และเขาเสียชีวิตเมื่อถูกสะเก็ดกระเบิดครั้งที่สอง

the boy's hand and forearm had been torn away by the exploding
 shrapnel ... The boy, ..., did not realize the extent of his injury,
 for he laughed, shouted something ..., caught the flag in his left
 hand, and ran on up the hill ... a second shell carried away his left
 arm at the armpit, and he fell over the wall with the flag settling
 about him. (Faulkner. 1965 : 144)

อย่างไรก็ตาม ตัวละครที่มีสุขภาพร่างกายอ่อนแอในกลุ่มนี้มีสองตัว คือ
 เอเคเรียนน์ และเฮอร์แมนน์ จาก "The Prodigies" ทั้งสองเป็นเด็กในครอบครัว
 ที่ร่ำรวยก็จริง แต่เด็กหนุ่มสาวทั้งสองกลับมีร่างกายที่อ่อนแอ เพราะถูกมารคาบังคับให้
 ฝึกร้องเพลง และออกแสดงงานไม่มีเวลาพักผ่อนสมองและร่างกาย บางครั้งเด็กทั้งสอง

ต้องอดอาหารเพราะการแสดง เอเคเรียนน์เป็นเด็กหญิงอายุ 14 ปี ร่างกาย
ผ่ายผอมซีดเซียว และดูตัวเล็กกว่าอายุจริง "A very pale, languid little
girl." "frail" และดูเหมือนกับว่าเธอไม่มีเรี่ยวแรงพล้งกายสำรองไว้เลย
"no physical reserve power" แววตาของเธอก็ดูเหนื่อยและเศร้าอยู่เสมอ
เอเคเรียนน์อ่อนแอมาก เพราะต่อมาเธอล้มเจ็บเพราะเส้นเสียงขาดในระหว่างการ
แสดง เฮอว์แมนน์ พี่ชายของเอเคเรียนน์อายุ 15 ปี เป็นเด็กหนุ่มที่ผอมกุ่มอบบาง
"pitifully fragile" จนทำให้ศีรษะใหญ่โตผิดปกติ และดวงตาก็กลมัว
เหนื่อยหน่ายคล้ายแววตาของเอเคเรียนน์

สำหรับตัวละครที่มีบทบาทไม่สำคัญก็มีร่างกายที่แข็งแรง เช่นเดียวกัน สังเกต
จากการที่เล็ก ๆ ในครอบครัวโรซิกกี้ จาก "Neighbor Rosicky" ต้องทำไร
ไถนาในตอนกลางวันอันร้อนระอุ และการทำงานหนักแบบที่เรียกได้ว่ากระทำทารุณ
ต่อเด็กของนางสกาลดี (Skaldi) ที่ทำคอ เซิร์จ "... she got a man's
work out of the young rat ..." (Faulkner. 1965 : 516)

ตัวละครที่เป็นเด็กสาว มาร์จอรี จาก "Uncle Valentine" มาร์เกอริต
จาก "Double Birthday" และเนลลี จาก "The Joy of Nelly Deane"
ต่างก็มีร่างกายแข็งแรง กระปรี้กระเปร่า มาร์จอรีสามารถเดินขึ้นลงเนินเขาสูง
ใหญ่ได้เป็นระยะทางไกล ไม่ว่าหนทางจะวิบากเพียงใดเธอก็ไม่เคยยอมแพ้ มาร์เกอริต
เป็นเด็กสาวที่เต็มไปด้วยพลังกำลัง เธอสามารถทำงานร้องเพลงในโบสถ์ได้หลายแห่ง
โดยไม่เหน็ดเหนื่อย และเมื่อว่างจากการทำงาน เธอก็เขียนหนังสือและเล่นสนุกกับ
เพื่อน ๆ และเนลลี เป็นเด็กสาวที่ขี้นมาอยู่เฉยไม่เบ่น เนลลีเล่นสเก็ตน้ำแข็งได้เป็น
เวลานาน ถึงเธอจะบาดเจ็บ หรือตกน้ำเย็นยะเยือกขนาดไหนเธอก็ไม่เลิกกิจกรรม
ภาคโฉนของเธอ

อุปนิสัยของตัวละครวัยเยาว์

ตัวละครวัยเยาว์ที่มีอายุต่ำกว่า 11 ขวบ ทั้งที่มีภูมิลำเนาอยู่ในชนบทและในเมืองใหญ่ มักจะเป็นตัวละครที่มาจากครอบครัวที่เต็มไปด้วยความรักและความอบอุ่น เช่น ชัม วิง เป็นเสมือนแก้วตาแก้วใจของบิคามารคา แจ็คนั้นกล่าวได้ว่า เป็นตัวละครวัยเยาว์ที่เป็นที่รักของคนจำนวนมาก ทุกคนที่ใคร่รักแจ๊คต่างก็รักแจ๊คจนหลงทุกคนไป บิคามารคาของแจ๊คก็ตามใจแจ๊คเสมอ บ๊อบบี้ก็น้อยกว่าที่มารคาเลี้ยง แต่บ๊อบบี้ก็ได้รับความรักและการดูแลเอาใจใส่เป็นอย่างดี แครินก็เป็นตัวละครที่อยู่กับมารคาเลี้ยง เช่นกัน มารคาเลี้ยงของเธอเป็นหญิงสาวที่ใจดี และรักแครินมาก บาลาคินา เจ้าหญิงจอมแก่น ก็มีชีวิตครอบครัวที่มีความอบอุ่น มีบิคามารคาใจดี และเธอยังมีพี่ ๆ อีกหลายคนที่คอยเอาใจประคบประหงม

ตัวละครวัยเยาว์ที่มีอายุไม่เกินสิบขวบ ที่มาจากครอบครัวที่มีความแตกแยกกัน หรือขาดความอบอุ่นในบ้านมีสองตัว คือ เอลีนอร์ และเชิร์จ เอลีนอร์มาจากครอบครัวในสังคมเมืองใหญ่ที่มีความแตกแยก บิคามารคาของเธอไม่เข้าใจกัน และมารคาของเธอถึงเกลียดเธอมาก ส่วนเชิร์จ เป็นกำพร้ามาตั้งแต่ยังเป็นทารกเขาเติบโตขึ้นมาในรฐานะทาส ครอบครัวซึ่งรับเลี้ยงดูแลเขาใช้งานเขาอย่างทารุณ และไม่เคยให้การศึกษาอบรมใด ๆ แก่เขาเลย

สำหรับตัวละครที่มีอายุระหว่าง 11 - 16 ปี มักเป็นตัวละครที่มาจากครอบครัวที่ให้เสรีภาพกับเด็กตามสมควร ครอบครัวของแมรี เอไลซา เป็นเจ้าของร้านขายอาหารและขนม ยอมให้บุตรสาวนำเอาขนมในร้านออกไปเล่นขายของกับเพื่อน ๆ ได้ เนลลี คีน เป็นเด็กสาวในครอบครัวค่อนข้างยากจน แต่บิคามารคาของเธอก็พยายามให้สิ่งที่ดีที่สุดกับบุตรสาวเสมอ และไม่เคยรู้ว่าเธอเลย พอตกกำพร้ามารคา บิคาแต่งงานใหม่ก็จริง แต่ก็ไม่ปรากฏว่าเขามีปัญหากับมารคาเลี้ยงแต่อย่างใด อีกทั้งบิคาของเขาก็รักและเอาใจใส่เขาและมีความปรารถนาดีต่อเขาตลอดเวลา

มาร์จอรี เป็นเด็กกำพร้าที่อาศัยอยู่กับลุงและป้าผู้ร่ำรวย มีบุตรของคนถึงสี่คน แต่รักหลานสาวมากเท่า ๆ กับลูกของตนเอง

แต่ครอบครัวของ เอเคเรียนน์ และเฮอร์แมนน์ สองพี่น้องต่างจากครอบครัวอื่น เด็กทั้งสองเติบโตขึ้นมาอย่างนิชธรรมชาติ คือ พวกเขาไม่มีโอกาสเรียนรู้อะไร ๆ ตามวัย ไต่คบหากับเพื่อนวัยเดียวกัน หรือเล่นสนุกเฮฮาตามวัยเลย

อุปนิสัยที่เกนประการแรกของตัวละครวัยเยาว์ คือ ความไม่อยู่นิ่ง ตัวละครทุกตัวมีกิจกรรมทำ บางตัวละครอาจจะเล่น และบางตัวละครต้องทำงาน แจ็ค จาก "Jack-a-Boy" เป็นเด็กชายที่แจ่มใสมาก วันแรกที่ครอบครัวของเขาย้ายมาอยู่ในแฟลตแห่งใหม่ แจ็คก็ออกตระเวนผูกมิตรกับผู้คนทุกคนในแฟลตแห่งนั้น นอกจากตอนที่แจ๊คป่วยแล้ว จะพบว่าแจ๊คไม่เคยขี้เกียจ เมื่อมีเวลาว่างเขาก็จะไปอ่านหนังสือกับศาสตราจารย์ที่อาศัยอยู่ใกล้ ๆ ห้องพักของเขา หรือไปเล่นเปียโนในห้องของครูสอนดนตรีคนหนึ่ง และเมื่อใกล้เทศกาลใด ๆ แจ๊คจะกระตือรือร้นมาก เช่น เทศกาลเดือนพฤษภาคม จะมีการแจกกระดาษดอกไม้ แจ๊คก็เตรียมประดิษฐ์ดอกไม้ไว้แจกเพื่อนบ้าน ตั้งแตกลางเดือนเมษายนทีเดียว บาลาดินา จาก "The Princess Baladina-Her Adventure" ก็เป็นเจ้าหญิงที่ขี้แงมาก ในท้องเรื่อง เป็นเวลาที่เธอขี้แงจนถูกทำโทษกักบริเวณ กระนั้นเธอก็ไม่รู้สึกผิด ทั้งยังแอบหนีออกจากวัง เพื่อแก้แค้นบิดามารดาอีกด้วย เธอออกเดินทางทั้งวันเพื่อตามหาพอมคิให้มาสาปเธอ ซึ่งบาลาดินาคิดว่าหากบิดามารดาว่าเธอถูกสาปจะไคร้รู้สึกเคืองแค้นใจและเสียใจที่ทำโทษเธอ ถึงแม้งานตามหาพอมคิและเจ้าชายจะเป็นงานลำบากมากก็ตามแต่บาลาดินาก็ไม่ย่อท้อสักนิด

ตัวละครวัยเยาว์จากเรื่อง "The Way of the World" "The Enchanted Bluff"

และ "The Treasure of Far Island" เป็นตัวละครที่กล่าวได้ว่า มีกิจกรรมการเล่นที่เป็นรูปเป็นร่าง เป็นเรื่อง เป็นราว ส่วนหนึ่ง เป็นกิจกรรมที่เกิดจากความคิดฝัน แต่ก็เป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นอย่างสม่าเสมอ คักลัส และมาร์กี เล่นสมมติกันเป็น

โจรสลัด พวกเขาและเพื่อน ๆ หุ่นเท่กำลังกายและกำลังใจกับการเล่นมาก พวกเขาช่วยกันต่อสู้แพ้น้อย่างตั้งใจ และมีการนำของที่พวกเขาคิดว่ามีค่าที่สุด ทางแห่งที่สุดไปฝังไว้แล้วทำแผนที่ขุมสมบัติเก็บไว้ เด็ก ๆ ใน "The Enchanted Bluff" ก็เช่นกัน ฟริทซ์ และออกซิโตชอบคำพูดที่ว่า จัปปลาในแม่น้ำ และมีหลายครั้งที่พวกเขาหนีโรงเรียนมาเล่นน้ำจัปปลาไปขาย เพอร์ซีชอบแต่งนิยายเรื่องสั้นแนวสืบสวนสอบสวนของสายลับ ติปต้องช่วยบิดาทำงานขายของในร้านขายของชำ และเมื่อมีเวลาว่าง เขาก็จะประดิษฐ์ของจากเศษไม้บางหรือวัสดุอื่นบ้าง สเป็คเกิลและแมรี จาก "The Way of the World" มีเมืองสมมติของตนเอง ซึ่งทำมาจากสิ่งไม้สมมติให้เป็นร้านรวงที่ทำงานโดยมีเพื่อน ๆ เป็นพลเมือง เด็กชายบางคนเปิดร้านขายของชำ บางคนก็เปิดร้านขายเครื่องมือเหล็ก บางคนก็เปิดร้านขายของเก่า ตัวสเป็คเกิลเองเป็นนายธนาคารบุรุษไปรษณีย์และเจ้าเมือง ส่วนแมรีเปิดร้านขายขนมหวาน เมืองสมมตินี้ชื่อว่า สเป็คเกิลวิลล์ (Speckleville) เป็นเมืองสมมติที่ถาวรมาก เด็ก ๆ ที่มาเล่นเกาะกลุ่มการเล่นกันอย่างเหนียวแน่น และยึดกฎระเบียบต่าง ๆ อย่างเคร่งครัด แต่เชิร์จ จาก "The Clemency to the Court" เป็นตัวละครในชนบทเพียงคนเดียวที่ไม่เคยเล่น เพราะเขาถูกเลี้ยงดูมาอย่างทาส ดังนั้นเวลาส่วนใหญ่ของเขาจึงหมดไปกับการทำงานอย่างหนักเพียงอย่างเดียว

เนลลี คีน จาก "The Joy of Nelly Deane" นั้นสกลีสร่าเริงอยู่เสมอ แต่ไม่เคยมีใครเห็นเนลลีอยู่หนึ่ง ๆ เนลลีมักจะหาความสนุกสนานขึ้นต้นใส่ตัวจนตัวเองไ้รับบาดเจ็บอยู่เสมอ เช่น ไปเล่นสเก็ตน้ำแข็งจนตกน้ำ ไปนั่งรถเลื่อนเล่นจนเลื่อนพลิกคว่ำ และแซนเคาะ แต่กิจกรรมทำประโยชน์ต่อสังคมของเนลลีก็มีบ้าง เช่น เธอไปร่วมแสดงละคร และร้องเพลงกับโบสถ์ในวันสำคัญ ๆ

สำหรับตัวละครวัยเยาว์ที่มีภูมิฐานะอยู่ในเมืองใหญ่ มักสนใจกิจกรรมที่เกี่ยวกับศิลปะ เช่น คนตรี เป็นคน พอล จาก "Paul's Case" ทำงานเป็นพนักงาน

อยู่ในคาร์เนกี ฮอลล์ (Carnegie Hall) คอยนำทางใหญ่ที่มาฟังดนตรี พอชอบ
 คลุกคลีอยู่กับการร้องนักแสดงอยู่เป็นประจำ มาร์จอรี่ จาก "Uncle Valentine"
 ร้องเพลงเป็นงานอดิเรก เมื่อกลับจากโรงเรียนทุกวัน เธอและน้อง ๆ จะถูกจับไปฝึก
 ร้องเพลง มาร์จอรี่ชอบร้องเพลงมาก และพอใจที่มีคนคอยสนใจฟัง มาร์เกริต จาก
 "Double Birthday" เป็นเด็กสาวที่ร่าเริงแจ่มใส หัวเราะง่าย ในสายตาของเธอ
 ทุกสิ่งทุกอย่างดูน่าสนุกไปหมด เธอชอบร้องเพลง เช่นเดียวกับมาร์จอรี่ และเธอมีเสียงที่
 ไพเราะมาก เมื่อว่างจากการเรียนและการร้องเพลง เธอชอบที่จะพูดคุย เล่นสนุกกับ
 เพื่อน ส่วนตัวละครอีกสองตัว คือ เอเคเรียนน์ และเฮอร์แมนน์ จาก "The Prodigies"
 นั้น ถึงแม้ไม่มีโอกาสจะได้เล่นสนุก แต่เด็กทั้งสองก็ไม่มีเวลาว่างเพราะต้องออกงาน
 แสดงร้องเพลงตามที่ต่าง ๆ อยู่เสมอ เมื่อว่างจากการออกแสดงพวกเขาก็ต้องฝึกร้องเพลง
 บ้าง คุโอเปร่าบ้าง

แต่ไม่ว่าตัวละครจะมาจากรอบครัวแบบใด ตัวละครวัยเยาว์ทุกตัวจะมีจินตนาการ
 มีลักษณะช่างคิดช่างฝัน และมีเหตุผล ตัวละครบางตัวคิดเพ้อฝันไปตามนิทาน เชื่อเรื่อง
 พอมกแม่มด เช่น บาลาดินา ตัวละครบางตัวคิดฝันในสิ่งที่เป็นอย่างจริง ๆ เช่น การที่
 สเป็คเกิลสร้าง เมืองสมมติบนถนนหลังบ้านของเรา ตัวละครบางตัวก็คิดฝันในเชิงอุดมคติ
 เช่น การรักษาชาติของโลอัน ความฝันของตัวละครถึงแม้จะแตกต่างกันไป แต่ตัวละคร
 ทุกตัวก็มีความเชื่อมั่นในความคิดความฝันของพวกเขา

ตัวละครที่คิดฝันถึงสิ่งที่เป็นไปได้เพียงตัวเดียว คือ บาลาดินา จาก
 "The Princess Baladina—Her Adventure" บาลาดินาเชื่อเรื่องพอมกแม่มด
 เพราะอ่านนิทานมาก ดังนั้นเมื่อเธอขุ่นใจเพราะถูกบิดามารดาตบโทษกักบริเวณ และ
 รู้สึกว่าตนเองได้รับความไม่ยุติธรรม เธอถึงกับหนีออกจากวังเพื่อเสาะหาพอมกให้
 แก่แก่แทนเธอ แต่อย่างไรก็ดี บาลาดินาเป็นเด็กฉลาด ยังรู้จักคิดในสิ่งที่เป็นอย่างจริง
 ได้หลายอย่าง เช่น แรกสุดเธอคิดจะตาย เพื่อให้บิดามารดาของเธอเสียใจที่ลงโทษ

เธอ แต่แล้วเธอก็ถูกคิดได้ว่า ไม่มีประโยชน์อะไรที่เธอจะตาย เพราะถึงแม้เธอ
 ตายไป บิคามารดาของเธอเสียใจในการกระทำตนเองจริง ๆ เธอก็จะไม่มีโอกาส
 เห็นภาพที่เธอรอคอยนี้ได้เลย

...if she should die they would realize how brutal they had been. O yes, if she were to die then they would grieve and mourn and put flowers on her grave every day, and cry for their little Baladina ... Baladina wept a little herself at the pathetic picture she had conjured up. But she decided not to die, that was such a very decisive thing to do : besides, then she could not see the remorse of her family, and what good is it to have your family repent if you cannot have the satisfaction of seeing them reduced to sackcloth and ashes? ... (Faulkner. 1965 : 567 - 568)

และเมื่อบาลาดินาเสาะหาเจ้าชายแต่ไม่พบเลยแม้แต่คนเดียว เธอก็ถูกคิดและยอมรับ
 ว่า เด็กชายคนนั้นจะเป็นเจ้าชายของเธอได้ เพราะเขาเป็นคนที่คอยดูแลช่วยเหลือ
 เธอทั้งวัน สำหรับเธอแล้ว เธอกล่าวว่า ความดีของเด็กชายทำให้เขาคือพ่อที่จะเป็น
 เจ้าชายสำหรับเธอ

"... You shall be my Prince yourself. I know you are one, really. You must be a changeling left at the mill by some wicked fairy who stole you from your palace."

The boy shook his head stubbornly. "No, I wish I were, but I am only a miller's boy."

"Well, you are the only nice person I have met all day : you have walked till your feet are sore and have let me ride your donkey : and your face is all scratched by the briars and you have had no dinner, and if you are not a prince, you ought to be one. You are Prince enough for me ..." (Faulkner. 1965 : 572)

แจ็ก ในเรื่อง "Jack-a-Boy" ก็มีลักษณะ เป็นเด็กช่างฝันเช่นเดียวกัน ซึ่ง สืบเกิดไ้จากการที่แจ็กชอบเรื่องราวในเทพนิทานของกรีก โดยเฉพาะเรื่องของสงคราม แห่งกรุงทรอย ชอบเล่นและฟังดนตรี แต่ถึงแม้แจ็กจะมีอายุเพียงหกขวบ เขาก็รู้จักคิด รู้จัก การเอาใจใส่คน เป็นห่วงความรู้สึกของผู้อื่น เช่น เมื่อหญิงชราหลังค่อมคนหนึ่ง ซึ่ง เป็นเพื่อนบ้านของแจ็ก ทำคุกคามเขา ซึ่งมีรูปร่างแปลกประหลาด ไม่นานเธอเลยมาหา แจ็ก และแจ็กเองก็ไม่ชอบคุกคามตัวนี้ แต่แจ็กก็อม้มันติดตัวอยู่หลายวัน เพราะรู้ว่าคนที่ ให้อภัยใจรัก และเขาต้องการแสดงให้เห็นว่าเขาซาบซึ้งกับความรักความหวังดีของ เพื่อนบ้านผู้ชราคนนี้ แจ็กไม่ต้องการทำร้ายจิตใจของเพื่อนบ้านผู้หวังดี "For I wouldn't like to hurt her feelings," (Faulkner. 1965 : 314) และเมื่อ แจ็กลมป่วยและรู้ว่าเพื่อนบ้านคนหนึ่งลึมน้ำเมล็ดแค้ทเทล (cattails) และลูกโอ๊ค (acorns) มาให้แจ็กก็ไม่รู้สึกโกรธแค้นอย่างใด ตรงข้ามแจ็กกลับปลอบใจไม่ให้เพื่อนบ้าน ของเขากังวลใจโดยการกล่าวว่า เขาคือใจที่เพื่อนบ้านของเขาอยู่เป็นเพื่อนเขามากกว่า

"Oh, never mind," he said when he saw that I was troubled.
 "May be it wouldn't be much fun unless I saw them grow. I'm
 so glad you're back. I like to have all my friends home at
 night." (Faulkner. 1965 : 318 - 319)

บ็อบบี้ จาก "A Resurrection" นั้น เห็นลักษณะช่างฝันน้อยมาก ความ ช่างฝันของบ็อบบี้มีปรากฏอยู่ตอนเดียว คือ เมื่อบ็อบบี้กล่าวว่า เขากลัวเสียงแม่น้ำ ซึ่ง ก็หมายความว่า บ็อบบี้ได้คิดจินตนาการอะไรที่น่ากลัว เมื่อได้ยินเสียงแม่น้ำ ลักษณะ ช่างคิด รู้จักคิดของบ็อบบี้มันจะเด่นกว่าลักษณะช่างฝัน เมื่อมาร์จอรี เพียร์สัน หญิงที่ เลี้ยงบ็อบบี้มาตั้งแต่บ็อบบี้ยังเป็นทารก ถามบ็อบบี้ว่าหากบิดาของ เขานำเขาไปอยู่ควยโดย ต้องแยกจากเธอ บ็อบบี้จะว่าอย่างไร บ็อบบี้ตอบว่าเขาไม่ออกไปเพราะหากเขาไปแล้ว มาร์จอรีและมารดาของเธอก็จะไม่มีใครคอยช่วยเหลือดูแล "Of course I wouldn't. There wouldn't be anybody to pick up chips, or to go to the store, or take care of you and grandma, 'cause I'm the only boy you've got." (Faulkner. 1965 : 450)

ในขณะที่ความข้างคิดข้างฝันของตัวละครวัยเยาว์ที่มีอายุต่ำกว่าสิบปีในโลกเล่ามานั้น เป็นความคิดฝันที่ค่อนข้างจะมีลักษณะ เป็นอุดมคติ มีความเอื้ออาทรต่อบุคคลอื่น หรือ ไร้เคียงสา ความคิดฝันของตัวละครวัยเยาว์ที่มีอายุระหว่าง 10 - 16 ปี จะเป็น ความฝันผจญภัย ค้นพบสิ่งแปลกใหม่ เด็กชายใน "The Enchanted Bluff" ทุกคน มีความรู้สึกประทับใจในเรื่องราวของชาวอินเดียนแดง และความเป็นมาของหน้าผาลึกลับ ในเม็กซิโก ที่ ธิป เล่าให้ฟังมาก ทุกคนต่างกระวนกระวายใจถึงความฝันไว้ว่า ตน จะต้อง เป็นคนแรกที่สืบ เสาะหาหน้าผาลึกลับแห่งนั้นจนพบเป็นคนแรก เนลลี ในเรื่อง "The Joy of Nelly Deance" เมื่อได้พบกับ กาย แฟรงคลิน (Guy Franklin) ชายหนุ่มพอลคาชายของ เรจากนครชิคาโก ก็หลงรักเขาและคิดฝันว่าจะได้แต่งงานและใช้ชีวิตที่แปลกใหม่ หนีหาคับเขาในชิคาโก เนลลีไม่สนใจชายหนุ่มรุ่นราวคราวเดียวกัน เพราะ เธอคิดว่าพวกเขาไม่มีอะไร เกิน และเป็นคนที่น่าเบื่อ พอล จาก "Paul's Case" ก็เกลียดความจำเจของชีวิตคนจนแบบที่เขาเป็นอยู่ เขาฝันอยู่เสมอว่าตนเอง เป็นคนร่ำรวย พอลมักจะสร้าง เรื่องโกหกมาเล่าให้เพื่อนฟัง เป็นประจำ เช่น โกหกว่า เขาจะเดินทางไปท่องยุโรปภายในวันสองวัน แต่พอถึงกำหนดเวลา เขาก็จะกลับมาแก้ตัวว่าเขาคง เลื่อนโครงการออกไปเพราะน้องสาวป่วย เขาคงอยู่ดูแลน้อง ความ เบื่อหน่ายสภาพความเป็นอยู่ของตนเองทำให้พอลคิดฟุ้งซ่าน แม้แต่เรื่องเล็กๆ ไม่เป็น เรื่อง เขาก็คิดให้กลายเป็นเรื่องน่ากลัวได้เพื่อใช้ชีวิตตื่นเต้น เช่น คืนวันหนึ่ง เขา เข้าบ้านไม่ได้ เขาจึงมุดเข้าบ้านทางห้องใต้ดินและอยู่ในนั้นทั้งคืนโดยไม่หลับแม้แต่บ่อย เพราะเขาใช้เวลาทั้งคืนนี้สร้างจินตนาการถึงสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น นึกว่าบิลคาของเขาอาจจะลงมาในห้องใต้ดินมาเจอเขาและยิง เขาคายเพราะคิดว่าเขาเป็นขโมย หรือนึกต่อไปอีกว่าหากเขาร้องออกมาก่อนบิลคางจะไม่ยิง เขาแน่เพราะจำเสียงได้ และพอล ก็คิดต่ออีกว่าหากเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นจริง อาจจะมีสักวันหนึ่งข้างหน้า บางทีบิลคาของเขา อาจจะนึก เสียคายที่ไม่ได้ยิง เขา เสียใจให้ตายไปแล้วรู้ออกในคืนนี้ก็ได้

ในขณะที่เดียวกันมีตัวละครวัยเยาว์หลายตัวที่ไม่เพียงแต่คิดฝันแต่ประการเดียว
ตัวละครเหล่านี้ยังพยายามสร้างความฝันให้เป็นจริงขึ้นมาอีกด้วย คัทลิส และมาร์กาเร็ต
รักการผจญภัยมาก ทั้งสองมักชวนเพื่อน ๆ เล่น "โจรสลัด" และลงมือก่อเรื่องสำหรับ
เล่นด้วยตนเองทั้งตั้งชื่อสมมติให้สถานที่เล่นจุดต่าง ๆ อย่างถาวร เช่น เรียกสันคอน
กลางแม่น้ำว่า "Far Island" เรียกริ้วทรายริมแม่น้ำว่า "Uttermost
Desert" หรือเรียกบึงแห่งหนึ่งซึ่งน้ำในบึงมีกลิ่นคล้ายเกลือว่า "Salt Marsh" แต่
ความฝันของคัทลิสและมาร์กาเร็ตยังมีความเป็นจริง เป็นจริงน้อยกว่าความคิดฝันของ
สเป็คเกิล สเป็คเกิลสร้างเมืองของตนเองไว้จริง ๆ เป็นเมืองสมมติซึ่งมีความถาวร
ไม่ใช่เล่นแล้ว เลิกภายในวันเดียว เมืองสเป็คเกิลวิลล์ (Speckleville) นี้มี
พลเมืองจริง ๆ ซึ่งก็คือเพื่อน ๆ ของเขานั้นเอง พลเมืองทุกคนรวมทั้งสเป็คเกิลด้วย
มีอาชีพที่แน่นอนตายตัว แต่อาชีพของสเป็คเกิลนั้นสำคัญต่อการคุมอำนาจในเมืองมากที่สุด
เขาเป็นทั้งนายกเทศมนตรี บารอนไปรษณีย์ และนายธนาคาร และที่สำคัญก็คือ เมือง
สเป็คเกิลวิลล์ มีระบบเงินตราของตนเอง คือ ใช้เข็มหมุด (pins) แทนเงิน
สเป็คเกิลภูมิใจกับจินตนาการที่เป็นจริงของเขามาก ฉะนั้นเขาจึงไม่รู้สึกรู้สอะไรกับ
อย่างใดเมื่อเขาถูกบิดามารดาลงโทษเพราะลืมหืมหรือลืมหืมทำงาน เพราะเขารู้สึกตัวว่า
ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้นก็ตามในโลกแห่งความจริง เมื่อเขาย่างก้าวเข้าสู่โลกแห่งจินตนาการ
ของเขา เขาคือราชา

การฝันและไล่ตามความฝันของตัวละครที่นับว่าเป็นการกระทำอันยิ่งใหญ่และเป็น
อุดมคติที่สุดในกลุ่มตัวละครวัยเยาว์อายุมากกว่าสิบปีขึ้นไป คือ ความคิดฝันของไลอัน
ฮาร์ทเวล ไลอันเป็นตัวละครในยุคของสงครามกลางเมืองระหว่างรัฐฝ่ายเหนือและรัฐ
ฝ่ายใต้ของประเทศสหรัฐอเมริกา ครอบครัวของไลอันอยู่ในรัฐเพนซิลเวเนียซึ่งเป็น
รัฐฝ่ายเหนือหรือเป็นฝ่ายรัฐบาลกลาง (Federal) เมื่อไลอันมีอายุยังไม่ถึงเกณฑ์ที่จะ
เป็นทหารได้เขาก็ได้แต่เฝ้ามองขบวนทหารที่ฝึกรบและเดินทางไปรบด้วยความชื่นชมและ

ด้วยความกระหายอยากเป็นทหาร ในหนังสือเรียนของไลอันก็เต็มไปด้วยภาพที่เขา
วาดขึ้นเอง ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นรูปแทรกเดี่ยว คาบปลายปืน รถลาก - ปืนใหญ่ แต่มีอยู่
หน้าหนึ่งซึ่งแสดงให้เห็นว่า ความอยากเป็นทหารของเขาเกิดจากความรักชาติ ไลอัน
วาดภาพธงชาตินี้ใหญ่ และใต้รูปซึ่งเขาได้เขียนเนื้อเรื่องของ เพลงชาติสองบรรทัดกำกับ
ไว้ด้วย

แต่การทำความฝันให้เป็นความจริงของพอลนั้น กล่าวได้ว่าให้ความรู้สึกตรงข้าม
กับการกระทำของไลอัน พอลหลงแสงสีและความหรูหรา และเพื่อให้ได้มาถึงสิ่งเหล่านี้
พอลยกยอกทรัพย์สินของผู้อื่นและทำให้ผู้อื่นได้รับความเคียดแค้นหลายคน ซึ่งรวมถึงบิดา
ของเขาและตัวเขาเองด้วย พอลขโมยเงินของบริษัทที่เขาทำงานอยู่ไปเป็นจำนวนถึง
เกือบหนึ่งพันดอลลาร์ แล้วเขาไปใช้ชีวิตหรูหราอยู่ในโรงแรมวอลดอร์ฟ (Waldorf)
ซึ่งเป็นโรงแรมชั้นนำของนครนิวยอร์ก จนกระทั่งเงินหมด เมื่อบิดามาตามตัวกลับบ้าน
เขาก็ไม่ต้องการที่จะกลับไปเผชิญหน้ากับโลกแห่งความจริง คือ ความจำเจและความ
ธรรมดาของชีวิตคนจนอีก เขาจึงแก้ปัญหาโดยการฆ่าตัวตาย

ความฝันที่แปลกที่สุด คือ ความฝันของเอเคเรียนน์และเฮร์แมนน์ ทั้งสองเป็น
เด็กในตระกูลสูงและมั่งคั่ง ความฝันของเด็กทั้งสองคือ การเป็นเด็กธรรมดาที่ได้มีโอกาส
เที่ยวเล่นสนุกสนานหัวทกกันซิกข้าง เอเคเรียนน์กล่าวว่า บางครั้งเธอและพี่ชายก็เล่น
สมมติกันว่าคนเป็นเด็กในครอบครัวแฮมิลตัน (Hamilton) เพื่อนบ้านผู้ร่ำรวยแต่ไม่มี
ตระกูล "new rich" ของพวกเขา

"You see momma doesn't like the Hamilton children very well. They wear lots of jewels and are not always carefull about their grammar, but they do have good times. Sometimes Hermann and I play we are the Hamilton children : and he pretends he has been off skating and tells me what he saw, and I pretend I've been to school and making fancy work like Mollie Hamilton. That's a very secret play and we only play it when we're alone."

(Faulkner. 1965 : 421)

วิเคราะห์ตัวละครหญิง

เช่นเดียวกันกับตัวละครวัยเยาว์ ตัวละครหญิงของแคเชอร์ ก็มีแบบมาจาก บุคคลจริงเช่นกัน เช่น ชาร์ลอตต์ จาก "Uncle Valentine" ก็มีต้นแบบมาจาก แอนพอล เนวิน (Ann Paul Navin) ภรรยาของนักดนตรีชื่อโด่งดังในสมัยของ แคเชอร์ ความมีจิตใจเมตตากรุณา และความอ่อนไหวของชาร์ลอตต์ ก็คือ อุปนิสัยของ แอน นั้นเอง (Robinson. 1983 : 94) แคโรไลน์ จาก "The Garden Lodge" ก็คาดว่า อาจจะมีต้นแบบมาจาก เอเธล โจนส์ ลิทช์ฟิลด์ (Ethel Jones Litchfield) นักเปียโนเพื่อนของแคเชอร์ ซึ่งเลิกอาชีพดังกล่าวหลังการแต่งงาน เฮเลนา จาก "The Count of Crow's Nest" อาจจะมีต้นแบบมาจาก คลารา บัทท์ (Clara Butt) นักร้องโอเปร่าร่วมสมัยของแคเชอร์ ซึ่งแคเชอร์วิจารณ์ไว้ว่า เป็นนักร้องที่ไร้ความสามารถ ซึ่งคล้ายกับ เฮเลนา (Edel. 1965 : 9499)

ตัวละครหญิงของแคเชอร์หลายตัวไม่สามารถชี้เฉพาะลงไปได้ว่ามีต้นแบบมาจาก บุคคลที่แคเชอร์รู้จักคนใดคนหนึ่ง แต่อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยพบว่า ตัวละครหญิงของเธอ คือ บุคคลที่เธอเห็นและคุ้นเคยที่สุกนั้่นเอง ในชีวิตจริงของแคเชอร์ สตรีที่เธอคุ้นเคย มาก คือ กลุ่มแม่บ้านของผู้มีฐานะดี เช่น ภรรยาของนายจ้างของเธอ เช่น นาง เกียร์ (Mrs. Gere) ภรรยาของเจ้าของหนังสือพิมพ์ Nebraska State Journal นาง เวสเตอร์แมน (Mrs. Westermann) ภรรยาของเจ้าของหนังสือพิมพ์ Evening News ซึ่งทั้งสอง เป็นหนังสือพิมพ์ที่เป็นที่ยอมรับมากที่สุดในเมืองลินคอล์น รัฐ เนบราสกา

นอกจากนี้แคเธอรียังรู้จักและคุ้นเคยกับนักร้องนักแสดงหญิงเป็นอย่างดีหลายคน และนักร้องนักแสดงบางคนก็เป็นเพื่อนสนิทของเธออีกด้วย เช่น อีซาเบล แม็คคลิงส์ (Isabelle McClung) โอลีฟ เฟรมสตัด (Olive Fremstad) เพื่อนร่วมอาชีพ เช่น นักเขียน นักประพันธ์ และนักหนังสือพิมพ์ คือ บุคคลอีกกลุ่มหนึ่งซึ่งวิลลาคลุกคลีด้วย ซึ่งในจำนวนนี้เป็นนักเขียน และนักประพันธ์สตรีชื่อเสียงโด่งดังหลายคน เช่น ชาร์ล จูเวท โคโรซี แคนฟิลด์ พิชเชอร์ และอีดิซ ลูวิส เนื่องจากสตรีที่กล่าวมานี้ วิลลาแคเธอร์ไกรู้จักคุ้นเคย เมื่อเธอทำงานแล้ว เป็นส่วนใหญ่ และความสัมพันธ์ของเธอกับบุคคลเหล่านี้มีต่อกันเป็นระยะเวลาอันยาวนาน ดังนั้นจึงไม่เป็นที่น่าแปลกใจเลยว่า ตัวละครหญิงส่วนใหญ่ของแคเธอร์จะเป็นตัวละครที่มีภูมิภานาอยู่ในเมืองใหญ่ ซึ่งมีทั้งตัวละครที่เป็นแม่บ้านของคหบดีเงิน เช่น แคโรไลน์ จาก "The Garden Lodge" เคท จาก "The Prodigies" ชาร์ลอตต์ จาก "Uncle Valentine" ตัวละครที่เป็นนักแสดง เช่น ทรากูทอร์รี จาก "Nonette : An Aside" เซลอกจาก "A Singer's Romance" ตัวละครที่เป็นนักเขียน เช่น เบอร์ธาจาก "The Willing Muse" และตัวละครที่ทำงานกับนิตยสาร เช่น อาร์เคสซา และรีเบ็คกาจาก "Ardessa" สำหรับตัวละครในชนบทนั้น มักจะเป็นตัวละครที่เป็นลูกหลานผู้อพยพจากทวีปยุโรป ซึ่งเป็นบุคคลที่แคเธอร์คุ้นเคยที่สุ่นั่นเอง และในขณะเดียวกันความคิดของตัวละคร ความรู้สึกของตัวละครที่มีต่อบ้านเกิด-ชนบท ก็คือความคิดของแคเธอร์เอง เช่น ความรู้สึกอาลัยอาวรณ์ในการจากบ้านเกิดของคลาร่าจาก "The Bohemian Girl" (Edel. 1965 : 179) ความรู้สึกคิดถึงบ้านในชนบทของทอมมี่จาก "Tommy, the Unsentimental" (Robinson. 1983 : 77)

รายชื่อตัวละครหญิงที่นำมาวิเคราะห์ (เรียงตามลำดับตัวอักษรของชื่อสกุล) มีทั้งหมด 30 ตัว

ชื่อ

เรื่องสั้น

อีเด็น บาวเออร์ (Eden Bower)

"Coming, Eden Bower!"

สเตลลา บราวน์ (Stella Brown)

"The Bookkeeper's Wife"

จอร์เจียนา คาร์เพนเตอร์

"A Wagner Matinee"

(Georgiana Carpenter)

เนลลี ดีน (Nelly Deane)	"The Joy of Nelly Deane"
เฮเลนา เดอ คอช (Helena de Koch)	"The Count of Crow's Nest"
อาร์เดสซา ดีวีน (Ardessa Divine)	"Ardessa"
เวอร์จิเนีย คันแลป (Virginia Dunlap)	"The Profile"
อเล็กซานดรา เอบบลิง (Alexandra Ebbling)	"On the Gull's Road"
มาร์กาเร็ต เอ็ลเลียต (Margaret Elliot)	"Eric Hermannson's Soul"
นางอีริคสัน (Mrs. Ericson)	" The Bohemian Girl"
เอเธล ฟอร์ไซท์ (Ethel Forscythe)	" Eleanor's House"
แคทารีน เกย์ลอร์ด (Katharine Gaylord)	" A Death in the Desert"
เฟลเวีย แฮมิลตัน (Flavia Hamilton)	" Flavia and Her Artists"
เฮเลนา (Helena)	" The Burglar's Christmas"
เคท เมสซี (Kate Messey)	" The Prodigies"
แคโรไลน์ โนเบิล (Caroline Noble)	" The Garden Lodge"
มาร์จอรี เพียร์สัน (Marjorie Pierson)	" A Resurrection"
พอลลี (Polly)	" Neighbor Rosicky"
เซลมา ชูแมนน์ (Selma Schumann)	" A Singer's Romance"
ธีโอดอเซีย เซอร์ลี หรือทอมมี่ (Theodosia Shirley)	"Tommy, the Unsentimental"
เฮสเตอร์ เทเวเนอร์ (Hester Tavenor)	"The Sentimentality of William Tavenor"
รีเบคกา ไทเทิลบอม (Rebecca Tietelbaum)	"Ardessa"
มาร์เกอริต ไชซิงเกอร์ (Marguerite Thiesinger)	"Double Birthday"
ทรากูทอริ (Tradutorri)	" Nanette : An Aside"

เอลเลน เทรฟฟิงเกอร์ (Ellen Treffinger)	"The Marriage of Phaedra"
มาร์กาเร็ต แวน ไคค (Margaret Van Dyck)	"The Treasure of Far Island"
คลารา เวฟริกา (Clara Vavrika)	"The Bohemian Girl"
ชาร์ลอตต์ วอเตอร์ฟอร์ด (Charlotte Waterford)	"Uncle Valentine"
แฮเรียท เวสต์ฟีลด์ (Harriet Westfield)	"Eleanor's House"
แอนนี วูลีย์ (Annie Wooley)	"Her Boss"
ลีน่า เย็นเสน (Lena Yensen)	"On the Divide"

ลักษณะทางกายภาพของตัวละครหญิง

ในเรื่องนั้น วิลลา แคเซอร์ ไม่ได้เจาะจงที่จะให้ตัวละครหญิงถูกจำกัดอยู่ในวัยใดวัยหนึ่ง โดยเฉพาะ ดังนั้นเราจึงสามารถพบตัวละครที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีไปจนถึงตัวละครวัยชราที่มีอายุกว่า 70 ปี และตัวละครหญิงเหล่านี้มักจะมีลักษณะทางกายภาพสอดคล้องกับสภาพความเป็นอยู่ ตัวละครที่เป็นชานาจะมีร่างกายแข็งแรงหรือตัวละครที่เป็นนักร้องจะมีรูปร่างงดงาม มีเสียงไพเราะ เป็นต้น

โดยทั่ว ๆ ไปแล้ว ลักษณะทางกายภาพของตัวละครหญิงไม่ใช่สิ่งที่แคเซอร์ เน้นหรือให้ความสำคัญในเรื่องสั้นของเธอ สิ่งที่เธอต้องการให้ผู้อ่านเข้าใจ คือ ความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร ดังนั้นการบรรยายลักษณะทางกายภาพของตัวละครหญิงในเรื่องสั้นของเธอจึงมีน้อยหรือเกือบไม่มีเลย ผู้อ่านต้องอาศัยการสร้างจินตนาการ เกี่ยวกับตัวละครจากบทสนทนาหรือบทบาทย่อย ๆ ไปของตัวละคร ตัวละครหญิงของแคเซอร์มีลักษณะทางกายภาพงดงามน่าดูและที่ไม่น่าดู ตัวละครหญิงที่มีรูปร่างหน้าตาจืดจางในเรื่องสั้น

ของแคเธอรี มีจำนวนภาพพอสมควร การบรรยายให้เห็นความงามของตัวละครนั้น แคเธอรีจะบรรยายลักษณะรวม ๆ และอาจเน้นความงามเป็นบางส่วนของตัวละครไป เช่น ลักษณะของ เรือนผม ตัวอย่างสเตลลา จาก "The Bookkeeper's Wife" มีผมสีเหลืองอ่อนเป็นเงามันเส้นเล็กละเอียดและนุ่มสลวย "She had pale primrose hair with bluish tones in it, very soft and fine ..." (Slote.

1973 : 90) อเล็กซานดรา (Alexandra) จาก "On the Gull's Road" มีผมสีทองเหลืองแกม เป็นคลื่นสวยเหมือนใบสาหร่ายทะเลใต้น้ำที่โบกตามกระแสน้ำ และผมของเธอก็มีชีวิตชีวา เป็นประกาย จักจำ สวยงามมากเมื่อต้องแสงอาทิตย์ "... red-gold hair ... drenched with sunlight. Such hair as it was: wayward as some kind of gleaming seaweed that curls and undulated with the tide." (Faulkner. 1965 : 80) มาร์กาเร็ต จาก "The Treasure of Far Island" มีผมสีทองอมแดง งดงามและเป็นประกายเหมือนทองของชาวอีทรัสกัน "Etruscan gold" และเฟลเวีย จาก "Flavia and Her Artists" มีผมสีบลอนด์เป็นมันมีประกายดุจสีใส "Its blond tints were as fresh and enduring as enamel ..." (Faulkner. 1965 : 156) คลาร่า จาก "The Bohemian Girl" มีผมสีดำสนิท เป็นมัน "Her hair ... was so black that there were distinctly blue lights in it ..." (Faulkner. 1965 : 14)

ความงามอีกสิ่งหนึ่งของตัวละครหญิงที่แคเธอรีกล่าวถึงคือ ความงามของดวงตา อเล็กซานดรา ในเรื่อง "On the Gull's Road" และเนลลี จาก "The Joy of Nelly Deane" มีตาสีน้ำตาลทอง "yellow-Hazel eyes" มาร์จอรี จาก "A Resurrection" มีตาสีเทาเข้มตาลึก แต่มีแววที่สงบ ซึ่งเน้นให้เห็นหน้าของเธองดงามขึ้น "... her face was comely chiefly because of her vivid coloring and her deep set gray eyes..." (Faulkner. 1965 : 420) เฮเลนา จาก "The Burglar's Christmas" เป็นหญิงวัยกลางคน แต่ดวงตาของเธอยังสดใส "lustrous"

อาจกล่าวได้ว่าตัวละครหญิงที่มีใบหน้างดงามมักจะเป็นความงามที่ดึงดูดใจเพศชาย เช่น อเล็กซานดรา จาก "On the Gull's Road" อเล็กซานดราที่นุ่มสวย ศาสว ย มีใบหน้าที่รูปไข่ คางมน แก้มโหนกใสและมีริมฝีปากที่อ่อนไหวต่อความรู้สึก เพียงรูปภาพของเธอก็สร้างความยินดีแก่คนสอ่กสามารถสะกดคนที่พบเห็นให้หยุดยั้ง และถามถึงตัวจริงของเธอทุกคน มาร์กาเร็ต จาก "The Treasure of Far Island" มีใบหน้าที่รูปไข่ คางมนเช่นกัน ศาของเธอเป็นสีเทา มีแววท้าทายและริมฝีปากของเธอมีสีแดง เหมือนดอกกระบองเพชร "red as crimson cactus flower;" (Faulkner. 1965 : 270) คักลัสเพื่อนชายของเธอได้เคยเห็นหญิงสาวสวยมากมาย แต่เขามีความเห็นว่ามีใครสวยงามเท่ามาร์กาเร็ตเลยแม้แต่คนเดียว สเตลลา จาก "The Bookkeeper's Wife" ขนคางยาวสีเข้ม และมีริมฝีปากสีชมพูเรื่อ เป็นหญิงสาวที่สวยงามที่สุดในย่านที่เธออาศัย มีชายหนุ่มจำนวนมากพากันมาเยี่ยมเยียน พยายามเอาชนะใจเธออยู่มิได้ขาด

ตัวละครบางตัวมีความงามเกินที่เรื่อนร่าง เช่น อีเคิน จาก "Coming, Eden Bower!" รูปร่างของเธองดงามสมส่วนมาก จนกระทั่ง คอนจิตรกรที่เคยเห็นนางแบบรูปร่างสวยงามมากมายยังชื่นชมและคิดว่ารูปร่างของอีเคินเป็นรูปร่างของสตรีที่งดงามที่สุดเท่าที่เขาเคยพบเห็น "... he had never seen a human body so beautiful as this one ..." (Slote. 1973 : 151) และชายหนุ่มที่มาเยี่ยมเธอก็มักจะพูดกลับหลัง เธอเป็นนัยว่า พวกเขาควมหาเธอเพราะเธอเป็นคนสวย โดยเฉพาะพวกเขาสนใจมองรูปร่างของเธอมากกว่าที่จะชื่นชมความสามารถทางดนตรีของเธอ เฟลเวีย จาก "Flavia and Her artists" มีอายุถึง 35 ปี แต่เธอก็ยังแล้รักหารูปร่างไว้ได้เป็นอย่างดี "Her figure had vever grown matronly, ..." (Faulkner. 1965 : 150)

แต่เธอมักจะเปรียบความงามของตัวละครหญิงว่ามีความสวยงามเหมือนมนุษย์คั้งฟ้านางสวรรค์ มาร์กาเร็ต จาก "The Treasure of Far Island" สวยเหมือนเทพธิดาวันัส "...as beautiful as she of Milo ;" (Faulkner. 1965 : 275) อีเคิน จาก "Coming Eden Bower!" งามเหมือนอัปสร (Nymph)

เธอสวยงามมากจนกระทั่ง คอน จิตรกรคนหนึ่งที่ต้องใช้ห้องน้ำร่วมกับเธอ คิดว่าเธอเป็น
 ประหนึ่งนางฟ้าผู้ไม่ควรที่จะมาใช้อ่างอาบน้ำร่วมกับมนุษย์ "... , she ought not
 to step into a tub that any other mortal had bathed in ..." (Slote.
 1973 : 150) หรือหากไม่เปรียบกับนางฟ้า แคเธอรีนจะให้ตัวละครหญิงของเขามี
 ความงาม มีสง่า กุสสง่า เหมือนหญิงสูงศักดิ์ มาร์จอรี จาก "A Resurrection"
 เป็นครูในชนบทที่มีรูปร่างหน้าตางดงามหาตัวจับยากราวกับว่าในขณะที่ธรรมชาติสร้างให้
 เธอเป็นตัวแทนนั้น ธรรมชาติมีอารมณ์ทางศิลปะมากที่สุด "She was one of those
 women one sometimes sees, designed by nature in her more artistic
 moment, ..." (Faulkner. 1965 : 426) และลักษณะของเธอสูงสง่าเหมือน
 ราชีนี "...women who were made to rule ..." (Faulkner. 1965 :
 426) สเตลลา จาก "The Bookkeeper's Wife" เป็นหญิงสาวจากครอบครัว
 คนชั้นกลางระดับต่ำในนครนิวยอร์ก แต่หน้าตาของเธอสวยงามมีสง่าผิดพี่น้อง
 "She was very much out of her sisters' class ..." และแม่แคเธอรีนที่มา
 คิดค้นเธอยังคิดเสมอว่าสเตลลาสวย สูงสง่า ภูมิค่าเกินกว่าที่เธอจะครอบครองได้
 "He was going in for something much too handsome and expensive and
 distinguished for him." (Slote. 1973 : 90) เอลเลน จาก
 "The Marriage of Phaedra" เป็นสตรีสูงศักดิ์ และมีสง่าสมกับชาติตระกูล
 ลักษณะหน้าตา สีหน้าและท่าทางของเธอทำให้ผู้ที่พบเธอรู้สึกประหม่า และเกรงใจ
 เธอ เฮเลนา จาก "The Burglar's Christmas" เป็นหญิงที่นอกจากจะสวย
 สง่าแล้วยังมีท่าทางฉลาดเฉลียวอีกด้วย "Ah, the wit and grace and fineness
 of this woman!" (Faulkner. 1965 : 564) มาร์กาเร็ต จาก
 "Eric Hermannson's Soul" มีความงามที่ทำให้ผู้พบเห็นเกิดความรู้สึกชื่นชอบ

และเทอคอน จันทน์ขาวนาที่พบเชอร์ล็อกเหมือนกับว่า การที่เขาได้พบและรู้จักเธอเป็น
สิ่งมหัศจรรย์ที่พระเจ้าประทานให้เขา

ลักษณะเด่นทางกายภาพของตัวละครหญิงในเรื่องสั้นของแคเชอร์อีกประการ
หนึ่งที่นอกเหนือไปจากความสง่างาม คือ ความแกร่ง ตัวละครหญิงที่มีลักษณะทางกายภาพ
งดงามทุกตัวในเรื่องสั้นของวิลลา แคเชอร์นอกจากจะประกอบด้วยความมีสง่าแล้ว ตัวละคร
ยังแฝงไปด้วยความมีพลังอีกด้วย ดังนั้นจึงพบว่า วิลลา แคเชอร์ ใช้คำว่า "handsome"
อันหมายถึง งามและกระปรี้กระเปร่า มีผลกำลังกับตัวละครหญิง เช่น เฟลเวีย และ
อิมเบียน จากเรื่อง "Flavia and Her Artists," หญิงที่ไม่มีใครไปเยี่ยม

(Woman Nobody Called on) จาก "Jack-a-Boy" อีเก้น จาก "Coming,
Eden Bower!" เฮเลนา จาก "The Burglar's Christmas," ทราคุทอร์รี
จาก "Nanette : An Aside"

นอกจากตัวละครหญิงที่มีลักษณะทางกายภาพงดงามดังที่กล่าวมาแล้วนั้นยังมีตัวละคร
หญิงอีกกลุ่มหนึ่งซึ่งในเรื่องมิได้กล่าวถึงความงามไว้เลย ตัวละครหญิงเหล่านี้จะมีลักษณะคล้าย
ผู้ชาย คือ บ้างก็มีรูปร่างแข็งแรงบึกบึน บ้างก็มีลักษณะแข็งแกร่ง บ้างก็มีลักษณะ
กระปรี้กระเปร่า กระฉับกระเฉงคล้ายผู้ชาย

ตัวละครที่มีรูปร่างแข็งแรงบึกบึน มีลักษณะกายภาพแกร่ง มักเป็นตัวละครหญิง
ที่เป็นสาวนา หรือต้องทำงานหนักอยู่เสมอ เช่น นางอีริคสัน ในเรื่อง

"The Bohemian Girl," เฮสเตอร์ เทเวเนอร์ ในเรื่อง "The Sentimentality
of William Tavener" และจอร์เจียนา คาร์เพนเทอร์ จาก "A Wagner Matinee"

นางอีริคสัน เป็นหญิงชราอายุ 70 ปี แต่สังขารมิได้เสื่อมโทรม ร่วงโรย
มากมายเท่าที่ควรจะเป็น นางยังกระฉับกระเฉงอยู่ตลอดเวลา แม้กระทั่งเวลาเดิน
นางก็ไม่ค่อยไข่มไ้เทาชวยคำ มีหน้าขำนางยังเดินได้อย่างว่องไว และมีจังหวะท่าเดิน
ที่ดูตัวเบาเหมือนเด็ก ๆ "She walked with an active, springy step ..."
(Faulkner. 1965 : 7) นางอีริคสัน มีใบหน้าซึ่งแดงกร่ำแดงกรำฉ่ำ

อันเป็นผลมาจากการทำงานกลางแจ้งตากแดดตากลมมาตลอดชีวิต นาง เป็นหญิงสาวที่มีรูปร่างใหญ่ ไหลกว้างเหมือนผู้ชาย "a large, broad-shouldered woman" และกำยำบึกบึน แดงไปค้วยความกระปรี้กระเปร่า "a stalwart woman" นางอิริคส์มิไค่เพียงแต่มีร่างกายบึกบึนเท่านั้น แต่นางยังมีสุขภาพดีมากและมีกำลังแข็งแรงมากค้วย เพราะถึงนางจะมีอายุมากแล้วแต่เส้นผมของนางยังดำสนิทและแทบจะไม่มีรอยเหี่ยวย่นบนใบหน้าเลย ชาวคนคนหนึ่งกล่าวว่า นางจะมีอายุยืนกว่าบรรดาลูกสะใภ้ทุกคนอย่างแน่นอน "... the old lady'll drive that car to the funeral of every daughter- in - law she's got ..." (Faulkner. 1965 : 6) และนางแข็งแรงมากจนกระทั่งสามารถขับรถยนต์ไปทำธุระในเมืองไป ๆ มา ๆ ระหว่างบ้านกับร้านค้า และออกตระเวนไปเยี่ยมลูกหลานไค้ทั้งวัน โดยไม่หวั่นต่อสภาพดินฟ้าอากาศ "She's out, rain or shine,..." (Faulkner. 1965 : 5)

เฮสเตอร์ เทเวเนอร์ เป็นตัวละครที่มีรายละเอียดค่านกายภาพน้อยที่สุดในกลุ่ม แคเชอร์ กล่าวว่า เฮสเตอร์เป็นหญิงที่แข็งแรงมาก เพราะคนแข็งแรงเท่านั้นจึงสามารถใช้ชีวิตอยู่ในถิ่นทุรกันดาร เช่น คินเคนบูกเบิกทางภาคตะวันตกของประเทศสหรัฐอเมริกาได้ "It takes a strong woman to make any sort of success living in the west, and Hester undoubtedly was that ..." (Faulkner. 1965 : 353)

ซีโอโคเซีย เซอร์ลี หรือที่เพื่อน ๆ ของเธอเรียกชื่อเล่นเธอว่า ทอมมี จาก "Tommy, the Unsentimental" เป็นหญิงสาวอายุประมาณ 18 - 20 ปี มีลักษณะทางกายภาพคล้ายผู้ชายก็จริง แต่ไม่ใช่ลักษณะกำยำ บึกบึน เช่นตัวละครหญิงที่กล่าวมาข้างต้น ทอมมีมีรูปร่างเพรียว ท่าทางคล่องแคล่วคล้ายเด็กผู้ชาย "... She had the lank figure of an active half-grown lad ..." (Faulkner. 1965 : 473) ไม่เพียงแต่รูปร่างเท่านั้น ใบหน้าของเธอยังแทบไม่ดูเป็นผู้หญิงเลย

(Faulkner. 1965 : 473) แต่จะสุขุมคล้ายเด็กผู้ชายที่มีหน้าตาหล่อแว เฉลียวฉลาด คนหนึ่ง "... her shrewd face, that was so like a clever wholesome boy's,..."

(Faulkner. 1965 : 475) เมื่อเวลาที่ทอมมีเอจจริงเอจกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ท่าทาง เธอจะยิ่งเหมือนท่าทางของผู้ชายมากขึ้น วันหนึ่งที่ทอมมีต้องขี่จักรยานเร่งไปช่วยเพื่อนชาย เจสสิก้า (Jessica) เพื่อนคนหนึ่งของทอมมีรู้สึกว่าการขี่จักรยานและบุคลิกของเธอ ดู และแรงกร้าวคล้ายนักกีฬาชายมากกว่าที่จะเป็นท่าทางของผู้หญิงที่กำลังขี่จักรยาน

... She sat very badly on her wheel and aggressively masculine and professional when she bent her shoulders and pumped like that ...

(Faulkner. 1965 : 478)

ทอมมี เป็นหญิงสาวที่มีความแข็งแรงออกทน เธอสามารถขี่จักรยานท่ามกลาง เพลวแดดไคร่ระยะทางถึง 25 ไมล์ภายในเวลาเพียง 1 ชั่วโมง 15 นาที และ ถนนหนทางที่เธอขี่จักรยานนั้นก็เส้นทางที่ลำบากมาก มีทั้งเนินเขาที่ลาดชัน และ ไม่มีร่มเงาไม้แม้แต่หน่อย

The road from Southdown to Red Willow is not by any means a favorite bicycle road; it is rough, hilly and climbs from the river bottoms up to the big Divide by a steady up-grade, running white and hot through the scorched corn fields and grazing lands where the long-horned Texan cattle browse about ... Down there in the valley the distant bluffs were vibrating and dancing with heat ... The sun was like hot brass, and the wind that blew up from the south was hotter still ... Tommy, ... bent over her handle bars, never lifting her eyes from the road in front of her ...

(Faulkner. 1965 : 147 - 148)

มาร์จอรี เพียร์สัน ในเรื่อง "A Resurrection" เป็นหญิงโสด อายุ ประมาณ 35 ปี เธอเป็นหญิงที่มีรูปร่างสูง สมส่วน และแข็งแรง "She was a tall woman, finely, almost powerfully built and admirably

developed ..." ใบหน้าของเธอคมคาย และมีดวงตาสีเทา ซึ่งฉายแวว
 เด็กเกี้ยว และจริงจังเหมือนแววตาของผู้ชาย " ... but her face was
 comely chiefly because of her vivid coloring and her deeply set
 gray eyes, that were serious and frank like a man's ..."

(Faulkner. 1965 : 246)

เฮเลนา จาก "The Burglar's Christmas" เป็นหญิงวัยกลางคน
 ที่มีสง่า "magnificent woman" งดงาม นิ่งผายคล้ายผู้ชาย "handsome"
 ไหลของเธอกำลังแรง "strong shoulder" ซึ่งบุตรชายของเธอยังรู้สึกว่าการคา
 เป็นหญิงที่เกรงและสามารถให้ความพึ่งพิง ความปลอดภัยได้ในขณะเดียวกัน

"There seemed refuge and protection in the touch of her."

(Faulkner. 1965 : 564)

เบอร์ธา ทอร์เรนซ์ เกรย์ จากเรื่อง "The Willing Muse" เป็น
 หญิงสาวนักประพันธ์ รูปร่างสูงเพรียว "slender" ความงามของเธออยู่ที่คาสีฟ้า
 มีแววจริงจังของเธอ "candid blue eyes" ถึงแม้เบอร์ธาจะทำงานหนัก เธอ
 ก็ไม่แสดงความอ่อนแอ ความเหนื่อยล้าออกมาให้เห็นเลย ตรงกันข้าม งานหนักกลับ
 ทำให้เธอสุขชื่น เป็นกันเอง และแข็งแกร่งขึ้นกว่าเดิม จนแม้แต่สามีของเธอยัง
 แปลกใจในความอดทนและความแรงและความสามารถของเธอ "Oh, she's
 wonderful, wonderful! ..." As to how she does it, I really don't
 know much more than you ..." (Faulkner. 1965 : 118) เอลเลน
 เทรฟฟิงเกอร์ ในเรื่อง "The Marriage of Phaedra" เป็นหญิงที่สวยงามหาตัว
 จับยากทีเดียว แม้คมาสเตอร์ จิตรกรหนุ่มคนหนึ่งยอมรับว่า ฮิวจ์ เทรฟฟิงเกอร์สามี
 ของเอลเลน เลือกรักเธอได้เก่งมาก ".... and he admitted that he could
 not himself have selected a woman who looked more as Treffinger's

wife should look." (Faulkner. 1965 : 228) เนื่องจากเอลเลนเป็นคนที่มีรูปร่างสูงมากจนกระทั่งแม็คมาสเทอร์เองยังงุนงงที่เห็นผู้หญิงที่มีส่วนสูงถึงขนาดนั้น "... he was astonished to not how tall she was ..." (Faulkner. 1965 :227) การที่เอลเลนพยายามควบคุมความรู้สึก และกิริยามารยาทอยู่ตลอดเวลา ทำให้เธอมีสง่ากิริยา แต่ก็ทำให้เธอมีบุคลิกลักษณะทางกายภาพ แข็งกร้าวคล้ายผู้ชาย แคเธอรีบรรยายไว้ว่า ใบหน้าของเธอราวกับหล่อควยเหล็ก "steeled" และดูลึกลับ "inscrutable" และท่าทางของเธอดูเกรงจนกระทั่ง แม็คมาสเทอร์ยังยอมรับว่า ลักษณะท่าทาง เช่นนี้ดูแล้ว เกิดความอบอุ่นใจ มันคง ปลอบภัยแก่ผู้ที่โศกพบเห็นเธอ "reassuring"

ตัวละครหญิง มาร์กาเร็ต แวน ไคล์ จากเรื่อง "The Treasure of Far Island" แม้จะมีใบหน้าที่น่าอัศจรรย์ใจอย่างแบบหญิงแท้ แต่มาร์กาเร็ตยังมีลักษณะเด่นบางอย่างของเพศชายประกอบอยู่ด้วย คือ ความแข็งแรง และท่าทางที่ปราดเปรียวเมื่อเธอ และคักกลิส (Douglass) เพื่อนชายของเธอไปพายเรือทะเลและตามดูสถานที่ที่พวกเขาเคยเล่นกันเมื่อครั้งยังเป็นเด็ก เธอเกล้านมไว้ ซึ่งคักกลิสคิดในใจว่าทรงผมของเธอทำให้เธอดูเหมือนกับว่า เธอเป็นทหารรูปร่างสง่าที่สวมหมวกเหล็กสีทอง

อย่างไรก็ดี ตัวละครหญิงที่มีลักษณะไม่น่าดู กล่าวคือ มีลักษณะทางกายภาพอ่อนแอ บอบบาง หรือไร้สง่าราศี ในเรื่องสั้นของแคเธอรีก็พอจะมีอยู่ เอเธล จาก "Eleanor's House" เป็นหญิงสาวร่างเล็กบอบบาง และมีท่าทางห่อเหี่ยวและหาวากังวล "drooping, positively swaying in her softness and uncertainty." ในความรู้สึกของแฮเรียท เพื่อนบ้านของเธอ เอเธลนั้นดูประหลาดที่ไร้วิญญาณ "pale and wraith-like"

แคธารีน จาก "A Death in the Desert" ความจริง เป็นหญิงที่มีความงาม แต่เนื่องจากเธอถูกวัณโรคคุกคามสุขภาพร่างกายของเธอ เธอจึงดูซูบซีดผอม "emaciated body" เธอผอมมากจนกระทั่งลำแขนดูยาวผิดปกติ "Disproportionately long" และผิวของเธอที่ซีดจนกระทั่งไม่มีสี คือ ซีดจนขาว "transparently white" สำหรับเซลมา จาก "A Singer's Romance" เป็นหญิงวัยกลางคนที่ไม่สนใจดูแลตนเองเท่าที่ควร เธอปล่อยเนื้อปล่อยตัวจนกระทั่งร่างกายของเธอไม่น่าดู เซลมาก็มีแซมเปญ และชอบชมหวาน ร่างกายของเธอจึงค่อนข้างทวม เธอคงเดินชุกอยู่เสมอ เพราะหากเธอหันหน้า กางของเธอจะเป็นสองชั้น ถึงแม้เธอจะทวม แต่ปรากฏว่าใบหน้าของเธอมีไ้เือนอ้อมตามร่างกายเลย เธอมีจุดไ้ตา ข้างยังมีรอยเหี่ยวย่นบนหน้าผาก รอบตา และรอบปาก "there were many fine lines about her mouth and eyes, and little wrinkles on her forehead ..."

(Faulkner. 1965 : 335)

เวอร์จิเนีย จาก "The Profile" เป็นหญิงสาวที่อัปลักษณ์แม้จะมีโครงหน้าสวยไ้ความงามเพราะเธอมีแผลเป็นน่าเกลียดบนเขี้ยวซ้ายของใบหน้า แผลเป็นของเวอร์จิเนียดูเหมือนว่าจะเกิดจากการถูกของร้อนมาก ๆ เช่น โลหะที่กำลังหลอมเหลว ลวกเอา รอยแผลเป็นนี้ยาวตั้งแต่ตาจนถึงริมฝีปากของเธอ และทำให้กล้ามเนื้อใบหน้าบริเวณนี้ถูกรั้งคั้งเข้าหากันจนขยับเขยื้อ และขยับเขยื้อนน่าเกลียดมากขึ้นทุกครั้งทีเธอยิ้ม

"(It)... made of her smile a grinning distortion"

แต่ตัวละครที่น่าเวทนามากที่สุด คือ จอร์เจียนา จาก "A Wagner Matinee" หญิงสาวชาวกรุงผู้มีชีวิตอันลำเค็ญ ยากแค้นทางภาคตะวันตกของประเทศสหรัฐอเมริกา จนกระทั่งรูปร่างหน้าตาของเธออัปลักษณ์ "mishapen figure" จนเป็นที่ระหนกตกใจของผู้ที่ไ้พบเห็น ผิวของเธอเหลืองและหยาบกร้านเพราะแดดเผาและน้ำกัก "... as yellow as a Mongolian's from constant exposure to a pitiless wind and to the alkaline water ..." (Faulkner.

1965 : 236) ใบหน้าของเธอกูน่าเกลียดและน่าขัน เพราะเธอใส่ฟันปลอมที่ไม่พอดีกับช่องปาก "... She wore ill-fitting false teeth," รูปร่างของเธอก็ไม่ไคส่วน ไหลของเธอรอบมนจนกระทั่งหัวไหล่แทบจะชนกัน "Originally stooped, her shoulders were now almost bent together over her sunken chest ..." (Faulkner. 1965 : 236) และหน้าท้องของเธอก็เต็มไปด้วยไขมัน และยื่นออกมาจนกระทั่งชายกระโปรงด้านหน้าของเธอกะเิกขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ส่วนเฮเลนา จากเรื่อง "The Count of Crow's Nest" นั้น เป็นหญิงสาวที่มีความงามอยู่บ้าง และเป็นถึงบุตรธิดาของอดีตเคานท์แห่งคอซ แต่ลักษณะของเธอไม่มีสง่าราศี ไม่มีความเป็นนัฎีเลย แวตของเธอกุเย็นชา และไร้วา "without depth and cold as icicles," รูปร่างของเธอกอนขาทวม "full-fed" ในความคิดของบูแคแนน เพื่อนของบิดาของเฮเลนา การปรากฏตัวของเฮเลนา ทำให้บรรยากาศที่ทุขลัง ศักดิ์สิทธิ์ และสูงส่งในห้องพักของเคานท์ เคอ คอซ ทุตกต่ำลงไคอย่างไม่น่าเชื่อ "She seemed to cheapen the Count and all his surroundings." (Faulkner. 1965 : 458) ซึ่งนับว่าเป็นความไม่น่าทุที่ต่างออกไปจากตัวละครอื่นที่กล่าวมาข้างค่น

อย่างไรก็ตาม ยังมีตัวละครหญิงบางตัวที่ลักษณะทางกายภาพไม่มีลักษณะเด่นทางไค ไม่ว่าจะเป็นความสวยงามของใบหน้า ความแข็งแรงของร่างกาย หรือความอัปลักษณัสามตัว คื ชาร์ลอตต์ วอเทอร์ฟอร์ด จาก "Uncle Valentine"

รีเบ็กกา ไทเทิลโมม จาก "Ardesa" และแอนนี วูลี จาก "Her Boss"

ชาร์ลอตต์ วอเทอร์ฟอร์ด เป็นหญิงวัยกลางค่น ผิวคล้ำวมและทวสิน้ำตาล และรูปร่างทวมใหญ่ ท่าทางอื้ออาย

"... a dark, full figured woman ... Though she was a little overweight, she seemed often to be withdrawing into her clothes, not shrinking, but retiring behind the fold of her heavy cloaks and gowns ... she was dark ; her skin and hair and eyes were all brown" (Slote. 1973 : 8)

รีเบ็กกา ไทเทิลโบม หรือ เบ็คกี้ เป็นพนักงานในความดูแลของอาร์เคสชา รีเบ็กกาเป็นหญิงสาวชาวฮีบรู (Hebrew) อายุประมาณ 19 ปี ผอมคำ คาคำ ผิวขาวซีด และมีท่าทางค่อนข้างระแวก

... a tense-faced Hebrew girl of eighteen or nineteen came rushing in, ... She was as gaunt as a plucked spring chicken, ... She looked as if she were running to catch a train and in mortal dread of missing it ... (Slote. 1973 : 106)

แอนนี่ วูล์ เป็นพนักงานคัสส่าน้อยอยู่ในบริษัทแห่งหนึ่ง แอนนี่เป็นหญิงสาว อายุประมาณ 18 ปี รูปร่างท้วม เตี้ย เธอมีผมสีค้ำหยิกยาวและมีนิสัยค้ำค้ำ เธอมีท่าทางว่องไว และมีอารมณ์คืออยู่เสมอ

She seemed a happy sort of little creature, didn't pout when she was scolded, and giggled about her own mistakes in spelling. She was plump and undersized, always dodging under the elbows of taller people and clattering about on high heels, much run over. She had bright black eyes and fuzzy black hair ... (Slote. 1973 : 128)

ฐานะทางเศรษฐกิจของตัวละครหญิง

ตัวละครหญิงในเรื่องสั้นของแคเธอรี หากดูตามสภาพเศรษฐกิจและสังคมแล้ว จะเห็นได้ว่า ตัวละครหญิงส่วนมากเป็นผู้หญิง "ทำงาน" บ้างก็เป็นชานา เช่น นางอีริคสัน ใน "The Bohemian Girl," เฮสเคอร์ ใน "The Sentimentality of William Tavener," และจอร์เจียนา ใน "A Wagner Matinee"

บ้างก็จักเข้าประเภท "เคนกินร่ากิน" เช่น แครารีน ใน "A Death in the Desert," เซลมา จาก "A Singer's Romance" นางทราคุทอว์รี จาก "Nanette : An Aside" อีเค็น จาก "Coming, Eden Bower!", เฮเลนา จาก "The Count of Crow's Nest" เป็นครูสอนหนังสือหรือครูสอนดนตรี เช่น มาร์จอรี จาก "A Resurrection," แครโรไลน์ จาก "The Garden Lodge" และเนลลี จาก "The Joy of Nelly Deane" หรือมีอาชีพอื่น ๆ เช่น แอนนี จาก "Her Boss" เป็นพนักงานคัศสำเนาในบริษัท อาร์เคสซา และรีเบ็คกา จาก "Ardessa" เป็นพนักงานในสำนักพิมพ์นิตยสาร สีน่า ใน "On the Divide" เป็นพนักงานในโรงงานชักรีด เจเนท ใน "Uncle Valentine" เป็นนักธุรกิจ เบอร์ธา ใน "The Willing Muse" เป็นนักประพันธ์ ทอมมี่ ใน "Tommy, the Unsentimental" ช่วยบิคาญแล็กการธนาคาร และสเคลลา จาก "The Bookkeeper's Wife" เป็นพนักงานในบริษัท

1. ตัวละครหญิงที่ทำงานประกอบอาชีพ

ก. ในสังคมชาวนา

ตัวละครหญิงที่เป็นชาวไร่ชาวนาในเรื่องสั้นของแคเชอร์ ส่วนมากจะมีฐานะทางครอบครัวค่อนข้างดี มีอันจะกิน แต่อย่างไรก็ตามการทำงานหนักเป็นสิ่งที่ตัวละครเหล่านี้ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ เพราะสภาพภูมิประเทศที่ตัวละครเหล่านี้ใช้ชีวิตอยู่คือ สภาพทุ่งหญ้า (prairie) ที่เว้งว่างกว้างสุดสายตา บ้านเรือนอยู่ห่างกันมาก ความกว้างและโล่งของพื้นที่ทำให้ คลาร่า จาก "The Bohemian Girl" ควบมาเล่นไคอย่างสะควก บ้านของจอร์เจียนา จาก "A Wagner Matinee" เป็นสิ่งก่อสร้างโคกเดี่ยวกลางทุ่งล้อมรอบด้วยไร่ข้าวโพดและคอกหมู ที่มีอาณาเขตกว้างเหมือนไม่มีที่สิ้นสุด "... a cornfield that stretched to day-break; ..., a corral that reached to

sunset;..." (Faulkner. 1965 : 239) เช่นเดียวกับบริเวณไร่นาใน "Neighbor Rosicky" ซึ่งเป็นที่อยู่ของพอลลี บ้านแต่ละหลังอยู่ห่างกันถึงแปดไมล์

เฮสเตอร์ จากเรื่อง "The Sentimentality of William Taverer" เป็นภรรยาของชาวนาที่ใคร่ชื่อว่ารายที่สุกในละแวกนั้น "...people spoke of William Taverer as the most prosperous farmer in McPherson County, ..." (Faulkner. 1965 : 353) เหมือนกับภรรยาของชาวนาโดยทั่ว ๆ ไป เฮสเตอร์ต้องทำงานบ้านดูแลสามีและบุตรชาย และเธอได้ชื่อว่าเป็น "ผู้จัดการมือดี" "a good manager" ของครอบครัว ก่อนเฮสเตอร์และสามีจะมาตั้งรกรากอยู่ในเขตทุ่งหญ้า (prairie) ในรัฐเนบรัสกานั้น พวกเขาอาศัยอยู่ในแถบหุบเขาที่เรียกว่า แกพ (Gap) และแบ็ค ครีก (Back Creek) รัฐเวอร์จิเนีย ซึ่งมีสภาพภูมิประเทศรุ่มร่ากว่า แต่เมื่อพวกเขาย้ายมาอยู่ในแบ็คเพอร์สัน แคนตี พวกเขาต้องพบกับสภาพแห้งแล้งของภูมิประเทศของหุบเขา และกำลังให้หมกไปกับการทำงาน จนกระทั่งความสัมพันธ์ของ เฮสเตอร์กับสามี เป็นเหมือนความสัมพันธ์ของนักธุรกิจมากกว่า ความสัมพันธ์ฉันท์สามี-ภรรยา "Their relationship had become purely a business one, like that between landlord and tenant ... For years they had talked of nothing else but butter and eggs and the prices of things, ..." (Faulkner. 1965 : 356) นางอีริกสัน จากเรื่อง "The Bohemian Girl" เป็นหญิงชาวนาที่ร่ำรวยที่สุดในตัวละครชาวนาหญิงทั้งหมดในเรื่องสั้นของวิลลา แคเซอร์ และเป็นตัวละครที่มีลูกหลานมากที่สุด นางมีบุตร 9 คน และมีหลาน 31 คน ตระกูลอีริกสันเป็นตระกูลที่มั่งคั่งที่สุดในตำบล ตระกูลนี้เดิมเป็นชาวนา มีหัวหน้าครอบครัวเป็นพระ (a preacher) แต่ต่อมาเมื่อเกิดสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง เศรษฐกิจตกต่ำ ทำให้บุคคลซึ่งหาเงินฝืดเคือง บอกขายที่ดินให้กับนายอีริกสันในราคาถูก ดังนั้นหลังจากเหตุการณ์ทาง ๆ สงบลง ตระกูลอีริกสันจึงเป็นครอบครัวชาวนาและนายทุนพลอยที่นำไปเขาในเวลาเดียวกัน

ชาวบ้านในแถบนั้นกล่าวว่า ที่ดินเกือบทุกตารางวาเป็นของตระกูลอีริกสัน " The Ericsons do own the most of the county now." (Faulkner. 1965: 5) นางอีริกสันเองหลังจากที่สามีเสียชีวิต นางก็เลิกทำนาปลูกข้าวสาลี หันมาปลูกที่นาให้คนอื่นเช่า ส่วนนางเองก็เลี้ยงสัตว์ เช่น สุกร และโคแพน และปลูกพืชเล็ก ๆ น้อย ๆ ไว้บริโภคภายในครอบครัว นางอาศัยอยู่กับอีริก บุตรชายคนเล็กและธิดาหลานสาวคนหนึ่งของนาง ทุกคนต้องช่วยกันทำงานทุกอย่างทั้งในบ้านและนอกบ้าน เพราะนางอีริกสันไม่ยอมจ้างคนรับใช้

ตัวละครในกลุ่มนี้มีชีวิตลำบากตรากตรำที่สุด คือ นางจอร์เจียนา คาร์เพนเตอร์ จอร์เจียนาเดิม เป็นครูสอนเปียโนอยู่ในโรงเรียนสอนดนตรีของเมืองบอสตัน (Boston Conservatory) ต่อมาเธอได้แต่งงานกับชายหนุ่มชาวนาที่มีอายุน้อยกว่าเธอและทั้งคู่ได้ย้ายออกไปตั้งรกรากใน เรด วิลโลว์ เคาน์ตี (Red Willow County) ชนบทอันแห้งแล้งกันดารแห่งหนึ่งแถบชายแดนของรัฐเนบราสกา จอร์เจียนา และสามีของเธอเริ่มค้นชีวิตคุณที่นี่ โดยที่ไม่มีทรัพย์สินทุนรอนใด ๆ ความเป็นอยู่ของเธอเทียบได้กับมนุษย์ยุคหิน บ้านเรือนของพวกเขาคือเป็นบ้านถ้ำขุด (dugout) น้ำดื่ม น้ำใช้ของพวกเขาก็ได้มาจากแอ่งน้ำ (lagoons) ซึ่งเป็นแหล่งน้ำเค็มที่ทั้งคนและสัตว์ เช่น โค - กระบือใช้ร่วมกัน สำหรับอาหารจำพวกเนื้อสัตว์ก็หาได้ยากยิ่ง สัตว์ป่าส่วนใหญ่มักถูกชาวอินเดียนแดงล่าไปจนเหลือจำนวนน้อยเต็มที

"They built a dugout in a red hillside, one of those cave dwellings whose inmates so often reverted to primitive conditions. Their water they got from the lagoons where the buffalo drank, and their slender stock of provisions was always at the mercy of bands of roving Indians ..."

จอร์เจียนาต้องตื่นขึ้นมากินอาหารตั้งแต่เช้ามืด ทำงานบ้าน ทำงานในนา และแทบจะไม่ได้นั่งพักจนกระทั่งหลังเที่ยงคืน การตรากตรำทำงาน และสภาพดินฟ้าอากาศอันเลวร้ายได้เปลี่ยนให้จอร์เจียนากลายสภาพเป็นหญิงที่มีรูปร่างหน้าตาอัปลักษณ์มากคนหนึ่ง

ที่เดียว และงานในไร่หนักมากจนกระทั่งในระยะเวลา 30 ปี เธอแทบจะไม่ได้
 ออกจากบ้านเลย "For thirty years my aunt had not been futher than
 fifty miles from the home stead" (Faulkner. 1965 : 236)

สำหรับลีน่า จากเรื่อง "On the Divide" และพอลลี จาก "Neighbor
 Rosicky" นั้น เป็นตัวละครหญิงชาวนาที่มีอายุน้อย ทั้งสองไม่ต้องการเป็นชาวนา
 หรือภรรยาของชาวนา แต่ความปรารถนาของพวกเธอก็ไร้ผล เพราะผลสุดท้าย
 พวกเธอก็เป็นแม่บ้านชาวนาด้วยความเต็มใจ ลีน่าเป็นบุตรสาวคนเดียวของนาย และ
 นาง เย็นเสน (Mr. and Mrs. Yensen) ชาวไร่ชาวโพคในเซตคิไวค์ (Divide)
 ที่ราบสูงอันแห้งแล้งระหว่างชายแดนของรัฐเนบรัสกาและรัฐเวอร์จิเนีย ลีน่าเคยเข้าไป
 ทำงานเป็นพนักงานซักผ้าในในเมือง และตั้งใจจะแต่งงานกับชายหนุ่มชาวเมืองที่เธอ
 พบ แต่ผลสุดท้ายเธอถูกคนคุก ชาวนาอย่างเจ้าของโค 50 ตัว และไร่ชาวโพค
 80 เอเคอร์ บังคับให้แต่งงานด้วย พอลลีนั้นต่างกับลีน่าตรงที่เธอเป็นหญิงสาวชาวเมือง
 พอลลีแต่งงานกับรูดอล์ฟ ซึ่งเป็นชาวไร่ชาวโพค พอลลีไม่ต้องการให้รูดอล์ฟพาไร เธอ
 ต้องการให้เขาพาเธอไปทำงานรับจ้างในเมือง ซึ่งเธอเชื่อว่า เป็นอาชีพที่มั่นคงและมีรายได้
 ดีกว่า พอลลีเองก็ไม่ได้มาจากครอบครัวที่ร่ำรวย พอลลีก้าวร่ำบึกา เธอและพี่ ๆ ออก
 ทำงานเป็นพนักงานเก็บเงินในร้านขายของ

ข. ในสังคมเมืองเล็ก

ในสังคมเมืองเล็ก ในเรื่องสั้นของแคเธอรี เช่น เมืองบราวน์วิลล์
 (Brownville) ใน "A Resurrection" เมืองริเวอร์เบนค์ (Riverbend)
 ใน "The Joy of Nelly Deane" และเมืองเอมไพร์ ซิตี้ (Empire City)

ล้วนแต่เป็นเมืองที่ตั้งอยู่ใกล้กับแม่น้ำทั้งสิ้น ยกเว้นเมืองเซ้าธทาวน์ (Southdown) ในเรื่อง "Tommy the Unsentimental" เมืองบราวน์วิลล์ตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำมิสซูรี (The Missouri) ในเซตรัฐเนบรัสกา แม่น้ำมิสซูรีมีอิทธิพลต่อความเจริญของหมู่บ้านมาก หมู่บ้านบราวน์วิลล์ เป็นเมืองท่าที่สำคัญเมืองหนึ่ง แคว้นที่แม่น้ำคั่นเขิน และเปลี่ยนทิศทาง กิจกรรมธุรกิจต่าง ๆ ในเมืองก็พลันซบเซาลงทันที เมืองเอ็มไพร์ ซิตี อยู่ในรัฐเนบรัสกาเช่นกัน และตั้งอยู่ใกล้ ๆ กับแม่น้ำรีพับลิกัน (the Republican) เมืองริเวอร์เบนคั้น มีแม่น้ำไหลผ่านเช่นกัน แต่ไม่มีใครเชื่อถือเอาไว

มาร์จอรี ใน "A Resurrection" เธอมาจากครอบครัวที่มีอันจะกิน แต่ยากจนลงเพราะอิทธิพลของแม่น้ำ เมื่อครั้งที่ครอบครัวของเธอยังมั่งคั่งอยู่นั้น เธออาศัยอยู่ในบ้านหลังใหญ่บนเนินเขา เธอได้ไปเรียนหนังสือในโรงเรียนประจำ มีรถม้าของตัวเอง "...she ... had once lived in a big house on the hill and gone to boarding school and driven her own phaeton ..." (Faulkner. 1965 : 426) มาร์จอรีก็อาศัยอยู่เลี้ยงครอบครัว ซึ่งประกอบด้วยตัวเธอ มารดา และเด็กเล็ก ๆ หนึ่งคน เงินเดือนของเธอนั้นแทบไม่พอกับค่าใช้จ่ายในบ้าน

"It was a perplexing matter, too, to meet even the modest expense of their household with the salary paid a country teacher ..."
(Faulkner. 1965 : 435)

เนลลี จาก "The Joy of Nelly Deane" ก็อาศัยพักอยู่เช่นเดียวกัน ครอบครัวของเนลลีนั้นมีฐานะไม่ค้ำคั่ง (Faulkner. 1965 : 59) และต่อมาบิดาของเนลลีลงทุนล้มเหลว ครอบครัวจึงยากจนลงไปอีก เนลลีออกไปทำงานเป็นครู บิดาของเธอได้เป็นลูกจ้างในร้านขายของ แต่ไม่นานเนลลียิ่งแต่งงานกับสก็อต สเปนนี่ ชายหนุ่มที่ร่ำรวยที่สุดในหมู่บ้าน

ทอมมี จาก "Tommy, the Unsentimental" เป็นบุตรสาวคนเกี้ยวของ นายโทมัส เซอร์ลี (Thomas Shirley) เจ้าของธนาคารแห่งเมืองเซิร์คทาวน์ ทอมมีช่วยเหลือบิดาของเธอดูแลกิจการในธนาคาร ความสามารถในการทำงานของเธอ เป็นที่ยอมรับในหมู่คน แม่แต่ผู้ชายยังยอมรับว่า หากขาดทอมมี การงานต่าง ๆ คง ดำเนินไม่ได้

"People had expected some business ability in a girl there, and they respected it immensely. That, Tommy undoubtedly had, and if she had not, things would have gone at sixes and sevens in the Southdown National ..." (Faulkner. 1965 : 473)

ค. ในสังคมเมืองใหญ่

สำหรับอาชีพของตัวละครหญิงที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเมืองใหญ่ มีสองกลุ่ม คือ กลุ่มตัวละครที่เป็นศิลปิน เช่น นักร้อง นักดนตรี และนักเขียน และกลุ่มตัวละคร ที่ทำงานด้านธุรกิจ เช่น เป็นพนักงานในบริษัท

ตัวละครหญิงที่เป็นนักร้องนักดนตรี มักจะมีสภาพความเป็นอยู่ดี แต่ต้องทำงานหนัก เหน็ดเหนื่อย ไม่แพ้ตัวละครที่เป็นชาวนา เซลมา จาก "A Singer's Romance" และทราคุทอรรี จาก "Nanette : An Aside" ต้องทำงานเลี้ยงดูสามีนักการพนัน เซลมาเคยกล่าวความโกรธว่า เงินที่เธอทำงานหามาได้ และส่งให้สามีใช้นั้น มีจำนวนมากมายพอที่จะจ่ายค่ารักษาพยาบาลให้ราชวงศ์ทั้งราชวงศ์อย่าง สมาย "I have sent him money enough to pay the doctor bills of the royal family. Here I am singing three and four nights a week ..."

(Faulkner. 1965 : 335) เซลมาต้องทำงานหนักมากกว่าจะได้เงินทองมาใช้ ดังนั้น จึงเป็นที่น่าเสียดาย ที่เซลมาไม่มีโอกาสใช้เงินทองของเธอ ซื้อของฟุ่มเฟือย ไล่ตามใจปรารถนา ทราคุทอรรีนั้นแม้จะตกกรรมคล้ายเซลมา แต่เนื่องจากเธอเป็นนักร้องที่ได้รับความนิยม และมีชื่อเสียงอยู่ในแนวหน้า เธอจึงมีรายได้ดีกว่าเซลมา

หราชอาณาจักร ยังมีบ้านของตนเองในกรุงปารีส อีเค็น จาก "Coming, Eden Bower!" เป็นนักร้องที่ประสบความสำเร็จมากที่สุดคนหนึ่ง ชื่อเสียงของเธอโด่งดังทั้งในยุโรปและสหรัฐอเมริกา ฐานะทางเศรษฐกิจของเธอดีมาก เพราะนอกจากเธอจะมีรายได้จากการแสดงแล้ว เธอยังเล่นหุ้นอีกด้วย แต่อย่างไรก็ตามอีเค็นต้องทำงานอย่างหนักเหนื่อย และแทบจะไม่เป็นตัวของตัวเอง เธอเหนื่อยและเพลียจากการทำงานมาจนบางครั้งใบหน้าของเธอดูวุ่นวาย ไม่มีชีวิตชีวาเหมือนใบเรือที่ไร้แรงลม "her face ... became hard and settled, like a plaster cast; so a sail, that has been filled by a strong breeze, behaves when the wind suddenly dies ..." (Slote.

1965 : 176) เฮเลนา เคอ คอช จากเรื่อง "The Count of Crow's Nest" นั้นเป็นนักร้องที่ไม่มีชื่อเสียง แต่รายได้ของเธอค่อนข้างดีสม่ำเสมอ เพราะเธอมีงานมาก ถึงที่นักร้องชายบางคนติดตามของเธอกล่าวว่า พวกเขาไม่มีเวลาแม้แต่จะพักผ่อน

"There is no rest for the weary in our profession ..."

(Faulkner. 1965 : 460) แคซารีน เกย์ลอร์ด เป็นนักเปียโนเล่นคลอเสียงนักร้อง (accompaniment) ของนักดนตรีที่มีชื่อเสียงคนหนึ่ง ภายหลังเธอเป็นโรคปอดคองผูกพันงาน แต่ในระหว่างที่เธอยังเล่นดนตรีอยู่นั้นเธอมีเงินมากมายทีเดียว "... she had made a good bit of money" (Faulkner. 1965 : 203) เธอออกตระเวนเล่นดนตรีพร้อมกับคณะดนตรีทั่วยุโรป และหักโหมกับงานมากเกินไป จนกระทั่งร่างกายของเธออ่อนแอ และลมป่วยลง

ตัวละครอีกกลุ่มหนึ่ง คือ พนักงานในบริษัท ตัวละครหญิงกลุ่มนี้มีความแตกต่างกันมาก มีทั้งตัวละครที่มีหน้าที่สูงแต่กำลังถูกเปลี่ยนตำแหน่ง มีตัวละครที่กำลังเจริญก้าวหน้าในการงาน ตัวละครที่กำลังจะตกงาน และตัวละครที่กำลังจะกลับเข้าทำงานใหม่

อาร์เคสซา จาก "Ardessa" เป็นเลขานุการของโอมัลลี (O' Mally)

บรรณาธิการของนิตยสาร "The Outcry" ซึ่งเป็นนิตยสารชั้นนำของนิวยอร์ก อาร์เคสซารู้สึกตัวว่าหน้าที่การงานของเธอเป็นสิ่งที่หาไม่ได้ง่าย ๆ และเธอก็ไม่ต้องการสูญเสียตำแหน่งนี้ไป แต่เธอก็ทราบว่า ในยุคของเธอมียุคหญิงที่พยายามชวนชวายนหาความรู้และประสบการณ์สร้างเสริมความสามารถของตนจนกลายเป็นผู้หญิงที่มีความสามารถมากเท่า ๆ กับเธอหลายคน และเธอก็กลัวว่าสักวันหนึ่ง เธอจะถูกหญิงสาวรุ่นใหม่แย่งงานของเธอไป เธอจึงพยายามทุกวิถีทางที่จะรักษาคำแหน่งของเธอไว้ เธอวางแผนลาพักร้อน และจัดหาคนที่คอยความสามารถมาทำงานแทนเธอ เพื่อให้โอมัลลีตระหนักถึงความสามารถของเธอ แต่การกระทำของอาร์เคสซา กลับกลายเป็นสาเหตุให้เธอถูกพรากจากงานที่เธอพอใจ เพราะเป็นการเปิดโอกาสให้ เบ็คกา เด็กสาวผู้เป็นลูกมือของเธอแสดงความสามารถในการทำงาน ทำให้โอมัลลีผู้ไม่พอใจอุปนิสัยของอาร์เคสซาอยู่เป็นพื้นแล้ว สั่งย้ายอาร์เคสซาไปทำงานในตำแหน่งอื่น และรับ เบ็คกามาทำหน้าที่แทนอาร์เคสซา

รีเบ็คกา ไทเทโบล จากเรื่อง "Ardessa" เช่นเดียวกัน เป็นตัวละครที่พบกับความเจริญก้าวหน้าในอาชีพ รีเบ็คกา เป็นเด็กสาวจากครอบครัวยากจน บิดาของเธอฝากเธอเข้าทำงานกับอาร์เคสซา งานส่วนใหญ่ที่รีเบ็คกาทำ คือ คัดลอกบทความที่จะตีพิมพ์จากคณับ ตรวจสอบบทความ และคัดลอกสำเนาเนื่องจากรีเบ็คกาตั้งใจไว้แล้วว่า สักวันหนึ่ง เธอจะต้อง เป็นหญิงสาวที่ทำงานเก่งและ เป็นนักธุรกิจให้ได้ เธอจึงตั้งใจทำงานและปรับปรุงตัวเองอยู่ตลอดเวลา เธอพบทนายทอว์นส์ และไวยากรณ์ ภาษาอังกฤษทุกคืน เพราะเธอรู้ว่าการงานของเธอต้องการความรู้ ความรอบคอบทางการใช้ภาษา และไม่ว่าอาร์เคสซาจะแนะนำดีแค่ไหน ตักเตือนเธอเรื่องบุคลิกหรือการแต่งกาย เธอจะรับฟังและปฏิบัติตามทันที จากความขยันของเธอ เธอจึงได้เพิ่มเงินเดือนภายหลังการทำงานเพียงไม่ถึงปี และเธอได้เลื่อนตำแหน่งทำงานแทนอาร์เคสซา

ตัวละครที่ทำงาน คือ แอนนี่ วูล์ จากเรื่อง "Her Boss" แอนนี่เป็นหญิงสาวมาจากครอบครัวยากจนในนิวยอร์กเช่นเดียวกับรีเบ็คกา แอนนี่เป็นพนักงานคัสส่าน้อยในบริษัทธุรกิจแห่งหนึ่ง เนื่องจากเธอเป็นหญิงสาวที่ว่าง่ายไม่เรื่องมาก และเป็นหญิงสาวที่เข้าใจถึงความทุกข์ของผู้อื่น เธอจึงเป็นที่โปรดปรานของพอล เจ้านายของเธอ พอลรู้ตัวว่าคนกำลังจะตาย เขาจึงทุ่มเทเวลาในการแต่งหนังสือเกี่ยวกับอดีตของคน โดยวางใจให้แอนนี่เป็นเลขานุการส่วนตัวของเขา และติดตามเขาไปทุกหนแห่ง พอล เมตตาแอนนี่เหมือนลูกหลาน แต่ในสายตาของคนอื่นกลับเห็นว่า ทั้งสองมีความสัมพันธ์กันทางค่านู้สาว ดังนั้นเมื่อพอลจะเสียชีวิตลง แอนนี่จึงถูกไล่ออกจากงานทันที และเธอยังได้รับการตักเตือนอีกด้วยว่า หากเธอหางานใหม่ได้ ให้พึงระลึกไว้ว่าอย่าทำงานเกินหน้าที่อีกเป็นอันขาด

สังคมเมืองหลวงอาจเป็นอันตรายสำหรับคนเช่นแอนนี่ แต่สำหรับสเตลลา จาก "The Bookkeeper's Wife" ผู้มีนิสัยกล้าโลกล้าเสีย ชอบเสี่ยง อันเป็นนิสัยของผู้หญิงสมัยใหม่ในเรื่องสั้นของแคเธอรีน สเตลลาไม่เคยหวั่นเกรง เคมีสเตลลาทำงานเป็นพนักงานคัสส่าน้อย มีเงินเดือนจืดจางกระทั่งผู้ชายที่ฐานะไม่ดีไม่กล้าคิดพันเธอ สเตลลาเลิกทำงานทันทีที่เธอแต่งงานกับเพอร์ซี นักการบัญชี ผู้ซึ่งสเตลลาคิดว่าเขามีฐานะดี แต่เมื่อสเตลลารู้ความจริงว่า เพอร์ซีไม่มีฐานะร่ำรวยอย่างที่เธอเคยพูดเอาไว้ สเตลลาก็แยกทางกับเขา และกลับเข้าทำงานใหม่โดยเป็นเลขานุการส่วนตัวของ กรีนเกย์ ชายที่เคยมาคิดพันเธอ ซึ่งในขณะนั้นเขาได้เป็นนักธุรกิจผู้มั่งคั่ง และมีชื่อเสียงแล้ว

2. ตัวละครที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ

ตัวละครหญิงในกลุ่มนี้ไม่ได้ประกอบอาชีพใดส่วนใหญ่เป็นตัวละครที่แต่งงานแล้ว และมีสามีที่ร่ำรวย พวกเธอจึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องทำงาน ตัวละครหญิงในกลุ่มนี้มักมีสามีเป็นนักธุรกิจ ซึ่งแค่เธอไม่ได้ระบุลงไปว่าธุรกิจอะไร เช่น เอเชล และแฉเรียท จาก "Eleanor's House" เคท จาก "The Prodigies" ชาร์ลอตต์ จาก "Uncle Valentine" และเฮเลนา จาก "The Burglar's Christmas" และก็มีตัวละครหญิงบางตัวซึ่งทราบอาชีพของสามีแน่ชัด คือ แคโรไลน์ จาก "The Garden Lodge" มีสามีเป็นนักลงทุนเล่นหุ้น เฟลเวีย จาก "Flavia and Her Artists" มีสามีเป็นเจ้าของบริษัทผลิตเครื่องนวดข้าว อเล็กซานดรา จาก "On the Gull's Road" สามีไม่ได้เป็นนักธุรกิจ แต่เป็นวิศวกรประจำเรือเดินสมุทร

อย่างไรก็ดี มีตัวละครหญิงอีกจำนวนหนึ่งซึ่งไม่ได้ทำงาน แต่ก็ไม่ได้พึ่งพาฐานะทางเศรษฐกิจของสามี และยังไปกว่านั้นสามีของพวกเธอเสียอีกที่ต้องพึ่งพาเงินทองของพวกเธอ ตัวละครหญิงเหล่านี้ คือ เอลเลน จาก "The Marriage of Phaedra" เวอร์จิเนีย จาก "The Profile" และมาร์กาเร็ต จาก "Eric Hermanson's Soul"

ก. ในสังคมชาวนา

ตัวละครหญิงที่มีชีวิตอยู่ในสังคมชาวนา แต่ไม่ได้มีอาชีพเป็นชาวนา มีเพียงตัวเดียว คือ คลารา จากเรื่อง "The Bohemian Girl" คลาราเป็นตัวละครที่มีความเป็นอยู่สะดวกสบายที่สุด เธอเป็นบุตรสาวคนเดียวของ โจ (Joe) เจ้าของร้านขายสุรา (saloonkeeper) ชาวโบฮีเมียนผู้มั่งคั่ง และมีอิทธิพลในหมู่ชาวโบฮีเมียนในชุมชนนั้น คลาราแต่งงานกับ โอลาฟ เจ้าของที่ดินแบ่งให้เช่า และชาวไร่ที่ร่ำรวยที่สุด วันหนึ่ง ๆ คลาราแทบจะไม่ต้องทำอะไรเลย เพราะเธอมีแม่บ้านคอยดูแลงาน

ต่าง ๆ แทนทุกอย่าง สามีน้องสาวของคลารา คือ นิลส์ น้องชายของโอลาฟ สามีน้องสาวคนแรกของ เธอ นิลส์เป็นนักธุรกิจที่ร่ำรวยมาก

ข. สังคมเมืองเล็ก

มาร์กาเร็ต จาก "The Treasure of Far Island" นั้นไม่ปรากฏว่าประกอบอาชีพอะไร แต่ครอบครัวของมาร์กาเร็ตมีฐานะทางเศรษฐกิจดี เพราะสามารถส่งบุตรสาวไปเข้าเรียนในโรงเรียนประจำ และมาร์กาเร็ตมีโอกาสไปเที่ยวกรุงนิวยอร์กหลายครั้ง

ค. สังคมเมืองใหญ่

เฮลเลน จาก "The Marriage of Phaedra" เป็นหญิงสาวจากตระกูลเพอร์ซี (Percy) ซึ่งเป็นตระกูลผู้ดีที่เปรียบพร้อมด้วยทรัพย์สมบัติและทรัพย์สินเงินทอง เธอแต่งงานกับฮิวจ์ จิตรกรหนุ่มที่ยากจน เมื่อเธอแต่งงานกับฮิวจ์ คนทุกคนต่างตกใจเพราะไม่คิดว่าหญิงสาวที่ร่ำรวยและมีการศึกษาดีเช่นเธอจะเลือกแต่งงานกับคนเช่นฮิวจ์ พี่สาวของเฮลเลนมั่นใจว่าฮิวจ์แต่งงานกับน้องสาวของเธอเพื่อเงิน และเรียกเขาว่า "Brigand" เวอร์จิเนีย จาก "The Profile" ก็แต่งงานกับจิตรกรที่มีชื่อเสียง แต่มีฐานะยากจนเช่นเดียวกัน เวอร์จิเนียเป็นบุตรสาวคนโตของเศรษฐีชาวแคลิฟอร์เนีย ผู้เป็นเจ้าของไร่นาในแคลิฟอร์เนียจำนวนมาก "whose wheatlands comprised acres enough for principality" (Faulkner. 1965 : 127) ตลอดชีวิตของเวอร์จิเนีย เธอไม่เคยทำงานเลย เธอใช้เวลาไปงานรื่นเริง ท่องเที่ยว และใช้เงินทองหมดเปลืองไปกับการแต่งกายจนชื่อเสียงด้านการแต่งกายของเธอเป็นที่รู้จักทั่วยุโรป มาร์กาเร็ต จาก "Eric Hermanson's Soul" เป็นบุตรสาวของเศรษฐีชาวผู้เป็นเจ้าของที่ดินและฝูงปศุสัตว์ในแถบตะวันตกของสหรัฐอเมริกา

มาร์กาเร็ต จาก "Eric Hermannson's Soul" รักชายหนุ่มที่มีฐานะทางเศรษฐกิจอย่างมาก คือ ชาวนาทหนุ่มที่เธอพบในระหว่างการท่องเที่ยว ส่วนชายหนุ่มที่เธอกำลังจะแต่งงานด้วยก็เป็นศิลปินที่มีฐานะค่อนข้างดีกว่าเธออีกเช่นกัน เพราะชายหนุ่มนี้เป็นศิลปิน คู่หมั้นของอาร์กาเร็ตนี้ พี่ชายของมาร์กาเร็ตสงสัยว่า เขาผู้นี้ไม่ไถ่รักนางสาวของเขาจริง ๆ อาจจะแต่งงานเพราะหวังทรัพย์สินมากกว่า

"I always have my doubts about loquacious souls," (Faulkner. 1965 : 365)

อุปนิสัยของตัวละครหญิง

ตัวละครหญิงในเรื่องนั้นของแคเธอรีนมากจะมีอุปนิสัยค่อนข้างรั้น มีความเป็นตัวของตัวเอง มีความรู้สึกรับผิดชอบ ชอบเอาชนะ มีจิตใจเข้มแข็ง อดทนและเก็บความรู้สึก แต่ก็มีความรู้สึกอ่อนไหวซ่อนอยู่ ใน "The bohemian Girl" นางอีริคสัน มีจิตใจที่เข้มแข็งมาก ไม่ว่าจะเป็นเหตุการณ์สะเทือนใจเพียงใด นางจะไม่แสดงอารมณ์ให้ปรากฏ เช่น เมื่อนิลส์ บุตรชายของนางผู้หนีออกจากบ้าน นานกว่าสิบปี ปรากฏตัวอย่างกระตือรือร้น นางมีความท้อใจมาก แต่นางไม่แสดงอาการถึงโลกจนออกนอกหน้า นางเพียงแต่มองดูเขาและกล่าวนิม ๆ ว่า "เธอคงเป็นนิลส์แน่ ๆ " You must be Nils. You don't look very different, anyway." (Faulkner. 1965 : 7) และเมื่ออีริค (Eric) บุตรชายคนเล็กของนางหนีออกจากบ้าน แต่เกิดเปลี่ยนใจกลับมาหานาง และเมื่อเขากลับมาถึงบ้าน เขาพบว่า นางอีริคสัน - มารดาของเขาไม่แสดงสีหน้าอาการท้อใจหรือเศร้าใจเลย และเมื่อเขากล่าวกับนางว่า เขากลับมาแล้ว นางก็ตอบสั้น ๆ ว่า "คือแล้ว"

"... He sat down on the step without saying anything .
Mrs. Ericson made no sign, and the frogs croaked on. At
last the boy spoke timidly.

"I've come back, Mother."

"Very well," Said Mrs. Ericson.

(Faulkner. 1965 : 40 - 41)

นางอีริกสันเป็นคนที่มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง นางชอบที่จะให้ใคร ๆ
เคารพเชื่อฟังนางอยู่ตลอดเวลา เมื่อนิลส์กล่าวชมอีริกว่าเป็นเด็กดี นางอีริกสัน
กล่าวเสริมทันทีว่าอีริกเป็นเด็กดีเพราะเขาวนนอนสอนง่าย เชื่อฟังพ่อแม่
"He's very obedient." เพราะความเชื่อมือตนเองอย่างเต็มเปี่ยม นางจึง
ไม่ไว้วางใจในการกระทำของคนอื่น แม้กระทั่งการปิดประตูบ้านตอนกลางคืน นางก็คง
เป็นผู้ปิดเอง "I'd like to lock up myself" และทำให้นางมีนิสัยค่อนข้าง
เจ้ากี้เจ้าการ นิสัยดังกล่าวเป็นที่รู้จักในหมู่ลูกหลานของนาง และชาวบ้าน ชายชรา
ผู้นึงกล่าวว่า นางอีริกสันผู้นี้ ๆ ไม่เป็น นิลส์ บุตรชายของนางก็พยายามหลบหลัง
นางเสมอ เช่น หากนางอีริกสันวางแผนให้เขาไปเยี่ยมพี่ชายคนใดคนหนึ่ง เขาจะ
ไม่ทำตามที่เขาบอก แต่จะไปเยี่ยมพี่ชายอีกคนหนึ่งแทน

นางอีริกสันมีความภาคภูมิใจในความเจริญรุ่งเรืองของครอบครัวอันเป็นผลมา
จากน้ำพักน้ำแรง หยาดเหงื่อแรงงานของทุกคน และนางมีความภาคภูมิใจในความ
ทรนคอทน และความสามารถในการช่วยตัวเองของนางมากยิ่งขึ้น นางรังเกียจ
คลาร่า - ลูกสะใภ้ของนาง และบิดาของเธอ ทั้งสองเป็นชาวโบฮีเมีย ผู้ที่นิยม
การดื่มและชายสุรา "I never thought much of Bohemians ; always
drinking." (Faulkner. 1965 : 9) และนางคิดว่าการหาเงินเช่นนี้เป็นการ
เอารัดเอาเปรียบเป็นการขูดมือนีเปิบ " And all the time he was taking money
that other people had worked hard in the fields for," ...

(Faulkner. 1965 : 19) และนางก็ไม่เคยแสดงความอ่อนแอให้ใครเห็น เมื่อ

อีริกหนีออกจากบ้านนางก็ทำงานทุกอย่างเอง เหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น อีริกกลับมาหา นาง นางยังบอกอีริกว่า ถึงไม่มีเขานางก็ทำงานได้ก็เท่า ๆ กัน "I can milk as good as any of you" และนางยังกล่าวต่อไปอีกว่า ที่นางไม่บอกให้ใครมาช่วยเพราะไม่ต้องการให้คนอื่นคิดว่านางอ่อนแอต้องการความช่วยเหลือเหมือนคนมีอายุทั่ว ๆ ไป นางไม่ต้องการให้ใครมาเวทนาสงสาร "I didn't want anybody to know I was in need of a boy" (Faulkner. 1965 : 41)

อย่างไรก็ดี ถึงแม้นางอีริกสันจะมีท่าทางแข็งแกร่งและรั้น แต่ในส่วนลึกของจิตใจแล้ว นางรักและเป็นห่วงบุตรของนางทุกคน โดยเฉพาะอีริก เมื่ออีริกกลับมาสู่อ้อมอกของนางอีกครั้งหนึ่ง นางมีความสุขและซาบซึ้งในคำพูดแสดงความห่วงใยของอีริกมาก นางแสดงความอ่อนโยนออกมาเป็นครั้งแรก โดยการลูบศีรษะเขาเบา ๆ ซึ่งการกระทำนี้ทำให้อีริกสะเทือนใจ ซาบซึ้งใจมากจนหลังน้ำตา

"... Her hand went out from her suddenly and rested on his head. Her fingers twined themselves in his soft pale hair. His tears splashed down on the boards; happiness filled his heart." (Faulkner. 1965 : 41)

คลาร่า ลูกสะใภ้ของนางอีริกสัน เป็นบุตรสาวของยูมีบาร์มีมากอยู่หนึ่งในชุมชน คลาร่าเป็นชาวโบฮีเมียซึ่งรักความสนุกสนาน และมีความเป็นตัวของตัวเอง คลาร่าจึงมีนิสัยค่อนข้างรั้น และเอาแต่ใจตน ซึ่งเป็นสาเหตุให้เธอกับนางอีริกสันไม่ลงรอยกัน คลาร่าไม่เคยเอาอกเอาใจโอลาฟ สามีของเธอเลย เพราะเธอไม่ไ้แต่งงานกับเขาเพราะความรัก หากแต่เขาการแต่งงานเพื่อภูมิลำเนาของตนเองเท่านั้น เพราะนิลส์คนรักคนแรกของเธอเป็นน้องชายของโอลาฟ หนีออกไปจากหมู่บ้าน ไม่กลับมาแต่งงานกับเธอ คลารารู้ว่าฐานะทางการเงินของโอลาฟต้องพึ่งพาบาร์มีของบิดาของเธอ และโอลาฟยอมไม่กล้าทำให้เธอซุนเคืองอย่างแน่นอน "If I go back to

father; it's all up with Olaf in politic. He knows that, and he never goes beyond sulking." (Faulkner. 1965 : 23) ดังนั้น นอกจากจะไม่เอาใจสามีแล้ว เธอยังมักจะทำในสิ่งที่นางอีริกสันไม่พอใจอีกด้วย เช่น การนอนตื่นสาย การไม่ใส่ใจต่อการบ้านการเรือน เป็นต้น มีหน้าซ้ำเธอยังชวนนางอีริกสันทะเลาะต่อปากต่อคำบ่อย ๆ ซึ่งทำให้นางอีริกสันเกลียดชังเธอมาก

กับคนที่เธอเกลียด เธอจะไม่ใส่ใจใยดี แต่สำหรับกับบุคคลที่เธอรัก คลาราระจอนโยน คลารารักบิดาของเธอมาก เธอไม่ต้องการที่จะทำร้ายจิตใจบิดา ไม่ว่าอย่างไร เธอยอมดื่มสุราเป็นเพื่อนบิดาทั้ง ๆ ที่เธอไม่ต้องการดื่ม เพราะเธอไม่อาจจะทนดูสายตาแสดงความผิดหวังของบิดาได้ และเมื่อนิลส์ขอให้เธอหนีตามเขาไป บิดาคือ ผู้ที่เธอห่วงใยมาก และรู้สึกผูกพันมาก ทำให้เธอไม่อยากจะหนีตามนิลส์ไป เธอกล่าวว่าบิดาของเธอเป็นเสมือนทุกสิ่งทุกอย่างของเธอ "If I lost father I'd lose every thing, ..." (Faulkner. 1965 : 35)

ลีน่า จาก "On the Divide" เป็นหญิงสาวปากกล้า และมีพฤติกรรมที่ก้าวร้าวขนาดที่กล่าวได้ว่า แม่แต่ภูคินีปีศาจ ลีนาก็ไม่หวั่นหวาด "Lena, ..., was not afraid of man nor devil." (Faulkner. 1965 : 497) ลีนาก็เหมือนหญิงสาวชาวนาทั่ว ๆ ไป คือ เพื่อดันที่จะได้แต่งงานกับชายหนุ่มชาวกรุง ดังนั้น เมื่อลีนารู้ว่า กระบุง ชาวนาหนุ่มร่างยักษ์มีที่ท่าจะชอบเธอ เธอก็กลั่นแกล้งเขาสารพัด เช่น ปาแป้งสำหรับทำอาหารใส่หน้าเขา แอบเค็มน้ำส้มสายชูลงในกาแฟของเขา หรือแม้กระทั่งฟาดค้อนเข้าหน้าของเขาคอยนำปูที่นอนที่ยังเป็นเกลียว เพราะเพิ่งบิดน้ำออก ลีน่าไม่เคยยอมแพ้ใคร ไม่ว่าในกรณีใด ทันทีที่เพื่อนของเธอมีโอกาสดำรงตำแหน่งเป็นลูกจ้างแรงงานในเมือง ลีนาก็รีบรับบิดามารดาจนกระทั่งพวกเขาต้องตามใจเธอ และเมื่อลีน่าได้ชื่อว่า เป็นหญิงสาวบ้านนอกที่มีโอกาสสัมผัสชีวิตชาวเมือง เธอก็แสดงตนว่าเหนือกว่าคนอื่นทันที เช่น ไม่ยอมใส่เสื้อตัวเก่าที่เย็บเอง ชุดใหม่ ๆ ของ

เธอต้องตัดจากร้านตัดเสื้อ กองสวมใส่เสื้อคลุมและใส่ถุงมือ และเธอยังทำให้หญิงสาว
ทุกคนอิจฉาเธอโดยการพาชายหนุ่มชาวเมืองมาเดินควงให้ทุกคนเห็น ถึงแม้มารคาของ
เธอจะศักดิ์สิทธิ์อย่างไร เธอก็ไม่ยอมเชื่อ จนกระทั่งมารคาของเธอบ่นออกมาว่า
พระเจ้าคงลงโทษเธอโดยให้เธอมีบุตรสาวเช่นลีน่า "... why the Lord should
visit such a punishment upon me as to give me such a daughter ..."
(Faulkner. 1965 : 499) แต่ลีนาก็ไม่รู้สึกสะทกสะท้าน เธอกล่าวว่าเธอจะทำใน
สิ่งที่เธอต้องการเท่านั้น และเมื่อมารคาของเธอแนะนำให้เธอแต่งงานกับคะนุก เธอก็
ไม่ยอมฟัง ช้ายังยืนยันมารคาของเธอว่า เธอจะแต่งงานกับคะนุกก็ต่อเมื่อเธอแก่และ
มีหน้าตาน่าเกลียดเหมือนมารคาของเธอในขณะนี้ "... I can have all the fun
I want, and when I am old and ugly like you he can have me and take
care of me ..." (Faulkner. 1965 : 499)

เมื่อลีนารู้จักคะนุกพาตัวไปยังกระท่อมกลางป่าของเขายังบังคับให้เขาพิธีแต่งงาน
กับเขา ลีน่าโกรธมาก เธอประกาศด้วยเสียงอันดังอย่างไม่กลัวคะนุกว่า เธอไม่ยอม
เป็นภรรยาของเขา แต่เมื่อคะนุกทิ้งให้เธออยู่ในกระท่อมตามลำพัง ลีนาก็เริ่มรู้สึกเหงา
และหาวคกลัว อีกทั้งเมื่อเธอเห็นสภาพกระท่อมที่ขาดการดูแล เธอเริ่มรู้สึกถึง
บรรยากาศอันเงียบเหงา เปล่าเปลี่ยว และความลำบาก ที่คะนุกได้เผชิญในเวลา
ที่ผ่านมา เธอก็เริ่มสงสัยเขา และเข้าใจความรู้สึกของเขาว่า ทำไมเขาจึงฉุนเฉียว
"Poor fellow, no wonder he wants to get married to get somebody to
wash up his dishes ..." (Faulkner. 1965 : 503) จากความกลัว ความ
เหงา และความสงสัย ลีน่าจึงเรียกหาคะนุก และตกลงใจที่จะใช้ชีวิตร่วมกับเขา

"I'm so lonesome, I'm afraid to stay in here all alone."

"I will go over and get your mother."

"She won't come."

"I'll bring her," said Canute grimly.

"No, no. I don't want her, she will scold all the time."

"Well, I will bring your father."

She spoke again and it seemed as though her mouth was close up to the key hole. She spoke lower than he had ever heard her speak before, so low that he had to put his ear up to the lock to hear her.

"I don't want him either, Canute - I'd rather have you."

(Faulkner. 1965 : 504)

เฮสเตอร์ จาก "The Sentimentality of William Taverer"

เป็นหญิงที่ขอมหาตัว เป็นผู้นำ จนชาวบ้านขนานนามให้เธอว่า ผู้จัดการมือดี

"a good manager" เฮสเตอร์เป็นคนปากไวพูดจาฉะฉาน "quick of tongue"

และมีสำรณะนำเชื่อถือ แม้แต่สามีของเธอยังยอมรับนับถือความสามารถทางด้านการพูด

ของเธอ "... , William was rather proud of his wife's "gift of

speech", and of the fact that she could talk in prayer meeting as

fluently as a man ..." (Faulkner. 1965 : 355) เฮสเตอร์เชื่อมั่นใน

ความคิดของตนเองมากจนกระทั่งสามีของเธอไม่มีโอกาสขอคำแนะนำหรือปรึกษาหารือเธอ

ไ้กัน "The only reason her husband did not consult her about his business

was that she did not wait to be consulted." (Faulkner. 1965 : 353)

เฮสเตอร์วางตัวข่มสามีอย่างชัดเจนจนกระทั่งแม้แต่ลูก ๆ ของเธอก็กลัวเกรงแต่เธอ

คนเดียว "William set his boy a wholesome example to 'respect their

mother ..." (Faulkner. 1965 : 353) และในเวลาต่อมา เมื่อเฮสเตอร์

ตกลงใจที่จะเลิกแสดงบทบาทผู้นำ สามี ลูก ๆ ของเธอก็รู้สึกทันทีว่า คอแต่นี้ไปพวกเขา

ขาดกำลังหนุนที่มั่งคั่งที่สุดในบ้านไปแล้ว "The boys ... felt that they had

lost a powerful ally" (Faulkner. 1965 : 357)

การทำมาหาเลี้ยงชีพทำให้เฮสเตอร์เป็นหญิงที่ค่อนข้างกระด้างกับสามี แต่
จริง ๆ แล้วเฮสเตอร์มีจิตใจอ่อนโยน เธอเข้าใจความรู้สึกของลูก ๆ ที่อยากไปดู
ละครสัตว์เป็นครั้งแรกก็ เธอพยายามพูดจาหวานลอมวิลเลียมต่าง ๆ นานา และ
เมื่อเธอพบว่า วิลเลียมสามีผู้มีอุปนิสัยแข็งกร้าวของเธอ จริง ๆ แล้วยังมีจิตใจอ่อน
โยน เธอก็สำนึก เสียใจในการกระทำที่ผ่าน ๆ มาของเธอ เช่น การที่เธอทำ
ตัวห่างเหินกับสามี "She had a painful sense of having missed something,
or lost something ; she felt that somehow the years had cheated her."
(Faulkner. 1965 : 357) เฮสเตอร์จึงตัดสินใจที่จะเปลี่ยนหน้าที่ที่เธอสามีเสียใหม่ และ
เธอก็เริ่มต้นด้วยการดูแลสามีด้วยความห่วงใยจริง ๆ ไม่ใช่ทำตามหน้าที่แบบที่ผ่าน ๆ มา
และเธอเริ่มฝึกให้ลูก ๆ เคารพพ่อของพวกเขา โดยการแสดงออกว่า ตัวเธอเองก็
ยอมรับในอำนาจและความสามารถของวิลเลียม เธอบอกลูก ๆ ว่า ที่พวกเขาจะได้ไป
ดูละครสัตว์ก็เพราะพ่ออนุญาต และเธอเตือนให้ลูก ๆ ใช้จ่ายอย่างประหยัด เพราะ
เงินนั้นได้มาจากหยาดเหงื่อแรงงานของพ่อของพวกเขานั่นเอง

"... Your father says you can go to the show." As she handed
the money to the eldest, she felt a sudden throb of allegiance
to her husband and said sharply, "And you be careful of that,
an' don't waste it. Your father works hard for his money."

(Faulkner. 1965 : 357)

มาร์กาเร็ต จาก "Eric Hermennson's Soul" มีนิสัยรักการนวดนุญ
เธอได้ขออนุญาตบิดาออกมาเดินทางรอนแรมกับพี่ชาย คราวที่เขาเดินทางสำรวจที่ดิน
ทางภาคตะวันตกในความดูแลของตระกูล มาร์กาเร็ต ออกเดินทางร่วมสุขร่วมทุกข์
กับพี่ชายโดยไม่ย่อท้อ มาร์กาเร็ตไม่รู้สึกเบื่อครันเลยที่บางครั้ง เธอต้องพักอยู่
ในกระท่อมโกโรโกโส ค้างนอนกลางดินกินกลางทราย ต้องขี่ม้าเป็นระยะทาง

ไกล ๆ มาร์กาเร็ตมันสยชอบเอาชนะ เธอรู้ว่าการเดินทางเช่นนี้เต็มไปด้วยความยากลำบาก แต่เธอไม่ต้องการพิสูจน์ว่าตนเองทนความลำบากได้ การไม่ยอมจำนนอย่างง่าย ๆ คือสิ่งใด ๆ ของมาร์กาเร็ตเห็นได้ชัดเมื่อเธอคิดจะชวนอีริก ชาวนาห์ผู้ถือความสั่นโคมมารวมงานแต่งงานของเธอ ถึงแม้นรอบข้าง บังคับให้เธอจะไปชวนเขาด้วยตนเอง และเธอไม่แน่ใจว่าเธอจะคงทำสำเร็จ "We'll see about that, sir. I'll not admit that I am beaten until I have asked him myself." (Faulkner. 1965 : 368)

มาร์กาเร็ตก็เหมือนหญิงสาวที่มาจากเมืองใหญ่ทั่ว ๆ ไป คือ สนใจชีวิตในชนบทเพียงชั่วครู่ เพราะเป็นสิ่งแปลกตา และเธอเห็นเขาชนบทหรือชาวนาห์ว่าเป็นคนในชั้นต่ำกว่าเธอ แม้แต่อีริกผู้ไปไหนมาไหนเป็นเพื่อนคอยดูแลความปลอดภัยของเธอ เธอก็เห็นเขาเป็นคล้ายกับคนรับใช้เท่านั้น Margaret regarded her escort very much as she did the servant who always accompanied her on long rides at home." (Faulkner. 1965 : 368)

นอกจากนี้มาร์กาเร็ตยังมีจิตใจแกร่งกล้าอีกด้วย แม้เมื่อเธอรู้ตัวว่าตกอยู่ในอันตราย เธอก็ยังควบคุมสติได้ดี เช่น คราวที่มาที่เธอขี่เตลิดเข้าไปในฝูงม้าป่า หากเธอตกใจหรือรู้สึกท้อแท้หวาดกลัว เธอจะต้อง เสียหลักจากหลังม้าไปในฝูงม้าป่าและตกฝูงม้าเหยียบย่ำ แต่มาร์กาเร็ตมีจิตใจที่เข้มแข็ง เธอทำใจสงบและจับบังเหียนไว้ และเธอยังสามารถกล่าวขอบคุณอย่างสงบที่อีริกช่วยเธอไว้ได้

เมื่อมาร์กาเร็ตรอดตายโดยความช่วยเหลือของอีริก และได้ฟังคำสารภาพรักของเขาวาเขารักเธอมากและสามารถตายแทนเธอได้ทุกเวลา จิตใจของเธอก็อ่อน

และมาร์กาเร็ตบุตรนั้นก็ตัดสินใจที่จะรับรักของอีริคในช่วงเวลาที่เหลือ ก่อนที่เธอ
จะเดินทางจากไปสู่อันเกิดเมืองนอน เพื่อแต่งงานกับคู่หมั้นของเธอ

"...she leaned forward and laid her lips on his. Once and twice and again she heard the deep respirations rattles in his throat while she held them there, and the riotous force under her heart became engulfing weakness. He drew her up to him until he felt all the resistance go out of his body, until every nerve relaxed and yield ..." (Faulkner. 1965 : 378)

และเมื่อมาร์กาเร็ตออกเดินทาง เธอได้บอกกับอีริคว่า เธอจะไม่มีวันลืมเขาเลย
"I will not forget" (Faulkner. 1965 : 378)

แคโรไลน์ จาก "The Garden Lodge" เป็นหญิงสาวที่ทุกคนเชื่อว่ามีความ
เหลือล้นอยู่เหนืออารมณ์ "always mistress of herself in any situation"
(Faulkner. 1965 : 187) แคโรไลน์เป็นเช่นนี้เพราะเธอมาจากครอบครัว
ยากจนและต้องการทำงานหาเลี้ยงตน และบิดามารดาของเธอมีความคิดว่า หากเธอ
มีจิตใจค่อนข้างดี และมีความคิดฟุ้งซ่าน ชอบฝันเหมือนเด็กสาวที่อ่านนิยายเร่ร่อน
เธอก็จะไม่มีความสามารถในการทำงาน และที่สำคัญที่สุด เธอก็จะเป็นเหมือนผู้หญิง
ทั่วไป แคโรไลน์เชื่อว่าตนเองมีจิตใจเข้มแข็งไม่ฟุ้งซ่าน และเพื่อต้องการพิสูจน์
ความเข้มแข็งของจิตใจให้ทุกคนได้รับเธอจึงเชิญ เคสแกร (D'Esquerre)
นักร้องชาวยุโรปที่มีชื่อเสียงและเป็นพี่เลี้ยงให้โผล่หน้าของหญิงสาวมาพักนอนที่บ้านของเธอ
เป็นระยะเวลาหนึ่งเดือน และเธอก็ใช้เวลาอยู่คลุกคลีอยู่กับเขาทุกวัน ตามปกติ
แล้วหากหญิงทั่วไปไม่มีโอกาสอยู่ใกล้ชิดกับนักร้องหนุ่มผู้เปี่ยมเสน่ห์ เช่น เคสแกร
พวกเธอจะต้องโหยหาเขานับแต่เวลาที่เคสแกรเหลาจากไป แคโรไลน์ก็เช่นกัน เธอเฝ้า

คิดถึง เขานับตั้งแต่ที่เขาจากไปราวกับว่าเธอเป็นเด็กสาวคลั่งการา "... She had been haunted by an imploring girlish ghost ..." (Faulkner. 1965 : 195) แต่ด้วยความที่เธอเคยหึงในความใจแข็งของคน เธอก็ทำลายความหลงใหลดังกล่าวได้ ด้วยสติสัมปชัญญะของเธอเอง และทันทีที่เธอตัดสินใจจากเคสแรกไปได้ เธอได้สั่งให้คนงานรื้อถอนบ้านพักที่เธอเคยพักอยู่ทันที อย่างไม่มีเยื่อใยใด ๆ ซึ่งแม้แต่สามีของเธอยังรู้สึกผิดหวังอยู่เล็กน้อย เพราะเขาคิดว่า ภรรยาของเขา คือ แคโรไลน์ น่าจะเผลอใจหลงใหลฟุ้งซ่านเหมือนผู้หญิงคนอื่นบ้าง "I had almost hoped that , just for once, you know, you would be a little bit foolish." (Faulkner. 1965 : 197)

ตัวละครหญิงบางตัวมีลักษณะจิตใจเข้มแข็ง พร้อมที่จะยอมรับความจริง ถึงแม้ความจริงนั้นจะน่ากลัว และทำความปวดร้าวจิตใจก็ตาม ตัวละครหญิงเหล่านี้พร้อมเสมอที่จะเสียสละ ยอมทนทุกข์เพื่อผู้อื่น

เนลลี จาก "The Joy of Nelly Deane" เป็นหญิงสาวที่มีอุปนิสัยร่าเริง รักสนุก เนลลีซึ่งมากจนได้รับบาดเจ็บหลายครั้ง เช่น เล่นสเก็ตจนตกน้ำ เกือบเอาชีวิตไม่รอด แต่เธอก็ไม่เคยท้อถอย เนลลีมีความใฝ่ฝันที่จะได้แต่งงานกับชายหนุ่มชาวกรุงที่มีฐานะและมีนิสัยร่าเริงเหมือนเธอ แต่โชคชะตาทำให้ครอบครัวของเธอยากจนลง ถูกคนรักทอดทิ้ง และเธอต้องแต่งงานกับ สก๊อตชายหนุ่มที่มีนิสัยแข็งกระด้าง ส่วนหนึ่งเพื่อทดแทนบุญคุณบิดามารดา เพราะสก๊อตได้ช่วยไว้ชีวิตของเธอ

แอนนี จาก "Her Boss" เป็นหญิงสาวที่มีนิสัยเอื้อเฟื้อ มีเมตตา มีความเห็นอกเห็นใจในความโชคร้ายของเพื่อนมนุษย์ เธอยอมรับความจริงในเรื่องของการเกิดแก่เจ็บตาย ใฝ่อย่างไม่สะทกสะท้าน ในขณะที่คนอื่น ๆ พยายามหลีกเลี่ยงการพุดคุยถึง เรื่องโรคร้ายของพ่อล นายจ้างของแอนนี แต่แอนนีกลับรับฟัง เรื่องของเธอ

ไค้. เขอยังหลั่งน้ำตาแสดงความเห็นใจ และแสดงความคิดเรื่องโรคร้ายไข้เจ็บอย่างตรงไปตรงมา ไม่พยายามออกนอกเรื่องเหมือนคนอื่น ๆ ซึ่งทำให้พอรู้สึกสบายใจที่มีคนยอมฟัง เขาระบายความทุกข์ในใจ

"She was the only person to whom he had talked about his illness who had been frank and honest with him, who had looked at him with eyes that concealed nothing."
(Slote. 1973 : 130)

แอนนี่สงสารพอลมาก เมื่อเธอทราบว่า พอลมีความสุขที่ไค้พูดคุยกับเธอ เธอจึงยอมเป็นเพื่อนไปไหนมาไหนและทำงานนอกเวลาให้กับเขา ถึงแม้แอนนี่จะไค้ทำงานล่วงเวลา แต่เงินทองไม่ใช่สิ่งที่เธอต้องการ เธอกล่าวกับมารดาของเธอว่า ที่เธอทำไปทั้งหมด เพราะเธอสงสารเขา และมีไค้หวังสิ่งใดจากเขา "I didn't want anything out of him." (Slote. 1973 : 139)

ทอมมี่ จาก "Tommy, the Unsentimental" เป็นตัวละครที่มีความประพฤติกเหมือนผู้ชาย เธอไว้มสั่น เล่นมิดเลียด คัมคอกเทล และคบหาสมาคมกับชายสูงอายุ ทอมมี่รัก เจย์ (Jay) ชายหนุ่มเพื่อนร่วมงานของเธอ เธอช่วยเขาทำงานในหน้าที่อยู่เสมอ และพึงพอใจเมื่อได้รับคำขอบคุณ ไค้เห็นเขามีความสุขอย่างไรก็ตาม ทอมมี่ไม่เคยคิดที่จะเปลี่ยนนิสัยมาเป็นหญิงสาวผู้เรียบร้อยและอ่อนหวานเพื่อเอาใจเขา ทอมมี่เป็นหญิงสาวที่มีเหตุผล และมีสติสัมปชัญญะอยู่ตลอดเวลา เธอเห็นว่าการเปลี่ยนนิสัยเพื่อเอาใจคนอื่นนั้นเป็นสิ่งที่โง่เขลา และเป็นการหักหลังคนอื่นหลายคน เช่น เพื่อนสนิทของเธอ และเพื่อนผู้สูงอายุของเธอก็เชื่อมั่นว่าทอมมี่จะไม่มีวันทำอะไรโดยไร้เหตุผลอันรอบคอบ "I think we can pretty nearly depend on Tommy's good sense." (Faulkner. 1965 : 475)

เมื่อทอมมี่พา เจสสิกา เพื่อนหญิงผู้มีลักษณะนิสัยและบุคลิกเป็นหญิงเต็มตัว ซึ่งตรงข้ามกับเธอมาเที่ยวบ้าน เจย์ที่ท้าวว่าชอบเจสสิกามาก ทอมมี่อ่านความคิดของ

เจย์ออก และเธอก็พอรู้และระคายว่า เจสสิกาก็มีใจชอบเจย์อยู่มากเช่นกัน
 ทอมมียอมรับทันทีว่า เธอเป็นผู้แพ้ในศึกรักครั้งนี้ และเธอก็หลีกเลี่ยงให้กับเพื่อนทั้งสอง
 และเมื่อเจย์ทำท่าว่าจะไม่ยอมรับความจริง เธอก็คุเจย์และสั่งสอนเขาเป็นการใหญ่

"... You are horribly wrought up over Jess, and why deny it ? She's
 your kind, and clean daft about you, so there is only one thing to
 do. That's all." (Faulkner. 1965 : 479) ความกล้าหาญในการยอมรับ
 ความจริงอันเจ็บปวด และความสามารถในการควบคุมความรู้สึกของทอมมี ทำให้
 เจย์ทึ่งมาก และยอมรับว่าทอมมีมีจิตใจเข้มแข็ง ฉลาด ใจดี มีความเป็นลูกผู้ชาย
 มากกว่าเขา ซึ่งเป็นตัวอย่างให้เขาประพฤติตัวตามได้เป็นอย่างดี "You have
 been very good to me, I didn't believe any woman could be once so
 kind and clever. You almost made a man of even me." (Faulkner.
 1965 : 479)

ความอ่อนแอของทอมมีแทบจะไม่ปรากฏเลย หลังจากที่เจย์รีบเร่งออกไป
 ตามหาเจสสิกานั้น ทอมมีรู้สึกใจหาย อันเป็นความสะเทือนใจของลูกผู้ชายที่สูญเสียรัก
 เมื่อทอมมีเห็นดอกไม้ที่เจย์เสียบไว้ตรงปลีเสื้อหล่นอยู่บนพื้น ความอาลัยอาวรณ์ทำให้
 เธอหยิบดอกไม้ชิ้นนั้นขึ้นถือไว้ครู่หนึ่ง "... She picked it up and stood holding
 it a moment, biting her lip." (Faulkner. 1965 : 480) แต่
 ความรู้สึกดังกล่าวเกิดขึ้นกับทอมมีชั่วพริบตาเท่านั้น เมื่อสติสัมปชัญญะของเธอกลับ
 คืนมา เธอก็โยนดอกไม้เข้าเตาไฟทันที

มาร์จอรี หรือมาร์กี จากเรื่อง "A Resurrection" เป็นหญิงที่มีจิตใจ
 เข้มแข็ง อคทนเช่นเดียวกัน มาร์กีต้องผิดหวังในเรื่องความรัก เมื่อมาร์คินคนรัก
 ของเธอไปแต่งงานกับหญิงอื่น ด้วยความโง่เขลาและเสียรู้หญิงผู้นั้น ซึ่งทำให้มาร์กี
 ตกเป็นเหยื่อให้ชาวบ้านโก่นินทาเป็นที่สนุกสนาน แต่กระนั้นมาร์กีก็ไม่แสดงความ

วันไหนสะทกสะท้าน เธอยังรักมาร์ตินอยู่เช่นเดิม เธอไม่ยอมรักหรือแต่งงานกับใคร ยิ่งไปกว่านั้น เธอยังรับเอาบ็อบบี้ บุตรชายกำพร้ามารดาของมาร์ตินมาเลี้ยงดูเป็นอย่างดี และเมื่อใครก็ตามที่พยายามจะก้าวทำลายความเป็นอยู่และการกระทำของเธอ เธอจะกล่าวคำหิวนุคนั้นอย่างไม่เกรงใจเลยทีเดียว "So long as I'm satisfied, I can't see why it should trouble other people, ..."

(Faulkner. 1965 : 425) มาร์กก็รักบ็อบบี้มาก เมื่อมาร์ตินจะย้ายที่อยู่และจะพาบ็อบบี้ไปด้วย มาร์กก็โกรธมาก เธอกล่าวว่าเธอจะไม่ยอมยกบ็อบบี้ให้ใครทั้งสิ้นรวมทั้งมาร์ตินด้วย "He's more my child than yours, ... and you cannot take

him from me now" (Faulkner. 1965 : 428 - 429) แต่อย่างไรก็ตาม ความแค้นกร้าวของมาร์กในครั้งนี้เกิดจากความเป็นหญิง ความรู้สึกเป็นแม่ของลูกชายหญิงคนหนึ่งนั่นเอง มาร์กก็รักบ็อบบี้เหมือนลูกแท้ ๆ ของเธอ และเธอยอมรับว่า การพล락จากมาร์ติน ทำให้เธอทุกข์ทรมานใจมาก ทำให้ความเป็นผู้หญิงของเธอขาดความสมบูรณ์ และบ็อบบี้เองที่ทำให้ชีวิตของเธอสมบูรณ์ขึ้น ทำให้เธอได้ทำหน้าที่ของหญิง ได้เลี้ยงดูเด็ก ได้รู้สึกว่าตนเองได้รัก ได้มีโอกาสช่วยเหลือดูแลและเสียสละเพื่อชีวิตน้อย ๆ ชีวิตหนึ่ง "He was a helpless little baby, dependent on me for everything, and I love him for just that ..."

เซลมา จากเรื่อง "A Singer's Romance" มีสามีที่เกียจคร้านและเห็นแก่ตัว คือ นอกจากจะให้ภรรยาทำงานเลี้ยงดูแล้ว ยังคิดการพนันอีกด้วย เซลมาไม่มีรายได้ที่จริง แต่เธอไม่มีโอกาสได้ใช้เงินที่เธอหามาด้วยความเหนื่อยยาก หาความสุขให้กับตนเองได้คุ้มค่าเหนื่อยเลย นับตั้งแต่เธอเริ่มมีรายได้ เธอต้องยับยั้งชั่งใจ ออกอมใช้เงินอย่างกระหน่ำกระแหม่ เพื่อเก็บเงินส่วนใหญ่วางให้สามี

"She practiced incessantly and skimped herself and saved money and dutifully supported her husband, ..." (Faulkner. 1965 : 336)

เชลมารู้สึกถึงความเสียเปรียบของตนเองคือ แต่เธอก็ยังคงก้มหน้าก้มตาทำงานเลี้ยง
คู่สามีต่อไป

ชีวิตของนางทราคุทอร์รี จาก "Nanette : An Aside" นั้นคล้ายชีวิตของเชลมา
ซมิกเซมน์ท่ามาหากินและกันรายไคส่วนใหญ่ให้สามีที่ติดการพนันได้ใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือย ซึ่ง
การกระทำดังกล่าว นาแน็คสาวใจคนสนิทของเธอยังไม่เห็นด้วย นาแน็คเคยกล่าวเป็น
นัย ๆ ว่าคนทำงานอย่างนางทราคุทอร์รีน่าจะมีชีวิตที่ดีและมีความสุขกว่าที่เป็นอยู่

"Madame, I rebel against this loveless life of yours. You should be
happy ..." (Faulkner. 1965 : 410)

ทราคุทอร์รีรักนาแน็คและให้ความสำคัญต่อนาแน็คมาก เพราะนาแน็คดูแลทุกข์
สุขและจัดการทุกอย่างเกี่ยวกับงานของนางทราคุทอร์รี จนกระทั่งนางทราคุทอร์รีเอง
ก็สารภาพว่า นาแน็คเป็นเพื่อนคนเดียวของนาง เป็นทุกสิ่งทุกอย่าง และเป็นบุคคล
ผู้เดียวที่นางวางใจ หากชาคนาแน็คนางจะจูเฝ้าใจมากและชีวิตของนางคงจะมีแต่
ความยุ่งเหยิงอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

"You have come entirely into my life. You have been my
confidante and friend, the only creature. I have trusted
these last ten years. Leave me? I think it would break
my heart ..." (Faulkner. 1965 : 407)

แต่เมื่อนางรู้ว่านาแน็คพบรักและต้องการที่จะแต่งงานกับอาเทอโร (Arturo)
ชายคนรัก นางก็รู้สึกสับสนเสียใจเพราะความประพฤติของเขา และเมื่อพบว่าเขา
เป็นคนคั่นางก็ยอมให้นาแน็คแต่งงานกับเขา

เอเชล จาก "Elenor's House" นั้นหากดูเพียงลักษณะภายนอกแล้ว
จะเห็นว่าเธอเป็นหญิงสาวที่ดูอ่อนไหว เปราะบาง แต่จริงแล้วเธอมีจิตใจสูงส่ง
มีความมอดทนและสามารถเสียสละความสุขของตนเอง เพื่อคนที่ตนรักได้

เช่นเดียวกับเซลมาและทราคิวอร์รี เอเซลต้องทนทุกข์ใจเพราะสามีของตนเอง แต่เพราะความรักในตัวสามี เอเซลก็ยินยอมที่จะทน และเธอยังกล้าที่จะเผชิญหน้ากับความไม่เข้าใจทั้งปวง เพียงเพื่อให้สามีของเธอสบายใจ เช่น เอเซลรู้ว่าสามีของเธอสวยสุขที่จะใคร่รัก ใฝ่ฝันถึง เรื่องของอดีตภรรยาและความสุขที่เธอและอดีตภรรยาเคยมีด้วยกัน ดังนั้นถึงแม้ว่าเธอต้องทนฟังเรื่องเหล่านี้ด้วยความสะเทือนใจ เธอก็ไม่เคยที่จะซักถาม ห้ามปรามหรือแสดงอาการไม่พอใจออกมาเลย

ความเสียสละของเอเซลเห็นได้ชัดเมื่อเธอยินยอมไม่ยอมทอดทิ้งสามี ทั้งที่การอยู่ร่วมกับสามีอาจทำให้เธอได้รับอันตราย ครั้งหนึ่งแพทย์หลายคนได้ลงความเห็นว่ายี่สิบเอ็ดโรลด์มีความผิดปกติทางจิต ซึ่งอาจทำให้เขาทำร้ายตนเองหรือคนใกล้ชิดได้ แต่กระนั้นเอเซลก็ไม่กลัว เอเซลกลัวอยู่เพียงประการเดียวคือ กลัวว่ายี่สิบเอ็ดโรลด์จะทำร้ายตนเองหรือฆ่าตัวตาย และเธอก็ตั้งใจอย่างเด็ดเดี่ยวว่าเธอจะต้องช่วยให้เขากลับเป็นปกติ หรืออย่างน้อยที่สุดก็ช่วยให้เขามีความสุขมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

"The London doctors told me that unless he was got out of this state he might do almost anything. They even wanted me to leave him. So you see. I must do something."
(Faulkner. 1965 : 107)

เอเซลเป็นหนึ่งในความเข้มแข็งไม่ยอมแพ้อุปสรรคใญ่ๆ เธอรู้ว่าคนรอบข้างคิดว่าเธอคือนอร์มาในลอร์ดในทศวรรษ ๑๙๓๐ และเธอก็พยายามทุกวิถีทางที่จะเปลี่ยนความคิดเช่นนั้น ความไม่ทอดทิ้งของเธอทำให้โรเบิร์ต (Robert) เพื่อนบ้านคนหนึ่งเกิดความรู้สึกชื่นชมระคนเห็นใจ "It seems to me," he remarked, ... "that the poor child is only putting up a good fight against the tormenting suspicion that she hasn't got into anything."
(Faulkner. 1965 : 97) และความเข้มแข็งของเอเซลนี้เองที่ช่วยให้ยี่สิบเอ็ดโรลด์

กลับเป็นปรกติ เพราะในขณะที่ทุกคนคิดว่าเอเชลแล้ว เอลีนอร์ เธอกลับแสดงให้ทุกคนเห็นว่าเธอไม่กลัว เธอตัดสินใจไปตามแอโรลด์ที่คฤหาสน์ฟอรัณีย์ และเมื่อรู้สึกว่ามีใครให้ความร่วมมือ หรือยอมไปเป็นเพื่อนกับเธอ เธอก็ตัดสินใจทำทุกอย่างตามลำพังด้วยตนเอง "I shall go alone, then, ..." (Faulkner. 1965 : 106)

อย่างไรก็ตาม เอเชลนับว่าเป็นคนที่รู้จักชีวิต เธอรู้จักคำว่ายอมแพ้ และสามารถรับความพ่ายแพ้ได้อย่างดี เพราะเมื่อทุกสิ่งทุกอย่างที่เธอทำเพื่อช่วยแอโรลด์ รวมถึงความอดทนของเธอมาถึงขีดสุด เธอก็พร้อมที่จะรับความล้มเหลวที่จะเกิดขึ้น เธอยอมรับว่าหากความพยายามที่เธอช่วยแอโรลด์นั้นไร้ผล เธอก็อาจจะต้องแยกทางกับเขา "... we can't go on like this any longer. I 'll go, and he'll have to-choose." (Faulkner. 1965 : 107)

แควารีน จาก "A Death in the Desert" เป็นตัวละครหญิงอีกตัวหนึ่งที่ค่อนข้างได้รับทุกข์เพราะความรัก และยินยอมรับทุกข้อยู่เพียงผู้เดียว ไม่ยอมให้ผู้ที่เธอรักเกิดความรู้สึกระคายเคืองใจ แควารีนรักเอเดรียนซ์ (Adrience) มาก เธอรู้ว่าเอเดรียนซ์รักสิ่งสวยงาม ไม่ชอบที่จะพบเห็นสิ่งที่น่าเกลียด สิ่งที่น่าเวทนา หรือไม่น่าดูทุกชนิด เธอจึงปลื้มตัวออกจากเขาทันทีที่เธอรู้สึกว่าตนเองป่วย เพราะเธอตระหนักว่าร่างกายที่ป่วยไขย่อมไม่เป็นที่น่าดู เป็นที่ชัศสายตาของผู้ที่เธอรัก นอกจากนี้แควารีนยังเป็นผู้ที่ยอมรับผลแห่งการกระทำของตนเองอีกด้วย เธอไม่เคยคิดที่จะโยนความผิดให้ผู้อื่นเลย ทั้งที่เธอต้องทุกข์ใจเพราะเอเดรียนซ์ แต่เธอก็ไม่เคยคิดโกรธโทษเขา เธอกล่าวว่าทุกสิ่งเกิดขึ้นเพราะตัวเธอเองเพียงผู้เดียว "I have pretty well used up my live at standing punishment ..." (Faulkner. 1965 : 215) และเธอก็กล่าวว่าเพื่อความรักแล้ว เธอไม่เคยรู้สึกเจ็บแค้นหรือเสียใจในการกระทำและความรู้สึกของตนเองเลย "On the whole, I am not ashamed of it. I have fought a good fight." (Faulkner. 1965 : 215)

อเล็กซานครา จาก "On the Gull's Road" ก็เป็นหญิงสาวที่มีจิตใจ
เข้มแข็งมั่นคง และมีความรู้สึกกับนิคชอบสูง อเล็กซานคราได้พบรักกับพุทหนุม
คนหนึ่ง ความรักของอเล็กซานคราและชายผู้นี้เป็นรักแท้ แต่อเล็กซานคราก็ไม่สามารถ
รับรักจากชายผู้นั้นได้ เพราะเขามีสามีเป็นัว เป็นคนอยู่แล้ว

ถึงแม้อเล็กซานคราไม่ได้แต่งงานกับลาร์ สามีของเธอเพราะความรัก แต่เธอ
ก็ไม่ยอมหยอกถึงลาร์และหนีไปอยู่กับพุทหนุม เพราะเธอไม่ต้องการที่จะทำร้ายจิตใจลาร์
เธอรู้ว่าตัวเธอเองทำหน้าที่ภรรยาได้ไม่สมบูรณ์ เพราะความที่ร่างกายของเธออ่อนแอ
มาก เธอจึงไม่สามารถดูแลให้ความสุขแก่เขาได้มากเท่าที่ควรและที่สำคัญ เธออ่อนแอ
เกินกว่าที่จะให้กำเนิดบุตรได้ อเล็กซานคราจึงรู้สึกว่าตัวเธอเป็นหนี้บุญคุณลาร์มาก
เพราะทั้ง ๆ ที่เธอเป็นภรรยาที่อาจกล่าวได้ว่าภรรยาในหน้าที่แต่เธอก็ยังให้ความรัก
และดูแลเธอเสมอมา

"He has had disappointments, too. He wants children and a
gay, hospitable house, and he is tied to a sick woman who
cannot get on with people. He has more to complain of than
I have, and yet he bears with me. I am grateful to him, and
there is more to be said ..."

(Faulkner. 1965 : 90)

อเล็กซานครามีความหวังในตัวเอง เธอรู้ตัวว่าสุขภาพของตนเองไม่ดีและกำลัง
จะเสียชีวิตในเวลาอันใกล้ แต่เธอไม่ต้องการให้ใครมาสงสารเวทนา "... I don't
wish to be pitied." (Faulkner. 1965 : 90) และเธอก็ไม่ต้องการให้ใครๆ
ได้รับความเดือดร้อนเพราะเธออีก อเล็กซานครารู้ว่าพุทหนุมรักเธอมาก และหาก
เธอหนีตามเขาไปและได้เสียชีวิตลงในเวลาอันสั้น ความเศร้าเสียใจของชายหนุ่มที่เกิด
จากความตายของเธอจะต้องมากและรุนแรงกว่าความเสียหาย นิคหวังที่เธอไม่ยอมหนี
ตามเขาไปอย่างแน่นอน ถึงแม้เธอเขียนไว้ในจดหมายถึงเขาก่อนที่เธอจะสิ้นใจ

"I could not go with you. I would have spoiled your life for you."

(Faulkner. 1965 : 93)

ตัวละครหญิงในเรื่องสั้นของแคเชอร์อีกกลุ่มหนึ่ง เป็นตัวละครหญิงที่มีความทะเยอทะยานต้องการสร้างความมั่นใจให้แก่ตนเอง ตัวละครเหล่านี้จะพยายามแสดงให้คนรอบข้างยอมรับความสามารถหรือคุณสมบัติบางประการของพวกเขา เพื่อที่จะให้เป็นที่ยอมรับว่าตนเอง เคนคี่เหนือผู้อื่น

อาร์เคสซา จากเรื่อง "Ardessa" เป็นผู้ช่วยบรรณาธิการของนิตยสาร "The Outcry" อาร์เคสซามีความภูมิใจในตำแหน่งหน้าที่ของเธอมาก เธอคิดว่าหน่วยงานของเธอ คือ แผนกบรรณาธิการ (editorial office) นั้น เป็นหน่วยงานที่มีเกียรติเพราะต้องพบปะติดต่อกับบุคคลที่ดีกว่ามีเกียรติ เช่น นักวิทยาศาสตร์ นักวิชาการ และนักประพันธ์ผู้มีชื่อเสียงอยู่เสมอ ความคิดเช่นนี้ทำให้อาร์เคสซามีความรู้สึกแคลงพินิจงานในหน่วยงานอื่น ๆ และพยายามปฏิบัติตัวให้แตกต่างจากพนักงานเหล่านั้น เช่น ในเวลาว่าง แทนที่จะพุดคุยส่งเสียงเหมือนพนักงานคนอื่น เธอจะนั่งดักไหมพรมหรืออ่านหนังสืออยู่เงียบ ๆ เพื่อแสดงให้เห็นว่า เธอมีมารยาทดี กุสส่งางามติดกับคนทั่วไป "... she liked to be seen at ladylike tasks and to feel herself a graceful contrast to the crude girls in the advertising and circulation departments ..." (Slote. 1973 : 103) อาร์เคสซาจะพอใจมากที่คนรอบข้างเห็นความสำคัญของเธอเป็นพิเศษ ดังนั้นทุกครั้งที่ โอ้มัลลี เจ้านายของเธอไปทำธุระ และฝากให้เธอบริหารงานแทน อาร์เคสซาจะมีความสุขมากแม้ว่างานนั้นจะหนักกว่าปกติก็ตาม การเป็นหัวใจของงานเมื่อผู้ร่วมงานที่เป็นผู้ชายมารับคำสั่งจากเธอ และให้ความเกรงใจเธอเป็นสิ่งที่อาร์เคสซาปรารถนา

"The great men of the staff were all about her, as contemplative as Buddhas in their private offices, each meditating upon the particular trust or form of vice confided to his care. Thus surrounded, Ardessa had a pleasant sense of being at the hearts of things ..."

(Slote. 1973 : 102)

อาร์เคสซายังแสดงใหญ่ที่มาก็คืองาน เช่น นักเขียนสมัคร เคนรู้สึกว่าต้องพึ่งพาเธออีก ค่าย อาร์เคสซามักจะพูดให้กำลังใจและให้คำแนะนำใหม่ ๆ แก่นักเขียนที่ถูกล้อ มัลลี ปฏิเสธไม่ยอมรับผลงานเพื่อให้อันเหล่านี้เห็นความสำคัญของเธอ ยอมรับนับถือเธอ

ส่วนตัวละคร รีเบ็คกา จาก "Ardessa" เป็นเด็กสาวที่มีความขยันขันแข็งมาก เธอทำงานทุกอย่างที่อาร์เคสซามอบหมายให้ทำด้วยความเต็มใจ เพราะเธอรู้ว่าการที่เธอได้ปฏิบัติงานบ่อยครั้งเท่าใด เธอก็จะมีความชำนาญและคล่องแคล่วขึ้นเท่านั้น "...The more work Miss Divine handed over to her the happier she was ..."

(Slote. 1973 : 108) หากว่าตนเองมีจุดบกพร่องตรงไหน เธอจะรีบแก้ไขทันที

"She tested and tried herself in every possible way ..." (Slote. 1973 : 108) เธอจึงท่องคำศัพท์ หักสะกดคำศัพท์ยาก ๆ และท่องจำศัพท์ใหม่ ๆ เสมอเพราะเธอต้องการเป็นพนักงานคัดสำเนาที่ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่เพียงงานในหน้าที่เท่านั้น รีเบ็คกายังสนใจเรื่องบุคลิกและการวางตัว เธอนับถืออาร์เคสซามาก ดังนั้นไม่ว่าอาร์เคสซาจะสั่งสอนอะไร รีเบ็คกาก็เชื่อฟังและปฏิบัติตามเป็นอย่างดี และเธอใฝ่ฝันอยู่เสมอว่าสักวันหนึ่ง เธอจะต้องเป็นหญิงสาวนักธุรกิจผู้คล่องแคล่วอย่างเต็มภาคภูมิ

เฟลเวีย จาก "Flavia and Her Artists" เป็นหญิงอีกคนหนึ่งซึ่งต้องการการยอมรับนับถือจากคนรอบข้าง ทางด้านสติปัญญา เฟลเวียเป็นหญิงที่มีฐานะทางครอบครัวดี มีความงาม แต่เธอก็ไม่พอใจเพียงเท่านั้น เธอต้องการให้สังคมยอมรับว่าเธอเป็นผู้มีสติปัญญาเป็นเลิศ และเพื่อผลลัพธ์ดังกล่าว เฟลเวียจึงคบหาสมาคมกับ "ศิลปิน" ที่มีชื่อ

และมีความสามารถเป็นที่ยอมรับในสาขาต่าง ๆ มากมายหลายคน เช่น อีวาน เซเมตสกิน (Ivan Schemetzkin) นักดนตรี และนักประพันธ์เพลง จูลส์ มาร์เทล (Jules Martel) จิตรกร ซินยอร์ โคนาติ (Signor Donati) นักร้อง ศาสตราจารย์ ชอตต์ (Schotte) นักโบราณคดี เรสท์ซอฟฟ์ (Restzhoff) นักเคมีชาวรัสเซีย อัลเซ บุษอง (Alcee Buisson) นักปรัชญา แฟรงค์ เวลลิงตัน (Frank Wellington) นักประพันธ์นวนิยาย วิล เมคเคนวูด (Will Maidenwood) บรรณาธิการ ของนิตยสาร Woman เจมิมา บรอกวูด (Jemima Broadwood) นักแสดง ลิทเทินเฟลด์ (Lichtenfeld) นักประพันธ์สคริปต์ชาวเยอรมัน และเอมิล รูซ (Emile Roux) นักเขียน ชาวฝรั่งเศส และเอมิล รูซ เป็นบุคคลที่เฟลเวียและทุกคนยกย่องมากที่สุด

เฟลเวียชวนชวายหาความรู้ในคานคาง ๆ อยู่อย่างสม่ำเสมอด้วยความมั่นใจว่า แหล่งความรู้และบุคคลที่เธอสมควรควยเป็นสิ่งหรือ เป็นบุคคลที่ "ดีที่สุด" "One ought to be satisfied with nothing less than the best, ought one!" (Faulkner. 1965 : 150) เธอได้เชิญเพื่อนชาวศิลปินของเธอมาพักผ่อนที่บ้านของเธอ เพื่อออกเลี่ยน ความรู้ความคิอ่านของพวกเขา และเพื่อให้ทุกคนยอมรับว่า เธอเป็นผู้มีความรอบรู้และ สติปัญญา เธอจึงพยายามพูดคุยกับ เอมิล รูซ และให้เขายอมรับว่า เธอเป็นสตรีที่มี สติปัญญาเป็นเลิศ ต่อหน้าทุก ๆ คนให้ได้ เพราะเอมิล รูซ เคยกล่าวเอาไว้ว่า เขาไม่เคย พบสตรีที่มีสติปัญญา เป็นเลิศแม้แต่คนเดียว เฟลเวียพยายามหาโอกาสพูดคุยกับเขา ถาจนถึง เถลถายของสตรีที่มีสติปัญญาเป็นเลิศของเขา เมื่อ รูซ กล่าวว่า สตรีที่มีสติปัญญาเป็นเลิศไม่ จำเป็นต้องเป็นคนมีชื่อเสียงหรือมีผลงานปรากฏสู่สายตาประชาชน เฟลเวียก็เริ่มกระวน- กระวายใจควยความคั่นเค้นจิตใจ เพราะตัวเธอเองก็ไม่ได้ประกอบอาชีพใดหรือเคยผลิต ผลงานอันใด และเมื่อรูซกล่าวต่อไปว่า สตรีที่มีสติปัญญาเป็นเลิศต้อง เป็นผู้ใ้รู้ "who absorbs rather than possesses" (Faulkner. 1965 : 159) เฟลเวียก็คิด เข้าข้างตนเองทันที ว่าการใ้รู้ คือ การคบหาสมาคมกับบุรุษที่คนทั่วไปยอมรับ และออกเลี่ยน

ความคิดของพวกเขาอย่างเช่นที่เธอกระทำอยู่ "Then you think she would be woman whose first necessity would be to know, whose instincts would be satisfied with the best, who could draw from others;..." (Faulkner. 1965 : 159) การที่เฟลเวียพยายาม "ตอน" ให้รู้จนมุมนี้ทำให้เธอออกกว่าแท้จริงแล้วเฟลเวียเป็นสตรีที่ไม่มีความเข้าใจหรือซาบซึ้งต่อผลงานศิลปะใด ๆ เลย แต่สิ่งที่เฟลเวียกำลังทำคือ เธอพยายามคบหาคนอื่น โดยอาศัยความสามารถในการจำและลอกเลียนความรู้ความคิดของคนอื่นเท่านั้น

เอลเลน เทรฟฟิงเกอร์ (Ellen Treffinger) จาก "The Marriage of Phaedra" เอลเลนเป็นลูกสาวจากครอบครัวที่ร่ำรวยมีสกุล และได้รับการศึกษาอบรมมาอย่างดี แต่สามีของเธอจนแต่เป็นคนจน คนแรกคือ ฮิวจ์ เทรฟฟิงเกอร์ จิตรกรที่ปากจนมีการศึกษาคำแต่มีฝีมือดี สามีคนที่สองของเธอคือ กัปตันเกรแฮม (Captain Gresham) นายทหารผู้มีแค่ยศแต่ไม่มีสมบัตินักคิดตัว ชีวิตแต่งงานของเอลเลนกับฮิวจ์ล้มเหลวเพราะฮิวจ์ไม่เคยเอาอกเอาใจหรือให้ความสนใจภรรยา ดังนั้น เมื่อฮิวจ์เสียชีวิตลง เอลเลนจึงแก้แค้นโดยการบริจาคผลงานของเขาไปอย่างไม่มีค่า และมิดิน่าเธอยังขายภาพซึ่งฮิวจ์ขอร้องไว้ก่อนสิ้นใจว่าห้ามขาย โดยเธอให้เหตุผลว่าฮิวจ์ไม่เคยกล่าวกับเพื่อนคนใดว่าเขาประสงค์จะให้จัดการกับภาพ "The Marriage" อย่างไร และเธอจะไม่ยอมรับฟังคำที่คนใดอ้างว่าฮิวจ์เคยพูดไว้ "... I cannot find that he ever expressed any wish concerning the disposition of the picture to any of his friends. Unfortunately, Sir Hugh was not always discreet in his remarks to his servants." (Faulkner. 1965 : 234)

แอสเรียท เวสต์ฟีลด์ จาก "Eleanor's House" นั้นต้องการข่มขู่หญิงด้วยกัน แอสเรียทนั้นมีความรู้สึกชอบแอสโวลด์อยู่ลึก ๆ และในขณะที่เดียวกัน เธอก็รักและสนิทสนมกับเอลีนอร์ ภรรยาผู้ล่วงลับไปแล้วของแอสโวลด์อีกด้วย แอสเรียทจึงไม่พอใจ

ที่แอโรลด์แต่งงานกับเอเซล หญิงสาวผู้ซึ่งแอสเรียทคิดว่าไม่สมควรจะเป็นภรรยาของ แอโรลด์ เพราะเอเซลมีคุณสมบัติทุกอย่างน้อยกว่าเอลีนอร์ แอสเรียทคิดกระทั่งหากว่าเอเซลเหยียบย่างเข้าไปในบ้านเก่าของเอลีนอร์เมื่อใด เอเซลจะยิ่งดูน่าเวทนา

มากขึ้น เพราะบุคลิกของเอเซลต่างกับของเอลีนอร์ราวฟ้ากับดิน "To take this poor girl there? It would be cruelty. The figure she'd cut in a place of such distinction!" (Faulkner. 1965 : 96)

เมื่อแอโรลด์ให้ความสนใจเธอและระลึกถึงเอลีนอร์มากกว่าเอเซล แอสเรียทจึงสุขใจมาก เมื่อเอเซลตกลงใจที่จะไปตามแอโรลด์กลับบ้านในระหว่างที่เขาแอบหนีไปพักอยู่ที่บ้านเก่าของเขากับเอลีนอร์นั้น แอสเรียทก็แสดงตนว่าเธอมีอิทธิพลต่อแอโรลด์มากกว่า โดยการเสนอตัวขอไปจัดการเรื่องให้เอเซลตามล่าพง

อีเด็น บาวเออร์ จากเรื่อง "Coming, Eden Bower!" มีความทะเยอทะยานและไม่ต้องการนอยหน้าใครไม่แพ้ตัวละครที่โคกล่าวมา อีเด็นพอใจที่ตนเองเป็นคนสวยและพอใจมากขึ้นหากมีคณาชนชมความสวยงามของเธอ เมื่อเธอถูกเสริมรู้เชิญไปงานเลี้ยงต่าง ๆ เธอก็รับคำเชิญทุกครั้ง เพราะเธอรู้ดีว่าเธอจะต้องเป็นจุดเด่นของงาน อีเด็นนั้นภูมิใจในความงามของตนเองมากจนเธอยินยอมให้คอนจิตรกรหนุ่มซึ่งเขาห้องอยู่ข้าง ๆ ห้องของเธอ แอบดูเธอออกกำลังกายตอนเย็นในสภาพเกือบเปลือยกายทุกวัน นอกจากความสวยงามแล้ว อีเด็นยังต้องการให้คนเห็นว่าเธอมีความกล้าและความสามารถมากกว่าหญิงสาวทั่วไปอีกด้วย ครั้งหนึ่งเธอได้คิดสินบนขอแสดงฉากโขนบนลูกบอลหมุนแทนนักแสดงหญิงตัวจริงของคณะ เพราะเธอได้ยินเสียงผู้คนชมความกล้าและความงามของนักแสดงผู้นั้น และอีเด็นต้องการพิสูจน์ให้ทุกคนเห็นว่าเธอสวยกว่าและแสดงดีกว่า

ตัวละครหญิงที่ใช้เด็กเป็นเครื่องมือในการสร้างชื่อเสียงให้กับตนเองในเรื่องสั้นของแคเธอรี มีเพียงตัวเดียว คือ เคท เมลชี จาก "The Prodigies"

เคทเป็นผู้หญิงที่ชอบเด่น ชอบให้คนอื่นอิจฉา สิ่งที่ทำให้เธอรู้สึกว่าตนเองมีความสำคัญ
 คือ เธอเป็นมารดาของเด็กสองคน ผู้มีพรสวรรค์ทางการร้องเพลง เธอต้องการ
 ให้ลูกทั้งสองมีชื่อเสียงโด่งดังไปทั่วโลก เพราะหากลูก ๆ ของเธอมีชื่อมากเท่าใด
 ตัวเธอเองก็จะโดดเด่น มีคนอิจฉามากขึ้นเท่านั้น ดังนั้นเพื่อให้เด็กทั้งสองได้ชื่อว่า
 เป็นนักร้องพรสวรรค์ เธอจึงบังคับให้ลูก ๆ ฝึกร้องเพลงตลอดเวลา และออกเดินทาง
 ไปเปิดการแสดงอยู่เป็นประจำ เธอปฏิบัติต่อลูก ๆ ของเธอราวกับว่าพวกเขาเป็น
 หุ่นยนต์ พยายามป้อนข้อมูลที่ต้องการลงไปในตัวเด็ก ไม่เคยเปิดโอกาสให้เด็ก
 ทั้งสองได้เล่นสนุกตามวัยเลย และเด็ก ๆ ต้องอดอาหารเพื่อการแสดงก็มีบ่อยครั้ง
 แม้กระทั่งในที่สุดเมื่อเอเคเรียนน่หมดเสียงพิการ เพราะร้องเพลงจนเกินกำลัง
 และหมอได้เตือนเธอว่า หากเฮอร์แมนน์ พี่ชายของเอเคเรียนน่ยังถูกฝึกร้องเพลงหนัก
 หักโหมอยู่เรื่อย ๆ ก็มีโอกาที่จะเป็นเช่นเอเคเรียนน่อีกคนหนึ่ง แต่เคทก็ไม่เชื่อหมอ
 และยืนยันที่จะให้เฮอร์แมนน์ สืบทอดเจตนากรรมของเธอกต่อไปและมีหน้าซ้ำเธอ
 ยังกล่าวอีกว่า เฮอร์แมนน่ต้องพยายามขึ้นเป็นสองเท่า เพราะเธอต้องพยายาม
 เมื่อส่วนของน้องสาวของเธอควย "But remember, my son, you carry not
 one destiny in your throat, but two, you must be great enough
 for both." (Faulkner. 1965 : 423) ในขณะที่เคทอาจกล่าวได้ว่า
 สามารถควบคุมชายทางอ้อมทุกขณะนั้น เธอคิดว่าการกระทำของเธอเป็นสิ่งที่น่า
 สรรเสริญยิ่งนัก เพราะเหมือนกับว่าเธอเสียสละบุตรชายของตนเองเพื่อให้โลกนี้มี
 นักร้องหญิงใหญ่ระดับเพิ่มอีกหนึ่งคน "... , but it has not convinced me
 that I am in error. I have said I could make any sacrifice for their
 art, ..." (Faulkner. 1965 : 422 - 423) แต่ ชาร์ลอตต์ จาก
 "Uncle Valentine" เป็นตัวละครหญิงที่มีอุปนิสัยตรงกันข้าม คือ มีนิสัยเก็บเนื้อ
 เก็บตัว ซื่อาย และมีความเกรงใจคน ในความทรงจำของหลานสาว ชาร์ลอตต์
 มักจะแต่งตัวควยเสื้อผ่าสีทึม ๆ เสมอ เพราะสีดังกล่าวไม่สะกดตา ไม่เรียกร้อง

ความสนใจ ในขณะที่เฟลเวีย จาก "Flavia and Her Artists" พยายาม
จะให้คนรอบข้างยอมรับนับถือว่าตนเองเป็นคนเก่ง แต่ชาร์ลอตต์กลับเป็นไปในทาง
ตรงข้ามทั้งที่ชาร์ลอตต์มีความรอบรู้ ความสามารถทางการดนตรีเป็นอย่างดี แต่
ทุกครั้งที่มีการพูดคุยถกเถียงกันเรื่องดนตรี หากมีการโต้แย้งกันทางความคิด
ชาร์ลอตต์ จะมีความรู้สึกเกรงใจและจะไม่ยอมออกความเห็นใด ๆ ชัดแจ้งกับสุนทนา เลย
เธอเคารพความคิดเห็นของคนอื่น ๆ ตลอดมา การแสดงความคิดเห็นขัดแย้งกับบุคคล
อื่น ทำให้ชาร์ลอตต์รู้สึกนึกไม่สบายใจ และหากมีใครขัดแย้งความคิดเห็นของเธอ
เธอจะพร้อมเสมอที่จะยอมแพ้และออกตัวขอโทษที่เธอคิดไม่ตรงกับใคร

"She was intelligent, but she had entirely too much respect
for the opinions of others. Even in music she was often
dominated by people who were much less discerning... If
her preference was disputed or challenged, she easily gave
up. She knew what she liked, but she was apt to be
apologetic about it..." (Slote. 1973 : 8)

ถึงแม้ตัวละครหญิงส่วนใหญ่ในเรื่องสั้นของแคเธอรีจะมีอุปนิสัยโน้มเอียงไปใน
ทางแข็ง ออกจะกระด้างหรือเย็นชา แต่ตัวละครหญิงเหล่านี้ยังมีความอ่อนโยนอยู่ใน
จิตใจบ้าง แต่ตัวละครหญิงสามตัว คือ สเตลลา จาก "The Bookkeeper's
Wife," เฮเลนา จาก "The Count of Crow's Nest," และ เวอร์จิเนีย
จาก "The Profile" เป็นหญิงสาวที่กล่าวได้ว่าเห็นแก่ตัว มีจิตใจกระด้าง เห็น
คุณค่าของวัตถุหรือความงามทางกายภาพ เป็นสิ่งสำคัญที่สุด

สเตลลา เป็นหญิงสาวที่มีนิสัยฟุ่มเฟือย เธอชอบออกงานสังคมน้อยๆ เป็นชีวิต
จิตใจ "sporty tastes" เธอจะไม่ยอมพลาดงานสังสรรค์ใดๆเลย ครั้งหนึ่งสามีของเธอ
เธออ่อนเพลียมาจากการทำงานและต้องการที่จะพักผ่อนอยู่กับบ้าน แต่เธอก็ไม่ยอม
สเตลลารู้สึกว่าตนเองเป็นคนสวย ดังนั้นสิ่งที่เธอปรารถนาไม่แพ้การออกงาน คือ
การแต่งตัว ถึงแม้สามีของเธอเป็นเพียงพนักงานขายผ้าที่มีรายได้น้อยมากนัก และเป็น

ผู้เดียวที่หารายได้มาสู่ครอบครัว แต่สเตลลาก็ไม่ใส่ใจในความจริงข้อนี้ เธอใช้จ่ายเงินทองให้หมดเปลืองไปกับเสื้อผ้าอาภรณ์เป็นจำนวนที่อาจกล่าวได้ว่ามหาศาลสำหรับผู้ที่มีรายได้น้อยเช่นสามีของเธอ ทั้งที่เจ้านายของเปอร์ซีก้าวเปรยว่า สเตลลาไม่น่าได้สามีเป็นนักบัญชีเงิน ๆ เลย "Rather unfortunate for a bookkeeper's wife" (Slote. 1973 : 92) เมื่อสเตลลาได้ทราบความจริงว่า สามีของเธอมีหนี้สินที่ค่อนข้างจะเป็นจำนวนมาก เธอก็ปฏิเสธที่จะควบคุมการใช้จ่ายเงินของเธออย่างเด็ดขาด "We can't live on less than we do," (Slote. 1973 : 95) และมีหน้าซำยังกำหนดสามีอีกด้วยว่าไม่มีความสามารถในการทำมาหากิน สเตลลาเสนอตัวออกไปทำงานนอกบ้าน ไม่ใช่เพราะว่าเธอเห็นใจสามีหรือต้องการที่จะช่วยเหลือเขาแบ่งเบาภาระทางการเงิน แต่เธอทำเพื่อตัวเธอเองจะได้มีเงินใช้ ไข่พบความตื่นเต้นท้าทายในสังคม และในเวลาต่อมา สเตลลาก็หย่าขาดกับสามี ปล่อยให้เธออาศัยอยู่ในห้องเช่าราคาถูกแค่เพียงผู้เดียว

เฮเลนา เคอ คอช นั้นไม่ได้เป็นชาวชิคาโกโดยกำเนิด เธอเป็นบุตรสาวเพียงคนเดียวของ เคานท์ เคอ คอช ขุนนางชาวยุโรป เคานท์ เคอ คอช ต้องการบุตรสาวอพยพมาสู่ประเทศสหรัฐอเมริกา เพื่อหลบหนีจากความอับอายบางประการ ซึ่งรวมถึงความเสื่อมเสียที่เกิดจากความประพฤติกของเฮเลนาเองด้วย คือ เฮเลนาถูกผู้คนที่ทวีปยุโรปขนานนามว่า เป็นหญิงนักเที่ยว นักเล่น "adventuress" เธอใช้จ่ายเงินทองอย่างไม่ยั้งมือ เมื่อขาดเงิน เธอจะนำทรัพย์สินในบ้านออกจำหน่ายทันที เคานท์ เคอ คอช กล่าวว่า เฮเลนา "ขายของในบ้านจนไม่มีอะไรเหลือ"

"You took until there was no more to take" (Faulkner. 1965 : 470) เฮเลนายังเป็นหญิงปากร้ายอีกด้วย จริงอยู่เธอไม่เคยพูดคำหยาบคาย แต่เธอมักจะพูดจากระแทกกระเทียบเป็นทำนองเย้ยหยันบิดาของเธอเสมอ เป็นทำนองที่ว่า บิดาของเธอมียศเป็นถึงเคานท์ แต่ไม่มีเงินใช้ เช่น เธอ

เขาบอกว่า บิคาไม่มีเงินมากพอที่จะเช่ารถแท็กซี่ โดยการกล่าวกระทบกระเทียบว่า เธอเป็นขี้ เธอพูดจาไพเราะ แม้แต่กับคนขับรถแท็กซี่ แต่บิกาของเธอประพฤติตัว สูงส่งกว่า โดยไม่ยอมแตะต้องรถแท็กซี่ "Poverty has no right to indignation at all. I speak respectfully even to a cabman. Papa shows his superiority by having no cabman at all." (Faulkner. 1965 : 458) และเขเลนามักจะเรียกบิกาของเธอด้วยคำว่า "พณ ำ ทาน" "His Excellency" หรือ "Your Excellency" เสมอ แต่เธอไม่ได้เรียกบิกาเช่นนั้นด้วยความเคารพเลย เขเลนาคอยจ้องที่จะขโมยเอกสารลับจำนวนหนึ่งของบิกาตลอดมา เอกสารดังกล่าวเป็นจดหมายและบันทึกส่วนตัวของเจ้านายในยุโรป ซึ่ง เคานท์ เคอ คอช มีหน้าที่ดูแลรักษา เขเลนาเชื่อว่าหากเธอได้เอกสารเหล่านี้มาตีพิมพ์เผยแพร่ เธอจะมีรายได้มากมายมหาศาล และเธอไม่เคยนึกจะอายใจหรือฉ้อโกงใจคิดว่าการกระทำเช่นนั้นจะทำให้บุคคลจำนวนมาก เช่น บุตรหลานของเจ้านายเหล่านั้นพบกับความเดือดร้อน ได้รับความอับอายและเสียชื่อเสียง เคานท์ เคอ คอช คำทนิเขเลนาว่า เป็นคนไม่รู้จักคำว่า เกียรติยศเลยแม้แต่หน่อย "You have never known what honor means." (Faulkner. 1965 : 469) ทั้งเขเลนาเองก็เคยกล่าวว่า เงินเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในโลก "... There is nothing in the world but money, ..."

(Faulkner. 1965 : 458)

เวอร์จิเนีย เป็นตัวละครหญิงตัวเดียวในกลุ่มนี้ที่ไม่สนใจเรื่องเงินทอง สิ่งที่เธอสนใจมากที่สุด คือ ความงามของวัตถุ ความงามทางกายภาพของมนุษย์ เวอร์จิเนียเป็นหญิงสาวที่มีใบหน้าอัปลักษณ์ เพราะรอยแผลเป็นขนาดใหญ่ แต่เธอไม่เคยยอมรับเลยว่าเธอเป็นหญิงที่หน้าตา น่าเกลียด เวอร์จิเนียชอบแต่งตัวด้วยเสื้อผ้าอาภรณ์ที่งดงาม กุศระการตาอยู่เสมอ จนกระทั่งเธอมีชื่อเสียงด้านการแต่งกายโด่งดังไปทั่วยุโรป

วิเคราะห์ตัวละครชาย

เช่นเดียวกับตัวละครอื่น ๆ ตัวละครชายในเรื่องสั้นของแคเชอร์หลายตัวมีแบบมาจากคนจริง ๆ เช่น วาเล็นไทน์ จาก "Uncle Valentine" มีต้นแบบมาจาก เอเชลเบิร์ต เนวิน เพื่อนนักดนตรีของเขานั้นเอง เนวินมีลักษณะที่เรียกว่า "boy - man" ซึ่งเป็นลักษณะเด่นของวาเล็นไทน์ (Robinson. 1983 : 94)

แคเชอร์จะมีความคุ้นเคยกับบุคคลชั้นกลาง เป็นส่วนใหญ่ตลอดเวลาทั้งที่เธออาศัยอยู่ในเมืองเรคคลาวด์ เมืองลิงคอล์น และเมืองใหญ่อื่น ๆ และบุคคลเหล่านี้มีรสนิยมทางวรรณคดีและอักษรศาสตร์ เป็นส่วนใหญ่ เช่น จอร์จ เจอร์วิก เพื่อเก่าของเธอ จอร์จ ซีเบล (George Seibel) บรรณรักษ์ของห้องสมุดแห่งหนึ่งในเมืองพิตส์เบิร์ก (Edel. 1953 : 84) ดังนั้นตัวละครชายของแคเชอร์ โดยเฉพาะตัวละครที่มีภูมิลาเนาในเมืองใหญ่ จึงเป็นบุคคลที่มีรสนิยมสูง ชอบอ่านวรรณคดี ชอบฟังดนตรี ถึงแม้ว่าตัวละครนั้นจะมีฐานะยากจนก็ตาม เช่น อัลเบิร์ตสองอาหลานจาก "Double Birthday" ศาสตราจารย์จาก "Jack - a - Boy" เอเมอร์สันจาก "The Professor's Commencement" และแม่แคชชานาอีริคจาก "Eric Hermunson's Soul" ก็ยังมีใจรักดนตรี

สำหรับตัวละครในชนบทนั้น สิ่งที่แคเชอร์เน้นมาก คือ ความยากแค้นหรือความเหน็ดเหนื่อยในการดำรงชีวิต ตัวละครเหล่านี้ แคเชอร์ มีต้นแบบมาจากชาวไร่ชาวนาที่เธอเคยพบเห็นในวัยเด็กของเขานั้นเอง ตัวละครชายกลุ่มนี้จึงมีทั้งคนเสียสละ เช่น ลู จาก "Lou, the Prophet" คนเถื่อน เช่น เชิร์จ จาก "The Clemency of the Court" จนถึงบุคคลที่มีความหวัง มีความสุข เช่น โรซิกกี จาก "Neighbor Rosicky"

รายชื่อตัวละครชายที่นำมาวิเคราะห์ (เรียงลำดับตัวอักษรของชื่อสกุล) จำนวน 33 ตัว

ชื่อ

อัลเบิร์ต เอนเจลฮาร์ดท์ (Albert Angelhardt)	} "Double Birthday"
อัลเบิร์ต เอนเจลฮาร์ดท์ (Albert Angelhardt)	
ทูต (The Ambassador)	"On the Gull's Road"
เพอร์ซี่ บิกซบี้ (Percy Bixby)	"The Bookkeeper's Wife"
บักลัส เบอร์นัม (Bouglass Burnham)	"The Treasure of Far Island"
โจเซีย บายวอเตอร์ (Josiah Bywater)	"El Dorado : A Kansas Recessional"
แฮโรลด์ บูแคนัน (Harold Buchanan)	"The Count of Crow's Nest"
คะนุค คะนุคสัน (Canute Canuteson)	"One the Divide"
พอล เดอ คอช (Paul de Koch)	"The Count of Crow's Nest"
มาร์ติน เดมพ์สเตอร์ (Martin Dempster)	"A Resurrection"
เดนิส (Denis)	"The Dance at Chevalier's"
อาaron กันแลป (Aaron Dunlap)	"The Profile"
นิลส์ อีริกสัน (Nile Ericson)	"The Bohemian Girl"
แฮโรลด์ ฟอริช (Harold Forsythe)	"Eleanor's House"
เอเมอร์สัน เกรฟ (Emerson Grave)	"The Professor's Commencement"
เคนเนธ เกรย์ (Keneth Gray)	"The Willing Muse"
อาร์เธอร์ แฮมิลตัน (Arthur Hamilton)	"Flavia and Her Artists"
ดอน เฮดเจอร์ (Don Hedger)	"Coming, Eden Bower!"
อีริก เฮอร์แมนสัน (Eric Hermannson)	"Eric Hermannson's Soul"

เอเวอร์เรท ฮิลการ์ด (Everret Hilgarde)	"A Death in the Desert"
ลู (Lou)	"Lou, the Prophet"
เซิร์จ โปโวลิตซกี (Serge Povelitchky)	"The Clemency of the Court"
ศาสตราจารย์สอนวิชาวรรณคดีคลาสสิก (The Professor)	"Jack-a-Boy"
วาเลนไทน์ เรมเซย์ (Valentine Rensay)	"Uncle Valentine"
แอนตัน โรซิกกี้ (Anton Rosicky)	"Neighbor Rosicky"
เอมิล รูซ (Emile Roux)	"Flavia and Her Artists"
ปีเตอร์ แซดิลัค (Peter Sadilak)	"Peter"
ซินเนอร์ (Signer)	"The Dance at Chevalier's"
ซัม ชิน (Sum Chin)	"The Conversion of Sum Lee"
วิลเลียม เทเวเนอร์ (William Tavener)	"The Sentimentality of William Tavener"
ฮิวจ์ เทรฟฟิงเกอร์ (Hugh Treffinger)	"The Marriage of Phaedra"
วิลลี (Willie)	"The Burglar's Christmas"

ลักษณะทางกายภาพของตัวละครชาย

รายละเอียดทางด้านกายภาพของตัวละครชายในเรื่องสั้นของแคเชอร์มีน้อยเช่นเดียวกับตัวละครหญิง แต่สิ่งหนึ่งที่แคเชอร์ไม่ละเลยคือ การบอกเชื้อชาติของตัวละคร ตัวละครชายส่วนใหญ่จะเป็นผู้อพยพชาวต่างชาติที่เข้ามาประกอบอาชีพหาเลี้ยงตนเองและครอบครัวอยู่ในประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นชาวยุโรป ยกเว้นตัวละครสองตัวคือ ซัม ชิน (Sum Chin) จาก "The Conversion of Sum Lee" และ ยุง ลี โฮ (Yung Le Ho) จากเรื่อง "A Son of the Celestial" ซึ่งทั้งสองคนเป็นชาวจีนที่อพยพโยกย้ายมาจากประเทศจีน

แคเชอร์ไม่ได้เจาะจงที่จะเขียนเรื่องสั้นของชีวิตคนในวัยใดวัยหนึ่งโดยเฉพาะ
 ดังนั้น วัยของตัวละครของเธอจึงไม่จำกัดอยู่เฉพาะช่วงใด ดังนั้น ตัวละครชายของ
 แคเชอร์มีตั้งแต่ชายหนุ่มอายุประมาณ 19 ปี เช่น เชิร์จ ในเรื่อง "The Clemency
 of the Court" ไปจนถึงชายชราอายุ 80 ปี เช่น อัลเบิร์ต ใน "Double
 Birthday" วัยของตัวละครชายส่วนมากจะอยู่ระหว่าง 20 - 30 ปี คือ มีถึง 14
 ตัว จำนวนที่รองลงมาคือ ตัวละครวัยระหว่าง 30 - 55 ปี ซึ่งมี 10 ตัว และ
 ตัวละครวัยชรา คือ มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป มี 9 ตัว รายละเอียดทางลักษณะ
 ใบหน้าของตัวละครชายในเรื่องสั้นของแคเชอร์มีน้อยมาก และบางครั้งไม่อาจสรุปได้
 ว่าตัวละครมีหน้าตาดีหรือไม่ เช่น แอลโรลด์ จาก "Eleanor's House" แคเชอร์
 ให้ลักษณะไว้เพียงว่า เป็นชายอายุราว 38 ปี ใบหน้าซีดเป็นสีเทา หนวดเคราไม่ได้
 โกน และตาโศก "gray, unshaven face and heavy eyes" แอมิลตัน จาก
 "Flavia and Her Artists" ทราบแต่เพียงว่าเป็นชายผิวเข้ม และมีหนวดสีน้ำตาล
 หนือริมฝีปาก "a brown mustache shaded his mouth" และมีนัยตาโศกเชื่อม
 คลายคนง่วงนอน "his eyes were sleepy and pathetic" โลอันจาก "The
 Namesake" มีคางยาว "long chin" มีจมูกโค้งแหลม "beaked nose" และ
 ผมเป็นกระเซิง "shaggy head" คอน จาก "Coming, Eden Bower!"
 เป็นชายหนุ่มที่มีคางใหญ่เป็นกระดูก คล้ายคางสุนัขพันธุ์บูลด็อก "his lean,
 big-boned lower jaw was like his bulldog's" และเคนเนธ จาก
 "The Willing Muse" เป็นชายวัยกลางคนหน้าผากกว้าง "high forehead"
 ผมยาวตรง "limp, straight hair" แก้มคอบ "lean cheek" ปากหอย
 "loose under lip," และคางแหลมยาว "long whimsical chin"
 อย่างไรก็ตามก็จะมีสังเกตได้ว่า ตัวละครที่มีลักษณะทางกายภาพไม่น่าพอใจมักจะมี
 ผมยุ่ง หนวดเครารุงรัง เช่น คະนุค จาก "On the Divide" มีผมเผ้ายาวรุงรัง

ราวกับว่าตั้งแต่เกิดมาเขาไม่เคยตัดผมเลย และหนวดเคราของเขาที่ทั้งหนาและสกปรก

"... hair that ain't been cut since he was a baby, and a big dirty beard, ..." (Faulkner. 1965 : 419) ถู จาก "Lou, the prophet" ก็มีผมยาวและยุ่ง เป็นกระเซิง (long, shaggy hair) เชิร์จ จาก "The Clemency of the Court" มีผมที่คึกยาว ๆ สั้น ๆ ไม่เสมอกันและยุ่ง (rough) ตัวละครที่มีลักษณะใบหน้ามักจะมียาวละเอียดของใบหน้ามากกว่าของตัวละครที่มีลักษณะใบหน้าไม่น่าดู เช่น นอกจากจะบอกสีของตาและผมแล้ว ยังมีรายละเอียดอื่น ๆ เพิ่มมาอีก เช่น รูปหน้า ริมฝีปาก และฟัน เช่น เคนิส จาก "The Dance at Chevalier's" เป็นชายหนุ่มชาวไอริช เขามีนัยตาสีฟ้า และไวผมยาว อีริก จาก "Eric Hermannson's Soul" มีผมสีเหลืองทอง เหมือนสีของรวงข้าวสาลีท่ามกลางแสงแดด

"... yellow as the heavy wheat in the ripe of Summer ..." และมีนัยตาสีฟ้าสก เป็นประกายเหมือนน้ำทะเลที่เย็นจัดแถบทะเลเหนือ "... his eyes flashed like the blue water between the ice packs in the North Seas ..." (Faulkner. 1965 : 375) เอเวอเร็ทท์ จาก "A Death in the Desert" มีรูปหน้าเป็นรูปไข่ "oval mould" ใบหน้าเกลี้ยงเกลา และมีดวงตาสีเทา "April colour" พอล จาก "The Count of Crow's Nest" มีสีหน้าสงบ คล้ายใบหน้าขุนนาง "calm patrician face" และมีนัยตาสีเทาที่มีแววสก็๊ส "clear gray eyes" วาเล็นไทน์ จาก "Uncle Valentine" มีผมสีน้ำตาล และดูเป็นปุยหนา "thick, seal-brown hair grew on his head exactly like fur," มีริมฝีปากสีแดงและฟันขาวสะอาด อัลเบิร์ต จาก "Double Birthday" มีใบหน้าเกลี้ยงเกลา "smooth-shaven face" นีวี่เซม "a dark warm coffee color" และมีนัยตาสีน้ำตาลดูสก็๊สและมีแววอบอุ่น "his hazel eyes were warm and lively" นิลส์ จาก "The Bohemian Girl" เป็นชายหนุ่มผิวคล้ำหน้าตา

เกลี้ยง เกลา ผมสีน้ำตาลแดง "reddish brown" ดวงตาสีฟ้าเข้ม โหนกคิ้วสูง
 "deep set, dark blue eyes" คิ้วสีน้ำตาลแดงหนา "heavy reddish eye
 brows" และมีฟันขาวสะอาด และเอเมอร์สัน จาก "The Professor's
 Commencement" มีใบหน้าที่อ่อนเยาว์ เขามีรูปหน้ายาว จมูกโค้งงามรับกับปลาย
 คาง "bold, prominent nose and chin" เส้นผมตรงและดกหนา "very
 thick and straight" เป็นสีเงินขาว "silver white"

ตัวละครที่มีลักษณะใบหน้างามนั้น จะเป็นลักษณะงามต้องใจสตรี เพอร์ซี
 จาก "The Bookkeeper's Wife" นั้น มีใบหน้าที่น่าดูมากจนกระทั่งสเคลลายอม
 แ่่งงานควยทั้ง ๆ ที่เธอรู้ความนิสัยของเขากับเขาไม่ได้ ว่าเล่นไทม์ จาก
 "Uncle Valentine" ถูกเจเนตสตรีนักธุรกิจผู้ร่ำรวยตามขอแต่งงาน เพราะความ
 งามของเขา "He was a strikingly handsome boy ... Janet took to
 him at once ..." (Slote. 1973 : 6) และเคนิส จาก "The Dance
 at Chevalier's" เป็นชายหนุ่มที่หญิงสาวหมายปอง "ladies's man" หญิง
 คนใดที่เห็นเขาจะพากันใจเต้น หลงใหลรูปของเขาทั้งสิ้น "heady impulses that
 were hard to resist" อีริก จาก "Eric Hermannson's Soul" มีรูปงาม
 เหมือนซีกฟรีด (Siegfried) วีรบุรุษในตำนานของชาวเยอรมัน "handsome
 as young Siegfried" เขามีผิวขาวละเอียด "a skin singularly pure and
 delicate" ผมสีเหลืองทอง เหมือนผมของเจ้าชายในนิยายของกวีเทนนิสัน "as
 yellow as the locks of Tennyson's amorous Prince" และหญิงใดที่สบสายตา
 ของเขาจะรู้สึกความหวามใจทุกคนไป "eyes of a fierce , burning blue,
 whose flash was most dangerous to woman" (Faulkner. 1965 : 368)

ลักษณะรูปร่างของตัวละครชายในเรื่องสั้นของแคเชอร์ มีอยู่สองแบบใหญ่ ๆ

คือ รูปร่างแข็งแรง เต็มไปด้วยกล้ามเนื้อ แสดงถึงพลังกำลังของร่างกายและรูปร่าง
ผอมสูง

ตัวละครที่มีรูปร่างบึกบึนมีทั้งตัวละครที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเมืองใหญ่ และ
ตัวละครที่มีภูมิลำเนาอยู่ในชนบท ลักษณะของตัวละครที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเมืองใหญ่
นั้นจะผอมสูงใหญ่โต แดเซอร์โบว์บอกเล่าเน้นถึงเรื่องพลังกำลัง ความแข็งแรงของ
ร่างกายทุกอย่างใด ซึ่งผิดกับลักษณะรูปร่างของตัวละครที่มีภูมิลำเนาอยู่ในชนบท เพราะ
นอกจากจะมีรูปร่างใหญ่โตแข็งแรงผิวกายพรรณมาแล้วตัวละคร เหล่านี้จะมีกำลังกายมาก-
มายเหลือเชื่ออีกด้วย

เป็นที่น่าสังเกตว่า แดเซอร์โบว์บรรยายลักษณะตัวละครที่มีรูปร่างใหญ่ไปในทาง
เดียวกันหมดทุกตัว คือ เน้นถึงความกว้างใหญ่ของไหล่ หรือแผ่นกล้ามเนื้อไหล่และแผ่นอก
เอเวอเรตต์ ฮิลการ์ด (Everette Hilgarde) จาก "A Death in the
Desert": เป็นชายหนุ่มที่มีไหล่กว้าง บีกบี "..." his shoulders
were broad and heavy ..." (Faulkner. 1965 : 209) คอน เฮ็ดเจอร์
(Don Hedger) จาก "Coming, Eden Bower!" เป็นชายหนุ่มที่มีรูปร่างไม่สูงนัก
แต่เนื่องจากเขาชอบยกน้ำหนักเป็นประจำ และคอนเป็นตัวละครชายที่มีภูมิลำเนาอยู่
ในเมืองเพียงคนเดียวที่มีข้อมูลให้เห็นได้ชัดเจนว่า เขามีกำลังกาย มีความแข็งแรง
และช่วงไหล่เหมือนของลิงกอริลลา เขาสามารถเปิดประตูเหล็กที่ทั้งผีและหนักที่
เปิดออกสู่หลังคาของบ้านเขาได้อย่างง่ายดายในขณะที่คนอื่นทำไม่ได้ และเขาแข็งแรง
มากจนสามารถอุ้มสุนัขพันธุ์บูลด็อก (Bulldog) ตัวโตของเขาด้วยแขนข้างเดียว ใน
ขณะที่ไคมันโคขึ้นไปบนหลังคาบ้านได้อย่างสบาย นิลส์ อีริคสัน ในเรื่อง "The
Bohemian Girl" เป็นชายหนุ่มที่ช่วงไหล่หนาและกว้างมาก จนกระทั่งเมื่อเวลาที่
เขานั่งปล่อยตัวความสบาย ไหล่ของเขาคุณหนักและใหญ่เกินขนาดตัว ... his broad

shoulders, which seemed almost too heavy until he stood up and square them ... (Faulkner. 1965 : 3) ไลอัน ฮาร์ทเวลล์ ปฏิมากร ใน "The Namesake" มีไหล่กว้างใหญ่แข็งแรง แกร่งเหมือนรูปหล่อทองสัมฤทธิ์ ... his big, bronze-like shoulders ... (Faulkner. 1965 : 138) สก็อต สปินนี่ (Scott Spinny) ในเรื่อง "The Joy of Nelly Deane" เป็นชายหนุ่มที่ลำสันแข็งแรง "muscular fellow," "powerful body"

ตัวละครที่มีภูมิลำเนาอยู่ในชนบทและมีอาชีพที่ต้องใช้กำลังกาย เช่น การทำไร่ไถนา เกือบทุกคนจะมีรูปร่างสูงใหญ่กว่าปกติ และมีกำลังกายมากมาย มาร์ติน เคมพ์สเตอร์ นักล่องเรือในเรื่อง "A Resurrection" เป็นชายอายุสี่สิบปี รูปร่างผึ่งผาย ไหล่กว้าง และจากรูปร่างของเขา ซึ่งกำยำไปหมดทุกส่วน ทุกคนที่พบเห็นสามารถบอกได้ทันทีว่า เขาต้องแข็งแรงมาก "... He was a big broad chested fellow, who wore his broad shoulders carelessly and whose full muscular throat betrayed unusual physical strength ..." (Faulkner. 1965 : 427) คะนุก คะนุกสัน เรื่อง "On the Divide" เป็นชาวฮอว์เวย์ อายุประมาณ 24 ปี มีรูปร่างใหญ่โตแข็งแรงมาก จนชาวบ้านในแถบที่กะนุกอาศัยอยู่เล้าลือกันว่า คะนุกสามารถปราบมาพยัคได้ โดยการใช้อ้อมเปล้าออกครีฑามาจู่โจมคนร้าย และเพราะเหตุนี้เอง คะนุกจึงได้รับสมญานามว่า "Holder of the Heel of Horses" และเป็นที่กลัวเกรงของชาวบ้านทั่ว ๆ ไป เหตุการณ์ที่แสดงให้เห็นถึงความแข็งแรงของกะนุกอีกเหตุการณ์หนึ่งคือ เขาสามารถเดินป่าพายุหิมะซึ่งพัดกระหน่ำอย่างรุนแรง รวมเป็นระยะทางกว่า 16 ไมล์ ในเวลากลางคืน ซึ่งระยะทางหนึ่งในสี่ เขาต้องเดินแบก สีนาคูิงสาวที่เขาอุ้มมาและแน่นอน สีนาย่อมไม่ยอมให้กะนุกอุ้มเขอสบาย ๆ แน่ เขอคืบรน เตะ ถีบกะนุกเกือบตลอดทาง แต่เขาก็ไม่สามารถหลุดจากแขนอันแข็งแรงราวแท่งเหล็ก "the iron

arms" ของคะนุกได้ หลังจากทีคะนุกได้ซึ้นมาไว้ในกระท่อมโกโรโกโสของเขาแล้ว เขาก็ออกเดินทางฝ่าพายุหิมะออกไปตามตัวบาดหลวงให้มาทำพิธีแต่งงานให้เขากับลีนาทันที เมื่อคะนุกไปถึงบ้านท่านบาดหลวง เคร่าของเขามีน้ำแข็งจับอยู่เต็ม ... Canute entered, covered with snow and with his beard frozen fast to his coat ... (Faulkner. 1965 : 501) แต่คะนุกก็ยังสามารรถเดินรูงมาพบบาดหลวงฝ่าพายุอันหนาวเหน็บไปบ้านของเขาจนได้ ในขณะที่บาดหลวงหนาวสั่นอยู่บนรถและแม้แต่มายังเดินด้วยความลำบาก แต่คะนุกกลับไม่สะทึงสะเทือนเลย ฝ่าเท้าทุกฝ่าเท้าของเขา ยังหนักแน่นและมั่นคง ไม่มีท่าทางจะเกียกกายเดินเหมือนกับม้าตัวนั้นเลย "...horse struggling through the snow with the man prodding steadily beside him." (Faulkner. 1965 : 502) มีหน้าซ้ำเมื่อเขาไปส่งบาดหลวงกลับบ้านของท่านแล้ว เขายังนอนเฝ้าลีนาอยู่นอกบ้าน ทั้งที่อากาศแสนจะหนาวเย็น

อีริก เฮอร์แมนสันสัน ในเรื่อง "Eric Hermannson's Soul" เป็นชายหนุ่มที่รูปร่างสูงใหญ่บึกบึนเหมือนยักษ์ "a giant in stature" ซึ่งทำให้สองพี่น้องชาวกรุงที่บังเอิญรู้จักเขาเรียกเขาว่าซีกฟรีค วีรบุรุษนักล่ามังกร แห่งเทวตำนานของเยอรมัน และต่างก็เห็นพ้องว่า ชื่อนี้เหมาะกับบุรุษร่างยักษ์ผู้นี้ที่สุด อีริคยังเป็นชายหนุ่มที่แข็งแรงมาก เขาสามารถสู้กับฝูงหมาป่าได้ทั้งฝูง เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นเมื่ออีริคไปขี่ม้าเล่นกับมาร์กาเร็ต หญิงสาวชาวเมืองที่มาเยือนหมู่บ้านของเขา ในระหว่างทางคนทั้งสองพบกับฝูงหมาป่า มาของพวกเขาซึ่งเป็นหมาป่าก็เคล็ดเข้าฝูงหมาป่า อีริคเกรงว่ามาร์กาเร็ตจะเป็นอันตรายจึงกระโจนลงจากมาของตน มายึดมาของมาร์กาเร็ตไว้ ถึงแม่แม่มาของมาร์กาเร็ตจะคลั่ง พยศ และพยายามกัดอีริค แต่อีริคก็ไม่ยอมปล่อยให้แม่มาหลุดไปได้ และในขณะที่เดียวกัน อีริคก็พยายามเตะ ถีบ กันไม่ให้หมาป่าเข้าใกล้แม่มาของมาร์กาเร็ต

Eric ..., throwing all his weight upon the bit, struggling under those frantic forefeet that now beat at his breast, and now kicked at the wild mustang that surged and tossed about him. He succeeded in wrenching the pony's head toward him and crowding her withers against the clay bank, so that she could not roll... He struck out again and again, kicking right and left with all his might. ...

(Faulkner. 1965 : 371 - 372)

เชิร์จ โฟวล์ทซ์กี ในเรื่อง "The Clemency of the Court" เป็นชายหนุ่มรูปร่างกำยำและสูงใหญ่ "stalwart" เขาแข็งแรงมากจนสามารถใช้ขวานขนาดเล็ก (hatchet) ฆ่าสัตว์ของชาวนาเควิส (Davis) จนสัตว์นั้นแยกเป็นสองซีกจากกลางกระหม่อมถึงปลายหางได้ จากการลงมือฟันเพียงครั้งเดียว เดนิส (Denis) หนุ่มผู้มีอาชีพเลี้ยงวัว ชาวไอริช ในเรื่อง "The Dance at Chevalier's" เป็นชายหนุ่มที่มีรูปร่างสูงใหญ่จนถูกเรียกว่าเจ้ายักษ์ "a smiling giant" แอนตัน โรซิกกี จากเรื่อง "Neighbor Rosicky" เป็นชาวนาอายุหกสิบห้าปี หลังโค้งงอ แต่เต็มไปด้วยกล้ามเนื้อและพลัง ซึ่งทำให้ส่วนไหล่และหลังของเขาคล้ายกระดองเต่า "...his back had grown broad and curled, a good deal like the shell of an old turtle, ..." (Stren and Gross. 1975 : 36) แอนตันเป็นคนแข็งแรง แม้จะมีอายุมาแล้ว แต่เขาก็ทำงานหนัก เช่น เขาจะออกคราดหญ้าในไร่นา ดูแลไร่ข้าวโพดได้อย่างสบาย

ตัวละครชายที่มีรูปร่างเล็กมีสองตัว ตัวแรก คือ ซินยอร์ คนรับจ้างเลี้ยงวัว จากเรื่อง "The Dance at Chevalier's" เป็นชายชาวเม็กซิกันร่างเล็ก "a little Mexican"

สำหรับ ตัวละครชายที่มีรูปร่างเล็กอีกตัวหนึ่ง คือ ยุง ลี โย จาก "A Son of the Celestial" ยุง เป็นชายชาวชาวจีน "a little whitehaired Chinaman" ผู้ซึ่งวันหนึ่ง ๆ จะนอนหลับฝันถึงที่ว่างจากการทำงาน

ตัวละครชายที่มีรูปร่างผอมนั้นมีหลายลักษณะ ดู จาก "Lou, the Prophe" ผอมซูบ "emaciated frame" เพราะกรำงานและความอดอยากยากแค้นอาร์เธอร์ จาก "Flavia and Her Artists" เป็นคนผอมดำ ที่มีรูปร่างผอมสูง "long, thin and brown" โดยไม่มีลักษณะเด่นอย่างอื่น โจเซีย (Josiah) จาก "El Dorado : A Kansas Recessional," และพอล เคอ คอช จาก "The Count of Crow's Nest," เป็นผู้ชายที่มีรูปร่างผอมสูงและคูดึงนายมีราศรี โจเซียนั้นคูดึงนายองอาจเหมือนทหาร "tall and straight, with an almost military bearing" ส่วน พอลนั้น ดูเหมือนขุนนาง "aristocrat"

อย่างไรก็ดี ตัวละครชายที่มีรูปร่างผอมส่วนใหญ่ ถึงแม้จะมีลักษณะรูปร่างผอมบอบบาง ดูอ่อนแอ แต่ในขณะเดียวกันก็จะมีลักษณะ "เหนื้อมนุษย์" คละเคล้าอยู่

เคนเนธ จาก "The Willing Muse" เป็นชายอายุประมาณ 40 ปี เขาเป็นคนผอมเกร็งกางเหมือนโครงกระดูก "gaunt frame" ใบหน้าของเขาก็ซูบผอม แก้มตอบและปากกลางหอย "his lean cheek, loose under lip" ท่าทางของเขาเหมือนตึกถล่มและระคายเคืองสิ่งใดสิ่งหนึ่งอยู่ตลอดเวลา แต่ถึงกระนั้นเคนเนธก็มีพลังลึกลับอยู่ในตัว กล่าวคือ ถึงแม้เขาจะเป็นคนงุ่มง่ามทำงานช้า แต่เขามีพลังสามารถคลุจใจให้คนที่อยู่ใกล้ ๆ เขามีความกระตือรือร้น มีความคิดที่จะทำงาน เช่น เบอร์ธา ภรรยาของเขาสามารถผลิตผลงานนวนิยายได้อย่างต่อเนื่องหลาย ๆ เรื่องอย่างรวดเร็ว แต่เมื่อเคนเนธหายตัวไป เบอร์ธาไม่สามารถคิดเขียนนิยายได้เลย ไม่ใช่เพราะเธอตกใจ

เป็นห่วง เคนเนธ แต่เป็นเพราะแรงกลใจต่าง ๆ นานาหมกไป เคนเนธนั้นเปรียบได้
กับเทพผู้คลีใจให้กำลังใจแก่ศิลปิน (Willing Muse) ในเทพตำนานกรีกนั่นเอง
ศาสตราจารย์ในเรื่อง "Jack-a-Boy" เป็นชายอายุประมาณ 60 ปี เป็นคนรูปร่าง
ผอมบาง คุ้เกร็ง และหลังค่อม "He was a thin, frail, angular and much bent"
(Faulkner. 1965 : 312) เป็นผู้มีลักษณะเหมือนคนคงแก่เรียน คือ สายตาสั้นมาก
จนต้องสวมแว่นหนาเตอะ ใครก็ตามที่โคพบเห็นเขาจะรู้ได้ทันทีว่า เขาต้องเป็นศาสตราจารย์
ที่เกิดมาเพื่ออุทิศชีวิตตนเองให้กับงาน เอเมอร์สัน เกรฟ จาก "The Professor's
Commencement" เป็นศาสตราจารย์สอนนิเวศวิทยาและละติน เขาเป็นคน
รูปร่างแบบบาง "slight of build" และคุ้แบบบาง "exceedingly frail"
แม้แต่หัวมือของเขาก็คุ้บอบบาง "delicate" เหมือนมือของเด็กผู้หญิง แต่ท่าทางและ
บุคลิกของเอเมอร์สันทำให้คนรอบข้างรู้สึกเหมือนกับว่าเขามาจากโลกอื่น โลกในเทพนิยาย
แม้แต่เด็กเรียนของเขา ถึงแม้จะลืมนสิ่งที่เขาเคยสอนไปจนหมดสิ้น แต่พวกเขาจะ
ไม่มีวันลืมนใบหน้าท่าทางของศาสตราจารย์เอเมอร์สันเลย พอล เคอ คอช จาก
"The Count of Crow's Nest" ก็เป็นตัวละครที่ทำให้คนรอบข้างรู้สึกเหมือนกับว่า
เขามาจากโลกอื่น มิติอื่น จากโลกในอดีต เช่นเดียวกัน พอลเป็นคนรูปร่างออกจะผอม
ซูบ แต่กระนั้นพอลก็เป็นชายร่าเริงเล็กที่ผึ่งผายสง่างาม "slight erect figure"
อาภักปิริยาของพอลทำให้ผู้พบเห็นนึกว่าเขาเป็นขุนนางโบราณ และทุกครั้งที่พอลเคลื่อนไหว
บุคลิกที่คุ้มีสง่าของเขาทำให้คนอื่นเผลอคิดไปว่าพวกเขา กำลังยืนอยู่ในวังของพระราชวงศ์ใด
องค์หนึ่ง และจากท่าทางอันสรวมและสง่างามของพอล ทำให้ทุกคนรู้สึกคล้ายกับว่า
พระราชากำลังจะปรากฏตัว แม้แต่ท่าทางที่เขาขี่ม้าไถ่กรรมคา ก็คุ้เต็มไปด้วยความสง่า
งาม เหมือนกับว่าเขา เป็นขุนนางชั้นสูงที่กำลังจับใจคนชั้นนี้

สถานะทาง เศรษฐกิจของตัวละครชาย

เช่นเดียวกับตัวละครหญิง ตัวละครชายในเรื่องสั้นของวิลลา แคเธอร์มีทั้งตัวละครที่อยู่ในสภาพสังคมชานา สังคมเมืองเล็ก และสังคมเมืองใหญ่ และมีทั้งตัวละครชายที่ประกอบอาชีพเลี้ยงดูตนเองได้ และตัวละครที่พึ่งพาอาศัยผู้อื่น

ตัวละครในสังคมชานาส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพทำไร่ทำนาเป็นหลัก แต่อย่างไรก็ตาม ยังมีตัวละครสองตัวคือ เคนิส และ ซินยอร์ จากเรื่องสั้น "The Dance at Chevalier's" มีอาชีพทางออกไปคือ รับจ้างเลี้ยงวัว

ความเป็นอยู่ของตัวละครในกลุ่มนี้ทั้งที่ยากจนที่สุด ที่อาจกล่าวได้ว่าตัวละครไม่มีทรัพย์สินสมบัติใดๆเป็นของตนเองเลย จนกระทั่งถึงตัวละครที่มีความเป็นอยู่ดีมีกินมีใช้ ตัวละครที่มีฐานะยากจนที่สุดคือ เชิร์จ จากเรื่อง "The Clemency of the Court" เชิร์จกำพร้าทั้งบิดาและมารดามารทั้งแค่งเล็ก ผู้ที่เลี้ยงดูให้เขาเติบโตขึ้นมาคือครอบครัวชานาครอบครัวหนึ่งซึ่งเห็นเขาเป็นเพียงทาสไว้ใช้งานหรือสัตว์ที่เลี้ยงไว้ใช้งานตัวหนึ่งเท่านั้น เชิร์จจึงมักต้องทำงานหนักเกินกำลังอยู่เสมอ "a man's work out of the young rat..." แม้แต่อาหารและเสื้อผ้าที่เขาได้รับ ก็เป็นของเหลือที่อาจกล่าวได้ว่าเป็นเศษเดนจากเจ้าของบ้าน "She fed him what her children would not eat, and clothed him in what her children would not wear ..." (Faulkner. 1965 : 516) และต่อมาถึงแม้ว่าเชิร์จจะถูกขายและได้นายใหม่ แต่นายคนใหม่ของเขาก็เห็นเขาเป็นเสมือนสัตว์ที่เลี้ยงไว้ใช้งานเช่นกัน "...they treated him very much as they did the horses..." (Faulkner. 1965 : 517)

และเชิร์จก็ยังคงไม่มีสมบัติใดๆเป็นของตนเองนอกจากเสื้อผ้าชุดๆเก่าๆ แม้แต่รองเท้าสักคู่เขาก็ไม่มี "...he thought of his bear feet, and his rough, tawny hair and his ragged overalls,..." (Faulkner. 1965 : 517)

ลู จาก "Lou, the Prophet" มีฐานะดีกว่าเชิร์จเล็กน้อย เพราะ เขายังมีที่อยู่อาศัย ที่ดินไร่นา เป็นของตนเอง

ลู เป็นชาวเคนมาร์ค ที่อพยพมาตั้งรกรากอยู่ในภาคตะวันออกของประเทศ สหรัฐอเมริกา ลูเป็นชาวไร่ชาวนา ซึ่งพบกับความหายนะทางเศรษฐกิจ เพราะสภาพ ภูมิอากาศ ฝูงวัวของเขาตายหมดในฤดูหนาวที่อากาศหนาวเหน็บและเต็มไปด้วยพายุ หิมะอันรุนแรง และไร่ชาวนาของเขาก็เสียหายหมดทั้งไร่ เพราะความแห้งแล้งและความ ร้อนจากลมและเปลวแดดของฤดูร้อน ชีวิตความเป็นอยู่ของลูซ้ำซากและยากแค้นมาก เขา อาศัยอยู่ในถ้ำโพรงดิน (dugout) ทำงานหนักแต่ได้ผลตอบแทนน้อยมาก กระทั่งอาหาร ของเขาเป็นชุดเดียวกันทั้งสามมื้อ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นพวก ถั่ว ข้าวฟ่าง น้ำตาลปึก ซึ่ง หาง่ายและมีราคาถูก

" ... He rose early in the morning, in the summer just before daybreak ; in the winter, long before. First he fed his stock, then himself, which was much less important matter. He ate the same food at dinner that he ate at breakfast, and the same supper that he ate at dinner. His bill of fare never changed the year round ; bread, coffee, beans, and sorghum molasses, ... After breakfast he worked until dinner time, ate, and then worked again ...

(Faulkner. 1965 : 535)

เคนมูค คเคนมูคสัน เป็นชาวไร่ที่เผชิญโชคชะตาคลายกับลู คือ เป็นชาว นอร์เวย์ชาวต่างชาติที่อพยพเข้ามาอยู่ในสหรัฐอเมริกา แต่ทั้ง ๆ ที่มีความขยัน ขันแข็ง เขาก็กู้ยืมเสียพินาศ เพราะสภาพอากาศเลวร้าย ตลอดจนระยะเวลาสิบปี เขาคงทำงานหนัก คออยู่กับสภาพอันเลวร้ายและรุนแรงของสภาพดินฟ้าอากาศ เช่น ลูกเห็บ พายุหิมะ ลมร้อน ที่คอยทำลายพินาศของเขา

He had been there for ten years, digging and plowing and sowing, and reaping what little the hail and the hot winds and the frosts left him to reap. Those scorching dusty winds that blow up over the bluffs from Kansas seem to dry up the blood in men's veins as they do the sap in the corn leaves.

(Faulkner. 1965 : 496)

ความขยันขันแข็ง เป็นส่วนที่สร้างความเป็นอยู่ของเขาให้ดีขึ้นจนกระทั่งเขาเป็นเจ้าของไร่นาและฝูงวัวจำนวนหนึ่งก็จริง แต่ในคานที่อยู่อาศัยและชีวิตประจำวันของเขา แทบจะไม่มีการพัฒนาเลยตลอดเวลาสิบปี กระนั้นอาศัยอยู่ในกระท่อมที่ทึบอับไม่ขุ่นฆ่าชีพ หลังจากมุ่งโคลนยสมหญ้า ในกระท่อมของเขาไม่มีสิ่งมีค่าเลย เครื่องประดับบ้านทุกชิ้นกระจัดหายไปเองจากวิถีชีวิตในธรรมชาติ เช่น ใบต้นแอช ท่อนไม้ ส่วนเตาหุงต้มก็เก่าแก่จนสนิมขึ้นเขรอะ

... There were two rooms, or rather there was one room with a partition made of ash saplings interwoven and bound together like big straw basket work. In one corner there was a cook stove, rusted and broken. In the other a bed made of unplanned planks and poles. ... There was an ordinary kitchen cupboard with a few cracked dirty dishes in it, and beside it on a tall box a tin washbasin. Under the bed was a pile of pint flasks, some broken, some whole, all empty. ... a suit of dark new red.

(Faulkner. 1965 : 493)

อีริก เซอร์แมนสัน เป็นชาวนอร์เวย์เช่นเดียวกับคณะ เขาอพยพมาอยู่ในประเทศสหรัฐอเมริกา ในรัฐเนบราสก้าพร้อมกับครอบครัว และต้องเผชิญกับสภาพความเป็นอยู่ค่อนข้างแร้นแค้น ความผิดหวังในการเก็บเกี่ยวพืชไร่ เพราะผลจากสภาพภูมิอากาศเช่นเดียวกัน "... the sad history of those Norwegian exiles, transplanted in the arid soil and under a scorching sun, had repeated itself in his case. Toil and isolation had sobered him ... (Faulkner. 1965 : 369) และความแร้นแค้นยากลำบากต่าง ๆ ทำให้เคเซอร์บรรยายไว้ว่า

อิริค และชาวบ้านอื่นๆ มีชีวิตเหมือนตายทั้งเป็น "...They are dead many a year before they are put to rest in the little graveyard on the windy hill where exiles of all nations grow akin." (Faulkner. 1965 : 369)

แต่ตัวละครชายสังคมชาวนาทีก็น่ามีฐานะยากจนเสมอไป ตัวละครที่มีฐานะก็ก็มีเหมือนกัน แต่อย่างไรก็ตาม ตัวละครเหล่านี้เป็นตัวละครที่มีครอบครัวแล้ว และต้องทำงานหนัก

วิลเลียม เทเวเนอร์ เป็นชาวนาที่มีฐานะดี แคเธอรีนบรรยายไว้ว่า วิลเลียมเป็นชาวนาที่มั่งคั่งที่สุดในหมู่บ้าน แม็คเฟอร์สัน เคาน์ตี (Mc Pherson County) "... people spoke of William Tavenor as the most prosperous farmer in Mc Pherson County ..." (Faulkner. 1965 : 353)

ครอบครัวของวิลเลียมมีเงินมากพอที่จะซื้อเครื่องนาคข้าวไวโซ และซื้ออุปกรณ์มาซ่อมแซมบ้านได้อย่างไม่เคอะคร้อ และยังมั่งมีเงินมากพอที่จะนำมาใช้จ่ายหาความสุขสำราญเล็กๆ น้อยๆ ได้อีกด้วย

วิลเลียมเป็นชาวนา เขาทั้งปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์ ดังนั้น เขาจึงทำงานหนักเหนื่อยทั้งวัน ซึ่งภรรยาของเขายังรู้สึกเห็นใจ เธอถึงกับกำชับให้บุตรของเธอระมัดระวังเรื่องการใช้จ่ายเงิน ซึ่งมาจากการแอบเหม่อค่างน้ำของวิลเลียม "... As she handed the money to the eldest, she felt a sudden throb of allegiance to her husband and said sharply, "And you be careful of that, an don't waste it. Your father works hard for his money."

(Faulkner. 1965 : 357)

ปีเตอร์ เซคส์ลัค จากเรื่อง "Peter" เป็นชาวโบฮีเมีย เขามีเขาเป็น
นักไวโอลิน ทำงานอยู่กับวงดนตรีในโรงละครในกรุงปราก (Prague) แต่ต่อมาเขา
ต้องออกจากงานเพราะแขนข้างขวาเป็นอัมพาต ปีเตอร์พาครอบครัวอันประกอบด้วย
ตัวเขา ภรรยา และบุตรอีกเป็นจำนวนมาก อพยพมาสู่สหรัฐอเมริกา ตั้งรกรากในรัฐ
เนบรัสกา เนื่องจาก แอนโทนี บุตรชายคนโตของเขาเป็นคนขยันและเอาจริงเอาจัง
มาก ครอบครัวเซคส์ลัค จึงได้ชื่อว่า เป็นครอบครัวที่เก็บเกี่ยวพืชผลทางการเกษตรได้
มาก "...His corn was better tended than any in the county, and his
wheat always yielded more than other men's." (Faulkner. 1965 : 541)
และแน่นอนพืชผลเหล่านี้ได้มาจากแรงงานของทุกคน "... there was no
one, from the little boy three years old, to the old man of sixty,
who didnot earn his bread ..." (Faulkner. 1965 : 541)

แอนตัน โรซิกกี เป็นชาวนาเช่นเดียวกัน แอนตันเป็นชาวเช็กโก. เดินทาง
ออกจากประเทศบ้านเกิดเมืองนอนมาเป็นช่างเย็บเสื้อผ้าในร้านเล็ก ๆ แห่งหนึ่งในกรุง
ลอนดอนเมื่อเขามีอายุเพียง 20 ปี ต่อมาเขาได้หยุดการระพาเขาเดินทางข้ามน้ำ
ข้ามทะเลมาอยู่ในประเทศสหรัฐอเมริกา แอนตันทำงานเป็นลูกมือในร้านตัดเสื้อผ้า
ร้านหนึ่งในกรุงนิวยอร์ก รายได้และความเป็นอยู่ของเขาค่อนข้างสุขสบาย

"... he was never hungry or cold or dirty ..." (Stern and Gross.
1975 : 38) เขาค้ม - กินและเที่ยวอย่างสบายใจ ต่อมาเขาต้องการที่จะมีฐานะทาง
เศรษฐกิจที่มั่นคง เขาจึงเดินทางมาตั้งรกรากอยู่ในเนบรัสกา ซื้อที่ดินและยืมคานาซีพาร์

แอนตัน และครอบครัวต้องทำงานหนักต่อสู้กับสภาพดินฟ้าอากาศ เพื่อการยังชีพ
ในบางปีพืชผลของเขาเสียหายหมดเพราะลมร้อนพัดพายุไฟไหม้เผาไหม้ทั้งไร

"'We ain't got an ear,' he says, 'nor nobody else ain't got none.

All the corn in this country was cooked by three o'clock today,

like you'd roasted in an oven' ..." (Stern and Gross. 1975 : 47)

และในบางปี หิมะและความหนาวเย็นก็ทำลายพืชพันธุ์จนหมด จนกระทั่งบางครั้งพวกเขา
ต้องขายวัวให้คนอื่นเพราะพวกเขาไม่มีอาหารจะเลี้ยงดู "... ; it was hardship
to have the wheat freeze in the ground when seed was so high ; and to
have to sell your stock because you had no feed ..." (Stern and Gross.
1975 : 49 - 50)

แต่เพราะความขยันและอดทนของแอนตัน ครอบครัวของเขาจึงมีความเป็นอยู่
ที่ดี มีอาหารดี ๆ แต่อย่างไรก็ตามครอบครัวนี้ไม่ร่ำรวยเงินทองเพราะแมรี (Mary)
ภรรยาของโรซิกก็ไม่ยอมขายผลิตภัณฑ์จากไร่นาและโคนมของ เธอแก่พ่อค้าคนกลางคน
ใด ๆ เธอกล่าวว่า เธอต้องการให้ลูก ๆ ของเธอมีอาหารเพียงพอ อิ่มเสมอ และ
ได้รับแต่อาหารดี ๆ เธออยากเห็นลูก ๆ มีหน้าตาอ้วนเิบ มีน้ำมีนวลมากกว่าที่จะมี
เงินฝากในธนาคาร โดยการเก็บคั่งอาหารของลูก ๆ "... I had rather put
some color into my children's faces than put money in the bank."
(Stern and Gross. 1975 : 37)

แม่แต่หมอเบอร์เลห์ หมอประจำหมู่บ้านยังเห็นว่าครอบครัวของแอนตันเป็น
ครอบครัวที่มีความอบอุ่น และมีอาหารที่ดีที่สุด

... He didn't know another farm-house where a man could get
such a warm welcome, and such good strong coffee with rich
cream. No wonder the old chap didn't want to give up his
coffee! (Stern and Gross. 1975 : 30)

สำหรับตัวละครชายในสังคมชนบทที่ไม่ได้เป็นชาวนามีเพียงสองตัว คือ มาร์ติน
จาก "A Resurrection" และโจเซีย จาก "El Dorado : A Kansas
Recessional" ตัวละครทั้งสองต่างก็เผชิญชะตาชีวิตคล้ายกัน คือ มีชีวิตอยู่ใน
เมือง ๆ หนึ่งตั้งแต่เมืองนั้นถูกสร้างขึ้นใหม่ ๆ จนกระทั่งเมืองนั้นเสื่อมสลายลง มาร์ติน
ใช้ชีวิตวัยเยาว์ของเขาในเมืองบราวน์วิลล์ (Brownville) อย่างมีความสุขเพราะบิดา
ของเขาเป็นพ่อค้าขายที่ดิน ซึ่งที่ดินในยุคนั้นมีราคาสูงมาก เพราะบราวน์วิลล์เป็นเมือง

ท่าที่สำคัญ แต่ต่อมากิจการต่าง ๆ ในเมืองเริ่มทรุดตัว โดยเฉพาะกิจการเรือสินค้า เพราะแม่น้ำเกิดขึ้นเขินและเปลี่ยนทางเดิน และการคมนาคมทางรถไฟก็ยังเป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้การคมนาคมทางน้ำเสื่อมความนิยมไปด้วย ดังนั้นมาร์คินผู้รักอาชีพลองเรือสินค้าจึงต้องพบกับความผิดหวังในการทำมาหากินไปด้วย ทำให้มาร์คินรู้สึกอยู่เสมอว่า ชีวิตของเขาจะสุขหรือทุกข์นั้นขึ้นอยู่กับแม่น้ำ "... a river man may be happy only as the river wills." (Faulkner. 1965 : 439)

โจเซ็ปป์ มีส่วนรู้เห็นในการเกิดและเสื่อมสลายของ เมือง เอล โครราโด (El Dorado) โจเซ็ปป์เดิมเป็นพ่อค้าขายของชำในเมืองเล็ก ๆ แห่งหนึ่งในรัฐเวอร์จิเนีย แต่เขาได้ขายทรัพย์สินทุกอย่าง และนำเงินไปลงทุนคิดจะตั้งตัวใหม่ในเมืองเอล โครราโด เมืองเอล โครราโดนี้ เป็นเมืองใหม่ในโครงการสร้างเมืองในชนบทของครอบครัวกัมพ์ (Gump) เมื่อโจเซ็ปป์มาถึงเมืองเอล โครราโด เมืองนี้ยังไม่มีสภาพเป็นเมืองโดยสมบูรณ์ เป็นเพียงหมู่ตึกที่ใช้ไม้เป็นโครงข้าง ๆ แม่น้ำ โคลนขุ่นคลักร่วน "a mere cluster of frame houses besides a muddy steam" และมีพลเมืองจำนวนเพียงเล็กน้อย แต่โจเซ็ปป์ก็ยังเชื่อว่าเมืองเอล โครราโดจะต้องเติบโตและเจริญเป็นเมืองใหญ่ เขาลงทุนซื้อที่ดินตั้งร้านขายของขึ้นในเมือง และให้ความร่วมมือกับตระกูลกัมพ์ ในการหาเสียงเลือกตั้งนายกเทศมนตรี โดยไม่รู้ตัวเลยว่าตนเองตกเป็นเครื่องมือการหาเงิน และเป็นแพะรับบาปแทนตระกูลกัมพ์ในเวลาต่อมา เมื่อตระกูลกัมพ์ถึงเมืองเอล โครราโด และนำสมบัติทุกชิ้นของเมืองติดตัวไปด้วย บุคคลที่เหลือต่างเชื่อว่า โจเซ็ปป์สมรู้ร่วมคิดกับการทิ้งเมืองครั้งนี้ พวกเขาจึงพากันยึดทรัพย์สินเงินทองของโจเซ็ปป์และทิ้งให้โจเซ็ปป์อาศัยอยู่ในเมืองร้างอยู่เพียงคนเดียว

ความเป็นอยู่ของโจเซ็ปป์แร้นแค้นมาก เขาหาอาหารไคน้อยเพราะสภาพภูมิประเทศแห้งแล้งมาก อาหารของเขาในวันหนึ่ง ๆ คือ ขนมปังกรอบกับน้ำเท่านั้น นาน ๆ ครั้ง เขาจึงจะจับปลาฉลาม ๆ จากแม่น้ำซึ่งมีแต่โคลนขุ่นคลักร่วนไหลวนเอื่อยๆ ได้สักตัวหนึ่ง

สำหรับตัวละครชายในสังคมเมืองใหญ่ ที่ประกอบอาชีพการงานส่วนใหญ่จะเป็นศิลปิน หรือทำงานเกี่ยวข้องกับศิลปะแขนงใดแขนงหนึ่ง เช่นเช่น จาก

"The Willing Muse" และรุช จาก "Flavia and Her Artists"

เป็นนักเขียน คักลัส จาก "The Treasure of Far Island" เป็นนักแต่ง

บทละคร วาเล็นไทน์ จาก "Uncle Valentine" เป็นนักแต่งเพลง คันเล็ป

จาก "The Profile" ฮิวจ์ จาก "The Marriage of Phaedra" และ

คอน จาก "Coming Eden Bower!" เป็นจิตรกร และไลอัน จาก

"The Namesake" และยุง ลี โฮ จาก "A Son of the Celestial"

เป็นปฏิมากร นอกจากนี้ยังมีตัวละครอีกสองตัว คือ เอเมอร์สัน จาก

"The Professor's Commencement" และศาสตราจารย์ จากเรื่อง

"Jack-a-Boy" ซึ่งเป็นครู แต่กระนั้นก็เกี่ยวข้องกับวงการศิลปภาษาและวรรณคดี

คือ สอนนิชวารรณคดีทั่วไป และภาษาและวรรณคดีกรีกโบราณ

ตัวละครกลุ่มนี้มีฐานะความเป็นอยู่ต่าง ๆ กัน ตัวละครบางตัวมีฐานะไม่ร่ำรวย แต่ก็ไม่เคยพบกับความเดือดร้อนเรื่องเงินทอง เช่น คอน ใน "Coming,

Eden Bower!" คอนเป็นจิตรกรที่วาดภาพตามความพอใจของตนเอง ผลงานของ

เขาไม่สามารถหารายได้ให้เขาได้เท่าใด รายได้ของเขามาจากงานวาดภาพเขียน

โฆษณาในหนังสือพิมพ์ คอนไม่มีบ้านเป็นของตนเอง เขาคงเช่าห้องพักอยู่ ความ

เป็นอยู่ของเขาเป็นไปอย่างง่าย ๆ ห้องของเขาขาดความเป็นระเบียบเหมือนชาย

โสดทั่ว ๆ ไป เช่น มีเสื้อผ้าวางระเกะระกะเกลื่อนทั่วห้อง "Hedger's kept

all his wearing apparel, some of it on hooks and hangers, some of it

on the floor ..." (Slote. 1973 : 150) มีเสื้อผ้าที่ไม่ได้ซักห่อกองไว้ใน

ผ้าปูที่นอนสีหม่น "the gray sheet stuffed with laundry" ห้องของเขามีฝุ่นจับทั่วทุก

มุมห้อง แม้แต่ผ้าม่านสีดำยังดูขาวเพราะเขาระงับฝุ่น "the black calico curtains

...were white with dust" นาน ๆ ครั้ง คอนจึงจะจ้างคนมาทำความสะอาด
ห้องของเขา เนื่องจากเขาไม่มีเงินมากพอที่จะจ้างคนมาทำความสะอาดเป็นประจำทุก ๆ
วัน อาหารการกินของเขาก็อาศัยเป็นลูกค้าขายประจำของร้านอาหารราคาถูก ๆ ใน
ละแวกนั้น หรือทำรับประทานเอง

ฮิวจ์ จาก "The Marriage of Phaedra" และคินแล็ป จาก "The Profile"
วาเล็นไทน์ จากเรื่อง "Uncle Valentine" และเคนเนธ จากเรื่อง "The Willing
Muse" ต่างก็เป็นคนยากจนมาก่อน แต่พวกเขาขึ้นต่อสู่หาความรู้จนกระทั่งมีชื่อเสียง
และฐานะทางเศรษฐกิจเลี้ยงตนเองได้ แต่ความเป็นอยู่ของพวกเขาดีขึ้นมาก เพราะ
เขามีภรรยาที่เป็นคนร่ำรวย ฮิวจ์ มีภรรยาเป็นถึงคุณหญิง "Lady" ซึ่งมาจากตระกูล
เพอร์ซี (Percy) ซึ่งเป็นตระกูลที่ร่ำรวยมากของนครลอนดอน ในการแต่งงานครั้งนี้
ทุกคนเชื่อว่าฮิวจ์แต่งงานเพราะเห็นแก่สมบัติของฝ่ายสตรี ซึ่งก็เป็นความจริง เพราะ
ฮิวจ์ไม่ต้องการที่จะมีความกังวลในเรื่องความเป็นอยู่ เขาต้องการที่จะทุ่มเทเวลาให้กับ
งานได้อย่างเต็มที่ สำหรับคินแล็ป จาก "The Profile" เป็นจิตรกรชาวอเมริกัน แต่
ไปตั้งรกรากอยู่ในนครปารีส ประเทศฝรั่งเศส จากสภาพขายพเนจร คินแล็ปใช้ความ
สามารถในการวาดภาพบุคคล (Portrait) และสามารถสร้างหลักฐานความมั่นคงทาง
เศรษฐกิจได้ในเวลาไม่ถึงสิบปี เขามีบ้านและห้องทำงานเป็นของตนเอง คินแล็ปมีภรรยา
ที่มาจากครอบครัวที่ร่ำรวยเช่นเดียวกับฮิวจ์ ซึ่งมีส่วนช่วยให้ความเป็นอยู่ของเขาดีขึ้น
ภรรยาของคินแล็ปเป็นบุตรสาวโทนของมหาเศรษฐีชาวแคลิฟอร์เนีย วาเล็นไทน์ จาก
"Uncle Valentine" เป็นนักแต่งเพลง เพลงของเขาไพเราะและเป็นที่ชื่นชอบมาก
วาเล็นไทน์เป็นศิลปินที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะปานกลาง เขาได้แต่งงานกับเจเนต
นักธุรกิจสตรีชาวอเมริกัน - โอริซันร่ำรวยมหาศาล ซึ่งเป็นชะตาชีวิตที่คล้ายกับชีวิตของ
ฮิวจ์และคินแล็ป ครอบครัวของวาเล็นไทน์ต่างปลื้มปิติยินดีมาก วาเล็นไทน์ได้มีโอกาส
ท่องเที่ยวยุโรป และทุกคนเชื่อว่าวาเล็นไทน์คงจะมีชีวิตอยู่อย่างสุขสบาย โดยไม่ต้องทำ
อะไรเลย อย่างไรก็ตามต่อมา วาเล็นไทน์ได้แยกทางกับเจเนตเพราะนิสัยเข้ากันไม่ได้

และเขาไปอาศัยอยู่กับน้องหญิงสาวชาวฝรั่งเศสคนหนึ่ง และหาเลี้ยงชีพด้วยการแต่งเพลงและเขาทำรายได้มากพอที่จะเดินทางกลับบ้านเกิดของเขา และใช้เวลาพักผ่อนอยู่เฉย ๆ ใ้ค้ลเวลาหลายสัปดาห์ เคนเนธ จาก "The Willing Muse" เป็นนักเขียนที่มีผลงานน้อยมาก เขาใช้ชีวิตอย่างง่าย ๆ และสุขสบายอยู่ในเมืองโอลิมเปีย (Olympia) บ้านเกิดของเขา รายได้ของเขามาจากการบรรยายคำสอนในวิทยาลัย ต่อมาเมื่อเขาแต่งงาน เขาได้ย้ายตามภรรยาไปอยู่ในนครนิวยอร์ก และอาศัยอยู่ในอพาร์ทเมนต์หลังใหญ่ มีคนรับใช้ประจำบ้านและไม่ต้องทำงานบ้านเองเหมือนก่อน เพราะภรรยาของเขาสามารถหาเลี้ยงครอบครัวโดยการแต่งนวนิยายขายและมีรายได้ดี ในขณะที่เคนเนธไม่มีผลงานอะไรอีกเลยแม้แต่เพียงชิ้นเดียว ไลอัน จาก "The Namesake" เป็นบุตรของปฏิกิริยาที่ยากจน ถึงแม้ว่าเขาจะไม่มีภรรยาที่เป็นคนร่ำรวยให้ความช่วยเหลือทางการเงิน แต่เนื่องจากเขามีผู้อุปถัมภ์ ไลอันจึงมีโอกาสดำเนินการศึกษา และประสบความสำเร็จในอาชีพปฏิกิริยา เขามีรายได้สะสมไว้มากพอที่จะซื้อบ้าน และมีสตูดิโอเป็นของตนเองได้ และสตูดิโอของเขาตั้งอยู่บนถนนแซงต์ มิเชล (Boulevard St. Michel) ซึ่งเป็นย่านสวยงามน่าอยู่ เป็นย่านของคหบดีเงินแห่งหนึ่งของกรุงปารีส

คิกลัส จาก "The Treasure of Far Island" นับเป็นตัวละคร ในกลุ่มอาชีพศิลปินที่มีฐานะทางเศรษฐกิจก็มากอีกคนหนึ่ง และความมั่งมีอันเป็นผลมาจากความสำเร็จในงานแต่งบทละครของเขาเป็นผลมาจากความสามารถของเขาเอง คิกลัสมาจากครอบครัวชาวชนบทฐานะทางเศรษฐกิจก็จากธุรกิจค้าที่ดินและอาคาร "money-saving real estate man" ต่อมาเขาทำงานเขียนบทละครและประสบความสำเร็จในอาชีพ เขามีเงินทองมากมายจนกระทั่งเขากล่าวว่า เงินที่บิดาของเขาสามารถเก็บสะสมทั้งชีวิตยังไม่มากเท่ากับเงินที่เขาใช้หมกมุ่นในการหาความบันเทิงใส่ตัวในปีหนึ่ง ๆ "a white figured playwright who spent more on his fads in a year than his father had saved by the thrift of a lifetime ..." (Faulkner. 1965 : 269)

ยุง จากเรื่อง "A Son of the Celestial ..." เป็นช่างแกะสลักชาวจีนซึ่ง

อาศัยอยู่ในนครซานฟรานซิสโกเช่นเดียวกับคักลัส บุง มีฐานะร่ำรวยขึ้นมาได้จากการทำงานช่วยเหลือตนเอง ความปรารถนาและความแปลกตาของผลงานทำให้สินค้าของบุงเป็นที่นิยม และเป็นที่กล่าวขานว่า บุง มีมือคัจฉากระทั่งเขาสามารถเรียกรอราคาของงานแกะสลักใดก็ตามใจชอบ โดยที่ไม่ว่าจะเรียกราคาสูงเท่าใด ลูกค้าของเขาไม่ขัดข้องขอต่อรองแต่อย่างใดแม้แต่คนเดียว

อย่างไรก็ดี บุงอาศัยอยู่ในห้องแถวในย่านคนจีน ที่จัดว่าเป็นย่านที่อยู่ทำงานของคนจน ถึงแม้เขาจะมีเงินมากพอที่จะซื้อบ้านสวย ๆ ในย่านคนจีนอยู่ เขาก็ไม่ทำ เพราะเขาต้องการอยู่ในหมู่ชาวจีนด้วยกัน

เอเมอร์สัน จาก "The Professor's Commencement" เป็นครูสอนในโรงเรียนมัธยมแห่งหนึ่งในเมืองพิทส์เบิร์ก เขามีบ้านเป็นของตนเอง และสามารถดูแลพี่สาวของเขาได้อย่างสบาย เนื่องจากเอเมอร์สันไม่ชินกับนักเรียน หรือนักการพนัน เขาจึงมีเงินเก็บมากพอที่จะตกแต่งบ้านให้สวยงามน่าอยู่ และซื้อหนังสือวรรณคดี ๆ เก็บไว้เป็นจำนวนมาก ศาสตราจารย์ใน "Jack-a-Boy" เป็นศาสตราจารย์ที่เกษียณอายุแล้ว และอาศัยเงินบำนาญ ดังนั้นจึงไม่มีกังวลใจเรื่องเงินทอง เขาสามารถใช้เวลาทั้งวันทั้งคืนในการศึกษาค้นคว้าเรื่องราวของกรีกโบราณที่เขาหลงใหลอยากรู้ได้ แต่ที่อยู่ของเขา คือ ห้องเช่า ไม่ใช่บ้านของตนเองดังเช่น เอเมอร์สัน

มีตัวละครบางตัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดี แต่ไม่ปรากฏชื่อว่าประกอบอาชีพอะไร และยังไม่ปรากฏหลักฐานใด ๆ ว่า ตัวละครเหล่านี้ต้องทำงานหนักหรือไม่ เพียงใด

เอเวอเรต จาก "A Death in the Desert," และแอดโรลด์ จาก "Eleanor's House" คือ ตัวละครในกลุ่มนี้ เอเวอเรตนั้นทราบว่าเขาเป็นน้องชายของนักแต่งเพลงชื่อดัง ตัวเขาเองมีธุรกิจโรงงานอยู่ในนิวยอร์ก แต่เป็นธุรกิจโรงงานประเภทใดไม่ปรากฏ เอเวอเรตจะต้องมีฐานะดี มีตำแหน่งงานที่ดี เพราะขณะที่เขาขาดการทำงาน ก็ยังมีจดหมายขอรองตามตัวกลับ และเอเวอเรตต้องมีเงินทองติดตัวมากพอสมควร เพราะเขาสามารถพักอยู่ที่หนึ่งใดก็ได้เป็นระยะเวลายาวนาน โดยไม่ต้องมีผู้รับรอง-รับผิดชอบบ้าน

การใช้จ่ายเลย แอโรลด์นั้นมีกิจการใด เป็นอาชีพก็ไม่ปรากฏ แต่ความเป็นอยู่ของเขามาก เขามีบ้านอย่างน้อยที่สุดสามหลัง และระยะเวลาที่เขาโศกเศร้าเสียใจกับมรณะกรรมของภรรยาที่เขาเดินทางไปต่างประเทศและไม่ยอมกลับบ้านเป็นเวลานานปี ซึ่งแสดงว่าเขามีรายได้มากมายจนเขาไม่ต้องกังวลเรื่องงาน เรื่องค่าครองชีพเลยแม้แต่น้อย

ตัวละครชายที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดี ส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพค้าขายหรือทำธุรกิจมีโรงงาน หรือมีบริษัทของตนเอง ตัวละครชายเหล่านี้จะทำงานหนักเพียงใดหรือไม่ แคเธอรีนไม่กล้ากล่าวไว้เลย

อาร์เธอร์ จาก "Flavia and Her Artists" เป็นเจ้าของบริษัทผลิตเครื่องนาคข้าว อาร์เธอร์จึงจัดได้ว่าเป็นเศรษฐีคนหนึ่งทีเดียว

อาร์เธอร์เกิดในครอบครัวที่มีฐานะดี เขาเกิดและเติบโตบนเกาะแห่งหนึ่งของหมู่เกาะอินเดียตะวันตก (the West Indies) ครอบครัวของเขามีฐานะดีขึ้นตามลำดับ เมื่อบิดาของเขาประคินรุ และตั้งโรงงานผลิตเครื่องนาคข้าวขึ้นในสหรัฐอเมริกา แต่เมื่อบิดาของเขาถึงแก่กรรม อาร์เธอร์ก็กลับมารับงานของบิดาต่อไปเป็นอย่างดี ขณะนั้นอาร์เธอร์ยังมีอายุ 30 ปี

เครื่องนาคข้าวของเขาเป็นที่นิยม เขาจึงมีรายได้ดี อาร์เธอร์มีบ้านของตนเองหลายหลัง บ้านแต่ละหลังก็ล้วนใหญ่โต และสวยงาม อาร์เธอร์มีเงินมากจนกระทั่งเขาสามารถรับรองแขกของภรรยาจำนวนมากมาพักอยู่ที่บ้านขอ เขาได้เป็นเวลานานโดยที่แขกเหล่านั้นมีห้องพักเดี่ยว เป็นของตนเอง สามารถสั่งอาหารได้ตามใจชอบ และมีหน้าซำยังหยิบยืมเงินทองของเขาจำนวนมาก ๆ อีกด้วย

ซัม ชิน (Sum Chin) จาก "The Conversion of Sum Loo" เป็นพ่อค้าชาวจีน ชินเป็นผู้นำเขาและจำหน่ายเครื่องทอง เหลืองและของเก่าจากประเทศจีน รายใหญ่ที่สุดรายหนึ่งในซานฟรานซิสโก ความร่ำรวยและความสำเร็จในหมู่ชาวจีนของชินทำให้คณะมิชชันนารีศาสนาคริสต์ที่เรียกตนเองว่า "the Mission of the Heavenly Rest"

ต้องการให้ขึ้นบัญชีศาสนาคริสต์ให้ได้ "Sum chin was in those days one of the largest importers of Chinese bronzes and bric-a-brac in San Francisco and a power among his own people , a convert worth a hundred of the coolie people ..." (Faulkner. 1965 : 324)

นิลส์ จาก "The Bohemian Girl" เป็นตัวละครชายที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดีมาก เขาเกิดในครอบครัวอีริกสันชาวนาที่ครอบครัวร่ำรวยที่สุด แต่นิลส์ไม่ได้ยึดอาชีพเป็นชาวนาตามครอบครัว เขาออกจากบ้าน โดยมีเงินทุนสำรองที่บิดามอบให้จำนวนหนึ่ง ออกแสวงโชค หางานที่ถูกใจทำในชิคาโก นิลส์ได้งานกับบริษัทการเดินเรือแห่งหนึ่งและภายในเวลาเพียง 12 ปี เขาก็สามารถสร้างตัวเป็นเศรษฐีได้ เขาไปตั้งรกรากอยู่ในเมืองเบอร์เจน - นอร์เวย์ เขากล่าวว่า เขาเพียงคนเดียวร่ำรวยเท่า ๆ กับตระกูลอีริกสัน ซึ่งก็คือตระกูลของเขาทั้งตระกูลที่เดียว "I've got as much money as the Ericsons ..." (Faulkner. 1965 : 36)

พอล จาก "Her Boss" เป็นหุ้นส่วนใหญ่ของบริษัทแห่งหนึ่งในนิวยอร์ก เขามีบ้านสวยงามหลังใหญ่ ตกแต่งสวยงาม มีคนรับใช้หลายคน ถึงแม้บุตรของเขาสามคนมีอายุกว่า 25 ปีแล้ว และยังไม่แต่งงาน พอลก็สามารถเลี้ยงดูบุตรของเขาได้เป็นอย่างดี บุตรสาวของเขาสามารถเดินทางท่องเที่ยวนอกประเทศได้บ่อยครั้ง บุตรชายของเขาก็แยกตัวไปเช่าอพาร์ทเมนต์อยู่ตามลำพัง โดยที่ค่าใช้จ่ายทุกอย่าง พอลเป็นผู้รับผิดชอบทั้งสิ้น ภรรยาของเขากล่าวไควว่าเป็นผู้มีรสนิยมสูง "perfect taste" ชอบซื้อของที่มีราคาแพง เช่น เครื่องแต่งบ้าน เครื่องแต่งตัว แม้แต่ภาพบุคคล เขอก็จ้างให้จิตรกรมีชื่อชาวฝรั่งเศสเป็นผู้วาด แต่พอลก็สามารถหาเงินมาให้ภรรยาใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือยได้อย่างไม่ขาดมือ

อย่างไรก็ดี ตัวละครนักธุรกิจใช้วาจาจะมีฐานะดี ประสบความสำเร็จในการลงทุนทุกคนไป

อัลเบิร์ต จาก "Double Birthday" มาจากครอบครัวที่ร่ำรวย บิดาเป็นถึงเจ้าของโรงงานผลิตกระดาษ แต่อัลเบิร์ตและพี่ของเขาไม่ได้ดำเนินกิจการตาม

รอยบิคา พวกเขาขายโรงงานและทรัพย์สิน นำเงินมาแบ่งกัน เมื่อบิคาเสียชีวิตลง และต่างก็นำเงินทองไปลงทุนธุรกิจอื่น ๆ แต่ก็ไม่ประสบความสำเร็จ การลงทุนของ พวกเขาล้มเหลว ชาคทุน อัลเบิร์ตนั้นนำเงินไปซื้อหุ้นการรถไฟไว้ แต่ก็เคราะห์ไม่ดี ที่การรถไฟในขณะนั้นไม่เฟื่องฟูเท่าที่ควร ตัวอัลเบิร์ตจึงต้องหางานทำโดยการ เป็น เสมียนและหารายได้พิเศษโดยการ เป็น ลามแปลภาษาอิตาเลียน ในศาล

ตัวละครชายที่มีรายได้น้อย มีความเป็นอยู่อย่างสมถะ ในเรื่องสั้นของ แดเซอร์ คือ ตัวละครที่สูงอายุ เกษียณอายุแล้วโดยมีรายได้จากเงินบำนาญหรือเงิน สวัสดิการคนชรา เช่น พอล จาก "The Count of Crow's Nest" และอดีต นายแพทย์อัลเบิร์ต จาก "Double Birthday" และตัวละครหนุ่มที่เริ่มทำงาน เช่น คอน จาก "Coming, Eden Bower!" แต่อย่างไรก็ดี ตัวละครที่มีรายได้น้อย บางคนก็ไม่พอใจในความเป็นอยู่ของคนมัก เช่น วิลลี จาก "The Burglar's Christmas" และบูนแคนัน ในเรื่อง "The Count of Crow's Nest"

พอลอาศัยอยู่ในห้องเขาราคาถูกในย่านของคนหาเช้ากินค่ำ "The cost of existing had been reduced to its minimum there ..." ตัวพอลนั้นเดิม เป็นถึงเจ้าแห่งคอคช (Count de Koch) ขุนนางในยุโรป แต่เขาคัดสินใจขาย ทรัพย์สินของตระกูลทั้งหมดเพื่อล้างหนี้เก่าให้ตระกูล และตัวเขาเองก็อพยพตนเองมา อยู่ในประเทศสหรัฐอเมริกา ละทิ้งการถือยศถือศักดิ์ ใช้ชีวิตอยู่อย่างเรียบง่าย และ ประหยัดที่สุด เสื้อผ้าของเขาก็คือชุดเก่า ๆ ที่เคยมี พอลไม่ซื้อเสื้อผ้าใหม่เลย แม้แต่ รองเท้าเขาก็ซื้เอง

ห้องเช่าของพอลก็ตกแต่งไว้อย่างต่างจากห้องพักของคนอื่น ๆ นอกจากหนังสือ จำนวนมากแล้ว เครื่องประดับห้องก็คือพรมเก่า ๆ สีซีด โต๊ะทำจากไม้โอ๊คเหล่านั้น

... Beyond a number of books and pictures, portraits, most of them, there was little to distinguish the room from the ordinary furnished apartment. There was the usual faded carpet, the same cheap rugs and the inevitably shiny oak furniture.

(Faulkner. 1965 : 455)

ความเป็นอยู่ของพลก็เป็นอย่างสมณะ เพราะเขามีรายได้จากเบี้ยบำนาญเท่านั้น พลรู้ตัวดีว่าตนเองเป็นคนยากจน "... I simply have nothing but the pension ... , I simply have no money! ..." (Faulkner. 1965 : 470)

อดีตนายแพทย์อัลเบิร์ต หากดูตามลักษณะอาชีพแล้ว อัลเบิร์ตน่าจะร่ำรวย มีเงินทองเก็บสะสมไว้มาก แต่การณ์กลับไม่เป็นเช่นนั้น เพราะเขาไม่ใคร่คิดค่ารักษาจากคนไข้ หรือบางครั้งรักษาโรคให้คนไข้โดยไม่คิดค่าป่วยการใด ๆ เลย ซึ่งเป็นสาเหตุให้เขามีฐานะยากจน นึกถึงความ เป็นอยู่ของแพทย์ทั่ว ๆ ไป ในวัยหลังเกษียณแล้ว โชคที่อัลเบิร์ตมีหลานชายให้ความอุปการะ ดูแล เขาอาศัยอยู่กับหลานชายในบ้านหลังเล็ก ๆ ซึ่งตั้งอยู่ในย่านคนจนของ เมืองพิทส์เบิร์ก ซึ่ง เคยเคย เป็นบ้านของกรรมกร "a workingman's house"

วิลลี จาก "The Burglar's Christmas" เป็นบุตรชายของนักธุรกิจที่ร่ำรวย แต่เขาได้หนีออกจากบ้านทันทีที่เขาเรียนจบ เพราะเขาต้องการทดสอบความสามารถในการทำงานของตนเอง แต่ปรากฏว่าไม่ว่าเขาประกอบอาชีพใด ๆ เขามักจะถูกเอารัดเอาเปรียบอยู่เสมอ "had burnt himself out at other people's fire" หรือมีเดะนั้นธุรกิจของเขามักประสบภาวะขาดทุนและล้มตัวในที่สุด ผลสุดท้ายวิลลีกลายเป็นคนจรจัดและคัดสินใจที่จะเป็นขโมย "... he had failed at everything else, now he would see what his chances would be as a common thief." (Faulkner. 1965 : 560)

วิลลี เป็นตัวละครในกลุ่มนี้ที่เปลี่ยนงานบ่อยที่สุด เขาเคยเป็นนักข่าว พนักงานในบริษัทซื้อและขายที่ดิน นักร้องโอเปร่า นักแสดงละคร บรรณาธิการ นิตยสารรายสัปดาห์ของกลุ่มผู้รักศิลปะสังคมนิยม และขโมย และวิลลียังเป็นตัวละครที่พบกับความเหินห่างยากลำบากมากที่สุดด้วย มีหลายครั้งที่เขาคงเป็นหนี้สิน พบกับ

ความยากจนและหิวโหย "He had been dogged by debt and hunger and grinding poverty" (Faulkner. 1965 : 565) และจนมากจนกระทั่งในสมองของเขาไม่คิดใส่ใจกับความสำเร็จใด ๆ อีกต่อไป นอกจากการหาอาหารมาบรรเทาความหิว เพียงอย่างเดียว "He had demanded great things from the world once : fame and wealth and admiration. Now it was simply bread and he would have it" (Faulkner. 1965 : 560)

บูแคนัน จาก "The Count of Crow's Nest" เป็นเพื่อนบ้านคนหนึ่งของพอล อคิตเคานท์แห่งคอส บูแคนันเป็นนักศึกษาที่เพิ่งจบการศึกษาใหม่ ๆ เขามาอาศัยอยู่ในนครชิคาโกเพื่อฝึกฝนตนเองให้เป็นนักเขียนที่มีชื่อ "a young literary man waiting to make a hit" แต่ผลงานของเขาไม่เคยเป็นที่ต้องการของตลาดเลย แอโรลด์จึงมีชีวิตรอยุ่คล้าย ๆ กับคนหาเช้ากินค่ำ "work-a-day world" ทำงานอย่างท้อแท้ และสิ้นหวัง เขาทำนองที่ว่า ทำงานเพื่อเลี้ยงปากเลี้ยงท้องให้อยู่ไปวันหนึ่งๆ เท่านั้น "... that will buy a man his dinner and a coat to his back." (Faulkner. 1965 : 449)

อุปนิสัยของตัวละครชาย

ลักษณะเด่นของตัวละครชายในเรื่องสั้นของแคเธอรี คือ มีจิตใจอ่อนไหว มีความหลงใหลและยกย่องความงาม ซึ่งบางครั้งบางครั้งอาจถึงขั้นทำให้ตัวละครมีชีวิตที่ทุกข์ระทม ไม่มีความสุข หรือในบางกรณีตัวละครต้องเปลี่ยนวิถีชีวิตจากแบบหนึ่งไปสู่อีกแบบหนึ่งที่ตรงข้ามกัน

อคิตนายแพทย์อัลเบิร์ต จาก "Double Birthday" เป็นผู้ที่หลงใหลในเสียงเพลงมาก ดังนั้นเขาจึงมักจะไม่ได้คิดคำรักมาจากคนไข้ที่มีอาชีพเป็นนักร้อง ซึ่งทำให้นักร้องในเมืองไปใช้บริการของเขาจำนวนมาก ยังผลให้เขาเป็นนายแพทย์ที่ยากจน อัลเบิร์ตได้ให้ความอุปถัมภ์ทางด้านการเงินแก่มาร์เกอริต

"... the dinner hour would steal by and he would light his pipe and console himself with the thought that he worked more when he ate little ..." (Faulkner. 1965 : 314)

โดยปกติแล้ว ศาสตราจารย์ไม่ชอบเด็กเล็ก ๆ เลย แต่เมื่อเขาพบกับแจ็ก เด็กชายวัย 6 ปี ซึ่งสนใจศิลปะ และวรรณคดี และมีแววว่าจะเป็นอัจฉริยะทางศิลปะ และวรรณคดีในอนาคต ทำให้ศาสตราจารย์หลงใหลแจ็กมาก จากเดิมที่เขาไม่เคยสนใจแจ็ก เขากลับกลายเป็นคนที่ห่วงใยและอาทรต่อแจ็กมาก และเมื่อแจ็กเสียชีวิตลง ความโศกเศร้าทำให้ศาสตราจารย์สุขภาพทรุดโทรม ดูเศร้าหมองกว่าปกติมาก และเศร้ามากจนกระทั่งเขาทำสิ่งที่เขาไม่เคยทำมาก่อน คือ หยุกทำงาน "The student lamp, that had burnt every night for so many years and had lit the scholar's way through so many miles of patient research, was dark. ..." (Faulkner. 1965 : 320) เช่นเดียวกับที่ อัลเบิร์ต จาก "Double Birthday" ไม่สามารถลืมมาร์เกอริต ศาสตราจารย์ก็ไม่สามารถลืมแจ็ก ผู้มีพรสวรรค์ได้เลย ศาสตราจารย์รู้สึกถึงความตายของแจ็ก ทำให้โลกได้สูญเสียอัจฉริยะในอนาคตไปแล้ว ดังนั้น ถึงแม้ทุกคนจะลืมแจ็กกันหมด แต่ศาสตราจารย์ไม่เคยลืม และทุกปีในวันฉลองเทศกาลเดือนพฤษภาคม เขาจะนำตะกร้าดอกไม้ไปวางบนหลุมฝังศพของแจ็กเรื่อยมา

อีริก จาก "Eric Hermannson's Soul" เห็นความงามของมาร์กาเร็ต เห็นถึงความงามของศิลปะ

"To him this beauty was something more than colour and line ; it was as a flash of white light, in which one cannot distinguish color because all colors are there ..." (Faulkner. 1965 : 370)

เป็นความงามที่เกิดจากจิตใจและปัญญาของมนุษย์ (spiritual) อีริกและชื่นชมในความงามของเธอ รู้สึกถึงความมหัศจรรย์ของความงามเหมือนกับคนป่าเห็นรูปปั้นอันประณีตงามของชาวโรมัน "... he felt as the Goths before the white marbles in the Roman Capital, not knowing whether they were men or gods ..." (Faulkner. 1965 : 370) นอกจากความงามของมาร์กาเร็ตแล้ว อีริกชายหนุ่มชาวนาบูสันโชนันยังมีสัมผัสทางดนตรีอีกด้วย เพราะเมื่อมาร์กาเร็ตเล่นดนตรีและร้อง เพลงคลาสสิกที่ใช้ประกอบการแสดงละครโอเปร่า และคอนเสิร์ตให้เขาฟัง เขารู้สึกชื่นชมและซาบซึ้งมาก และออกปากด้วยความเสียใจว่าเขาไม่เคยรู้มาก่อนเลยว่านี่คือคนตรี มีเพลงไพเราะเช่นนี้ในโลก ความรู้สึกทั้งและเสียสยโอกาสที่จะได้ฟังดนตรีไพเราะเพียงเพราะเขาเป็นชาวนาอาศัยอยู่ในดินแดนอันแห้งแล้ง ป่าเถื่อน ไม่มีโอกาสสัมผัสชีวิตศิวิไลซ์ของชาวกรุงของอีริกมีมากจนกระทั่งมาร์กาเร็ตกล่าวว่า เขารู้สึกถึงความเศร้าเสียใจในน้ำเสียงของเขา "why, there were tears in his voice, ..., I heard his tears." (Faulkner. 1965 : 366) และความหลงใหลในความงามนี้เองที่ลุดวิกอีริกเล็งมองกับความเชื่อของศาสนาคริสต์นิกายกอสเปลเลอร์ (Gospeller) ซึ่งถือว่าความงามและความบันเทิง เป็นสิ่ง เลวร้ายที่จะพามนุษย์ไปสู่รกอบเวจี ความงามของมาร์กาเร็ตช่วยให้อีริกกลับกลายเป็นคนรักชีวิตรักความงาม ความสนุกสนานได้ดั้งเดิม ซึ่งนับว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงไปในทางดี

แต่ยังมีตัวละครชายอื่นที่ต้องพบกับชีวิตอันล้าเคียดเพราะหลงใหลความงามของสตรี ตัวละครชายเหล่านี้โชคไม่ดีที่พบกับสตรีที่งามแต่รูป มาร์ติน จาก "A Resurrection" หลงใหลความงาม และจริคมารยาของเอเม (Aimee) ทั้ง ๆ ที่เขามีคนรักอยู่แล้ว แต่เมื่อเขาได้ใกล้ชิดกับเอเม เขาก็ทรยศคนรัก และต้องแต่งงานกับเอเม ระยะเวลาที่ มาร์ตินมีชีวิตอยู่กับเอเมถือว่า เป็นช่วงเวลาแห่งความตกต่ำ

โดยแท้ เพราะเอเมสวายแคร์รูป ความฉีกหวั่งในตัวเอเมเป็นสาเหตุให้มาร์ตินกลายเป็นคนก้าวร้าวจนกระทั่งถูกไล่ออกจากงาน และก่อนที่เอเมจะเสียชีวิตในเวลา 4 ปีต่อมา หลังการแต่งงาน มาร์ตินก็กลายเป็นบุคคลล้มละลายไปแล้ว เพอร์ซี จากเรื่อง "The Bookkeeper's Wife" ก็พบชะตากรรมที่คล้ายคลึงกัน เพอร์ซีหลงใหลในตัวสเตลลาเพราะความงามของเธอ เขาแต่งงานกับเธอทั้ง ๆ ที่รู้ว่า เธอมีนิสัยรักความหรูหราฟุ่มเฟือย ซึ่งขัดกับนิสัยและฐานะของเขา เพอร์ซียอมยกยอกเงินของบริษัทออกมาจำนวนมาก เพียงเพื่อจะคบค้าสเตลลาและครอบครัวของเธอ และเพื่อที่จะได้แต่งงานกับเธอ และชะตากรรมของเพอร์ซียกคล้ายคลึงกับชะตากรรมของมาร์ติน นั่นคือ ตลอดเวลาที่เขาอยู่กินกับสเตลลา เขาไม่เคยมีความสุขเลย เขาต้องทำงานหนักและหาภาระแหว่งกั้วถูกจับฉัดโดยตลอดเวลา และผลสุดท้าย สเตลลาก็ชอยหายไปกับเขา และทิ้งให้เขาแก้ปัญหาเองตามลำพัง

เพอร์ซีไม่กล้าบอกความจริง เรื่องความเคียดแค้นทางการเงินของเขาแก่สเตลลา จนกระทั่งวินาทีสุดท้ายที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ เพราะเขากลัวว่าสเตลลาจะทิ้งเขาไปนั่นเอง แต่เพอร์ซียกหลีกเลี่ยงเหตุการณ์ดังกล่าวไม่ได้ เขาปล่อยให้สเตลลาทำร้ายจิตใจเขา และจากเขาไม่อย่างเย็นชาที่สุด และการที่เพอร์ซีไม่แค้นเคียดสเตลลา ไม่ใช่เพราะเขาเป็นสุภาพบุรุษหรือให้อภัยเธอแค่ประการใด แต่เป็นเพราะจิตใจของเขาอ่อนแอ หวาดกลัวสเตลลามากกว่า กล่าวได้ว่า เพอร์ซีได้รับความบอบช้ำ และสิ้นกำลังใจ แต่เขาก็ไม่พยายามที่จะสร้างเสริมกำลังใจช่วยประการใด ๆ

ความทุกข์ไม่ไ้ทำให้เพอร์ซีแกร่งขึ้นแต่อย่างใด การที่เพอร์ซียกยังมีชีวิตอยู่ไปวันหนึ่ง ๆ ไม่ใช่เพราะเขาใจแข็ง มีความกล้าที่จะสู้ชีวิต หรือรู้เท่าทันชีวิต แต่การมีชีวิตอยู่ของเพอร์ซี เป็นไปในลักษณะซาดิสต์สัมปชัญญะ มีชีวิตอยู่เพราะยังไม่ตายเหมือนกับคนที่ถูกทำร้ายจนสมองมึนชาไม่ถึงกับสลบไสล ยังเค้นคุบคุบเป้ได้ แต่ก็ไม่รู้ตัวว่าตนเองอยู่ที่ไหน จะทำอะไรมากกว่า

วาเลนไทน์ จาก "Uncle Valentine" เป็นตัวละครที่ไม่สามารถทนเห็น
 สิ่งที่น่าเกลียดได้เลย เมื่อเพื่อนของเขาจัดงานเลี้ยงต้อนรับให้เขานั้น ทั้ง ๆ ที่เป็นคน
 สำคัญของงาน เขากลับแอมหนักกลับบ้านเพียงเพราะว่า เขาไม่สามารถทนเห็นและพุดคุย
 กับแขกเหรื่อที่เป็นสตรีมีอายุได้ เขากล่าวว่าสตรีเหล่านั้นน่าเกลียดที่สุด "the most
 objectionable old birds in the Valley" เขาไม่สามารถทนมองนางนุสตับบ
 (Knewstubb) "หนาม้า" ได้ "looking more like a horse than ever"
 เขาไม่สามารถทนฟังเสียงแหลม ๆ ของนางมิลฮอลแลนด์ (Milholland) โดยเฉพาะ
 ภาษาฝรั่งเศสอันตะกุกตะกักของนาง ทำให้เขารำคาญใจที่สุด และเขาก็เกลียดที่จะถูก
 นางฮังเกอร์ฟอร์ด (Hungerford) ถูกลำโพงสำหรับคนหูตึง (ear trumpet) มา
 จอที่ปากของเขา วาเลนไทน์รู้สึกขยะแขยงมากที่ต้องพุดคุยใส่ลำโพงปากแตร โดยเฉพาะ
 ต้องใช้ลำโพงที่น่าเกลียดนั้นร่วมกับผู้อื่น ในเรื่อง "The Count of Crow's Newt"

นุแคนันเป็นตัวละครที่ชื่นชมความงามเช่นกัน แต่ความงามที่นุแคนันชื่นชมนั้น
 ต่างกับตัวละครอื่น เขาชื่นชมความงามทางสติปัญญาและความงามทางจิตใจ ซึ่งในเรื่อง
 สั้นเรื่องนี้ พอล คือ ตัวแทนของความงามดังกล่าว นุแคนันมองพอลด้วยความชื่นชม เคารพ
 ยำเกรงเสมอมา "... one respectful glance that was neither curious nor
 vulgar, only frankly interested and appreciative." (Faulkner.
 1965 : 452) นุแคนันเป็นผู้ยืดยุ่นในอุดมคติอยู่มาก เขาปฏิเสธที่จะร่วมมือกับเฮเลนา
 โดยการแต่งหนังสืออิงประวัติศาสตร์โดยอาศัยข้อมูลจากจดหมายลับที่อยู่ในความดูแลของ
 พอล หากเขาร่วมมือกับเฮเลนา เขาจะกลายเป็นผู้ที่มัวแต่ชื่อเสียง และเงินทอง
 ภายในระยะเวลาอันสั้น "... decidedly I can't fit into this ...
 Moreover, I doubt my own ability to either gauge the popular taste or
 fill its demands. (Faulkner. 1965 : 465)

บูแคนันมีความรู้สึกคล้อยตามพอลทุกอย่าง เขารังเกียจทุกสิ่งที้อาจจะหาหรือ
 ไล่ทำให้พอลมีมุมมอง บูแคนันยังคนทุกคนที่ถือโอกาสินทาพอล และบุคคลที่พอล
 เกลียดชังที่สุด คือ เฮเลนา บุตรสาวผู้เห็นแก่ตัวของพอล เขาปฏิเสธที่จะรับ
 ข้อเสนอของ เฮเลนาที่จะช่วยให้เขาได้เป็นนักเขียนที่มีชื่อเสียง เงินทอง เพราะเฮเลนา
 ขอให้เขาทำสิ่งที่น่ารังเกียจ นั่นคือขอให้เขาช่วยเกลี้ยกล่อมให้พอล เห็นด้วยกับการหาเงินโดยการ
 ทำลายชื่อเสียงเกียรติยศของผู้อื่น บูแคนันรังเกียจเฮเลนามาก และกล่าวกับเธอว่า
 เขาไม่สามารถทำสิ่งเลวร้ายเช่นนั้นได้ เพราะเขา เป็นบุคคลคนละจำพวกกับเธอ
 " ... I can't fit into this" บูแคนันนั้นรู้สึกเสียใจแทนพอลมากที่มีบุตรสาวที่มี
 นิสัยหยาบกระด้างเห็นแก่ได้ ไม่มีความเป็นมนุษย์ เหมือนพอลเลยแม้แต่คนอย เขาแค้น
 ใจแทนพอลมากจนกระทั่ง เขากวนาขอให้สองสี่ยของหญิงม่ายคนหนึ่งที่ว่า เฮเลนาคง
 ไม่ใช่บุตรสาวแท้ ๆ ของพอล เป็นความจริง

"The widow had gone so far as to darkly express her doubt
 as to this effulgent blonde being the Count's daughter
 at all, and Buchanan had been guilty of rather hoping
 she was right ...

(Faulkner. 1965 : 459)

กล่าวได้ว่า บูแคนันยกย่องความงามที่มีลักษณะ เป็นอุดมคติ ความงามของ
 จิตใจ และตัวละครที่มองเห็นความงามว่ามีรากกำเนิดมาจากจิตใจอีกตัวหนึ่งคือคันแล็ป
 (Dunlap) จากเรื่อง "The Profile" คันแล็ปเป็นจิตรกรที่มีชื่อในการวาดภาพ
 เหมือน (portrait) ของสตรีเพราะไม่ว่าสตรีที่เป็นแบบจะมีลักษณะรูปร่างหน้าตา
 ทุรกรรมตาเพียงใด คันแล็ปก็มีความสามารถที่จะ "จับ" หรือมองเห็นลักษณะงาม
 ความมีเสน่ห์ของหญิงแต่ละคนได้ ดังนั้นสตรีในภาพเหมือนของเขาแต่ละภาพจึงดูงามมี
 เสน่ห์เฉพาะคน "He was finely sensitive to the merest prettiness, was
 tender and indulgent of it, careful never to deflower a pretty woman
 of her little charm, however commonplace." (Faulkner. 1965 : 125)

ถึงแม้ว่าคัมเล็ปจะรู้จักหญิงสาวสวยมากมาย แต่เขากลับมีภรรยาที่มีใบหน้า
 อปลักษณ์ เวอร์จิเนีย ภรรยาคนแรกของเขามีแผลเป็นอันใหญ่บนใบหน้า คัมเล็ป
 แต่งงานกับเธอเพราะความสงสาร เธอ คัมเล็ปคิดว่าเวอร์จิเนียทุกซอกทุกใจที่มีใบหน้าอปลักษณ์
 เช่นนั้นและเขาเชื่อว่าเวอร์จิเนียพยายามปิดบังความรู้สึกเสียใจและความโกรธแค้นในโชค
 ชะตาที่ทำให้เขามีใบหน้าที่น่าเกลียดอยู่ตลอดเวลา เขาแต่งงานเพื่อให้เวอร์จิเนียรู้สึกตัว
 ว่ามีเพื่อนร่วมทุกข์ร่วมสุขด้วยความจริงใจ เขาต้องการให้เวอร์จิเนียได้มีโอกาสพูดคุยระบาย
 ความรู้สึกทุกซอกทุกใจ ความเสียใจของลูกผู้หญิงที่โชคร้ายกลายเป็นคนอปลักษณ์และคัมเล็ปก็เชื่อ
 ว่าหญิงที่ไม่น่าดูเช่นเวอร์จิเนียจะมีจิตใจงามยิ่งกว่าหญิงทั่ว ๆ ไป แต่เขาก็ต้องผิดหวัง เพราะ
 เวอร์จิเนียเป็นหญิงสาวที่มีจิตใจกระด้างมาก ในขณะที่เขากลับใจเธอแล้วเธอก็กลับใจ
 ของเวอร์จิเนีย และรู้สึกซาบซึ้งในความอ่อนโยนและความมีเมตตาของเขามาก ดังนั้น
 เมื่อเวอร์จิเนียขอแยกทางกับเขา เขาก็แต่งงานกับเอลีนอร์ผู้มีจิตใจงามทันทีโดยไม่ใส่ใจ
 กับใบหน้าอันอปลักษณ์ของเอลีนอร์

ปีเตอร์ จาก "Peter" ไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับชีวิตชาวนาได้ เดิม
 ปีเตอร์เป็นนักสกีโอลิมปิกอยู่ในกรุงปราก ประเทศเชโกสโลวะเกีย เขาต้องออกจาก
 งาน เพราะเป็นอัมพาตที่แขน ปีเตอร์พาครอบครัวอพยพเข้ามาอยู่ในดินแดนแรกบุกเบิก
 ชายแดนรัฐเนบราสกา ประเทศสหรัฐอเมริกา ปีเตอร์ยังหลงใหลแสงสี และความมี
 ชีวิตชีวาของกรุงปรากอยู่ตลอดเวลา ทุกวัน ปีเตอร์จะหวนระลึกถึงใบหน้าอันงดงาม
 และเสียงอันไพเราะของนักร้องอุปรากรหญิง คิดถึงชีวิตที่มีแต่ความสำราญ มีเครื่อง
 แต่งกายที่สวยงามสวมใส่ และมีสุราให้ดื่มเหล้าเพื่อ ปีเตอร์เกลียดชีวิตชาวนาที่ต้อง
 ทำแรงงาน เกลี้ยกลุมประเทศอันแห้งแล้ง และผู้คนที่มีใบหน้าหมองหม่นจากการ
 ทรากตรำกรำงานและความอดอยาก ในที่สุดปีเตอร์ก็ฆ่าตัวตาย เพราะทนชีวิตอยู่อย่าง
 ยากแค้นไม่ได้

ปีเตอร์มีซอ (fiddle) อยู่หนึ่งอัน เขาหลงชอบของเขามาก เพราะซอเป็น
 สิ่งเดียวที่เป็นชิ้นเป็นอันที่หลงเหลือจากอดีต และเป็นเครื่องมือคล้ายทุกซอกทุกใจให้เขาได้

เพราะทุกครั้งที่เขาเห็นเธอเขาจะระลึกถึงอดีตอันเต็มไปด้วยความสุข และความงาม
 ของเขา บุตรชายของเขาพยายามที่จะขายช็อคกันนี้ แต่ปีเตอร์ไม่ยอมให้บุตรทำเช่นนั้น
 ปีเตอร์เกลียดและกลัวบุตรชายของเขามาก เพราะแอนโทนี่ บุตรของเขาเป็นคน
 กระต้าง มุ่งแต่จะทำงาน บังคับให้คนในครอบครัวทำแต่งงาน หาเงินทอง หาอาหาร
 และเป็นคนที่มีระเบียบมาก เขาไม่ยอมให้เงินแม่แก่แกงเดียวในการหาความเพลิดเพลิน
 ใด ๆ เลย ปีเตอร์ได้ทำลายช็อคของเธอก่อนที่จะยิงตัวตาย เพราะเขาไม่ต้องการ
 ให้แอนโทนี่พรากอบุสรณ์แห่งความงามในอดีตไปจากเขาได้ แม้ว่าเขาจะเสียชีวิตไปแล้ว
 ก็ตาม

นอกจากจะอ่อนไหวและหลงใหลความงามแล้ว ตัวละครชายบางตัวยังอ่อนไหว
 ต่อความนิคพลาติในอดีตอีกด้วย เช่น เอเมอร์สัน จาก "The Professor's
 Commencement". อาจารย์สอนวรรณคดีวัย 55 ปี ในโรงเรียนมัธยมแห่งหนึ่งใน
 เมืองพิทส์เบิร์ก

เอเมอร์สัน เคยเป็นนักเรียนที่เรียนดีมาก แต่ความนิคพลาติเพียงครั้งเดียว
 ของเขา ทำให้เขาจำกัชีวิตตนเองอย่างน่าเสียภายในสายตาของคนอื่น ๆ ความ
 นิคพลาติในอดีตของเขา คือ เขาถูกเลือกให้ออกไปท่องโคลงในวันพิธีจบการศึกษา แต่
 ด้วยความตื่นเต้น เขาลืมบทโคลงกลางคัน ซึ่งทำให้เขาเสียใจ ขวยหน้า ไม่สบายใจ
 มาโดยตลอด ถึงนั้นถึงแม้เขามีอายุถึง 55 ปีแล้วก็ตาม เขาจึงรู้สึกยินดีมากเมื่อ
 อากะธา พี่สาวของเขาเสนอความคิดให้เขาท่องโคลงบทเดิมให้จบในงาน
 เลี้ยงส่งเกษียณอายุของเขา เป็นการแก้ตัว แก้อะไรความนิคพลาติในอดีต แต่เมื่อถึง
 เวลา เอเมอร์สันก็รู้สึกตื่นเต้นมาก จนกระทั่งเขาลืมบทโคลง และไม่สามารถท่อง
 โคลงให้จบ ทำให้ประวัติศาสตร์ขำรอยไก่ออย่างน่าอัศจรรย์ เอเมอร์สันเองก็ยอมรับ
 ว่าตนเองมีจิตใจอ่อนไหวเกินไป "...they put a woman's heart in me."

(Faulkner. 1965 : 291)

ตรงข้ามกับเอเมอร์สัน พอล จาก "Her Boss" เห็นอดีตเป็นที่หลบภัย พอลรู้ตัวว่าตนเองเป็นโรคไต และอาจจะต้องเสียชีวิตในเร็ววัน ซึ่งทำให้พอลรู้สึกกลัว เขาพยายามที่จะหาที่พึ่ง หากคนปลอบใจ แต่ปรากฏว่าไม่มีใครยอมรับฟังความทุกข์ของเขาเลย ทุกคนมักการะโดยการแสวงปลอบใจเขาว่าหมอนิใจฉิบโรคนิดบ้าง หรือกล่าวถึงความโชคร้ายที่ดูเลวร้ายกว่าบ้าง สรุปก็คือ ไม่มีใครสนใจหรือเห็นใจ เขาอย่างจริงจังเลย จนกระทั่งเขาพบกับแอนนี่ เสมียนสาวในบริษัทของเขา แอนนี่ทำให้พอลนึกถึงวัยเยาว์ของเขา การระลึกถึงอดีตทำให้พอลลืมความทุกข์อันเนื่องมาจากความกลัวตาย ดังนั้น เขาจึงต้องอยู่ใกล้ชิดกับแอนนี่ ผู้เปรียบเสมือนไก "tricker" ผู้เปิดโลกใน อดีตของเขาเกือบตลอดเวลา

แต่มีตัวละครอีกจำนวนหนึ่ง ซึ่งไม่ไ้มองอดีตเป็นที่พึ่งหรือเป็นเซนรอยแผลเก่าแก่ตัวละครเหล่านี้เห็นอดีตเป็นบทเรียนสอนใจ เหตุการณ์ต่าง ๆ ในอดีตเป็นสิ่งที่ช่วยให้เขาคัดสินใจการกระทำของปัจจุบัน ช่วยให้เขาคัดสินใจว่าเขาจะเลือกดำเนินชีวิตในลักษณะใด และเมื่อเขาคัดสินใจได้แล้ว เขาก็ยึดมั่นสิ่งที่เขาเลือก เชื่อว่าสิ่งที่เขาเลือกเป็นหนทางที่ดีที่สุด โดยไม่เปลี่ยนแปลงความเชื่ออีกเลย ตัวละครในกลุ่มนี้คือ

โจเซบ บายวอเตอร์ส จาก "El Dorado : A Kansas Recessional"

และแอนตัน โรซิกกี จาก "Neighbor Rosicky"

โจเซบ เคยมีร้านขายของชำเป็นของตนเอง แต่ต่อมาเขาก็สิ้นเนื้อประดาตัว เพราะเขาขายร้านเก่าแล้วเดินทางไปเสี่ยงโชคตั้งร้านใหม่ในเมืองเกิโคใหม่ ที่ชื่อว่า เอล โคราโค ในสมัยนั้นเมืองเกิโคขึ้นใหม่ ๆ มากมาย แต่เมืองใหม่เหล่านี้ก็อยู่ได้ไม่นาน กลายเป็นเมืองร้างไปเสียมาก เมืองเอล โคราโค ก็เช่นกัน แต่ถึงแม้ว่า เอล โคราโคจะกลายเป็นเมืองร้าง และตัวโจเซบแทบจะไม่เหลืออะไรเลยก็ตาม แต่โจเซบก็ไม่ยอมย้ายไปไหนเพราะเขามีความเชื่อว่า หากเขาอดทนรอ เขาจะไ้ทุกสิ่งทุกอย่างเสียไปกลับคืนมา "The Colonel was a man of determination ; he had sunk his money in this wilderness and he had determined to wait

until he had got it out ..." (Faulkner. 1965 : 295) เขายึดมั่นใน
ความหวังมาก ถึงแม้ว่าความหวังนั้นจะริบหรี่ก็ตาม "... ,Colonel Bywaters
had stubbornly refused to realize that the game was up ..." (Faulkner. 1965 : 295) เขาทนรออยู่จนกระทั่งเขาเป็นพลเมืองเพียงผู้เดียว
ของเอล โคราโค

แอนตัน โรซิกกี้เป็นชาวนา และเขามีความเชื่อว่า การเป็นชาวนา
และมีที่ดินเป็นของตนเอง และการประกอบอาชีพอิสระไม่ขึ้นกับใคร เช่นนี้เป็นวิถีชีวิต
ที่ดีที่สุด เพราะการทำให้ท่านาในที่นาของตนเองนั้น ถึงแม้จะเป็นงานหนัก และ
เป็นงานที่ต้องเผชิญกับสภาพดินฟ้าอากาศ แต่ผู้ประกอบอาชีพนี้ก็มีความเป็นตัวของตัวเอง
ซึ่งต่างกับการเป็นลูกจ้างในเมือง การเป็นลูกจ้างมักจะถูกบีบคั้นทางความคิดเสมอ
อย่างน้อยเมื่อเกิดปัญหาในการทำงานกับนายจ้าง ลูกจ้างก็ต้องคิดทบทวนว่าจะเข้าข้าง
นายจ้างหรือจะไปร่วมเดินขบวนประท้วงกับลูกจ้างคนอื่น ๆ ก็ แอนตันเห็นสังคมเมือง
เป็นสิ่งที่น่ากลัว เป็นสังคมของความโหดร้าย เห็นแก่ตัว และความหลอกลวง เขา
พอใจชีวิตสงบของสังคมชนบทและเขาต้องการให้บุตรของเขาเป็นชาวไร่ชาวนามากกว่า
ที่จะไปเป็นกรรมกรในเมือง "It seemed to Rosicky that for good, honest
boys like his, the worst they could do on the farm was better than
the best they would be likely to do in the city ..." (Stern and Gross.
1975 : 52) เมื่อรูคอล์ฟ (Rudolph) บุตรชายคนโตของเขามีที่ท้าวาจะทิ้งไร่นา
ไปทำงานในเมือง ตามคำยุของพอลลี (Polly) ผู้ภรรยา แอนตันกังวลใจมาก
เขาพยายามทำศึกกับพอลลี จนกระทั่งพอลลีขอร้องให้รูคอล์ฟเป็นชาวนาต่อไป

แต่ ยุง ลี โอ จาก "A Son of the Celestial" ชัม ชิน จาก
"The Conversion of Sum Loo" และ พอล จาก "The Count of Crows' Nest"
นั้น มีความเชื่อต่างกันออกไปในขณะที่ความเชื่อของพอล เกิดจากการกลั่นกรองประสบการณ์
แต่ความเชื่อของยุงและชัมไม่ได้เกิดจากการกลั่นกรองประสบการณ์แต่อย่างใด ความเชื่อของ
ชัม ชิน และยุง ลี โอ นี้

เป็นความเชื่อถือ ซึ่งเกิดจากการปลูกฝังทางวัฒนธรรมอันเป็นส่วนหนึ่งของอดีตของเขา
 ยุง ลี โฮ และ ชัม ชิน ต่างก็เป็นชาวจีนที่มารกรากอยู่ในซานฟรานซิสโก
 (San Francisco) และต่างก็ยึดมั่นการดำเนินชีวิต และความเชื่อประจำชาติของตน
 อย่างเหนียวแน่น ยุง ลี โฮ นั้น มีฐานะดี แต่เขาไม่ยอมไปปลูกบ้านใหญ่ ๆ สวย ๆ
 เขากลับอาศัยอยู่ในห้องแถวเล็ก ๆ ในย่านของชาวจีน เพราะความรักพวกพ้อง และ
 เพื่อที่ว่าเมื่อถึงเทศกาลตามประเพณีจีน พวกเขาจะไต่พ้อการฉลองจัดงานมงคลร่วมกัน

"Yung was rich ; he might have dwelt in a fine house, but
 he preferred to live among his own people in a little
 room ... He celebrated all the feasts and festival with
 other Chinamen, and bowed down to the gods in the joss
 house ...

'It is to keep us together, Keep us Chinamen.' "

(Faulkner. 1965 : 526)

ถึงแม้ว่า ยุง ลี โฮ จะรู้สึกคุ้นเคยกับชาวอเมริกัน ที่โสมความรู้ความสามารถของ
 ชาวผิวขาว แต่ยุงก็ไม่เคยคิดที่จะเปลี่ยนความเชื่อและวิถีชีวิตของตนเอง จนกระทั่ง
 เพื่อนชาวอเมริกันของ ยุง เคื่องใจมาก และว่ายุงเป็นคนตายที่เคลื่อนไหวได้

"You are dead things that move ! " (Faulkner. 1965 : 527) แต่ยุงก็
 ไม่สะทกสะท้านกับคำพูดของเพื่อน มิหนำซ้ำยุงยังฝากเพื่อนคนนี้อีกว่าถ้าตัวยุง เสียชีวิต
 ลงขอให้เขาช่วยดูแลพิธีศพของยุงให้ควย และขอให้งานศพของเขาใหญ่โตสมฐานะ
 และสิ่งที่สำคัญที่สุด คือ ขอให้ฝังศพของเขาไว้บนเนินแผ่นดินจีน

"When I die do not even bury me here. Let them go through
 the rites and then send me home. I must lie there while
 the flesh is yet on bones. Let the funeral be grand.
 Let there be many mourners, and roast pigs and rice and
 gin ..." (Faulkner. 1965 : 527)

ซัมชิน เป็นพ่อค้าและสามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมอเมริกันได้ดีกว่ายุง ลี โอ ซัมชินยังเปิดโอกาสให้ภรรยาได้คบหาด้วยผู้สอนศาสนา และยอมให้บุตรชายรับศีลจุ่มของศาสนาคริสต์ แต่อย่างไรก็ตาม ซัม ชิน มีความเชื่ออย่างฝังจิตฝังใจว่า หน้าที่ของลูกผู้ชายชาวจีนที่มีต่อบรรพบุรุษคือ การมีบุตรชายไว้สืบสกุล "duty of begetting offspring who should secure repose for his own soul and his dead father's." (Faulkner. 1965 : 325) ดังนั้น ถึงแม้ซัมชินจะมีอายุถึง 50 ปี เขาก็แต่งงานใหม่อีก เพราะภรรยาคนแรกที่เขาเสียชีวิตไปแล้วนั้นไม่มีบุตรกับเขาแม้แต่คนเดียว แต่เมื่อเขาทราบว่าภรรยาสาวของเขาจะมีครรภ์ เขาก็กังวลใจมาก "Sum Chin was grave and preoccupied" เพราะเขาเกรงว่าเด็กที่เกิดมาจะเป็นหญิง เพราะเขารู้สึกว่าเขามีอายุมากเกินไปที่จะมีบุตรคนต่อไปได้อีก และเขายังวิตกกังวลไปอีกว่า หากบุตรที่เกิดมาเป็นชายก็ดี เขาคงจะเสียชีวิตลงก่อนที่จะมีโอกาสปลุกฝังความเชื่อของชาวจีน โดยเฉพาะเรื่องหน้าที่ของลูกผู้ชายที่มีต่อบรรพบุรุษให้บุตรชายของเขา แต่ในที่สุด ซัม ชินก็ได้บุตรชายสมใจ เขาดูแลเอาใจใส่บุตรชายอย่างดีที่สุด แต่เมื่อบุตรชายของเขาเสียชีวิตลง ซัม ชิน เรียกได้ว่าอยู่ในสภาพหัวใจสลาย เพราะเขารู้สึกว่าตนเองออกคณฺฑูรต่อบรรพบุรุษ และเชื่อว่า วิญญาณของเขาเองคงไม่ไปสู่สุคติอย่างแน่นอน "he went about with his queue unbraided and his face haggard and unshaven so that he looked like a wreck from some underground opium den, ..." (Faulkner. 1975 : 329) เขากลายเป็นคนมีจิตวิเศษ และหลบเลี่ยงหนีสังคม เพราะเขาทนไม่ไหวที่เห็นผู้ชายคนอื่นมีบุตรชาย "he avoided even the men of his society, for these men had sons, and he hated them because the god had prospered them ..." (Faulkner. 1975 : 329)

พอล เกอ คอช จาก "The Count of Crow's Nest" เป็นตัวละครที่มีความ ยึดมั่นอยู่ในคุณธรรม พอลเป็นขุนนางชาวยุโรป เขาเคยทำงานสนองพระเดชพระคุณให้ กับราชสำนักเยอรมัน จนกระทั่งได้เครื่องราชอิสริยาภรณ์ กางเซนต์เหล็ก (The Iron Cross) มาแล้ว ตระกูลเกอ คอชได้รับความสนิทสนม เชื่อพระวงศ์ยุโรปมีจุดหมาย ที่ไม่ควรมิเปิดเผยอยู่ในครอบครอง ส่วนใหญ่เป็นจุดหมายส่วนตัวของบุคคลนั้น เจ้านาย คอมาถึงแม้ว่าเขามีฐานะทาง เศรษฐกิจและสังคมตกต่ำลง เขาก็ยังคงเก็บรักษา เอกสารเหล่านั้นเป็นอย่างดี เขาไม่เคยคิดแม้แต่สักครั้งที่จะนำเอาเอกสาร เหล่านั้นเป็น เครื่องหาเงิน เพราะพอลเห็นว่า การกระทำเช่นนั้น เป็นการกระทำที่ต่ำช้า คือ หนึ่งเป็น การทรยศต่อวงศ์ตระกูลของตน และสอง เป็นการให้ร้ายผู้อื่น พอลกล่าวว่าหากเอกสาร ดังกล่าวถูกเผยแพร่ ผู้สืบเชื้อสายของ เจ้าของ เอกสารจะเสื่อมเสียชื่อเสียงพบกับความ อับอายคอกอย่างหาที่เปรียบไม่ได้ทีเดียว

"... this is the honor of my family! Great God! The descendants of those people are living in Europe today, living honorably and bearing great names. You hear me? Those letters must not get abroad. They would shake men's faith in God and make them curse their mothers.

(Faulkner. 1965 : 467)

ตัวละครชายที่มีอุปนิสัยแข็งกระด้าง หรือมีพฤติกรรมค่อนข้างป่าเถื่อนในเรื่องสั้น ของแค เซอร์ก็มีอยู่บ้าง แต่ตัวละคร เหล่านี้ล้วนแต่มีจุดที่อาจกล่าวได้ว่าเป็นความอ่อนไหว ความอ่อนโยนในจิตใจ

วิล เลียม จาก "The Sentimentality of William Taverer" เป็นชาย ชาวนาที่ขี้ริ้มและเข้มงวด แม้กระทั่งกับบุตรของตนเอง เขายังให้ทำงานหนัก ความ เคร่งขรึมและกระด้างของวิล เลียมเกิดจากการที่เขาทุ่มเทตนเองให้กับการทำงานมาก เกินไปจนไม่มีเวลานึกถึงสิ่งอื่น จริง ๆ แล้ววิล เลียมเป็นคนที่มีความอ่อนโยน สังเกตได้

จากการที่เขารักภรรยาของเขา ไม่เคยทบทวนคิดว่าเธอเลย และยังไปกว่านั้นเขายังพอใจที่จะเห็นเธอมีความสุข มีอาหารดีๆ รับประทาน มีเสื้อผ้าสวยๆ งานๆ สวมใส่ "... he never objected to items relating to his wife's gowns or bonnets." (Faulkner. 1965 : 353) เฮสเตอร์ภรรยาของวิลเลียมนี้มักจะคิดว่าวิลเลียมเป็นคนใจแข็งกระด้างตลอดมา จนกระทั่งเธอมักจะตั้งตนต่อต้านเขาอยู่เนืองๆ ดังนั้นเฮสเตอร์จึงตกใจและแปลกใจมากเมื่อพบว่า วิลเลียมยังจำเหตุการณ์ในสมัยเยาว์วัย และเข้าใจความรู้สึกของผู้เยาว์ได้ดี และสามารถพูดคุยเรื่องในอดีตกับเธอได้อย่างสนุกสนานและเต็มไปด้วยความอ่อนโยน ซึ่งทำให้เฮสเตอร์ค้นค้นใจมาก และตัดสินใจจะไม่ตั้งตนต่อต้านเขาอีกต่อไป

เชิร์จ จาก "The Clemency of the Court" จริงๆ แล้วเป็นคนที่มีจิตใจอ่อนโยน แต่การที่เขาไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ถูกต้อง ไม่เคยได้รับการอบรมให้รู้จักนิยมนอบน้อม ทำให้เขาไม่รู้จักว่าอะไรควรทำหรือไม่ควรทำ เช่น ในกรณีที่เชิร์จฆ่าชาวนาเควิส โดยการให้ชาวนามาสีระจนแยกเป็นสองซีก ใครๆ ต่างก็ลงความเห็นว่าเป็นการกระทำที่โหดเหี้ยมและอาจเห็นว่าเขาเป็นคนป่าเถื่อน แต่จริง ๆ แล้ว เชิร์จไม่เคยโกรธใคร เปิ่นมาก่อนเลย ความโกรธและความรุนแรงครั้งนี้เกิดจากการที่เขาถูกพรากของรัก เชิร์จฆ่าเควิสเพราะ เควิสฆ่ามาตุสกาสุนัขของเขา สำหรับเชิร์จแล้ว มาตุสกาเป็นสิ่งมีชีวิตเดียวในโลกที่ยอมเป็นเพื่อนกับเขา กินกับเขา - นอนกับเขา และมีเพียงมาตุสกาเท่านั้นที่ให้ความรักกับเขา ซึ่งทำให้เชิร์จรู้จักคุณค่าของการให้และการรับความรัก เขาจึงรักมาตุสกามากพอๆ กับคนอื่นๆ หนึ่งที่เดียว ดังนั้นเมื่อมาตุสกาถูกทำร้าย เชิร์จจึงโกรธมากถึงขนาดลงมือทำร้ายเควิสเป็นการแก้แค้นให้มาตุสกา

คะนุต (Canute) จาก "On the Divide" เป็นชายร่างใหญ่ที่ไร้เพื่อน ความเหงาและความลำบากตรากตรำทำให้เขาเป็นคนที่ถูกร้านและน่ากลัว เมื่อไม่มีคนยอมรับเป็นเพื่อน คะนุตก็หันเข้าพึ่งแอลกอฮอล์ เขาค้มแอลกอฮอล์ดื่มได้เป็นถึง ๆ โดยไม่เมา คะนุตหลงรักลีนา (Lena) หญิงสาว เพื่อนบ้านแต่ก็ถูกเขอกดขี่และลงอย่างรุนแรงตลอดมา ในที่สุดคะนุตทนความเหงาไม่ได้อีกต่อไป เขาจึงฉุดคราลีนาไปแต่งงานกับเขาโดยที่ลีนาไม่เต็มใจ แต่อย่างไร

ก็ดี คะบุคไม่ได้ทำร้ายร่างกายลีนาเลยแม้แต่น้อย เขาถูกละทิ้งหรือได้รับความอบอุ่นเป็นอย่างใดจนกระทั่งลีนาเห็นใจเขา และเมื่อรู้ตัวว่าลีนาไม่รังเกียจตนเอง คะบุคก็ดีใจและคันคันใจจนร้องไห้สะอึกสะอื้นออกมา

ความป่าเถื่อนของ ลู (Lou) จาก "Lou, the Prophet" เห็นได้ไม่ชัดเท่ากับ เชิร์จและกะบุค ลูเป็นคนเงี้ยวขริบ หมกมุ่นอยู่แต่กับการทำไร่ ทำงานหนักหามรุ่งหามค่ำ และผลตอบแทนในความพยายามของเขา คือ ความหายนะอันเนื่องมาจากสภาพภูมิอากาศ และตามมาการถูกคนรักทิ้ง ความผิดหวังจากคนรักและความหวาดกลัวว่าพืชผลจะเสียหาย เพราะความแห้งแล้ง ทำให้ลูเป็นบ้า เขาออกวิ่งพล่านทั่วหมู่บ้าน ชูเชิญให้ผู้คนสวมนต์ ภาวนาขอความกรุณาจากพระผู้เป็นเจ้า แต่ทั้ง ๆ ที่เป็นบ้าไป ลูก็ยังมีความอ่อนโยนกับเด็ก ๆ เขาไม่เคยคิดทำร้ายผู้คนเลย และมีหน้าซำเขายังช่วยเด็กเลี้ยงวัวควมแล้วอีกด้วย

เดนิส (Denis) จาก "The Dance at Chevalier's" เป็นคนมีความรุนแรง โกรธง่ายหายเร็ว เขาใช้มีดพกแทงหลังมือ ของซินยอร์ (Signor) เพื่อนร่วมอาชีพของเขาทันทีที่รู้ว่าซินยอร์โกงการพนัน "He caught the back of the Mexican's greasy hand with the point of his belt knife and regardless of the blood that trickled through his fingers, ..." (Faulkner. 1965 : 458) และหลังจากเหตุการณ์นี้ เขาก็ไม่แยแสเลยว่าจะถูกแทงแค้นเพราะเขาอวดคิดว่าไม่มีใครล้มเขาได้ "Oh, if I was looking for a man to be afraid of I wouldn't pick the Signor." (Faulkner. 1965 : 458) แต่หลังจากนั้นเขาก็เสียชีวิตเพราะความประมาท ความเขลาที่เชื่อใจซินยอร์นั่นเอง

ซินยอร์ จาก "The Dance at Chevalier's" เป็นตัวละครที่ป่าเถื่อนที่สุด ซินยอร์มีความอาชญากรรม เขาติดเจ้าแค้น เขาสามารถแค้นคนที่ทำร้ายเขาได้อย่างเลือกเย็นและสาสมแก่ใจที่สุด นั่นคือ เขาสามารถทำให้เดนิสเสียชีวิตลงทั้งที่กำลังแค้นใจถึงขีดสุดว่าเขาตายเพราะถูกคนรักทรยศ แม้ซินยอร์รู้ว่าเซเวรีน หญิงสาวที่เขาเฝ้าหมายปองซึ่งเป็นคนรักของ เดนิสจะคงเคียงแค้นชิงชัง เขามากในการกระทำของเขา แต่เขาก็คิดว่าไม่มีอะไรที่จะทำให้เขาสุขใจได้มากเท่ากับการแค้น "Ah, love is sweet, but sweeter is revenge ..." (Faulkner. 1965 : 550)

แอนโทนี (Antone) จาก "Peter" เป็นตัวละครที่มีอุปนิสัยแข็งกร้าวมาก แอนโทนีไม่มีความรู้สึกเห็นอกเห็นใจให้ใครเลยแม้แต่บิดาของตนเอง สิ่งที่แอนโทนีนึกถึงตลอดเวลา คือ ทำอย่างไร เขาจึงจะได้ผลผลิตในไร่นามากที่สุด และทำอย่างไร เขาจึงจะหาเงินได้มากที่สุด ดังนั้นทุกคนในครอบครัวของเขาไม่ว่าจะเป็นเด็กหรือคนชรา ทุกคนต้องทำงาน "In the house of which Antone was master there was no one, from the little boy three years old, to the old man of sixty, who did not earn his bread ..." (Faulkner. 1965 : 541)

โดยปกติแล้วชาวบ้านจะหยุดทำงานในวันอาทิตย์ เพราะเป็นวันที่ต้องไปโบสถ์ และถือว่าเป็นวันพักผ่อน แต่แอนโทนีไม่ยอมให้ครอบครัวของเขาได้หยุดพักผ่อนในวันอาทิตย์แม้แต่สักครั้ง

แอนโทนีต้องการที่จะขายขออันเป็นสมบัติที่ปู่เคอร์บิดาของเขารักและหวงแหนมากที่สุดโดยไม่ใส่ใจเลยว่า ขอนั้นมีความหมายกับบิดาเพียงใด เขาเห็นว่าเงินสำคัญกว่าความรู้สึกของบิดา "But I need money; what good is that old fiddle to thee? ..." (Faulkner. 1965 : 541) เมื่อปู่เคอร์บิดาตายและฆ่าตัวตายในเวลาต่อมา แอนโทนีรับรู้ถึงมรดกรรมของปู่เคอร์บิดาด้วยความเฉยเมย และแทนที่เขาจะเก็บไม้สีขอซึ่งปู่เคอร์บิดาทิ้งเอาไว้ข้างหน้า เขากลับรับขายมันไปอย่างไม่มียั้ง

ตัวละครชายในเรื่อง สันของแคเธอร์ มีความซื่อตรงต่องานของตน และความรู้สึกของตนเอง สำหรับตัวละครที่เป็นศิลปินจะสังเกตได้จากกรณียกมโนคติในการทำงานของพวกเขา นั่นคือ ความมุ่งมั่นที่จะผลิตงานให้ได้ประณีตงดงามและสมบูรณ์แบบที่สุด ซึ่งความงามของงานนี้จะใช้ความรู้สึกพึงพอใจของศิลปินเอง เป็นเกณฑ์ เงินค่าตอบแทนไม่ใช่มาตรฐานในการวัดค่าความงามของงาน ตัวละครเหล่านี้จะมีความอ่อนไหวต่องานมาก เขาสามารถวางเฉยได้ในทุกเหตุการณ์ เว้นแต่หากมีใครมาทำลายการทำงานของเขา พวกเขาจะรู้สึกไม่พอใจมาก และไม่อาจจะจับความรู้สึกดังกล่าวได้

รูซ์ (Roux) จาก "Flavia and Her Artists" เป็นนักเขียนและนักวิจารณ์ชาว

ฝรั่งเศส เขาได้รับเชิญให้ไปพักที่คฤหาสน์ของเฟลเวียร่วมกับศิลปินคนอื่น ๆ ในขณะที่ศิลปินคนอื่นกระตือรือร้นที่จะไปมาพักอยู่ในคฤหาสน์อันหรูหรา และใช้ชีวิตอย่างสุขสบาย เป็นระยะเวลานาน ๆ แคร์ซุซ์ไม่เป็นเช่นนั้น เขาไม่สนใจในความร่ำรวยของเฟลเวีย เขาไม่หลงใหลในความหรูหราของคฤหาสน์แม้แต่น้อย - ดังนั้นเขาจึง เป็นแขกผู้มาช้าที่สุด และลากลับเร็วที่สุด คือ มาพักเพียงคืนเดียวเท่านั้น และในขณะที่เหล่าศิลปินอยู่กับเฟลเวีย นั้น พวกเขามักจะฉกฉวยโอกาสหาประโยชน์ส่วนตัวตลอดเวลา หรือมิฉะนั้นพวกเขาก็จะใช้เวลาสมาคมกับเฟลเวียซึ่งอาจกล่าวได้ว่าเป็นการประจบเฟลเวียในลักษณะหนึ่ง แคร์ซุซ์ไม่เคยคิดที่จะเอาใจเฟลเวียเลย เขามักจะแยกตนเองออกจากกลุ่มอยู่เสมอ และต่อมาภายหลังเมื่อเขารู้นิสัยใจจริงของเฟลเวีย เขาก็ได้เขียนบทความโจมตีเธออย่างรุนแรง ความเป็นตัวของตัวเองและความตรงไปตรงมาของรูซนั้นเป็นเอกลักษณ์ของเขาจนกระทั่งมีผู้กล่าวไว้ว่า "There are schools and schools, manners and manners ;

but Roux is Roux, and Paris sets its watch by his clock." (Faulkner. 1965 : 158)

ฮิวจ์ เทรฟฟิงเกอร์ จากเรื่อง "The Marriage of Phaedra" เป็นจิตรกรที่ยากจน แต่ภายหลังกลับมีความเป็นอยู่ที่ดีมากเพราะเขาได้แต่งงานกับเลดี้เอลเลน เพอร์ซี (Lady Ellen Percy) สุภาพสตรีที่เพียบไปด้วยยศฐาบรรดาศักดิ์และทรัพย์สินเงินทอง ถึงแม้ว่าฮิวจ์จะมีฐานะเดิมค้อยกว่าภรรยา แต่เขาก็ไม่เคยคิดว่าตนเองค้อยกว่าภรรยา หรือคิดว่าภรรยามีอิทธิพลต่อเขาเลย ดังนั้น ดังนั้น ฮิวจ์จึงไม่เคยประจบหรืออ่อนข้อให้กับเธอ เขาเคยประพฤติปฏิบัติตนอย่างไรก่อนแต่งงาน เขาก็ยังคงทำเช่นนั้นต่อไปโดยไม่ใส่ใจว่าจะเป็นที่ถูกใจของภรรยาหรือไม่ เช่น เขามักจะเชิญ กิลลินี (Ghillini) จิตรกรจน ๆ จักว่าเป็นคนจรจัด (vagabond) มาร่วมสนทนาพูดคุยกับเขาที่บ้านอยู่เป็นประจำ ซึ่งการกระทำดังกล่าวนี้เป็นสิ่งหนึ่งที่ เอลเลน

ไม่พอใจมาก ยิ่งในเรื่องการทำงาน อีวจะจะไม่ยอมให้ใครมาข้องแวะโดยไม่ได้รับอนุญาตเลย อีวทุ่มเทและความตั้งใจให้กับการวาดภาพมาก แม้กระทั่งหลังการแต่งงานใหม่ ๆ เขาก็ยังหมกตัวอยู่แต่ในห้องทำงาน (studio) ของเขาและเพราะความพิถีพิถันของเขา ความที่เขาต้องการให้ภาพวาดออกมาดีที่สุด สมบูรณ์แบบที่สุด นี่เองที่ทำให้เขาและภรรยาเคยชกต่อยกัน เรื่องมีอยู่ว่า อีวจำภาพที่เขาให้ชื่อว่า "The Marriage of Phaedra" ได้เป็นที่ไม่พอใจแม้จะไต่พยายามแก้ไขภาพครั้งแล้วครั้งเล่าก็ตาม จนกระทั่งเอลเลนรำคาญใจ เธอจึงบอกให้อีว โยนภาพนั้นทิ้งไป อีวโกรธมาก เพราะคำกล่าวเช่นนั้น เป็นเหมือนคำดูหมิ่นฝีมือและความตั้งใจของเขา เขาจึงขว้างฟูกันลงพื้นด้วยความฉุนเฉียวต่อหน้าเธอ ซึ่งเอลเลนถือว่า เป็นมารยาทที่หยาบคาย เป็นการไม่ให้เกียรติเธอ ตั้งแต่บัดนั้นมาทั้งอีวและเอลเลนก็อยู่ในสภาพต่างคนต่างอยู่

"The Marriage of Phaedra" เป็นผลงานที่มีคนกล่าวขวัญถึงมากที่สุดที่ยังไม่สมบูรณ์และในสภาพนี้หากนำออกขาย ก็จะไม่ไคราค่าดี แต่อีวไม่ยอมขายภาพนี้ เขาทนไม่ได้ที่หาประโยชน์จากผลงานที่บกพร่องของตนเอง ดังนั้นเขาจึงขอร้องภรรยาของเขาให้ขายภาพนี้เมื่อเขาเสียชีวิตลง

เคนเนธ เกรย์ (Kenneth Grey) จากเรื่อง "The Willing Muse" นั้นเหมือนกับอีวหลายประการด้วยกัน แต่ที่สำคัญที่สุด คือ เคนเนธพิถีพิถันกับงานของเขา เช่นเดียวกับอีว เพราะเคนเนธต้องการให้บทประพันธ์ของเขาประณีตงดงาม มีภาษาสละสลวยที่สุด เขาจึงทำงานช้ามาก เขาจะลงมือเขียนก็ต่อเมื่อจิตใจของเขาพร้อมที่จะเขียน เขาจะไม่พยายามฝันอารมณ์เขียนหนังสือเลยแม้แต่ครั้งเดียว ดังนั้นผลงานชิ้นแรกของเขา คือ หนังสือเรื่อง "Charles de Monponsier" ตีพิมพ์เมื่อเขามีอายุถึง 35 ปี เพื่อนสนิทของเคนเนธต่างก็ยอมรับว่าเขาเป็นคนที่มีความสามารถและพวกเขาคงพยายามช่วยกันเร่งเคนเนธให้ทำงานเร็ว ๆ เพื่อให้มีผลงานมาก ๆ แต่ก็ไม่สำเร็จ

"There was never such a man for getting people into a fever of interest and determination for him, for making people (even people who had very vague surmises as to the particular eminence toward which he might be headed) fervidly desire to push him and for refusing, on any terms, to be pushed ..."

(Faulkner. 1965 : 114)

เมื่อเคนเนธแต่งงานกับเบอร์ธา ทอร์เรนซ์ (Bertha Torrence)

นักประพันธ์สตรีซึ่งผลิตผลงานไ้มาก แต่ไม่สู้จะมีคุณค่าทางวรรณกรรมนัก เพื่อน ๆ ของเขาค้างก็หวังว่า หากเคนเนธเห็นการทำงานของ เบอร์ธา แล้ว เขาอาจจะกระตือรือร้นเอาอย่าง เบอร์ธาบ้าง แต่ทุกคนก็นึกหวัง ในทางตรงข้าม เคนเนธกลับมีความทุกข์ใจมากขึ้น เขารู้สึกว่าเสียงพิมพ์ดีดในขณะที่เบอร์ธาเร่งทำงานเพื่อป้อนคลาคหนังสือให้ทันเวลานั้น เป็นเหมือนกับฆอนที่กระหน่ำลงบนหัวสมองของเขา

"the whole thing sickened him ... His brain was beaten into torpidity by the mere hammer of her machine ..." (Faulkner. 1965 : 123)

การทำงานของ เบอร์ธา เปรียบเหมือนกับการผลิตสินค้าตามโรงงานอุตสาหกรรม (assembly line) ขาดความประณีต ขาดความงดงามอันเป็นเอกลักษณ์ ซึ่งเป็นสิ่งที่เคนเนธทนไม่ได้ หายที่สุขเขาจึงหนีออกจากบ้าน ถึงแม้ว่าเขาเคยเฝ้าเป็นนัยไว้ว่า เขาอยากหนีไปใช้ชีวิตที่สงบ ทำงานไ้เรื่อย ๆ ตามใจตนเองได้โดยไม่ต้องเร่งร้อน

"There must be places, somewhere in the world, where a man can take a book or two and drop behind the procession for an hour ; but they seem possibly far from here." (Faulkner. 1965 : 120)

คอน เอ็ดเจอร์ จาก "Coming, Eden Bower!" ก็เป็นจิตรกรที่ต้องการเสรีภาพในการทำงาน วาดภาพตามความพอใจของตนเองให้ดีที่สุดมากกว่าที่จะวาดภาพขายตามคำสั่งของคนอื่น คอนเกลียดการวาดภาพ "โหล" ออกขายเป็นที่สุด

ดังนั้น เมื่ออีเด็น บาวเออร์ (Eden Bower) คนรักของเขามอบให้เขาวาดภาพขายเอาอย่างจิตรกรคนอื่นเขาจึงโกรธมาก เขากล่าวกับเธอว่า "ขอให้เงินทั้งหมดในนิวยอร์กมาจ้างเขา เขาก็ไม่มีวันเขียนภาพเลียนแบบใคร" "I wouldn't paint his pictures for all the money in New York." (Slote. 1973 : 170) เมื่ออีเด็นโทษคิดเขาว่า เขาน่าจะทำตัวให้เป็นที่รู้จัก มีชื่อเสียง ประสบความสำเร็จก่อนแล้วจึงค่อยหันมาวาดภาพตามใจตนเองภายหลัง คอนก็เถียงว่าสำหรับเขา การประสบความสำเร็จคือ สภาพที่เขาเป็นอยู่ คือ การที่เขามีอิสระที่จะเอาใจตัวเอง "I have the most expensive luxury in the world, ... , for I work to please nobody but myself." (Slote. 1973 : 170) คอนก็มั่นใจในความคิดนี้มาตลอด และต่อมาเขากลายเป็นจิตรกรที่มีอิทธิพลต่อวงการศิลปะสมัยใหม่ ได้รับการยกย่องนับถือว่าเป็นจิตรกรชั้นแนวหน้า เพราะผลงานของเขาเป็นงานสร้างสรรค์โดยแท้ เขามีความเป็นตัวของตัวเอง ไม่เลียนแบบใคร (original) และไม่เลียนแบบงานเก่าของตนเอง งานของเขาเปลี่ยนรูปแบบอยู่ตลอดเวลา (erratic)

อัลเบิร์ต (Albert) จาก "Double Birthday" ไม่ได้เป็นศิลปินเช่นตัวละครที่กล่าวมา แต่อัลเบิร์ตก็มีลักษณะความคึกคักคล้าย ๆ กัน คือ เขาไม่เห็นว่าเป็นสิ่งสำคัญของชีวิต อัลเบิร์ตพอใจที่จะทำงานไปวันหนึ่ง ๆ พอมันก็เม้า มีเวลาว่างที่จะอ่านหนังสือ ๆ เล่นดนตรี ๆ และมีเวลาดูแลอนุชราของเขา มากกว่าที่จะทุ่มเทเวลาหาเงินทอง และต้องเป็นกังวลกับการงาน เป็นห่วงเงินทองที่ได้มา อัลเบิร์ตมีอายุถึง 55 ปีแล้ว แต่เขาไม่เคยนึกกระหายใจหรือคิดว่าการที่ตนเองเป็นคนจนนั้นเป็นปมค้อยแต่ประการใด ซึ่งทำให้ผู้ใหญ่ที่รู้จักเขามาตั้งแต่เขายังอยู่ในวัยเยาว์ไม่พอใจนัก ที่เห็นอัลเบิร์ตไม่ใส่ใจอนาคต ไม่มีความกระตือรือร้นในการสร้างฐานะเช่นนี้

ถึงแม้ว่าเรื่องสั้นส่วนใหญ่ของแคเธอรีนไม่ได้เป็นเรื่องเกี่ยวกับความรักระหว่างหนุ่มสาวโดยตรง แต่ตัวละครที่ยึดมั่นในความรักก็มีอยู่จำนวนหนึ่ง ตัวละครเหล่านี้มัก

เป็นตัวละครในสังคมเมือง สังคมคนร่ำรวย เช่น แฮโรลด์ ฟอริช (Harold Forsythe) จาก "Eleanor's House" เอเวอเรท ฮิลการ์ด (Everett Hilgarde) จาก "A Death in the Desert" อาร์เทอร์ แฮมิลตัน (Arthur Hamilton) จาก "Flavia and Her Artists" นักการทูตหนุ่ม จาก "On the Gull's Road" คิกลิส เบอร์นัม (Douglass Burnham) จาก "The Treasure of Far Island" และ นิลส์ อีริกสัน (Nils Ericson) จาก "The Bohemian Girl" ตัวละครชาวชนบทมีฐานะยากจนในกลุ่มนี้มีเพียง อีริก เซอร์แมนสัน จาก "Eric Hermansson's Soul" เท่านั้น

นิลส์ อีริกสัน และคิกลิส เบอร์นัม เป็นเด็กชาวชนบท แต่ได้ทำงานและใช้ชีวิตวัยหนุ่มอยู่ในสังคมเมืองทั้งคู่ เขาทั้งสองมีรักแท้และรักเดียวให้กับเพื่อนสาว ซึ่งเคยเป็นเพื่อนเล่นในวัยเด็กเช่นเดียวกัน คนรักของ นิลส์ คือ หญิงสาวชาวโบฮีเมีย ชื่อ คลารา (Clara) คลาราเองนั้นก็ไม่ใช่คนสวยนัก ส่วนคนรักของคิกลิส ชื่อ มาร์กาเร็ต แวนไดค์ (Margaret Van Dyck) ซึ่งเป็นหญิงสาวที่สวยงาม ทั้งนิลส์และคิกลิสได้จากคนรักของเขาไปเป็นเวลานานกว่า 10 ปี แต่เขาทั้งสองไม่เคยรักผู้หญิงอื่นเลย ถึงแม้ว่าเขาจะสร้างฐานะขึ้นมาจนกระทั่งร่ำรวย และมีสตรีแวดล้อมอยู่มากก็ตาม เมื่อนิลส์รู้ว่าคลาราแต่งงานกับโอลาฟ (Olaf) พี่ชายของเขาไปแล้ว เขาก็ยังไม่คลายรักเธอและไม่รังเกียจเธอแม้แต่น้อย เขาเพียงแต่รู้สึกน้อยใจและผิดหวังอยู่ลึก ๆ เท่านั้นที่คลาราไม่รอเขาเหมือนดังที่เขาขอทนรอเธอ แต่อย่างไรก็ตามนิลส์ก็ไ้ชักชวนและเกลี้ยกล่อมให้คลารานี้ไปอยู่กับเขาจนได้ เขากล่าวกับเธอว่า เขาจะไม่ยอมให้เธอเป็นของใครอื่นนอกจากเขาเพียงคนเดียว

"... I'll never, never let you go, not to any man on earth but me!" (Faulkner. 1965 : 37) และการที่เขาสร้างฐานะขึ้นมาก็เพื่อเธอคนเดียว ฝ่ายคิกลิสนั้นเป็นนักแต่งบทละคร มีหญิงสาวแวดล้อมมากมาย แต่เขาก็ไม่สนใจใครเลย

"... , the girls don't trouble me much." (Faulkner. 1965 : 268)
 เมื่อเขาทราบว่า มาร์กาเร็ตระแวงว่าเขามีความสัมพันธ์กับการละครคนหนึ่ง เขา
 จึงยุ่งยากใจมาก และรีบแก้ข่าวทันที คักลัสก็เช่นเดียวกับนิลส์ ที่ก่อร่างสร้างตัว
 ขึ้นมาเพื่อหญิงคนรัก ซึ่งเป็นหญิงคนเดียวที่เขาเลือกตลอดสิบห้าปีที่ผ่านมา

"... I choose what I chose fifteen years ago. Out of the spoils of
 a life time of crime and bloodshed I claimed only the captive
 princess ..." (Faulkner. 1965 : 282)

ทั้งนิลส์และคักลัสต่างก็สมหวังในความรัก แต่ ทูตหนุ่ม แฮโรลด์ ฟอร์โซซ์
 เอเวอร์เรทท์ ฮิลการ์ด และ อีริก เซอร์แมนสัน โชคไม่ดีเท่า แฮโรลด์
 สตูเลียเอลีนอร์ (Eleanor) ภรรยาสุดที่รักของเขาไปอย่างไม่มีวันหวนกลับมา
 แฮโรลด์รักและอาลัยเธอมาก เมื่อแรกเขามีแต่ความเศร้าไม่เป็นอันกินอันนอน จน
 สภาพของเขาแทบจะไม่ใช่คน เขาดูน่าเวทนามากกับชาคมุขยี่ที่เดียว

"He seemed a mere fragment of a man dragged out from under the
 wreckage ..." (Faulkner. 1965 : 96) และเมื่อเขาแต่งงานใหม่เขาก็ยังลืม
 เอลีนอร์ไม่ได้ ความอาลัยรัก ความโศกเศร้าของเขาไม่ไคลคลายลงเลย เขา
 กล่าวว่า เมื่อเขาคืนนอนตอนเช้า เขามักจะรู้สึกว่ เอลีนอร์ยังไม่ตาย และเขา
 จะไปพบเธออีกเสมอ "but in the morning I often feel such an absurd
 certainty of finding her ..." (Faulkner. 1965 : 100) และเพื่อที่จะ
 รำลึกถึงเอลีนอร์ให้ดียิ่งขึ้น เขามักจะหลบภรรยาใหม่ไปพักอยู่ที่คฤหาสน์ฟอร์จูนีย์
 (Fortuney) รังรักของเอลีนอร์กับเขาอยู่เป็นประจำ นักการทูตหนุ่ม ใน
 "On the Gull's Road" นั้นหลงรักนางอเล็กซานดรา เอ็บบลิง (Alexandra
 Ebbling) ภรรยาสาวของหัวหน้าวิศวกรประจำเรือ เขารู้สึกเคียดแค้นใจและ
 แค้นเคืองแทนเธอเมื่อพบว่า นายลาร์ เอ็บบลิง (Lar Ebbling) สามีของเธอ

เอาใจใส่และหาความสำราญอยู่กับหญิงอื่น "... Ebbing made me sick."
 (Faulkner. 1965 : 86) เขาชักชวนโอเล็กซานคราหนีไปอยู่กับเขา เพราะ
 เขารักเธอมาก และทนเห็นเธอถูกเหยียบย่ำน้ำใจไม่ได้ "... this is
 humiliating, intolerable." (Faulkner. 1965 : 90) แต่โอเล็กซานคราได้
 ปฏิเสธความหวังดีของเขาแล้ว ทั้งสองจากกันในวันรุ่งขึ้น และ โอเล็กซานคราถึงแก่กรรม
 ในเวลาต่อมาไม่นานนัก ฝ่ายนักการทูตหนุ่มก็ไม่ปรากฏว่าได้แต่งงานกับใครเลย และ
 เขาชวนภาพร่างจินตสอของโอเล็กซานคราที่เขาวาดไว้ในห้องทำงานของเขาตลอดเวลา
 เอเวอเรตต์ อิลการด์ ใน "A Death in the Desert" ก็โชคไม่ดีไปกว่า
 นักการทูตผู้นี้ เอเวอเรตต์หลงรักแคธารีน เกย์ลอร์ด (Katharine Gaylord)
 นักร้องสาวในคณะดนตรีของเอเคเรียนซ์ (Adrience) พี่ชายของเขา แต่แคธารีน
 นั้นมีใจให้กับเอเคเรียนซ์เพียงผู้เดียว ความเสียใจและความผิดหวัง เขาจึงได้แยกตัว
 ออกจากแคธารีน แต่ต่อมา เขาก็ได้พบกับแคธารีนโดยบังเอิญอีกครั้งหนึ่ง และ
 ถึงแม้ว่าแคธารีนจะล้มป่วย ไม่นานก็เหมือนเดิม และถึงแม้ว่าแคธารีนเห็นเขาเป็นเพียง
 ภาพเงาเป็นตัวแทนของเอเคเรียนซ์ แต่ด้วยความรัก เอเวอเรตต์ไม่รู้สึกรำคาญเคือง
 หรือเกิดความรู้สึกน้อยใจในการกระทำของเธอเลย และมีหน้าซำเขายังคิดต่อให้
 เอเคเรียนซ์เขียนจดหมายมาคุยกับแคธารีน เพื่อให้แคธารีนมีความสุขใจอีกด้วย
 เอเวอเรตต์นั้นรู้สึกแค้นเคืองพี่ชายของตนเองมากที่ไม่ใส่ใจกับความรู้สึกของแคธารีน
 อย่างจริงจัง และเขารู้สึกไม่ยุติต่อพี่ชายมากขึ้น เมื่อแคธารีนระบายความทุกข์ใจของ
 เธอให้เขาฟัง "... you'll make me hate him," (Faulkner. 1965 : 215)
 ความรักที่เอเวอเรตต์มีต่อแคธารีนนั้นยิ่งใหญ่มาก เขาไม่สามารถจะรักใครได้อีกเลย
 และครองตัวเป็นโสดตลอดมา เขากล่าวว่า เขาสามารถทำทุกอย่างเพื่อเธอได้
 อย่างเต็มใจ และเขายังถืออยู่เสมอว่าพรหมลิขิตบันดาลให้เขาพบและรู้จักเธอ เขา
 ต้องการที่จะอยู่กับเธอตลอดมา "I stayed because I wanted to be with

you, that's all. I never cared about other women since I met you in New York when I was a lad. You are a part of my destiny, ..."

(Faulkner. 1965 : 216) แต่โรคร้ายก็พรากชีวิตแควารีนไป รางวัลสำหรับความรักแท้ของเอเวอเรตต์คือ เขาได้อยู่คู่ใจแควารีนจนกระทั่งเธอจากไปในอ้อมแขนของเขา

อาร์เธอร์ แอมิลตัน ใน "Flavia and Her Artists" เป็นบุรุษอีกคนหนึ่งซึ่งมั่นคงในความรักและปกป้องหญิงอันเป็นที่รักจากความเคืองใจทั้งมวล อาร์เธอร์รักเฟลเวีย (Flavia) ภรรยาของเขามาก ถึงเขาจะเป็นคนรักความสงบ แต่เมื่อภรรยาของเขาต้องการไทม์เป็นสถานที่รับรองแขกจำนวนมากเป็นเวลาหลายวัน เขาก็นิยม การกระทำของอาร์เธอร์ทำให้คนหลายคนแปลกใจมาก เพราะบรรดาแขกของภรรยาของเขาเป็นกลุ่มคนที่น่ารำคาญมาก คนเหล่านี้วางอำนาจกับคนใช้ของเขาบ้างก็ยืมเงินเขา บางคนก็พุกจากถูกเพื่อนบ้านของเขา แต่ในเมื่อผู้คนเหล่านี้เป็นแขกของเฟลเวียเขาจึงไม่แสดงที่พอใจให้เฟลเวียเกิดความกังวลใจ ตามปกติแล้วท่าทางของอาร์เธอร์จะเหมือนคนใจลอย เหนื่อยหน่าย แต่เมื่อเฟลเวียปรากฏตัว อาร์เธอร์จะมีชีวิตชีวาขึ้นมาทันที สายตาที่จ้องมองเฟลเวียก็เป็นสายตาซึ่งแสดงความรู้สึกพึงพอใจอยู่เสมอ "keen, quick, satisfied glance" เมื่อเฟลเวียถูก "ศิลปิน" คนหนึ่งซึ่งเป็นแขกของเธอเขียนบทความเสียชื่อเสียงถูกเธอ แอมิลตันกล่าวว่าเฟลเวียจะรู้สึกเสียใจและขายหน้า เขาจึงปิดบังไม่ให้เธอได้อ่านบทความนั้น และกล่าวคำมรสุวาท ดีเยี่ยม ผู้ที่เขียนบทความนั้นต่อหน้าทุก ๆ คน ดังนั้นเมื่อบรรดาแขกเหวี่ยงของเฟลเวียที่ตัวออกทางขอลากลับบ้านของพวกเขาเพราะรังเกียจที่จะอยู่ร่วมบ้านกับคนที่ถูกวิจารณ์ลงในหนังสือเช่นเฟลเวีย เฟลเวียก็ไม่ว่า เพราะเธอเข้าใจว่าแขกเหวี่ยงหนักกลับเพราะโกรธความสามทวารของอาร์เธอร์ อาร์เธอร์ก็ยอมให้เฟลเวียโกรธและถูกรังการกระทำของเขา เพราะเขาไม่ต้องการให้เธอเจ็บปวดใจ เมื่อรู้ความจริงนั่นเอง

อิมเจน (Imogen) แยกคนหนึ่งของเฟลเวียที่เคยรู้จักกับอาร์เธอร์มาก่อนถึงกับร้องไห้เพราะเห็นโจรสลัดอาร์เธอร์

ในบางกรณีความรักก็เป็นเสมือนกุญแจที่ปลดปล่อยมนุษย์ออกจากความมึนงง เช่น เรื่องราวของชายหนุ่มชานา อีริก เฮร์แมนสัน ใน "Eric Hermannson's Soul" อีริกเป็นชายหนุ่มคนหนึ่งซึ่งตกเป็นเหยื่อของลัทธิกอสเปลเลอร์ (Gospeller) ซึ่งสอนให้คนทำแท้ง และสอนว่าความบันเทิงทุกชนิดเป็นบาป ยังผลให้คนที่นับถือเกิดความเครียดเกลียดชีวิตจนถึงกับฆ่าตัวตายไปหลายคน แต่เมื่อพบรัก อีริกก็ยอมทำบาป คือ ไปเล่นร่วมกับหญิงที่เขารัก และเขาไม่ใส่ใจกับความเชื่อของพวกกอสเปลเลอร์อีกเลย หญิงสาวที่อีริกหลงรัก คือ หญิงสาวชาวเมือง มีชื่อว่ามาร์กาเร็ต เอลเลียต (Margaret Elliot) อีริกรักมาร์กาเร็ตมาก และเชื่อฟังเธอทุกอย่าง อีริกอยากตามมาร์กาเร็ตไปอยู่ในเมืองควัย แต่เมื่อมาร์กาเร็ตไม่เห็นควัย เขาก็ไม่ไป มีอยู่ครั้งหนึ่ง อีริกได้ช่วยมาร์กาเร็ตให้รอดจากการถูกฝูงม้าป่าโจมตี เขาเป็นห่วงเธอมาก และป้องกันเธออย่างสุดความสามารถโดยไม่ใส่ใจเลยว่าตนเองจะไ้รับอันตราย เขากล่าวว่า หากเธอได้รับอันตรายแม้แต่เพียงนิดเดียว เขาจะไม่ให้อภัยม้าป่าฝูงนั้นเลย เขาจะขำมันให้หมดทุกตัว "But if they had hurt you, I would beat their brains out with my hands, I would kill them all..." (Faulkner. 1965 : 372) อีริกยังกล่าวต่อไปอีกว่า ในชีวิตของเขาเขาไม่เคยกลัวสิ่งใดเลย แม้แต่ชีวิตก็สละให้เธอได้ แต่เหตุการณ์ครั้งนี้ทำให้เขากลัวมาก กลัวว่าเขาจะบาดเจ็บหรือยิ่งกว่านั้น ซึ่งเขาขอมิให้เกิดไม่ได้ เพราะเขารักเธอ ยิ่งกว่าพระคริสต์ของเขาเสียอีก "I love you more than Christ who died for me." (Faulkner. 1965 : 372) และเพื่อให้มาร์กาเร็ตมีความสุข และเบิกบานใจ เขาคดปากรับคำและมาร่วมงานเล่นร่วมกับเธอโดยไม่กลัวบาปเลยแม้แต่น้อย และเขาก็ได้สัญญาด้วยตนเองว่าเขาจะไม่วันลืมมาร์กาเร็ตและความรักครั้งนี้เลย

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปและอภิปรายผลของการศึกษาค้นคว้า

จากการวิเคราะห์ตัวละครในเรื่องสั้นของวิลลา แคเซอร์ ปรากฏผลดังนี้

1. ลักษณะทางกายภาพของตัวละคร

ก. ตัวละครวัยเยาว์

ลักษณะทางกายภาพของตัวละครวัยเยาว์อาจแบ่งได้เป็นสองกลุ่มใหญ่ ๆ คือ ลักษณะทางกายภาพของตัวละครวัยเยาว์ในสังคมเมืองใหญ่ และลักษณะทางกายภาพของตัวละครวัยเยาว์ในสังคมชนบทและสังคมเมืองเล็ก ๆ

ตัวละครวัยเยาว์ในสังคมเมืองใหญ่มีหน้าที่ที่สะอาด น่าดูกว่าตัวละครวัยเยาว์ในสังคมชนบทและสังคมเมืองเล็กก็จริง แต่หากจะมองถึงความแข็งแรงของสุขภาพและร่างกายแล้ว ตัวละครวัยเยาว์ในสังคมเมืองใหญ่จะมีลักษณะคั่งกล้าน้อยมาก แจ็คจาก "Jack-a-Boy" เป็นเด็กผู้ชายก็จริง แต่ก็มีลักษณะคล้ายเด็กผู้หญิง พอลจาก "Paul's Case" ก็เป็นเด็กวัยรุ่นที่ดูเหมือนจะเติบโตไม่เต็มที่ เช่นเดียวกับสองพี่น้อง เฮอแมนน์ และเอเคเรียนน์ จาก "The Prodigies" เอลีนอร์จาก "The Profile" ก็มีสุขภาพไม่ดีมาตั้งแต่เกิด

นอกจากนี้ตัวละครวัยเยาว์ในสังคมเมืองใหญ่ มักจะพบจุดจบที่เลวร้าย ชัม วิง จาก "The Conversion of Sum Loo" เสียชีวิตด้วยโรคปอดบวม แจ็คจาก "Jack - a - Boy" เสียชีวิตด้วยโรคไข้ฉี่ดำอีกแดง พอล จาก "Paul's Case" ฆ่าตัวตายโดยกระโดดให้รถไฟทับ มาร์เกอริต จาก "Double Birthday" ก็เสียชีวิตด้วยโรคมะเร็งในวัยสาว เอเคเรียนน์ จาก "The Prodigies" ก็กลายเป็นคนพิการ

อย่างไรก็ดีตัวละครในสังคมเมืองใหญ่ที่มีลักษณะทางกายภาพน่าพึงพอใจจริง ๆ ก็มี แต่มีจำนวนน้อย มีเพียงสองตัวคือแคริน จาก "On the Gull's Road" และ มาร์จอรี่ จาก "Uncle Valentine" ทั้งสองเป็นตัวละครวัยเยาว์ที่มีรูปร่างหน้าตาน่าดู มีสุขภาพดี และไม่พบจุดจบที่เลวร้ายแต่อย่างใดก็ตาม ทั้งแครินและมาร์จอรี่ก็เป็นเพียงตัวละครประกอบเท่านั้น

ส่วนตัวละครวัยเยาว์ในสังคมชนบท และสังคมเมืองเล็กนั้นมีจุดเด่น คือ มีร่างกายแข็งแรง ตัวละครบางตัวมีร่างกายแข็งแรง แต่หน้าตาไม่น่าดู เช่น ฟริทซ์ อ็อคโต, เปอร์ซี และ ทิป จาก "The Enchanted Bluff" เด็กเหล่านี้มีผิวเกรียมแดด ผอมกระด้าง ใบหน้าตกรั้ว แต่ก็มีความแข็งแรง ประเปรี้ยว ตัวละครบางตัวนอกจากจะมีร่างกายแข็งแรงแล้วยังมีรูปร่างหน้าตาน่าดูด้วย เช่น บ็อบบี้ จาก "A Resurrection" บาลาดินา จาก "The Princess Baladina - Her Adventure" แมรี เฮไลซา จาก "The Way of the World" อิลกา จาก "The Bohemian Girl" ไอลัน จาก "The Namesake" และเนลลี จาก "The Joy of Nelly Deane"

ความแข็งแรงมีน้ำอมน้ำหนักของตัวละครวัยเยาว์ในสังคมชนบทและสังคมเมืองเล็กนั้นสามารถสังเกตได้จากกิจกรรมต่าง ๆ ของตัวละคร เช่น การเล่นจับปลา เล่นน้ำ กลางแจ้งใน "The Enchanted Bluff" การเล่นโจรสลัด การต่อสู้ของเด็ก ๆ ใน "The Treasure of Far Island" การเล่นสเก็ตน้ำแข็ง การเล่นชนของเนลลี ใน "The Joy of Nelly Deane" การเดินทางของบาลาดินา ใน "The Princess Baladina- Her Adventure"

ในขณะที่ตัวละครวัยเยาว์ส่วนมาก ในสังคมเมืองใหญ่มีจุดจบที่น่าเศร้า ตัวละครวัยเยาว์ในสังคมชนบทและสังคมเมืองเล็กมีชีวิตปกติ หรือได้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ เช่น สเป็คเกิล จาก "The Way of the World" สันนิษฐานได้ว่าเป็นคนเดียวกับ

คิกลัส ใน "The Treasure of Far Island" โดยที่สเป็คเกิล คือ ชีวิตวัยเยาว์
 ช่วงหนึ่งของคิกลัส (Robinson. 1983 : 159) ในเรื่อง "The Enchanted
 Bluff" เพอร์ซี่, อ็อคโต, ฟริทซ์, ทิป และตัวผู้เล่าเรื่องต่างก็มีชีวิตยืนยาวทุกคน
 เพอร์ซี่ได้เป็นนายหน้าขายหุ้น อ็อคโต และฟริทซ์ เป็นช่างตัดเสื้อ ทิปเปิดร้านขายของ

อย่างไรก็ดี ตัวละครวัยเยาว์ในสังคมชนบทและสังคมเมืองเล็ก ที่มีลักษณะ
 ไม่น่าดู หรือไม่แข็งแรงก็มีเช่นกัน เช่น เชิร์จ จาก "The Clemency of the
 Court" และเค็กเลียงว้าว ใน "Lou, the Prophet" ทั้งเชิร์จ และเค็กเลียงว้าว
 ต่างก็มีร่างกายผ่ายผอมอิดโรย

ข. ตัวละครหญิง

ลักษณะเด่นทางกายภาพของตัวละครหญิงในเรื่องสั้นของวิลลา แคเซอร์
 คือ ความแข็งแรงและความสง่างาม หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นความงามที่มาจากบุคลิก
 นั้นเอง ลักษณะใบหน้าที่จางงานตามอุดมคติของแคเซอร์นั้น จะไม่มีลักษณะงามเย้ายวน
 หรืออ่อนหวานเลย แต่จะงามเหมือนศิลปวัตถุเสียมากกว่า เช่น ความงามของ
 อเล็กซานดรา จาก "On the Gull's Road" ความงามของมาร์กาเร็ต จาก
 "Eric Hermannson's Soul" หรืองามเหมือนนางฟ้า เช่น อีเค็น จาก
 "Coming, Eden Bower!" และ มาร์กาเร็ต จาก "The Treasure of Far
 Island

ตัวละครหญิงในสังคมชนบทและสังคมเมืองเล็ก มักจะมีลักษณะร่างกายแข็งแรง
 กว่าตัวละครหญิงในสังคมเมืองใหญ่ เช่น นางอีริคสัน จาก "The Bohemian Girl"
 ผู้มีอายุถึง 70 ปี นางมีความงามตามวัย คือ ถึงจะมีอายุมากแล้วแต่ก็ยังดู
 กระฉับกระเฉง คู่พรอมที่จะต่อสู้ชีวิตอยู่ตลอดเวลา และสามารถทำงานหนัก ช่วย
 ตัวเองได้เป็นอย่างดี ทอมมี่ จาก "Tommy, the Unsentimental" มีลักษณะ
 คล้ายผู้ชาย แข็งแรง อุดม และแทบจะหาความงามแบบหญิงสาวไม่ได้เลย

มาร์จอรี จาก "A Resurrection" เฮสเตอร์ จาก "The Sentimentality of William Taverer" เป็นหญิงวัยกลางคนความงามของเธอเกิดจากความสมส่วน แข็งแรงของร่างกาย ความอศทนและบุคลิกอันน่ายำเกรง "Commanding Personality" คลารา จาก "The Bohemian Girl" และลีนา จาก "On the Divide" ก็มีจุดเด่นอยู่ที่ความแข็งแรงประเปรียว และมาร์กาเร็ต จาก "The Treasure of Far Island" เป็นตัวละครที่มีใบหน้างดงามสมหญิงที่สุดในกลุ่ม ตัวละครหญิงในสังคมชนบทและสังคมเมืองเล็ก ก็ยังมีลักษณะร่างกายและบุคลิกวงไว ประเปรียว "คุงเทออัปสร นักล่าสัตว์ของเพ็ เอเซนา"

แต่อย่างไรก็ดี ตัวละครบางตัวก็ไม่ได้มีความงามแฝงอยู่เลย เช่น จอร์เจียนา จาก "A Wagner Matinee" ผู้มีร่างกายแข็งแรงแต่อัปลักษณ์

สำหรับตัวละครหญิงในสังคมเมืองใหญ่นั้นก็มีลักษณะทางกายภาพที่ดูเข้มแข็ง เช่นกัน แต่เป็นความเข้มแข็งที่แฝงไว้ด้วยความสง่า ความไว้วางใจ ลักษณะแข็งแรง บึกบึนจะไม่มี เอลเลน จาก "The Marriage of Phaedra" ก็ผู้มีราศี มีอำนาจ จนกระทั่ง แม็คมาสเตอร์ไม่กล้าทำตัวเป็นกันเองกับเธอได้ เฮเลนา จาก "The Burglar's Christmas" เป็นหญิงวัยกลางคนที่สวยและให้ความรู้สึกว้าวพิงพาได้ ซึ่งแม่แค้นบุตรชายของเธอผู้มีหิรัญ และมีที่ท่าไม่ยอมรับความช่วยเหลือจากใครก็ยังใจอ่อน ยอมรับว่าในอ้อมแขนของมารคานั้น เธอรู้สึกอบอุ่นและปลอดภัยที่สุด อาร์เคสซา จาก "Ardessa" หญิงสาวผู้มีความจริงจังกับงาน และรักที่จะเป็น "สุภาพสตรี" เธอไม่ใช่คนสวย แต่เธอก็ มีความน่ายำเกรง เป็นที่เกรงใจของผู้ร่วมงานคนอื่น ๆ มาร์กาเร็ต จาก "Eric Hermanson's Soul" เป็นหญิงสาวที่มีความน่ายำเกรง ไม่น้อยในสายตาของอีริก ในความรู้สึกของอีริก มาร์กาเร็ตมีความสง่า สูงส่งเหมือน เทพธิดา ส่วนตัวเธอเป็นเสมือนชาวป่า

แม้แต่ตัวละครที่มีร่างกายไม่แข็งแรงก็ยังมีลักษณะเข้มแข็ง เช่นกันขอเลิกลาจาก "On the Gull's Road" เป็นโรคหัวใจและมีชีวิตไม่ยืนยาว แต่กระนั้น

ร่างกายภายนอกของเธอก็ดูกระปรี้กระเปร่า สีหน้าและแววตาของเธอก็ดูสงบนและ
 ฉายแววจริงใจและเชื่อมั่นในตนเอง จนกระทั่งชายหนุ่มที่มาหลงรักเธอยังรู้สึกเกรงเธอ
 แต่ตัวละครหญิงในสังคมเมืองใหญ่บางตัว ซึ่งมักจะเป็นตัวร้ายของเรื่องมักจะมี
 บุคลิกแข็ง ๆ ที่ให้ความรู้สึกเป็นชานากัว เฮเลนา จากเรื่อง "The Count of
 Crow's Nest" สามารถทำให้ผู้ที่พบเห็นเธอเย็นวามตัวสั่นหลังด้วยการมอง สายตา
 ของเฮเลนาไม่มีความเป็นมิตร สายตาของเธอ ลักษณะการมองของคนของเธอเป็นการ
 มอง "ตั้งแต่ศีรษะจรดเท้า" เพื่อประเมินฐานะทางเศรษฐกิจของผูถูกจ้อง สเทลลา จาก
 "The Bookkeeper's Wife" เป็นหญิงสาวที่มีความสวยงามมีชายหนุ่มมาติดพันหลายคนแต่
 เมื่อเธอแต่งงานแล้วเธอมักจะทำเหมือนกับไม้แฉะใส่ใจในสิ่งรอบตัว ทุกคนกล่าวเป็นเสียง
 เดียวกันว่าสเทลลาเป็นหญิงสาวที่ดูไม่เป็นมิตรเลย "chilling" เวอร์จิเนีย จาก
 "The Profile" เป็นหญิงสาวที่ใบหน้าอัปลักษณ์ และความที่เธอมีจิตใจระคายฉุนปกติ
 ทำให้สามีของเธอรู้สึกกลัวว่าเธอเป็นสัตว์เลื้อยคลานที่น่าเกลียดน่ากลัว "reptile"
 และเมื่อเธอโกรธ เธอก็น่ากลัวยิ่งกว่าปกติ ตาเธอจะวาวเล็กและมีแววกระด้างเหมือน
 ตาของสัตว์พวกงู "her eyes as hard as shell, and bright and small, like
 the sleepless eyes of reptiles" (Faulkner. 1965 : 134)

ค. ตัวละครชาย

ตัวละครชายนี้เ็นมากกว่าตัวละครหญิง แต่กระนั้น ข้อมูลทาง
 กายภาพกลับมีน้อยกว่า อย่างไรก็ตาม ก็สามารถสรุปได้ว่า ตัวละครชายที่มี
 ภูมิลาเนา หรือมีภูมิลาเนาเกิดอยู่ในชนบท มักจะมีร่างกายใหญ่โต แข็งแรง มี
 ใบหน้าที่น้ามอง เช่น นิลส์ จาก "The Bohemian Girl" คัทลิส จาก

"The Treasure of Far Island" มาร์ติน จาก "A Resurrection"
 อีริก จาก "Eric Hermannson's Soul" คอน จาก "Coming, Eden
 Bower!" เคนิส จาก "The Dance at Chevalier's"

ตัวละครชายในสังคมชนบทที่มีลักษณะทางกายภาพไม่น่าดูก็มีเช่นกัน ตัวละคร
 เหล่านี้มักเป็นตัวละครที่มีความทุกข์ เช่น คะนุก จาก "On the Divide"
 มีร่างกายใหญ่โตแข็งแรง แขนงาคาไม่น่าดู โจเซีย จาก "El Dorado : A
 Kansas Recessional" มีรายการนม ลู จาก "Lou, the Prophet"
 มีร่างกายผอมชุ่ม และเป็นบ้า ปีเตอร์ จาก "Peter" มีรูปร่างผอมและ
 มีแขนเป็นอัมพาต

ส่วนตัวละครชายในสังคมเมืองนั้น หากไม่ใช่ตัวละครที่มีพื้นเพเป็นชาวชนบท
 มาก่อน มักจะมีรูปร่างผอมสูง และบอบบาง ลักษณะทางกายภาพของตัวละครชายใน
 สังคมเมืองจะให้ความรู้สึกที่ ตัวละครนั้นอ่อนแอ ถูกเอารัดเอาเปรียบได้ เช่น
 เอเมอร์สัน จาก "The Professor's Commencement" พอล เกอ คอช จาก
 "The Count of Crow' Nest" เคนเนซี จาก "The Willing Muse"
 เพอร์ซี่ จาก "The Bookkeeper's Wife" วิลลี จาก "The Burglar's
 Christmas"

และหากจะเปรียบเทียบลักษณะทางกายภาพที่น่าพึงใจระหว่างตัวละครในสังคม
 ชนบทและสังคมเมืองแล้ว จะพบว่า ความน่าดู มีเสน่ห์ของตัวละครชาวชนบทจะอยู่
 ที่ความแข็งแรง กายาของร่างกาย ท่าที่ที่ดูตรงไปตรงมา และความซื่อ ในขณะที่เสน่ห์
 ของตัวละครในสังคมเมืองอยู่ที่ความกระปรี้กระเปร่า เช่น อัลเบิร์ต ภูหลานใน
 "Double Birthday" ท่าที่ที่ดูเยาะเย้ยกว่าอายุจริง เช่น วิลลี จาก "The Burglar's
 Christmas" แอลโรลด์ จาก "Eleanor's House"

2. สถานะทางเศรษฐกิจของตัวละคร

ตัวละครเกือบทุกตัวในเรื่องสั้นของแคเชอร์ต้องดิ้นรนทำงานเพื่อความอยู่รอดของตนเอง แม้แต่ตัวละครวัยเยาว์บางตัวก็ต้องช่วยบิดามารดาทำงาน เช่น สเป็คเกิล ในเรื่อง "The Way of the World" มีหน้าที่ส่งนมทุกเช้า พอล จาก "Paul's Case" ทำงานเป็นพนักงานนำทางอยู่ในคาร์เนกีฮอลล์ เฮิร์แมนน์ และเอเคเรียนน์ จาก "The Prodigies" สองพี่น้องผู้มีพรสวรรค์ของตระกูลร้องเพลงไปจนเกือบทั่วยุโรป ตัวละครที่ไม่ต้องดิ้นรนทำมาหาเลี้ยงชีพ นอกจากตัวละครวัยเยาว์แล้ว ก็ยังมีตัวละครชายที่เกษียณอายุแล้วมีเงินบำนาญ เช่น พอล เคอ คอช จาก "The Count of Crow's Nest," อเล็กซานเดอร์ แพทย์อัลเบิร์ต เอนเจลฮาร์ท จาก "Double Birthday" ศาสตราจารย์จาก "Jack-a-Boy" และตัวละครหญิงที่แต่งงานกับคนร่ำรวยหรือมีฐานะทางครอบครัวร่ำรวยมาก่อน เช่น เอเชล และแอสเรียท จาก "Eleanor's House" มาร์กาเร็ต เฮลเลียด จาก "Eric Hermannson's Soul" เฟลเวีย จาก "Flavia and Her Artists" อเล็กซานดรา เอ็มบลิง จาก "On the Gull's Road" คลารา เวฟริกา จาก "The Bohemian Girl" เฮเลนา จาก "The Burglar Christmas" เคท เมสซีย์ จาก "The Prodigies" เวอร์จิเนีย จาก "The Profile" ชาร์ลอตต์ วอเคอร์ฟอร์ด จาก "Uncle Valentine" เอ็นไลน์ เทรฟฟิงเกอร์ จาก "The Marriage of Phaedra"

การเปลี่ยนแปลงของสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมของตัวละครในเรื่องสั้นของแคเชอร์มีสามลักษณะ คือ สถานะทางเศรษฐกิจและสังคมเปลี่ยนไปในทางเลวลง สถานะทางเศรษฐกิจและสังคมคงเดิม ไม่มีการเปลี่ยนแปลงและสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมเปลี่ยนไปในทางดีขึ้น และลักษณะที่ปรากฏมากที่สุด คือ ลักษณะที่สาม ตัวละครมีการเปลี่ยนแปลงสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมไปในทางบวก

ก. ตัวละครที่มีการเปลี่ยนแปลงสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมไปในทางลบ
 ตัวละครในกลุ่มนี้มีเพียง 13 ตัว คือ มาร์ติน เค็มพ์สเตอร์ และมาร์จอรี
 เพียร์สัน จาก "A Resurrection" จอร์เจียนา คาร์เพนเตอร์ จาก "A Wagner
 Matinee" แอนนี่ วูล์ฟ จาก "Her Boss" เพอร์ซี บิกซบี จาก "The Bookkeeper's
 Wife" พอล เคอ คอช และ เฮเลนา เคอ คอช จาก "The Count of Crow's
 Nest" อคีนายแพทย์อัลเบิร์ต เอนเจลฮาร์คท์ และหลานชายของเขาที่ชื่ออัลเบิร์ต
 เซนกัน จากเรื่อง "Double Birthday" โจเซ็ป บายวอเตอร์ จาก
 "El Dorado : A Kansas Recessional" ลู จาก "Lou, the Prophet"
 ปีเตอร์ เซคิแล็ค จาก "Peter" และวิลลี จาก "The Burglar's Christmas"
 ซึ่งจะสังเกตได้ว่า เป็นตัวละครหญิงเพียงสี่ตัว เป็นตัวละครชายถึงเก้าตัว และไม่
 ปรากฏว่ามีตัวละครวัยเยาว์ที่ต้องพลอยเผชิญปัญหาทางเศรษฐกิจของครอบครัวเลย

ตัวละครที่มีการเปลี่ยนแปลงสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมไปในทางเลวลงนี้
 เป็นตัวละครที่มีภูมิฐานะอยู่ในสังคมชาวนาหรือสังคมชนบทเพียงสี่ตัวเท่านั้น คือ มาร์ติน
 เค็มพ์สเตอร์ มาร์จอรี เพียร์สัน โจเซ็ป บายวอเตอร์ และลู การเปลี่ยนแปลงทาง
 เศรษฐกิจและสังคมในชีวิตของมาร์ตินและมาร์จอรี เป็นไปอย่างเชื่องช้าและใช้เวลานาน
 สาเหตุของการเปลี่ยนแปลงมาจากสภาพธรรมชาติ และความเจริญทางเทคโนโลยีของ
 มวลมนุษย์ ครอบครัวของมาร์ตินและครอบครัวของมาร์จอรี เป็นครอบครัวที่มั่งมี เป็น
 ครอบครัวยุคบุกเบิกของเมืองบรานน์วิลล์ เป็นเมืองที่สำคัญมากเมืองหนึ่ง การค้าขาย
 ในเมืองมีเงินทุนหมุนเวียนจำนวนมาก ทำให้ครอบครัวพ่อค้าขายที่ดิน เช่น ครอบครัวของ
 มาร์ติน มีแต่จะมั่งคั่งขึ้น แต่ต่อมาได้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางธรรมชาติทำให้เส้นทางเดิน
 ของแม่น้ำที่ไหลผ่านเมืองนี้ อีกทั้งยัง เกิดการทับถม

ของตะกอน แม่น้ำขึ้นเขิน ทำให้เดินเรือไม่สะดวก ประกอบกับการคมนาคมทางรถไฟ ซึ่งไม่มีเส้นทางผ่านเมืองบราวน์วิลล์ เมืองบราวน์วิลล์เริ่มพบความสำคัญลงพอคำที่เคยเก็งกำไรต่างก็พบกับความขาดทุน ในที่สุด เมืองทั้งเมืองก็ค่อย ๆ ล่มสลาย มาร์จอร์ ดยุกอัสพิครอยู่ในเมืองกับครอบครัวของเธอก็พลอยได้รับผลกระทบไปด้วย จากบ้านหลังใหญ่สวยงาม มีรถม้าส่วนตัว มาร์จอร์ต้องอพยพตนเองมาอยู่บ้านหลังเล็ก และกินเช่า ส่วนมาร์ตินนั้น ครอบครัวของเขาากจนลงก็จริง แต่ตัวมาร์ตินมีฐานะที่ขึ้นชั่วคราว เพราะเขาได้งานตำแหน่งสำคัญในบริษัท เดินเรือ สาเหตุของการตกต่ำของมาร์ตินมีสองประการ คือ มาร์ตินมีภรรยาที่นอกจากมีความสามารถในการผลาญทรัพย์สินสมบัติแล้ว ยังมีความสามารถในการยั่วโห้สะของสามีอีกด้วย ความจืดจางของภรรยา ทำให้มาร์ตินหารายลูกค้าของเรือและถูกไล่ออกจากงาน สาเหตุประการที่สองคือ มาร์ตินยังคงทำงานลงเรืออยู่เช่นเดิม และกิจการของเขาซบเซาลงตลอดเวลา เพราะสาเหตุที่กล่าวมาข้างต้นนั่นเอง ลูกก็เป็นตัวละครที่พบกับความวิบัติทางเศรษฐกิจ เพราะธรรมชาติ ลูก เป็นชาวเคมมาร์ค เขาและครอบครัวอพยพมาอยู่ในประเทศสหรัฐอเมริกา ภายความหวังที่จะสร้างครอบครัวใหม่ที่ร่ำรวย มีกินมีใช้กว่าเดิม แต่ความหวังต่าง ๆ ของลูกก็สลายลงในปีที่เขาอายุได้ 22 ปี เขาสูญเสียโชคทั้งหมดของเขาในพายุหิมะอันหนาวเหน็บและรุนแรง ครั้นเมื่อถึงฤดูร้อน โรชาวโชคของเขา ก็แห้งเหี่ยวตายหมดเช่นกันเพราะแสงแดด ลมร้อน และความแห้งแล้ง ความหายนะของเขา เป็นเหตุให้คนรักตีตนจาก และความนิคหวังที่รุ่มร่าประดัง เข้ามามากมาย ทำให้ลูกเป็นบ้าไปในที่สุด

การสิ้นเนื้อประดาตัวของโจเซ็ปป์ คอนข้างจะแปลกออกไปบ้าง แต่เหตุการณ์เหล่านี้เป็นสังขารคาที่ เกิดขึ้นไ้กับผู้คนในสังคม เมืองในชนบทและสังคมชาวนาในปลายศตวรรษที่ 19 โจเซ็ปป์นั้นเดิมมีความเป็นอยู่ที่ดี มีฐานะทางเศรษฐกิจที่มั่นคง เขาเป็นเจ้าของร้านขายของชำในเมืองเล็ก ๆ แห่งหนึ่ง ต่อมาโจเซ็ปป์หลงเชื่อคำโฆษณา

ชวนเชื่อเรื่องการสร้างเมืองใหม่ เขาจึงขายทรัพย์สินของเขาทั้งหมดและอพยพไปยังเมือง "เอล โคราโค" ทันที จากคำโฆษณาเมือง เอล โคราโคนี้เป็นเมืองใหญ่ มีทางรถไฟผ่าน มีระบบสาธารณูปโภคอย่างคึก และมีพลเมืองถึงสองพันคน แต่เมื่อโจเซ็ปเปเดินทางมาถึงเมืองนี้ เขาพบว่า เมืองที่เขาฝันไว้อย่าง เลิศหรู เป็นเพียงกลุ่มของโครงบ้าน มีท่อน้ำระกระระกะ อยู่ริมถนนซึ่งดูเหมือนทางเดินของวัวเท่านั้น และเมือง เอล โคราโคตั้งอยู่ใกล้กับ "แม่น้ำ" ซึ่งที่จริง คือ ลำธารสายเล็ก ๆ ที่คั่นเขิน มีแค่น้ำขุ่นคลัคลไหลผ่าน ต่อมาคนในตระกูลกัมพ์ ผู้ลงทุนสร้างเมือง พบว่า การลงทุนของพวกเขาไม่มีทางประสบความสำเร็จลงใด เพราะการรถไฟไม่ยอมวางรางรถไฟผ่านเมือง และอีกประการหนึ่ง สภาพภูมิประเทศและภูมิอากาศมีแต่จะเลวร้ายลง พวกเขาจึงทิ้งเมือง เอล โคราโคไป ทิ้งชาวเมืองคนอื่น ๆ รวมทั้งโจเซ็ปเปให้เผชิญความหายนะจากการถูกยักยอกทรัพย์สิน

สาเหตุของการเปลี่ยนแปลงของสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมของตัวละครที่มีภูมิฐานะเดิมอยู่ในเมืองใหญ่ มีมากมายหลายประการ แอนนี่ วูล์ฟ เพอร์ซี บิกซ์บี และวิลลี ต้องพบกับความเคียดแค้นเพราะความซื่อ ความเคร่ง มองโลกในแง่ดีมากเกินไป ในขณะที่คนรอบข้างหรือคนใกล้ชิดเป็นคนที่ไม่เห็นแก่ตัวหรือมองโลกในแง่ร้าย

แอนนี่ วูล์ฟ จาก "Her Boss" เป็นหญิงสาวที่มาจากครอบครัวยากจนในกรุงนิวยอร์ก แอนนี่ได้ทำงานเป็นพนักงานคัสส่าเนาในบริษัทแห่งหนึ่ง แต่ในที่สุดเธอก็ถูกไล่ออกจากงาน เพราะความมีน้ำใจของเธอ การที่เธอช่วยเป็นเพื่อนคุยให้พอลวันนิง หัวหน้าใหญ่ของบริษัท นายจ้างผู้มีอายุของเธอ ทำให้เธอถูกกล่าวหาว่าประพฤติตนไปในทางเลื่อมเสีย เพอร์ซี บิกซ์บี จาก "The Bookkeeper's Wife"

เกือบจะสิ้นเนื้อประดาตัวเพราะความเซลา ไม่รู้จักตนเอง ไม่มองการณ์ไกล และเพราะอารมณ์ชั่ววูบ เพอร์ซีไม่เจียมตัวที่ไปแต่งงานกับสเทลลา หญิงสาวผู้รักความหรูหรา และใช้เงินทองอย่างฟุ่มเฟือย ในขณะที่ตัวเขาเองไม่มีความสามารถ หรือความกล้าในการลงทุนหาเงินแม้แต่แค่น้อย ดังนั้น จากชายโสดผู้มีอาชีพรักเม้นต์เล็ก ๆ น้อยๆ ของตนเอง มีเงินทองพอที่จะจับจ่ายหาความสุขตามอัธยาศัย เพอร์ซีกลายเป็นชายสีหน้าซูบ ตออาศัยอยู่ในห้องเช่าราคาถูก และเพราะต้องเอาเงินก้อนกว่าครึ่งของเงินเดือนทุกเดือนเพื่อใช้หนี้เงินที่เขาขยอกจากบริษัทมาใช้ในการแต่งงานของเขา กับสเทลลา วิลลี จาก "The Burglar's Christmas" เป็นบุตรของนักธุรกิจผู้ร่ำรวย วิลลีหนีออกจากบ้านเพื่อพิสูจน์ความสามารถของตนเอง ว่าคนเหมาะสมกับงานใด แต่ปรากฏว่าวิลลีไม่ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพใด ๆ เลย เขาพบแต่ความขาดทุน ถูกเอารัดเอาเปรียบอยู่เสมอ บ่อยครั้งที่เขาถูกไล่ออกจากงาน ทั้ง ๆ ที่เขาเป็นกำลังสำคัญในการสร้างงานนั้น จนในที่สุดวิลลีท้อแท้ใจมาก และตกลงใจที่จะบีคอาชีพลักขโมย

ความอ่อนไหวของจิตใจก็เป็นอีกสาเหตุหนึ่งของการลึกลับทางเศรษฐกิจและสังคม พอล เกอ คอช จาก "The Count of Crow's Nest" เป็น เคาท์หนุ่มมีทรัพย์สินมหาศาล แต่เพราะเขาไม่สามารถทนความอับอายอันเนื่องมาจากหนี้ที่ตระกูลสร้างสิ่งสมไว้เป็นเวลาหลายชั่วอายุคน และทนอับอายกับความประพฤติดันเสเพลของเฮเลนา บุตรสาวคนเดียวของเขาไม่ได้ เขาจึงขายทรัพย์สินในหนี้จนหมดแล้วหลบหนีมาอยู่ในสหรัฐอเมริกาโดยมีความเป็นอยู่ที่สมถะ เป็นพลเมืองชั้นกลางระดับต่ำไร้ซึ่งชื่อเสียงและเกียรติยศ และมิหนำซ้ำเขายังถูกเพื่อนบ้านคอยดูหมิ่นดูแคลน นิทานลับหลังอีกค้วย อคิตนายแพทย์อัลเบิร์ต จาก "Double Birthday" ชอบฟังเพลงมากจนกระทั่งไม่ยอมคิดคำรักษาคณไขที่เป็นนักร้อง ทำให้พวกนักร้องพร้อมใจกันมาเป็นคนใช้ของเขา และเป็นสาเหตุให้เขามีรายไคลลดน้อยลง และเงินทองที่เขา

พอมีกำหนดไปกับการอุปถัมภ์เด็กสาว มาร์เกอริต ให้ได้เล่าเรียนการดนตรี และการร้องเพลง ดังนั้นในวัยชราของเขา เขาจึงต้องพึ่งพาอาศัยอยู่กับหลานชายของเขา ผู้ซึ่งมีอาชีพเป็นเสมียน มีฐานะความเป็นอยู่ง่าย ๆ

อัลเบิร์ต เอนเจลฮาร์ต จาก "Double Birthday" ผู้เป็นหลานชายของนายแพทย์อัลเบิร์ต ในเรื่องเดียวกันนี้ เป็นบุตรชายของเจ้าของโรงงานผลิตเครื่องแก้วผู้มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมดี ครอบครัวเอนเจลฮาร์ตร่ำรวยและเป็นที่ยอมรับนับถือของชุมชนมาก พวกเขามีบ้านหลังใหญ่เป็นที่อยู่อาศัย เป็นที่อิจฉาของคนทุกคน แต่ทันทีที่หัวหน้าครอบครัวถึงแก่กรรมได้ไม่นาน ตระกูลเอนเจลฮาร์ตก็ไม่มีอะไรหลงเหลือ การลงทุนที่ซบถลงมือทำพบแต่ความล้มเหลว ซึ่งสาเหตุหนึ่งมาจากสภาพเศรษฐกิจตกต่ำทั่วโลก อัลเบิร์ต เป็นบุคคลในครอบครัวเพียงคนเดียวที่รอดชีวิตมาจากภัยพิบัติ เขาไม่มีอะไรเหลือนอกจากบ้านเก่า ๆ ในย่านคนจนหนึ่งหลัง หุ่นที่ไร้ค่าในบริษัทรถไฟ และงานเสมียนในบริษัทของเพื่อนของบิดาซึ่งให้ค่าตอบแทนไม่มากนัก

เฮเลนา บุตรสาวของ พอล เคอ คอช จาก "The Count of Crow's Nest" เป็นตัวการที่ทำให้ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวเสื่อมทรามลงเช่นกัน แต่ในขณะที่การลงทุนของอัลเบิร์ตเป็นการใช้เงินในลักษณะสร้างสรรค์ เฮเลนาใช้เงินทองอย่างสุรุ่ยสุร่าย เมื่อเงินหมดเธอก็ขโมยของมีค่าของตระกูลไปขาย จนกระทั่งใคร่ชื่อว่า เป็นหญิงนักเที่ยว "adventuress" ความประพฤติก่อเป็น ส่วนหนึ่งที่เป็นแรงกระตุ้นให้ พอลขายทรัพย์สินและพาครอบครัวอพยพหลบหนีสู่แคนาดาอยู่ในสหรัฐอเมริกา

ในประเทศสหรัฐอเมริกา เฮเลนาไม่สนใจเรื่องยศฐานบรรดาศักดิ์อีกเลย เธอต้องทำมาหาเลี้ยงชีพโดยการร้องเพลง แสดงละครโอเปร่า และเนื่องจากความสามารถของเธอไม่ได้ดีเกินอะไร เธอจึงมีรายได้ไม่มากนัก และมีหลายครั้งหลายหนที่เธอต้องคุกเข่าอ้อนวอนขอให้โรงละคร คณะละครยอมให้เธอออกแสดง และบ่อยครั้งที่เธอต้องเป็นปากเป็นเสียงกับผู้ชายจ้างที่เธอให้ค่าตอบแทนเธอน้อย

จอร์เจียนา คาร์เพนเตอร์ จาก "A Wagner Matinee" และปีเตอร์ เซคิแล็ค จาก "Peter" เป็นตัวละครที่มีภูมิสำเนาเดิมอยู่ในเมืองใหญ่ แต่มีชะตากรรมต้องไปตระกำลำบากอยู่ในชนบทอันทุรกันดาร

จอร์เจียนา เป็นครูสอนดนตรี ในโรงเรียนสอนดนตรีเมืองบอสตัน แต่ชะตากรรมบังคับให้เธอพบรักกับชายหนุ่มชาวนา ยอมเสียสละทั้งชีวิตที่สุขสบาย ชีวิตที่มีวัฒนธรรมสูง ไปใช้ชีวิตเป็นแม่บ้านที่คอกทำงานหนัก ต้องเหน็ดเหนื่อย และไร้สิ่งจรรโลงใจ ในดินแดนอันเว้งว่าง แห่งแล้งของรัฐเนบรัสกา แต่ทุกสิ่งทุกอย่างเธอทำด้วยความเต็มใจ จนกระทั่งเธอสามารถปรับตัวเข้ากับควาลำบาก ความเดือนของภูมิประเทศได้ และค่อย ๆ สัมผัสชีวิตในอดีตร

ปีเตอร์ เป็นนักสกีไวโอลิน เขาทำงานอยู่กับวงดนตรีในกรุงปราก ประเทศเช็กโกสโลวาเกีย ใช้ชีวิตเจ้าสำราญท่ามกลางแสงสีของ เมืองกรุง จนกระทั่งเขาพิการและต้องออกจากงาน ตรงกันข้ามกับจอร์เจียนา ปีเตอร์ใช้ชีวิตอยู่ในห้องไร้ทองนาควัยความจำใจ และเป็นทุกข์ เวลายิ่งผ่านไปมากเท่าใด ภาพในอดีตก็ยิ่งบุคขึ้นมาเด่นชัดมากขึ้นในจิตใจของปีเตอร์มากเท่านั้น

ข. ตัวละครที่ไม่มีการ เปลี่ยนแปลงของฐานะทาง เศรษฐกิจ

ตัวละครที่ถือว่าไม่มีการ เปลี่ยนแปลงของฐานะทาง เศรษฐกิจและสังคมมี

19 ตัว คือ อาร์เชอร์ แฮมิลตัน จาก "Flavia and Her Artists"

อาร์เกสซา คิไวน์ จาก "Ardessa" ลีนา เบ็นเสน จาก "On the Divide"

สเตลลา จาก "The Bookkeeper's Wife" พอลลี จาก "Neighbor Rosicky"

อีริก เฮอร์แมนสัน จาก "Eric Hermannson's Soul" คະนุก คະนุกสัน จาก

"On the Divide" เทิร์จ โฟโวลิตทรี จาก "The Clemency of the Court"

วาเล็นไทน์ เรมเซย์ จาก "Uncle Valentine" มาร์กาเร็ต เอลเลียต จาก

"Eric Hermannson's Soul" เฟลเวีย จาก "Flavia and Her Artists"

อเล็กซานดรา เอ็มบลิง จาก "On the Gull's Road" เฮเลนา จาก "The Burglar's"

Christmas," เอลเลน เทรฟฟิงเกอร์ จาก "The Marriage of Phaedra"
 เคท เมสซีเย่ จาก "The Prodigies," เวอร์จิเนีย จาก "The Profile,"
 ชาร์ลอตต์ วอเคอร์ฟอร์ด จาก "Uncle Valentine"

ตัวละครกลุ่มนี้เป็นตัวละครที่มีฐานะยากจน 5 ตัว ซึ่งเป็นตัวละครที่มี
 ภูมิฐานะอยู่ในชนบททั้งสิ้น โดยเป็นตัวละครหญิงสองตัว และตัวละครชายสามตัว
 คือ ลีนา เบ็นเสน พอลลี อีริก เฮอร์แมนสัน คะบุค คะบุคสัน และเซิร์จ
 โพโวลิทสกี ตัวละครทุกตัวนอกจากพอลลีเป็นตัวละครในยุคนรกบุกเบิกดินแดนทาง
 ตะวันตกของรัฐเนบราสกา ประมาณปลายศตวรรษที่ 19 ซึ่งมีชาวต่างประเทศหลั่งไหล
 เข้ามาร้างนาทำในชนบทมากมาย ส่วนพอลลีเป็นตัวละครในรุ่นลูกหลานของผู้อพยพ
 ความแตกต่าง คือ ผู้อพยพรุ่นแรกจะมีความรู้สึกผูกพันต่อที่ทำกิน ในขณะที่ชนรุ่นลูก
 จะเริ่มปลื้มคึกมีความต้องการที่จะละทิ้งไร่นา เพื่อเข้าไปแสวงหางานหาโชคในเมือง
 ใหญ่ ๆ ทองถิ่นที่ตัวละครอาศัยอยู่ คือ บริเวณที่ราบทางทิศตะวันตกของรัฐเนบราสกา
 แคเธอรีนบรรยายไว้ว่า บริเวณนี้เป็นที่ราบซึ่งมีลมจัด "windswept prairies"
 กว้างใหญ่ และโลงมากจนดูเหมือนไม่มีที่สิ้นสุด "never lead anywhere, but always
 stretch on and on in a great yearning for something they never
 reach ..." (Faulkner. 1965 : 518) นอกจากที่ราบนี้จะกว้างแล้ว ยัง
 แห้งแล้งอีกด้วย "the ground was broken and rough" แม่น้ำที่ไหลผ่านก็
 ขุ่นข้นเป็นโคลน "turbid, muddy little stream" พอหล่อเลี้ยงคนไม่กี่พวก
 คนฝ่ายและคนเอลม 2 - 3 คนเท่านั้น พี่ชื่อน ๆ ที่พอมองเห็น คือ ต้นหญ้าแห้ง
 "rust-red grass" สาเหตุเนื่องมาจากอากาศร้อนและแห้งแล้งจัด เพราะ
 ถูกแดดเผา "arid soil and under a scorching sun" ในฤดูหนาวอากาศ
 ในบริเวณนี้จะเย็นจัดและมีพายุกระหน่ำคอนข้างรุนแรง เพราะความโลงของพื้นที่
 ขาดีประการเดียวของฤดูหนาวคือ หากมีหิมะตกมาก เมื่อถึงฤดูที่หิมะละลาย พื้นดิน
 จะไค่น้ำมาก และพืชจะมีน้ำเพียงพอที่จะเจริญเติบโตออกดอกออกผล

การที่ตัวละครไม่มีการเปลี่ยนแปลงสถานะทางเศรษฐกิจนี้หมายความว่าตัวละครเหล่านี้
โชคดี เพราะในภูมิประเทศเช่นนี้ การทำมาหากินจะเดือดร้อนมาก จาก
"On the Divide" แดเซอร์กล่าวไว้ว่า อัตราการฆ่าตัวตายเพราะความผิดหวัง
จากการสูญเสียพืชผล มีสูงมากจนเป็นเรื่องธรรมดา

"It causes no great sensation there when a Dane is found
swinging to his own windmill tower, and most of the Poles,
after they have become too careless and discouraged to
shave themselves keep their razors to cut their throat
with." (Faulkner. 1965 : 495)

ความลำบากยากแค้น ทำให้ผู้คนหันหน้าเข้าพึ่งศาสนาและลัทธิความเชื่ออันงมงาย
จาก "Eric Hermannson's Soul" ชาวนาในท้องถิ่นนี้ส่วนใหญ่มงายในลัทธิ
ฟรีกอสเปลเลอร์ (Free Gospeller) พวกเขาขยันทำงาน แต่มีสีหน้าที่เศร้าหมอง
ไร้ความเบิกบานเพราะลัทธินี้มีคำสอนว่า ความมันเหิงทุกชนิดเป็นบาป แต่อย่างไรก็ดี
ชาวบ้านต่างก็เชื่อว่า ชีวิตของเขาจะอยู่เป็นชีวิตที่ดีที่สุดในที่สุดแล้ว เพราะชาวบ้าน
เหล่านี้เป็นผู้อพยพที่มาจากต่างประเทศ เพื่อมาแสวงหาสิทธิเสรีภาพในการทำมาหา
เลี้ยงชีพและหาโอกาสตั้งตัวแทนทั้งสิ้น

เหตุผลที่ตัวละครในกลุ่มนี้ทั้งห้าตัวไม่มีการเปลี่ยนแปลงทางสถานะความเป็นอยู่
มากนัก อาจถือได้ว่าเป็นเรื่องของโชคชะตาเสียเป็นส่วนใหญ่ เซอร์จ เป็นทาสตั้งแต่เขา
เกิดจนกระทั่งเสียชีวิตไป งานประจำวันของเขาคือ งานในไร่นา ไม่ว่าเขาจะ
ทำงานหนักเพียงใด ชีวิตของเขาก็ยังคงเดิม คือ มีอาหาร - เครื่องนุ่งห่มพอประทัง
ชีวิต ผู้ที่ได้รับผลประโยชน์ คือ นายของเขาเพียงผู้เดียว คณะและอิริคเป็นไทแก่
ตัวเอง ความขยันขันแข็งของเขาทั้งสองก็ไม่ไ้ต่างจากชาวไร่ชาวนาคนอื่น ๆ เลย
แต่โชคของพวกเขายิ่งที่ธรรมชาติไม่ไ้ทำลายพืชผลของเขามากเท่ากับผู้อื่น

ลีน่า และพอลลี เป็นตัวละครหญิงที่ต่องการหนีให้พ้นสังคมชาวนายากจน ลีน่าไปหา
งานทำในเมือง แต่สุดท้ายเธอก็ถูกคณะบังคับให้แต่งงานด้วย ดังนั้นเธอจึงหนีชีวิตชาวนา

ไปไม่พ้น พอลลี จาก "Neighbor Rosicky" ก็พยายามชักชวนให้สามีไปหา
งานทำเป็นช่างฝีมือแรงงานในเมือง แต่เธอก็เลิกล้มความคิดนี้ เพราะบิดาของสามี
ของเธอ ขอร้องให้เธออย่าทิ้งไร่นาไป และพอลลีก็รับคำของเขาเพราะซาบซึ้งใน
ความดีของเขาที่มีต่อเธอ

ตัวละครที่มีฐานะความเป็นอยู่ดี และไม่มีการเปลี่ยนแปลงของสถานะทาง
เศรษฐกิจ จำนวน 13 ตัว เป็นตัวละครในสังคมชนบทเพียง 2 ตัว คือ
ทอมมี่ จาก "Tommy, the Unsentimental" และคลารา เวฟริกา จาก
"The Bohemian Girl" และเป็นตัวละครชายเพียง 2 ตัว คือ อาร์เธอร์
จาก "Flavia and Her Artists" และ วาเล็นไทน์ จาก "Uncle
Valentine"

ตัวละครหญิงทุกตัวในกลุ่มนี้ ยกเว้นอาร์เคสซา จาก "Ardessa"
ล้วนแต่เป็นหญิงที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะคืออยู่ก่อนแล้วและมีสามีเป็นคนร่ำรวยในเวลา
ต่อมาและตัวละครหญิงเหล่านี้ไม่ได้ทำงานหาเลี้ยงครอบครัว คลาราเป็นบุตรสาว
คนเดียวของ โจ เจ้าของร้านสุราที่มั่งคั่งที่สุดในหมู่บ้าน และสามีของเธอ คือ เศรษฐี
ของหมู่บ้านนั่นเอง มาร์กาเร็ต จาก "Eric Hermanson's Soul" เป็นบุตร
สาวของเศรษฐีที่ดิน ส่วนสามีของเธอในอนาคต คือ นักแสดงละครที่มีชื่อเสียง
ความสามารถ และเงินทอง เฟลเวีย จาก "Flavia and Her Artists"
มีสามีเป็นถึงเจ้าของบริษัทผลิตเครื่องนาคั่ว อเล็กซานดรา จาก "On the
Gull's Road" มีบิดาเป็นนายแพทย์ และสามีของเธอ คือ หัวหน้าวิศวกรประจำ
เรือโดยสารเคินสมุท เวอร์จิเนีย จาก "The Profile" เป็นบุตรสาวของ
เศรษฐีชาวแคลิฟอร์เนีย สามีของเธอคือ จิตรกรที่มีชื่อเสียง ผลงานและรับงาน
มากที่สุดคนหนึ่งในนครปารีส ชาร์ลอตต์ จาก "Uncle Valentine" เป็นภรรยา
ของนักธุรกิจชาวฟิสิกส์เบอร์ก และ เอ็ดเล็น จาก "The Marriage of Phaedra"
มาจากตระกูลที่ร่ำรวยที่สุดของนครลอนดอน

ทอมมี เป็นตัวละครที่ยังไม่ได้แต่งงาน บิดาของเธอเป็นเจ้าของธนาคาร ตัวเธอเองก็ช่วยบิดาดูแลกิจการธนาคารนั่นเอง อาร์เคสซา ก็เป็นตัวละครที่ไม่มีครอบครัว เธอทำงานช่วยตัวเอง และมีตำแหน่งหน้าที่การงานเป็นถึง เลขานุการบดี และผู้ช่วยของบรรณาธิการของนิตยสารที่มีชื่อที่สื่อบันเทิงหนึ่งในนิวยอร์กทีเดียว ถึงแม้ว่าอาร์เคสซาจะถูกโยกย้ายตำแหน่งไปทำงานในฝ่ายธุรกิจ แต่เธอก็ไม่ถูกลดเงินเดือนแต่อย่างใด

ตัวละครชายสองตัวในกลุ่มนี้ มีฐานะที่ช่วยความสามารถของตนเองบวกกับฐานะที่เข้มแข็งของครอบครัวที่อยู่แล้ว อาร์เธอร์รับช่วงกิจการโรงงานผลิตเครื่องนวดข้าวจากบิดา และกิจการของเขาก็เจริญขึ้นตลอดเวลา เพราะเขาเป็นคนเอาจริง เอาใจ และขยันขันแข็ง ว่าเล่นไทม์มาจากครอบครัวคนชั้นกลาง เขาเคยแต่งงานกับเศรษฐินีชาวฟิสิกส์เบอร์ก แต่เขาได้หย่าขาดกับเธอ เพราะนิสัยเข้ากันไม่ได้ ว่าเล่นไทม์หาเลี้ยงชีพด้วยการแต่งเพลง เพลงของเขาไพเราะ เป็นที่พอใจของผู้ฟังมาก แต่เขาก็เสียชีวิตลงเมื่ออายุเพียง 30 ปีเท่านั้น

ค. ตัวละครที่มีการเปลี่ยนแปลงของฐานะทางเศรษฐกิจที่ขึ้น

ตัวละครที่มีการเปลี่ยนแปลงทางสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมไปในทางดีขึ้น มีจำนวน 19 ตัว คือ ยุง ลี โฮ จาก "A Son of the Celestial" คอน เอ็คเจอร์ และอีเค็น บาวเออร์ จาก "Coming, Eden Bower!" พอล วันนิง จาก "Her Boss" แอนโทนี เซคิแล็ค จาก "Peter" ซัม ซิน จาก "The Conversion of Sum Loo" ฮิวจ์ เทพพิงเกอร์ จาก "The Marriage of Phaedra" โลอัน ฮาร์ทเวลล์ จาก "The Namesake" อารอน คันเล็ป จาก "The Profile" นิลส์ อีริคสัน จาก "The Bohemian Girl" เคเนธ เกรย์ จาก "The Willing Muse" แอนตัน โรซิกกี้ จาก "Neighbor Rosicky" แครโรไลน์ โนเบิล จาก "The Garden Lodge"

แคซารีน เกย์ลอร์ด จาก " A Death in the Desert " เซลมา ซูแมนน์ จาก
 " A Singer's Romance " นางพราดทอว์รี จาก " Nanette : An Aside "
 รีเบ็คกา ไทเทิลบอม จาก " Ardessa " คัลลิส เบอร์เนม จาก
 " The Treasure of Far Island " และ เนลลี คีน จาก " The Joy of
 Nelly Deane "

ตัวละครในกลุ่มนี้จะเห็นได้ว่าเป็นชาวต่างประเทศถึงเจ็ดคน คือ บุง ลี โฮ
 และ ซัม ซิน เป็นชาวจีน แอนตัน และแอนโทนี เป็นชาวเช็กโกสโลวาเกีย ฮิวจ์
 เป็นชาวอังกฤษ เซลมาเป็นชาวเยอรมัน และพราดทอว์รีเป็นชาวอิตาลี ตัวละคร
 ที่เป็นชาวอเมริกัน แต่อาศัยอยู่ในต่างประเทศมีสี่ตัว คือ อีเด็น บาวเออร์ ไลอัน
 ฮาร์ทเวล อาร์อน คินเล็ป และ นิลส์ อีริคสัน

เป็นที่น่าสังเกตได้ว่า ตัวละครที่ตั้งรกรากอยู่ในชนบทแล้วมีฐานะทางเศรษฐกิจ
 ที่ขึ้นนั้นมีจำนวนน้อย คือ มีเพียงสามตัวเท่านั้น และเป็นชานาถึงสองคน ในขณะที่
 อีกหนึ่งคนเป็นคนในชุมชนเมือง

แอนตัน โรซิกกี และแอนโทนี เซคิแล็ค เป็นชาวต่างประเทศทั้งคู่ แต่
 ฐานะเดิมของแอนตันยากจนกว่า และเขาค็นรสนิยมความงามมากกว่าแอนโทนี แอนตัน
 เป็นบุตรของกรรมกร แต่เขาเติบโตขึ้นในความดูแลของตาและยายในชนบท จนกระทั่ง
 อายุ 16 ปี เขาจึงไปอาศัยอยู่กับบิดาแต่เขาก็ต้องหนีไปอยู่ในกรุงลอนดอน เพราะ
 มารดาเลียงของเขาเกลียดชังเขา ระยะเวลาที่อยู่ในลอนดอน เขาอาศัยและฝึกงาน
 เป็นช่างเย็บผ้าอยู่กับช่างเย็บผ้าชาวเยอรมันที่ยากจนมากคนหนึ่ง แอนตันมีแต่เสื้อผ้า
 เก่า ๆ ขาด และสกปรกไว้สามใส่ อาหารก็ต้องอดมื้อกินมื้อ แต่ต่อมาแอนตันมีโชค
 เขารู้จักกับชาวเช็กโกที่ร่ำรวย ซึ่งเขาผู้นี้ได้ช่วยให้แอนตันได้เดินทางไปทำงานอยู่
 ในร้านตัดเสื้อผ้าในนครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา ในนิวยอร์ก ความเป็นอยู่ของเขา
 ดีขึ้นมาก เขาเช่าห้องเล็ก ๆ อยู่กับเพื่อน มีกินมีใช้อย่างพอเพียง และเขายังมีเงิน

เหลือพอที่จะไปดูละครและฟังเพลงอีกด้วย แต่แอนตันเป็นคนมองการณ์ไกล เขาว่าการเป็นลูกจ้างเป็นงานไม่มั่นคง เขาจึงเก็บเงินและเดินทางไปซื้อที่ดิน ลงมือทำไร่ไถนา ตั้งรกรากอยู่ในรัฐเนบรัสกา เช่นเดียวกับตัวละครชานาตัวอื่น ๆ โรซิกก็ต้องเผชิญกับความเสียหายของพืชผลจากลมฟ้าอากาศ หลายหนหลายครั้ง แต่เขาก็ไม่เคยคิดจะทิ้งที่นาไปไหนอีก ครอบครัวของเขาถึงแม้จะไม่ร่ำรวยมั่งมีเงินทอง แต่ครอบครัวของเขาก็ไม่เคยคอยอยากหนีโหยหวนถึงที่เขาเคยเป็น แอนโทนี่เป็นบุตรของนักดนตรีประเภทฮาเซากินค่า เดิมเขาและครอบครัวอาศัยอยู่ในกรุงปราก พวกเขาอพยพมาอยู่ประเทศสหรัฐอเมริกา เพราะบิดา หัวหน้าครอบครัวเป็นอัมพาต ไม่สามารถทำงานอีกต่อไปได้ แอนโทนี่เป็นคนเอาจริงเอาจัง หนัก และเป็นชา เขาบังคับให้สมาชิกในครอบครัวทุกคนทำงาน ไม่ยอมให้ใครอยู่เฉย ๆ ไม่ว่าเด็กหรือคนชรา และทำงานโดยไม่มีวันหยุด วันพระ เขาควบคุมการใช้จ่ายของบ้านอย่างเข้มงวด แม้แต่บิดาของเขายังไม่กล้าเดิมเชื้อฟืนให้ไฟลุกเพิ่มขึ้นในเวลาที่อากาศหนาว เพราะกลัวว่าแอนโทนี่จะคว้าเอา เหตุนี้เองครอบครัวของเขาจึงมีผลิตผลมากกว่าคนอื่น ๆ และมีเงินเหลือเก็บมากกว่า

เนลลี เป็นตัวละครหญิงตัวเดียวที่อยู่ในสังคมชนบท ครอบครัวของเธอล้มละลายเพราะบิดาลงทุนเสี่ยงโชคผิดพลาด เนลลีหาเลี้ยงครอบครัวด้วยการเป็นครู แต่การที่เธอมีฐานะดีขึ้นกว่าเก่าไม่ได้เกิดจากการทำงาน แต่เป็นเพราะเธอได้แต่งงานกับชายหนุ่มที่มีฐานะร่ำรวยที่สุดในหมู่บ้าน

ตัวละครที่ตั้งรกรากอยู่ในเมืองแล้วมีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมดีขึ้นนั้น เป็นตัวละครที่มีพื้นเพมาจากครอบครัวชานา หรือครอบครัวในชนบทถึง 3 ตัว คือ นิลส์ อีวิกสัน จาก "The Bohemian Girl" และคัลลิส เบอร์นัม จาก "The Treasure of Far Island" ทั้งสองมาจากชนบทในรัฐเนบรัสกา และอีเค็น บาวเออร์ "Coming, Eden Bower!" มาจากชนบทรัฐอิลลินอยส์

ตัวละครที่สร้างฐานะควยกำลังและความสามารถของตนเองจริง ๆ โดย
เกือบจะไม่ต้องอาศัยพึ่งพามุคคนอื่นเลย มี 7 ตัว คือ ยุง ลี โฮ จาก

" A Son of the Celestial " ชัม ชิน จาก " The Conversion of
Sum Loo " รีเบ็คกา จาก " Ardessa " คักลัส จาก " The Treasure of
Far Island " แควรีน จาก " A Death in the Desert " แควโรไลน์ จาก
" The Garden Lodge " นางทราคุทอร์รี จาก " Nanette : An Aside " และ
เชลมา จาก " A Singer's Romance " และอารอน คินเล็ป จาก
" The Profile "

ยุง ลี โฮ และชัม ชิน เป็นชาวจีน เขาทั้งสองรักการผจญภัยและการแสวงหา
ความรู้ แต่ในที่สุดเมื่อมีอายุมากขึ้น พวกเขาได้เลิกทำตัวเป็นนักผจญภัย หันมาจับงาน
กันอย่างเอาจริงเอาจัง ยุงมีฝีมือในการแกะสลัก ชัม มีความสามารถในการค้าขาย
ยุงและชัม มีกิจการของตนเองอยู่ในย่านชาวจีน นครซานฟรานซิสโก ประเทศ
สหรัฐอเมริกา ความมีฝีมือของ ยุง ทำให้เขามีลูกค้ามากและมีรายได้งาม และ
ความรอบรู้ของเขาโดยเฉพาะในภาษาสันสกฤต ทำให้เขาเป็นที่ยอมรับนับถือในหมู่นัก
ศึกษารัฐศาสตร์และวรรณคดี ชัม ชิน ก็ได้ดำเนินกิจการร้านค้า สินค้าหลักของร้านคือ
ของจากประเทศจีน ฐานะของเขาก็มาจนกระทั่งเขาเป็นเป้าหมายสำคัญของคณะผู้สอน
ศาสนา เพราะ ชัม ชิน เป็นที่ยอมรับนับถือในหมู่ชาวจีน และพ่อค้าวานิชทั้งชาวจีน
และชาวอเมริกัน

รีเบ็คกา เป็นหญิงสาวเชื้อสายชาวฮิบรู บิดาของเธอมีร้านชักริกเสื้อผ้า
แต่กิจการเลวมาก แทบจะไม่มีลูกค้าเลย รีเบ็คกาและน้อง ๆ ของเธอจึงต้องช่วยกัน
หางานทำ รีเบ็คกาได้งานทำโดยเป็นพนักงานคัดลอกสำเนาในบริษัทนิตยสารฉบับหนึ่ง
ความที่รีเบ็คกามีความทะเยอทะยาน และรักดี เธอจึงเชื่อฟังคำสั่งสอนของอาร์เคสซา
หัวหน้างานของเธอตลอดมา และทำงานด้วยความขยันขันแข็ง และคอยหาความรู้ใส่ตัว

อยู่เสมอมิได้ขาด ภายในเวลาไม่ถึงหนึ่งปี รีเบ็คกาก็กลายเป็นหญิงสาวที่เพียบพร้อม
ไปกายบุคคลิและความสามารถ ผิดไปจากเดิมมาก ในที่สุดจะควยโชค หรือ
อย่างไรก็ตาม ความสามารถของเธอถูกพบเห็นโดยเจ้าของนิคยสาร เขาจึงเลื่อน
ตำแหน่ง เธอจากพนักงานเสมียนมาเป็นผู้ช่วยและเลขานุการประจำตัวของ เขา

คัทลิส เบอร์เนม เกิดและเติบโตขึ้นมาในชนบท แต่เขามีโอกาสได้รับ
การศึกษาในเมืองนิวยอร์ก คัทลิสยักอาชีพนักแต่งบทละคร ในระยะแรกผลงานของ
เขาไม่มีใครยอมรับ เขาต้องอดมื้อกินมื้อ บางครั้งเขาล้มป่วยและมีอาการหนักเป็น
ที่น่าตกใจ เพราะเขาอดหลับอดนอนทำงาน แต่ความพยายามของเขาก็ไม่สูญเปล่า
ในที่สุดเขาก็กลายเป็่นนักแต่งบทละครที่มีชื่อเสียง และมีรายได้มหาศาล

แคธารีน เป็นบุตรของพนักงานเก็บตัวรถไฟ แต่ถึงจะยากจน แคธารีนก็ชวนชาย
หาโอกาสไปเรียนการร้องเพลงกับเอเคเรียนซ์ ฮิลการ์ต นักแต่งเพลงที่มีชื่อที่สุดในสมัย
นั้นได้ แคธารีนเป็นคนมีความสามารถมากจนกระทั่ง เอเคเรียนซ์รับเธอ เป็นนักร้องคู่ของ
เขา เธอจึงมีชื่อเสียงโด่งดัง และมีงานแสดงอยู่เสมอ แต่แคธารีนลุ่มหลง
เธอจึงต้องหยุดทำงานและต้องไปพักฟื้นอยู่ในความดูแลของพี่ชายผู้ร่ำรวยของเธอ จน
ถึงวาระสุดท้ายของชีวิตเธอ ความทะเยอทะยานและความเอาจริง เอาจังของเธอเป็น
ที่ภูมิใจของพี่ชายผู้ซึ่ง เปรียบเสมือนนิกาคคนที่สองของเธอมาก เขายกย่องว่าเธอเป็น
ผู้หญิงที่เก่งมาก ที่ช่วยตัวเองได้ "She was a great woman and she didn't
come of a great family. She had to fight her way from the first ..."
(Faulkner. 1965 : 202)

แคโรไลน์ เป็นบุตรสาวของครูสอนดนตรีชาวเยอรมัน เนื่องจากบิดาของเธอ
ขาดความรู้สึกรับผิดชอบต่องาน ครอบครัวของเธอจึงไม่มีรายได้สม่ำเสมอเท่าที่ควร
หลายครั้งที่มารดาของเธอต้องนำของในบ้านออกขายหรือต้องซื้อของด้วยเงินเชื่อ
แคโรไลน์เป็นหญิงสาวที่มีความทะเยอทะยาน และรับผิดชอบหน้าที่ที่มารดาและพี่ชายของเธอ

เธอเสียชีวิต เธอก็วางตัว เป็นใหญ่ในบ้านทันที เธอทำงานสอนดนตรี รับฝึกซ้อมต่อการสอน และทำงานทำ เช่น เล่นเปียโน ในโบสถ์ ทำตลอดเวลาจนกระทั่งเธอมีคณันหมั่นถือดา และมีฐานะความเป็นอยู่ดี ไม่มีหนี้สินใด ๆ อีกเลย ฐานะทางเศรษฐกิจของแคโรไลน์ก็ขึ้นอีกอย่างมากเมื่อเธอแต่งงานกับฮาเวิร์ด โนเบิล นักธุรกิจชั้นนำของวอลสตรีท

อารอน คันเคิลป์ มีส่วนคล้ายแคโรไลน์ คือ เขามาจากครอบครัวที่ยากจน เช่นเดียวกัน ครอบครัวของคันเคิลป์เป็นชาวนายากจน ปู่ของเขาเป็นสีกาวัว มักทุบตีผู้หญิงในบ้านเสมอเวลาที่เมา คันเคิลป์ได้รับทุนการศึกษาจากคณะผู้สอนศาสนา ดังนั้นเขาจึงทำงานเป็นครูและเก็บเงินทองไว้ตลอดเวลาที่เขาทำงานใช้ทุกคืน คันเคิลป์ออกเดินทางมาจดุภัยและหาความรู้ด้านจิตรกรรมในปารีส และฝึกเขียนภาพจนกระทั่งฝีมือของเขาเป็นที่รู้จักค่อนข้างกว้างขวาง เหมือนกับแคโรไลน์ คันเคิลป์มีฐานะความเป็นอยู่ดีขึ้นมากเพราะการแต่งงาน เขาได้แต่งงานกับบุตรสาวของมหาเศรษฐีชาวแคลิฟอร์เนีย

นางหรรษาทอว์รี และเซดมา มีประวัติความเป็นมาคล้ายคลึงกัน เธอทั้งสองเคยทำงานเป็นนักร้องประสานเสียงตามโบสถ์ แต่เนื่องจากความสามารถของพวกเธอคือเหมือนนักร้องอื่น เธอจึงมีโอกาสดำหน้าเป็นถึงนักร้องนำ ในละครโอเปร่า และต้องออกเดินทางแสดงตามประเทศต่าง ๆ แต่อย่างไรก็ดีถึงแม้รายได้ของพวกเธอจะสูง แต่เธอต้องส่งเงินทองจำนวนมากให้สามีนักเล่นการพนันของเธอ "ดรูม" อยู่เสมอ

นิลส์ อีริกสัน จาก "The Bohemian Girl" พอล วันนิง จาก "Her Boss" คอน เฮ็คเจอร์ และอีเค็น บาวเออร์ จาก "Coming, Eden Bower!" โลอัน ฮาร์ทเวลล์ จาก "The Namesake" และเคนเนธ เกรย์ จาก "The Willing Muse" เป็นตัวละครที่พึ่งพาอาศัยบุคคลอื่นในการสร้างฐานะ

นิลส์นั้น สู้ชีวิตและภายหลังได้ทำงานกับบริษัท เดินเรือที่ใหญ่โตแต่เขาก็อาศัยเงินทุน

จากบิดาในตอนเริ่มต้น พอล วันนิง ก็เช่นกัน การที่บริษัทของเขาเจริญรุ่งเรืองขึ้นมาได้เป็นเพราะหุ้นส่วนของเขามีความสามารถในด้านการธุรกิจและการลงทุน คอนเฮ็คเจอร์ นั้นเป็นหนี้บุญคุณพระแคทอลิคที่รับเขามาเลี้ยงดูให้การศึกษาอย่างมาก มิฉะนั้น เขาก็มีโอกาสที่จะเป็นคนเขลาไม่รู้หนังสือในโรงเลี้ยง เด็กกำพร้าต่อไป อาจไม่รู้จักความสามารถของคนก็ได้ พระรูปนี้ยังไต่ห่างานครึ่งเวลาให้เขาทำ เมื่อเขาเข้ามาเรียนศิลปะในนิวยอร์กอีกค่าย ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าความสำเร็จในชีวิตศิลปะของนิลส์ ส่วนหนึ่งมาจากพระรูปนี้ อีเค็น บาวเออร์ นักร้องโอเปร่าชื่อดังของโลกก็เช่นกัน อีเค็นมาจากครอบครัวจน ๆ แต่ความงามของเขาคือสิ่งที่สนใจของตาของมหาเศรษฐีคนหนึ่ง ซึ่งในเวลาต่อมาเขาคดกลงใจอุปการะให้เธอได้เรียนการร้องเพลงในกรุงปารีส หนทางสู่ความสำเร็จของอีเค็นจึงโรยไปด้วยกลีบกุหลาบอย่างแท้จริง ไลอัน ฮาร์ทเวล ก็มีโชคคล้ายกับอีเค็น ไลอันเป็นบุตรของปฏิมากรที่ยากจน มารดาเสียชีวิตเมื่อเขาอายุ 10 ปี และบิดาของเขาเสียชีวิตลงอีกคนหนึ่ง เมื่อเขามีอายุ 14 ปี แต่เป็นโชคของเขาที่มีมือของเขาเป็นที่พอใจของปฏิมากรผู้หนึ่ง ปฏิมากรผู้นี้ได้อุปการะให้ไลอันได้รับการศึกษาและมีจุดมุ่งหมายให้ไลอันทำงานของเขาต่อไป

เคนเนธ เกรย์ เป็นนักประพันธ์ที่ผลงานของเขาได้รับการยกย่องว่าสละสลวยที่สุด แต่ข้อเสียของเคนเนธ คือ เขาผลิตงานได้ช้ามาก เพราะหากเขาไม่รู้สึกละสบายใจจริง ๆ เขาจะทำงานไม่ได้ ตลอดชีวิตของเขาจึงมีผลงานเพียงสองสามชิ้นเท่านั้น ฐานะความเป็นอยู่ของเคนเนธดีขึ้นเพราะการแต่งงาน เคนเนธแต่งงานกับนักเขียนสตรีเบอร์ชา และทันทีที่แต่งงาน เบอร์ชา ผู้มีเคนเนธเป็นเสมือนผู้ทำให้เกิดกำลังใจในการทำงาน หรือเทพ "Willing Muse" ในเทพตำนานกรีกนั่นเอง

สำหรับตัวละครที่ไม่ทราบความเป็นมาของการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม จำนวน 11 ตัวนั้น เป็นตัวละครหญิงสี่ตัว ตัวละครชายเจ็ดตัว ซึ่งในจำนวนนี้เป็นตัวละครในสังคมเมืองใหญ่ถึงหกตัว เป็นตัวละครในเมืองชนบทหนึ่งตัว และตัวละครในสังคมชาวนาสี่ตัว

ตัวละครในสังคม เมืองที่เป็นชายทั้งหมดคือตัวนั้นแล้วเมื่ออาชีพเกี่ยวกับตัวหนังสือ
 ทั้งนั้น แฮโรลด์ บูแคนัน จาก "The Count of Crow's Nest" เป็นนักศึกษา
 ที่เพิ่งเรียนจบและหันมาจับงานชดเชย เช่น แต่งบทละคร เอมีล รูธ จาก
 "Flavia and Her Artists" เป็นนักเขียนที่มีชื่อที่สุดในประเทศฝรั่งเศส
 ศาสตราจารย์ ใน "Jack-a-Boy" ก็ทำงานค้นคว้าเกี่ยวกับวัฒนธรรมต่าง ๆ ของ
 ประเทศกรีก เขาหมกตัวอยู่กับกองหนังสือทั้งวันทั้งคืน และเอเมอร์สัน เกรฟ
 จาก "The Professor's Commencement" เป็นครูสอนนิเวศวิทยาในโรงเรียน
 มัธยม บูแคนันเป็นตัวละครตัวเดียวที่อยู่ในวัยหนุ่ม

ตัวละครหญิงในกลุ่มตัวละครที่มีภูมิสำเนาในเมืองใหญ่ มีเพียงสองตัว คือ
 เอเซล และแอสเรียท จาก "Eleanor's House" ทั้งสองมิได้ประกอบอาชีพใด ๆ
 แต่ก็มีฐานะความเป็นอยู่ดี เพราะสามีเป็นคนร่ำรวย

มาร์กาเร็ต จาก "The Treasure of Far Island" ตัวละครตัวเดียว
 ที่มีภูมิสำเนาอยู่ในเมืองในชนบท มีฐานะครอบครัวดี ถึงที่ใดก็เคราะห์ไฉนบทที่ 3

ตัวละครในสังคมชาวนาที่ไมทราบความเป็นมาของฐานะทางเศรษฐกิจทั้งสี่ตัว
 เป็นตัวละครที่เป็นชาวไร่สองคน คือ เฮสเทอร์ และวิลเลียม จาก "The Sentimentality
 of William Tavenor" ซึ่งเป็นตัวละครที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดี แต่ต้องทำงาน
 หนักต่อสู้กับดินฟ้าอากาศเช่นเดียวกันกับตัวละครชาวนาตัวอื่น ๆ ในเรื่องสั้นของ
 แคเชอร์ สำหรับเคนิส และซินยอร์ จาก "The Dance at Chevalier's"
 เป็นคนงานเลี้ยงวัว ทั้งสองเป็นชาวต่างประเทศ เคนิสเป็นชาวไอริช ส่วนซินยอร์
 เป็นชาวเม็กซิกัน

3. อุปนิสัยของตัวละคร

ก. ตัวละครวัยเยาว์

อุปนิสัยที่เห็นได้ทั่วไปของตัวละครวัยเยาว์ในเรื่องสั้นของแคเธอรีนคือ รักความสนุกสนานและช่างคิดช่างฝัน ดังจะสังเกตได้จากการที่ตัวละครวัยเยาว์เกือบทุกตัวชอบเล่นสมมติกัน และพยายามทำให้การเล่นเป็นจริงเป็นจังมากที่สุด สเป็คเกิล จาก "The Way of the World" มีเมืองจำลองที่มีระบบระเบียบและค่อนข้างจะถาวรอยู่ในสนามหลังบ้าน แมรี เอไลซา เด็กหญิงจากเรื่องเดียวกันก็รู้จักที่จะนำกระดานสี่มาประดิษฐ์ "สินค้า" ขายในร้านจำลองของเธอ มาร์กาเร็ตและคัทลีสในวัยเด็ก จากเรื่องสั้น "The Treasure of Far Island" ก็เอาจริงกับการเล่นโจรสลัดมากจนถึงกับลงมือต่อเรือคอปแพ และพาพรรคพวกเพื่อนฝูงที่เล่นด้วยกันลงแพกันจริง ๆ และมีการนำ "สมบัติ" ไปฝังกันจริง ๆ สำหรับตัวละครวัยเยาว์ในเรื่อง "The Enchanted Bluff" นั้นถึงแม้จะไม่ได้เล่นสมมติอย่างตัวละครที่กล่าวถึงในช่วงต้น แต่ตัวละครเหล่านี้ก็รักที่จะเล่นมากกว่าเรียนหนังสือ และตัวละครทุกตัวก็คิดฝันวางแผนที่จะไปค้นหา "หนานา" ในตำนานให้ได้ และยิ่งไปกว่านั้น ถึงแม้ตัวละครเหล่านี้จะเติบโตขึ้น แต่พวกเขาก็ถ่ายทอดความฝัน ความรัก การผจญภัยให้ลูกหลานอีกหลาย บาลาดินา จาก "The Princess Baladina - Her Adventure" และเด็กลูกเจ้าของโรงสี ก็มีความเชื่อมั่นในเรื่องพอมมาก โดยเฉพาะ บาลาดินา จัดได้ว่าเป็นเด็กหญิงที่มีความกล้า ช่างคิด ช่างวางแผนพอสมควรที่เดียว เธอสามารถนำความคิดฝันมารวมกับความจริงได้อย่างน่าชื่นใจ เมื่อเธอยกเด็กชายชาวบ้านให้เป็นเจ้าชายของเธอ เพราะคุณความดีของเขา แจ็ค จาก "Jack - a - Boy" เป็นเด็กชายที่รักสวยรักงาม และถึงแม้จะไม่ "แก่น" เท่าบาลาดินา แต่เด็กก็เป็นเด็กอัจฉริยะ ชอบคบคุณคน ชอบฟังเรื่องผจญภัย โดยเฉพาะเรื่องราวของสงครามกรุงทรอย ไลอัน จาก "The Namesake" ก็เป็นตัวละครอีกตัวหนึ่งซึ่งนำความฝันให้เป็นจริง โดยการเข้าสมัคร เป็นทหารและเสียชีวิตในสมรภูมิ

เป็นที่น่าสังเกตอีกประการหนึ่งว่า ตัวละครวัยเยาว์ที่มีอายุน้อย ๆ ไม่ถึง 12 ปี

เช่น เด็กชายแจ๊ค เด็กชายบ๊อบบี้และตัวละครเจ้าหญิงบลาลีนามักจะมีคำพูดหรือพฤติกรรม เล็กๆ น้อยๆ บางตอนที่แสดงให้เห็นว่าเป็นเด็กเล็ก ๆ ที่รู้จักปรับตัว รู้จักชีวิต เช่น การที่แจ๊ค ไม่แสดงอาการเสียใจฉีกหนังที่ผู้ใหญ่ลืมนึกถึงที่ให้ไว้กับคน การที่บ๊อบบี้อาสาที่จะอยู่กับมารีก็ เพื่อปกป้องดูแลเธอ และการยอมรับว่าความดีเป็นคุณค่าที่สำคัญของคนของบลาลีนในขณะ เดียวกัน ตัวละครที่อายุมากกว่า ไม่สามารถยอมรับความผิดหวังได้มากนัก พอล จาก "Paul's Case" ขาดความพอใจในชีวิต เนลลี จาก "The Joy of Nelly Deane" ก็ กลายเป็นคนเจ้าทุกข์ไปหลังจากที่ผิดหวังในความรัก เป็นต้น

ข. ตัวละครหญิง

ตัวละครหญิงในเรื่องสั้นของแคเชอร์มักจะมีความรู้สึกนึกคิด ความต้องการ หรือการกระทำของตัวละครไม่ตรงกันกับความรู้สึกนึกคิดและความต้องการของตัวละครอื่นที่ แวดล้อมอยู่และสิ่งนี้เองทำให้ตัวละครรู้สึกโดดเดี่ยว เศร้าเสียใจ รู้สึกถึงความแปลกแยกของตน ซึ่งในบางครั้ง เป็นสาเหตุให้ตัวละครขาดความสุข เป็นคนเจ้าทุกข์และคิดมาก คลารา เวฟริกา จาก "The Bohemian Girl" และเนลลี คีน จาก "The Joy of Nelly Deane" เป็นหญิงสาวที่รักความสนุกสนานร่าเริง แต่สังคมรอบข้างพวกเธอมีความรู้สึก คอความสงบนิ่งเหิงทุกประเภท คลาราต้องทนอยู่ในสังคม "บ้านาน" ของชาวนา และเนลลี ต้องทนทุกข์อยู่กับสามีผู้มีนิสัยเห็นแก่ตัว พอลลีจาก "Neighbor Rosicky" เป็นชาว อเมริกัน แคเธอเตงงานกับชายหนุ่มชาว เช็กโก จึงมีความรู้สึกต่อต้านครอบครัวของสามีอยู่ ตลอดเวลา เอเชล จาก "Eleanor's House" นั้นมีความรู้สึกโดดเดี่ยวและเป็นทุกข์ ยิ่งกว่าพอลลี เพราะแฮโรลด์สามีของเธอไม่เคยลืมเอลีนอร์ ภรรยาที่ล่วงลับไปแล้วเลย และ มีหน้าซำเขายังพยายามกีดกันไม่ให้เธอมีส่วนรู้เห็นหรือมีส่วนร่วมในอดีตของเธอเช่นที่สามี ภรรยาทั่วไปพึงมี ในขณะที่มีความทุกข์ เธอไม่สามารถจะหันหน้าไปพึ่งพาใครได้เลย เพราะ ทุก ๆ คนจะเป็นพวกของเอลีนอร์ไปหมด ทุกคนยกย่องเอลีนอร์และดูถูกเธอ ดังที่เธอเคย กล่าวกับ แฮเรียท เพื่อนบ้านคนหนึ่งซึ่งเป็นเพื่อนเก่าของเอลีนอร์ว่า "พวกคุณทุกคนเป็น ปฏิปักษ์กับฉัน" "... You are all againts me!" (Faulkner. 1965 : 106)

อย่างไรก็ดี ความโศกเศร้าถึงกล่าวบางครั้งก็เริ่มมาจากตัวละครเอง เช่นในกรณีของอาร์เดสซา จาก "Ardesa" แควารีน จาก "A Death in the Desert" แควโรไลน์ จาก "The Garden Lodge" เฟลเวีย จาก "Flavia and Her Artists" และ เคท ใน "The Prodigies" อาร์เดสซาจงใจทำให้ตัวเองแตกต่างจากคนรอบข้างในที่ทำงานของเธอ เธอแสดงตนว่าเป็นกุลสตรี ต่างจากพนักงานหญิงคนอื่น ซึ่งชาวमारยาทชาวความสง่างาม การกระทำของอาร์เดสซา ทำให้เธอเป็นเป้าของการนิทาและเป็นที่อิจฉาใจของผู้ร่วมงาน แควารีน เป็นเด็กชาวชนบท แต่เธอมีความคุ้นเคยกับสังคมเมือง เพราะอาชีพของเธอ เธอจึงรู้สึก "ผิดถิ่น" เมื่อเธอต้องกลับมาอาศัยอยู่ในชนบทอีกครั้ง

"I'm tired to death of solitude and the wrong kind of people ..."

(Faulkner. 1965 : 205) แควโรไลน์เป็นภรรยาของนักธุรกิจผู้ร่ำรวยที่จริง แต่ก่อนแต่งงานเธอมีชีวิตที่ค่อนข้างลำบาก เธอต้องช่วยเหลือตนเองมาโดยตลอด และเธอเชื่อว่าจิตใจที่อ่อนไหว เป็นอุปสรรคต่ออาชีพ ดังนั้นในสายตาของคนทั่วไป แควโรไลน์เป็นหญิงที่ใจแข็งและไร้ความรู้สึก ผิดกับผู้หญิงธรรมดาคนอื่น ๆ เฟลเวียอยากไ้ชื่อว่าเป็นหญิงที่มีสติปัญญาที่สูง เธอพยายามคบหาบุคคลที่ได้รับการยกย่องว่าฉลาด แต่ผลสุดท้ายก็ไม่มีใครยอมรับเธอเข้ามา เคท หญิงผู้โชคร้าย มีบุตรที่มีพรสวรรค์ทางดนตรีถึงสองคน เธอใช้ลูก ๆ ของเธอเป็นเครื่องมือเพื่อให้ตนเองเป็นที่อิจฉาของหญิงคนอื่น ๆ จนกระทั่งเพื่อน ๆ ของเธอและสามีของเธอรู้สึกถึงอาการกระทำของเธอ

ดังนั้น ตัวละครหญิงที่มีชีวิตเช่นนี้ ก็ไม่ได้พอใจในวิถีชีวิตของตนเองมากเท่าใดนัก พวกเธอรู้สึกถึงความเหงาได้ก็ แต่พวกเธอต้องยอมทนทุกข์กับความเจ็บปวดทางจิตใจก็เพื่อผู้อื่นทั้งสิ้น เซลมา จาก "A Singer's Romance" และทรากูทอร์รี จาก "Nanette : An Aside" ต้องทำแต่งงานจนไม่มีเวลาเป็นของตนเอง ไม่มีเพื่อนรู้ใจ ไม่มีแม้แต่โอกาสที่จะหาความสุขเล็กๆ น้อย ๆ ให้ตน เพราะมีสามีที่เกียจคร้าน และเห็นแก่ตัวที่ให้การยกย่องเป็นงานเลี้ยงลูกจูงครว ส่วนตนเองก็ใช้ชีวิตอย่างสบายและใช้เงินทองอย่างสุรุ่ยสุร่าย จอร์เจียนา จาก "A Wagner Matinee" เป็นหญิง

ชาวเมืองผู้เลือกไปใช้ชีวิตลำบากทุกข์ยากร่วมกับสามีในชนบท เธอเสียสละความสุขส่วนตัว ความสะดวกสบาย ความครึกครื้นของชีวิตเมืองกรุง ไปใช้ชีวิตอันเงียบเหงาและลำเค็ญ เป็นเวลากว่า 30 ปี ตลอดเวลา 30 ปี จิตใจของเธอยังร่ำร้องหาความสุข ความคุ้นเคยต่าง ๆ ในอดีตอยู่ร่ำไป แต่เธอก็ไม่เคยปรียากมัน เธออดทนและต่อสู้เพื่อความสุขของสามีและครอบครัวได้อย่างน่ายุชาที่สุด

มีตัวละครหญิงหลายคน ที่เป็นแบบอย่างของผู้หญิงทั่ว ๆ ไปร่วมสมัยของแคเธอรีน ผู้หญิงที่มีความทะเยอทะยาน กล้าได้กล้าเสีย ไม่ใส่ใจกับขนบธรรมเนียมหรือความรู้สึกทางจิตใจ ในเรื่องสั้นของแคเธอรีน ตัวละครหญิงเหล่านี้เป็นตัวแทนของความทุกข์ความกังวลของตัวละครอื่น ที่ผ่านแล้วแต่มีอุปนิสัยตรงข้ามกับพวกเธอทั้งสิ้น ในเรื่อง "The Count of Crow's Nest" เฮเลนา เป็นเหมือนไม้เบื่อไม้เมาของพอล เคอ คอช บิคาของเธอ และแอโรลด์ บูแคนแนน เพื่อนอ่อนวัยของเธอ ความเป็นนักวัตถุนิยมในตัวของเธอ เฮเลนา เป็นสิ่งที่พอลและบูแคนแนนรังเกียจ และความอาทรต่อผู้อื่นของพอลเป็นสิ่งที่เฮเลนาकुหมิ่น เห็นว่าไร้ประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตในสังคมทุนนิยม ซึ่งคล้ายกับความคิดของสเตลลา (Stella) ใน "The Bookkeeper's Wife" สเตลลาเป็นหญิงสาวมือเห็บ ใจกล้า กล้าได้ กล้าเสีย ในขณะที่ตัวละครอื่นโดยเฉพาะสามีของเธอมีนิสัยตรงกันข้าม ทำให้ตัวละครหญิงมีความขัดแย้งกับบุคคลในครอบครัว เป็นเรื่องธรรมดาในเรื่องสั้นของแคเธอรีน เวอร์จิเนีย จาก "The Profile" หมกมุ่นอยู่กับความงามของรูปร่างนอก ในขณะที่สามีของเธอเหอคทุนความงามของจิตใจ เมอร์ธา จาก "The Willing Muse" และอีเค็น จาก "Coming, Eden Bower!" และเจเนไทน์ "Uncle Valentine" มุ่งทำงานเพื่อเงิน ในขณะที่สามีและคนรักของพวกเขาทำงานเพื่อสนองความพอใจของตนเอง เพื่อความงามอันสมบูรณ์แบบของงานศิลปะ

สิ่งที่น่าสนใจประการหนึ่งในเรื่องสั้นของแคเธอรีน คือ เรื่องสั้นเรื่องใดก็ตาม ที่มีตัวละครหญิงมากกว่าหนึ่งตัว ตัวละครหญิงมีลักษณะขัดแย้งกัน เป็นคู่อริกัน คู่แข่งกัน

กลาย ๆ ใน "Ardessa" อาร์เคสซาไม่เคยคิดมาก่อนเลยว่ารีเบ็คกาเด็กสาวที่เธอฝึกขึ้นมา เด็กสาวผู้เป็นเหมือน "เงา" ของเธอจะเป็นผู้ที่แย่งทุกสิ่งทุกอย่างไปจากมือของเธอ ถึงแม้เหตุการณ์ต่าง ๆ จะเกิดขึ้นโดยบังเอิญก็ตาม ในเรื่อง "Eleanor's House" เธอพบคู่แข่งที่แย่งความสนใจของสามีไปจากตัวเธอถึงสองราย คือ เอลีนอร์ ภรรยาที่ลวงลับไปแล้วของเธอ และแฮเรียท เพื่อนบ้านและเพื่อนสนิทของเอลีนอร์ จากเรื่อง "Flavia and Her Artists" เฟลเวียเป็นหญิงสาว อวดเก่ง คู่แข่งของเธอค่านสติปัญญา หรือ อิมเมียน เด็กสาวบุตรของเพื่อน และผู้ที่รอคอยที่จะเห็นความล้มเหลวอัปยศของเฟลเวีย คือ เจมินา ภรรยาละครหญิง เพื่อนสนิทของสามีของเธอ ใน "The Bohemian Girl" คลาราเป็นไม้เบื่อไม้เมากับนางอริคสัน ต่างก็ไม่ยอมแพ้ซึ่งกันและกัน ต่างก็รอคอยให้ฝ่ายตรงข้ามพบสิ่งเลวร้ายเพื่อความสาแก่ใจของตน ใน "Uncle Valentine" ชาร์ลอตต์ และเจเน็ต นั้น แกร่งแย่งความสนใจของวาเล็นไทน์อยู่เป็นนัย ชาร์ลอตต์มีลักษณะนิสัยตรงข้ามกับเจเน็ตอย่างสิ้นเชิง ชาร์ลอตต์เป็นคนค่อนข้างเฉื่อย รักความสงบ ส่วนเจเน็ตเป็นคนคล่องว่องไว โลก และไร้หัวใจ อย่างไรก็ตามบางเรื่อง เช่น "A Singer's Romance" "Nanette : An Aside" และ "Tommy, The Unsentimental" ถึงตัวละครจะมีลักษณะตรงกันข้ามก็จริง ตัวละครก็มีไคล้ความปรารถนาร้ายให้กัน แต่กระนั้นตัวละครฝ่ายหนึ่งต้องได้รับความเจ็บช้ำน้ำใจไม่มากนักเลย จากตัวละครอีกฝ่ายหนึ่ง เชลมา ใน "A Singer's Romance" ต้องสะเทือนใจ เมื่อทราบว่าชายหนุ่ม (the dark Signorino) ที่เธอเข้าใจว่ามาหลงใหลตัวเธอนั้น จริง ๆ แล้วเขามาฝึกพันตัวแน็ค ('Toinette) สาวใช้คนสวยคนสนิทของเธอ ใน "Nanette : An Aside" นางทรากูทอรรีรักนาแน็ค สาวใช้ของเธอมาก ความรักของทรากูทอรรีที่มีต่อนาแน็คค่อนข้างเป็นความรักฉันทุสสาว ดังนั้นเมื่อนาแน็คไปแต่งงาน นางจึงเสียใจมาก ใน

"Tommy, The Unsentimental" ทอมมีมีเพื่อนสนิทชื่อเจสสิก้า แต่เจสสิก้ากับเจย์
คนรักของทอมมีรักกัน ทอมมีจึงยอมทนทุกข์ใจ เสียสละ เปิดทางให้เจสสิก้ากับเจย์ได้
สมรักกัน

เมื่อมีการกล่าวถึงความสัมพันธ์ของตัวละครหญิงกับตัวละครชาย ไม่ว่าจะเป็น
ความสัมพันธ์ฉันรัก สามีภรรยาหรือบิดามารดาต่อบุตรก็ตาม ผู้วิจัยพบว่า ตัวละคร
หญิงจะมีความแกรงและความอศน ความทะเยอทะยานมากกว่าใน "The
Sentimentality of William Taverer" จะเห็นได้ว่าเฮสเตอร์มีนิสัยเจ้ากี้เจ้าการ
มาก "It would have been impossible for one man, within the limited
sphere of human action, to follow all Hester's advice,..." ความรักถูก
ทำให้เธอมีพฤติกรรมถึงขั้นต่อต้านสามี "In her desire to indulge her
boys she had unconsciously assumed a defensive and see most hostile
attitude toward her husband ..." (Faulkner. 1965 : 356) และความ
รู้สึกว่าคุณเองมีอำนาจเหนือสามี ทำให้เฮสเตอร์ขาดความรู้สึกเกรงใจเขา หากเธอ
ต้องการอะไร เธอจะพูดตรง ๆ โดยไม่มีการอ้อมค้อม ฝ่ายวิลเลียมเป็นคนเงี้ยบเฉย มี
ความรักและเกรงใจต่อภรรยามาก เขาไม่เคยคิดโต้เถียงขัดแย้งกับเธอเลย เขาพยายาม
ทำสิ่งที่เฮสเตอร์ "แนะนำ" เสมอ จนกระทั่งบุตรของเขาทุกคนรู้สึกว่าคุณเข้มแข็งกว่าพ่อ
"William set his boys a wholesome example to respect their mother..."
(Faulkner. 1965 : 353) ใน "The Bohemian Girl" นางอีริคสันน่าจะได้
ฉายาว่า เจ้าแม่ของตระกูลอีริคสัน เพราะเธอเจ้ากี้เจ้าการไปหมดทุกเรื่อง และพอใจ
ที่จะให้คนในตระกูลทุกคนเชื่อฟังเธอแค่เพียงผู้เดียว ซึ่งเป็นสาเหตุให้นางไม่พอใจในตัว
คลาร่า ลูกสะใภ้ของนาง เพราะคลาร่าเป็นคนหัวแข็งไม่ยอมอ่อนข้อให้นาง นางอีริคสัน

เป็นคนเข้มงวดมากจนกระทั่ง แม่แต่นิสัยผู้ชายที่มีนิสัยว่าแรงที่สุดในครอบครัว
ยังรู้สึกอึดอัด ไม่สามารถทำจิตใจให้แจ่มใสได้เท่าที่ควร "I can't talk much
at home, ... "

คลาราก็มีความหยิ่งพอง ๆ กับนางอีริคสัน และไม่ยอมให้ใครมาบงการชีวิต
เธอ แม่แต่นิสัยของเธอเองก็ตะคองเธอไม่ได้ นางอีริคสันไม่พอใจมากและเห็นว่า
บุรุษชายของนางตกอยู่ใต้อำนาจของภรรยา "a man under his wife's thumb"

จากเรื่อง "Eleanor's House" แอโรลด์ มีภรรยาสองคน คือ เอลีนอร์
ภรรยาคนแรก และเอเชล แต่แอโรลด์เปรียบเหมือนบุตรของหญิงทั้งสองมากกว่าที่จะ
เป็นสามี

จากคำพูดของแอเรียท เพื่อนสนิทของเอลีนอร์ ทำให้ทราบว่าเอลีนอร์มีความ
สามารถและความเข้มแข็งมากกว่าแอโรลด์ กล่าวได้ว่า ความสุขความเจริญภายใน
ครอบครัวและความเป็นตัวตนของแอโรลด์ล้วนเกิดมาจากฝีมือของเอลีนอร์ทั้งสิ้น "when
he met Eleanor he lost himself." และเมื่อเอลีนอร์เสียชีวิตลง แอโรลด์เหมือน
เรือขาดหางเสือ เขาแทบจะทำอะไรไม่ถูก เขาเสียใจจนไม่เป็นอันกินอันนอน คุณแทบ
จะไม่เป็นผู้เป็นตน "He seemed a mere fragment of a man dragged out
from under the wreckage..." (Faulkner. 1965 : 96) กับเอเชล ภรรยาคน
ที่สองของเขา แอโรลด์มองเห็นเอเชลเป็นที่พึ่งพิง เป็นที่ระบายความทุกข์ใจ โดยไม่เคย
คิดสักนิดว่าการกระทำของตนเองชลาชเลา และทำความทุกข์มาให้เอเชลเพียงใด ใน
ขณะที่แอโรลด์มีจิตใจอ่อนไหว เอาแต่ใจ เอเชลเป็นหญิงสาวที่ภายนอกดูอบอุ่นบาง แต่
จิตใจเข้มแข็งออกทน เธอมีใจกว้าง และเข้าใจถึงจิตใจของแอโรลด์ เธอยอมทนทุกข์
อยู่กับเขา และหวังตลอดเวลาวา ความทุกข์ของแอโรลด์จะลดลงบ้าง ถึงแม้การกระทำ
และความนึกคิดของเธอจะถูกแอเรียทชักชวนอยู่กลาง ๆ ก็ตาม เธอก็ไม่ยอมเลิกถามความ
คิดที่จะช่วยแอโรลด์

ในเรื่อง "On the Gull's Road" อเล็กซานดรา แสดงให้เห็นว่าเธอมีความเข้มแข็งกว่าสามี และคนรักของเธอมาก ในขณะที่อเล็กซานดรายอมรับการผิดหวังในความรัก ไม่หวั่นเกรงต่อความตายที่กำลังคืบคลานมาหาเธอ และไม่ต้องการให้ใคร ๆ มาเวทนาเธอ "I don't wish to be pitied." ในขณะที่คนรักของเธอยื่นกรานให้เธอหนีสามีไปอยู่กับเขา เมื่ออเล็กซานดราปฏิเสธขอเสนอเขาก็โยนความผิดให้อเล็กซานดรา โดยที่เขากล่าวหาว่าเธอไม่รับนิยชมต่อความรู้สึกของเขา

"You meant to cut me adrift like this, with my heart on fire and ..." (Faulkner. 1965 : 90) และคำพูดของชายหนุ่ม แสดงให้เห็นว่าเขาเหมือนเด็กที่เอาแต่ใจคน คนเห็นแก่ตัว มากกว่าที่จะเป็นคำพูดของชายหนุ่มที่เข้มแข็งพร้อมที่จะเสียสละเพื่อคนรัก เมื่อเขาตัดพ้ออเล็กซานดราว่าเธอไม่ยอมทำอะไรเพื่อเขาเลย "And yet you will do nothing," I groaned. You will dare nothing. You will give me nothing." (Faulkner. 1965 : 91)

แคซารีน จาก "A Death in the Desert" นั้น รู้ว่าตนเองกำลังจะตายเช่นเดียวกัน แต่แคซารีนก็ไม่ไคร้รู้สึกหวาดกลัวต่อความตายเลย แคซารีนมีชีวิตที่เต็มไปด้วยการดิ้นรนต่อสู้ แต่ไม่ว่าเธอจะพบกับความทุกข์หรือความผิดหวังใด ๆ เธอไม่เคยกล่าวโทษบุคคลอื่นเลย เธอยอมรับผิดแต่เพียงผู้เดียว และเชื่อว่าชีวิตของเธอ เธอเป็นผู้รับผิดชอบ ความแค้นเคี้ยวของแคซารีนเป็นส่วนหนึ่งนอกเหนือจากความงามของเธอที่ทำให้เอเวอร์เร็ทหลงรักเธอ

ความรู้สึกเข้าใจเห็นใจและให้อภัยเห็นใจในตัวละครหญิง ในเรื่อง "A Resurrection" ถึงแม้มาร์จอรี จะได้รับความเจ็บช้ำน้ำใจจากการกระทำของมาร์ติน แต่เธอไม่เคยคิดโกรธเกลียดเขาเลย เธอใจกว้างและมีเมตตามาก เธอยอมรับเลี้ยงดูบุตรชายของมาร์ตินที่เกิดจากหญิงอื่นด้วยความเต็มใจไม่เอาใจใส่ต่อคำครหานินทาหรือสาปแช่งของชาวบ้านคนใด เธอเล่นจาก "The Burglar's Christmas"

เป็นมารดาในลักษณะเดียวกัน เธอเข้าใจถึงความรู้สึกนึกคิดและการกระทำของบุตรชาย
ทุกอย่าง และเมื่อเธอพบกับความล้มเหลว ความผิดหวัง เธอก็ไม่กระหน่ำซ้ำเติมเขา
แม้แต่คนเดียว ซ้ำยังปลอบใจให้กำลังใจเขาอีก จนกระทั่งบุตรชายของเธอทั้งที่มีนิสัยก็อด
ยั้งนึกเสียใจในการกระทำของตนในอดีต เขายอมรับความเมตตาจากเธอเป็นมารดาด้วย
ความกตัญญู

ในเรื่อง "Tommy, the Unsentimental" จะเห็นได้ว่า ในขณะที่ทอมมีเป็น
หญิงสาวที่นอกจากมีรูปร่างคล้ายเด็กผู้ชายแล้ว เธอยังมีความประพฤติเหมือนผู้ชายอีกด้วย
เธอชอบคุยกับชายสูงอายุ เล่นมิลเลียด และดื่มกับพวกเขา เธอเอาใจใส่ต่อหน้าที่
การงาน มีความสามารถในการบริหารงานธนาคาร ซึ่งต่างกับ เจย์ ชายหนุ่มที่เธอ
รัก เธอรักสวยรักงาม ห่วงเรื่องการแต่งกาย และทำงานเชื่องช้าสะเพร่า แม้แต่
ในร้านกาแฟ ทอมมีก็เหนือกว่าเจย์ ทอมมียอมรับความผิดหวังในความรักได้อย่าง
หน้าชื่นตาบาน ซ้ำยังไม่ลังเลที่จะบอกให้เจย์เลิกหลอกลวงตนเอง ซึ่งเจย์เองคาดไม่ถึง
ว่าทอมมีจะแกร่งถึงเพียงนี้

จากเรื่อง "The Willing Muse" ถึงแม้เคนเนธจะมีจิตใจละเอียดอ่อน
มีความสามารถมากกว่า เบอร์ธา ภรรยาของเขาก็ตาม แต่ในขณะที่พวกเขาอยู่ด้วยกัน
จะเห็นได้ชัดเจนว่าเบอร์ธาเข้มแข็งกว่าในทุกด้าน เช่น ลักษณะ ทางกายภาพ เบอร์ธา
มีสีหน้าสดชื่น แจ่มใสขึ้นทุกวัน ในขณะที่เคนเนธดูเหมือนคนเศร้า สีหน้าคูเศร้าหมอง
ร่วงโรยทุกวัน ในร้านการทำงานหารายได้ เบอร์ธาก็เป็นผู้นำรายได้ให้ครอบครัว
ในขณะที่เคนเนธไม่มีผลงานใด ๆ เลย เขามีหน้าที่คอยดูแลเบอร์ธาเป็นเพื่อนคนท้อง
ของเขามากกว่าผู้นำในครอบครัว จาก "Uncle Valentine" ตัวละครชาย
วาเล็นไทน์ ก็ตกอยู่ในสภาพคล้ายกับเคนเนธ เมื่อเขาแต่งงานกับเจเน็ต เจเน็ตขยัน
หารายได้เช่นเดียวกับเบอร์ธา ในขณะที่วาเล็นไทน์มีแต่ความทุกข์ใจจนกระทั่งไม่
สามารถจะผลิตผลงานใดออกมาได้เลย วาเล็นไทน์ถูกเจเน็ตชมอ่านาอยู่ตลอดเวลา

เธอไม่ยอมแม้กระทั่งจะให้เขาเล่นไทม์เล่นกับดิกกี้ (Dickie) บุตรชายของเธอและเธอ ว่าเล่นไทม์เป็นตัวละครชายเพียงตัวเดียวที่มองภรรยาด้วยสายตาเต็มไปด้วยความเกลียดชัง และถูกดูในความเห็นแก่ได้ เห็นแก่ตัวของเธอ

สองพี่น้องวัยชรา เอเมอร์สัน และอาเกธา จากเรื่อง "The Professor's Commencement" เป็นตัวอย่างของตัวละครชายอ่อนแอกว่าตัวละครหญิงอย่างเห็นได้ชัด แดเซอร์ บรรยายไว้ว่า อาเกธา ผู้พี่สาวนี้มีบุคลิกเป็นชายมากกว่าเอเมอร์สัน

"the more alert and masculine character of the two" และเป็นเสมือนเทวดาผู้ให้ความคุ้มครองน้องชายของเธอ "the scholar's protecting angel."

ในเรื่อง "Her Boss" พอล วันนิง ยอมรับว่าการที่เขาไม่มีความรู้เรื่องรายได้นั้นเป็นเพราะ ภรรยาของเขาคอยกระตุ้นให้เขาทำงานนั่นเอง พอลทำงานหารายได้เพียงอย่างเดียว และยกหน้าที่ทุกอย่างภายในบ้านให้ภรรยาเป็นผู้ดูแล โดยที่เขาไม่เคยกล่าวถึงการกระทำของเธอเลย พอลมีความภาคภูมิใจในตัวภรรยา ความสามารถในการจัดการ และรสนิยมของเธอมาก อย่างไรก็ตามความรู้สึกเกรงใจของเขามีมากเกินไปจนกระทั่งเขาไม่กล้าปรับทุกข์กับภรรยา

ใน "The Bookkeeper's Wife" เพอร์ซี เป็นเหมือนทาสของสเตลลา ในขณะที่เขาคงทำมาหากินตัวเป็นเกลียว สเตลลาลับใช้เงินอย่างฟุ้งเฟ้อ ในขณะที่เพอร์ซีเป็นคนกลัวอนาคต สเตลลาลับเป็นคนที่ท้าทายอนาคต เพอร์ซีพอใจที่จะใช้ชีวิตแบบเดิมไปเรื่อย ๆ เพียงพอมีพอใช้ แต่สเตลลาไม่พอใจชีวิตอันซ้ำซากจำเจและยากจน เธอยอมออกจากบ้านไปทำงานทั้ง ๆ ที่รู้ว่าโอกาสที่จะประสบความสำเร็จมีมากพอ ๆ หรือมากกว่าโอกาสแห่งความสำเร็จ ความมีใจสูงงานสามารถพบได้ในตัวละคร จอร์เจียนา จาก "A Wagner Matinee" ทั้ง ๆ ที่จอร์เจียนาเป็นหญิงสาวชาวกรุง แต่เมื่อเธอมีโชคชะตาต้องไปเป็นสาวนา เธอก็กลับมาทำงานที่เธอไม่เคยชินอย่างไม่ย่อ จจนกระทั่งเธอสามารถสร้างครอบครัวที่เป็นึกแน่นได้ในดินแดนทุรกันดาร เช่น ที่ราบทางภาคตะวันตกของรัฐเนบราสกา ในเรื่อง

"The Garden Lodge" แคลโรไลน์ซึ่งเป็นตัวละครนำของเรื่องนั้น เห็นได้ชัดว่าเป็นบุคคลที่มีความรู้สึกรักนิยมนิชอบ มีความขยันขันแข็ง มีความตั้งใจจริงและมีความอดทนมากกว่าทั้งบิดาและพี่ชายของเธอมาก ยกตัวอย่างเช่น ในระยะที่บิดาของเธอเป็นผู้นำเลี้ยงครอบครัวโดยการรับสอนการ เล่นเปียโนนั้น รายได้ของครอบครัวอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำมาก เหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าบิดาของแคลโรไลน์มักจะทิ้งชั้นเรียนและหอบไปร่วมสังสรรค์กับเพื่อนที่แวะมาเยี่ยมญาติที่บ้านอยู่เสมอจนกระทั่ง เหล่าลูกศิษย์เกิดความระอาใจและเลิกเรียน ส่วนพี่ชายของแคลโรไลน์ก็ไม่เคยทำอะไร เป็นชิ้นเป็นอัน วันหนึ่ง ๆ เขาจะหมกมุ่นอยู่กับการฝึกกลางวัน และเมื่อพบว่าชีวิตจริงของตนเองไม่เป็นที่น่าพอใจ เขาก็ฆ่าตัวตาย แต่แคลโรไลน์นั้นนึกถึง เมื่อเธอรับหน้าที่หาเลี้ยงครอบครัว เธอก็ตั้งใจทำงานจนกระทั่ง เธอมีลูกศิษย์มากมาย และสามารถหารายได้มากพอที่จะใช้หนี้สินที่บิดาและมารดาของเธอสร้างไว้ในอดีตได้จนหมดสิ้น

นางทราคุทอว์รี จาก "Nanette : An Aside" และเซลมา จากเรื่อง "A Singer's Romance" ก็มีหน้าที่รับผิดชอบเลี้ยงดูครอบครัว เช่นเดียวกัน แต่ครอบครัวของตัวละครทั้งสองไม่ได้มีเพียงบิดา เหมือนครอบครัวของแคลโรไลน์ เซลมาและทราคุทอว์รีต้องทำมาหาเลี้ยงสามีของตนเอง สามีของตัวละครทั้งสอง เป็นบุคคลที่เห็นแก่ตัวมาก พวกเขาหมกมุ่นอยู่กับการ เล่นการพนันโดยไม่ยอมทำงานอะไร เลยในขณะที่ภรรยาของพวกเขาต้องทำงานโดยการร้อง เพลงหา เงินจนสายตัวแทบขาด เซลมาและทราคุทอว์รี เองก็มีความรู้สึกขุ่นเคืองและรำคาญใจมากมายหลายครั้ง แต่จนแล้วจนรอดพวกเขาก็ไม่สามารถทิ้งสามีไปได้ และสามีของพวกเขาเองก็ไม่มีที่ท่าว่าจะกลับเนื้อกลับตัวเปลี่ยนแปลงความประพฤติแต่อย่างใด

ค. ตัวละครชาย

ลักษณะเด่นของอุปนิสัยของตัวละครชายในเรื่องสั้นของแคเชอร์ คือ มักจะมีอารมณ์อ่อนไหวต่อความงาม โดยเฉพาะความงามในแง่ของศิลปะ เช่น อัลเบิร์ต ใน "Double Birthday" ยอมทุ่มทุนเพื่อนักร้องและเพื่อปลูกปั้นนักร้องก็ ๆ นอกจากความอ่อนไหวต่อความงามแล้ว ตัวละครยังมีความรู้สึกยึดมั่นและเทิดทูนความงามอีกด้วย โดยเฉพาะตัวละครที่เป็นศิลปิน จะมีความเชื่อมั่นในความงามตามความคิดของตนมาก ฮิวจ์ จาก "The Marriage of Phaedra" ก็ดี ฟูจิวากา "Flavia and Her Artist" ก็ดี วาเล็นไทน์ จาก "Uncle Valentine" คอนจาก "Coming, Eden Bower!" เอเมอร์สัน จาก "The Professor's Commencement" เคเนธ จาก "The Willing Muse" ล้วนเป็นศิลปินที่ไม่ยอมให้ชื่อเสียง เงินทอง และอิทธิพลอื่น ๆ มาทำลาย ชักขวางวิถีทาง และเป้าหมายในการผลิตผลงานของเขาเป็นอันขาด

มีตัวละครบางตัวที่ไม่ได้เป็นศิลปินแต่ก็รักใคร่ ยึดมั่นในความงามอันเป็นอุดมคติ เช่น แฮโรลด์ บูแคนัน จาก "The Count of Crow's Nest" มีความศรัทธาชื่นชมใน ตัวพอล เคอ คอช ซึ่งเป็นสุภาพบุรุษในอุดมคติของเขา แฮโรลด์ ฟอร์ไซท์ จาก "Eleanor's House" ก็เช่นกัน เขารัก เอลีนอร์ ภรรยาผู้ล่วงลับไปแล้วมาก เพราะเอลีนอร์เป็นผู้หญิงมีความสามารถสมบูรณ์แบบจริง ๆ

หรืออาจจะกล่าวได้ว่าตัวละครชายของแคเชอร์มีความเป็นวัตถุนิยมน้อยกว่าตัวละครหญิงในเรื่องเดียวกัน เช่น ใน "Coming, Eden Bower!" ในตอนที่ี้เกิดขึ้นต้องการลาภยศ ชื่อเสียง แต่คอนกลับต้องการเพียงการทำงานเพื่อสนองความพอใจของตนเองใน "The Willing Muse" เคเนธเป็นสัญลักษณ์ของการผลิตศิลปะแบบโบราณ คือใช้มือใช้เวลา ใช้อารมณ์ ที่เหมาะสมในการเขียนหนังสือ เพื่อให้งานออกมางามที่สุด ส่วนเบอร์ธาภรรยาของเขาเป็นตัวแทนของการผลิตสินค้าจำนวนมาก ๆ (Mass Production) ซึ่งมี เป้าหมายคือ เงิน ในเรื่อง "The Count of Crow's Nest" แฮโรลด์ และพอล

ยี่สิบเอ็ดร้อยยี่สิบสี่ ชื่อเสียง ยี่สิบห้าความดีมาจากความสัตย์ซื่อและการไม่ทำให้อื่นเดือดร้อน แต่เฮเลนากลับเห็นว่าสิ่งที่สำคัญกว่า คือ ชื่อเสียง เงินทอง ไม่ว่าเงินทองนั้นจะไ้มาจากการทำลายชื่อเสียงผู้อื่นก็ตาม ใน "The Profile" อารอนพยายามมองคนที่จิตใจ คังนั้นเขาจึงมีแถลงรยาที่อัปลักษณ์ แต่ในทางตรงข้าม เวอร์จิเนีย ภรรยาของเขากลับมองคนที่รูปร่างภายนอก สนใจแต่คนรูปร่างงาม

สำหรับตัวละครที่เป็นชาวชนบททางไกลความเจริญนั้น ถึงแม้จะดูน่าเกลียดไปบ้าง แต่ตัวละครเหล่านี้ก็รักศิลปะ เช่นกัน เช่น อีริกจาก "Eric Hermansson's Soul" ชอบฟังเพลงและหลงใหลในความงามของมาร์กาเร็ต ละครจาก "On the Divide" ก็ยังใช้เวลาว่างในการแกะสลักแผ่นไม้ เป็นต้น

แต่นิสัยที่เด่นชัดของตัวละครเหล่านี้คือ ความออกนอกคอก ล้น ใจเขี้ยว จาก "El Dorado : A Kansas Recessional" ออกนอกวันที่เขาจะได้สมบัติคืนจากตระกูลกัมพ์เป็นปี ๆ ละคร ก็ออกนอกให้ลึกลับแก่เขาเจ็บ ๆ โดยไม่ติดต่อกับเธอ และถึงแม้ต่อมาเขาจะผูกเธอไป แต่เขาก็ไม่ไ้ทำร้าย รังแกเธอแม้แต่น้อย มาร์ตินจาก "A Resurrection" ก็เช่นกัน เขารักมาร์จอรี แต่เขาก็ไม่กล้าที่จะสารภาพรักกับเธอ เพราะเขาไ้ทำลายน้ำใจเธอมาก่อน เขาก็ไ้แต่ออกนอกฟังคำนิพนธ์ของชาวบ้าน และพยายามสร้างเนื้อสร้างตัวจนกระทั่งสมหวังในรัก ชินยอร์จาก "The Dance at Chevalier's" นั้นมีความแค้นกับเคินส์อย่างมาก แต่เขาก็ออกนอก ช้อนความแค้นไว้ จนกระทั่งเคินส์ตายใจและถูกเขาฆ่าตาย

นอกจากนี้บู้วิจีย พบว่า งานเขียนของแคเชอร์เต็มไปด้วยสัญลักษณ์และการพาดพิง (allusion) บู้วิจียพบว่า มีตัวละครหลายตัวมีลักษณะเหมือนบุคคลในวรรณคดีอื่น ๆ เช่น มาร์เกอริต ใน "Double Birthday" มีความหมายถึงรักแท้อันเป็นนิรันดร์ของตัวละครเกรทเชน (Gretchen) หญิงสาวที่หลงรัก เฟาสต์ (Faust) ตัวละครเอกที่ชายวิญญูญาณแห่เข้าคานในบทละคร เรื่อง "Faust" ของเกอเต ตัวละครอีวจ์และเอ็ลเลนใน "The Marriage of Phaedra" ก็มีชีวิตสมรสที่ล้มเหลว ไร้ความสุข คังชื่อเรื่องอันเป็นเรื่องราวของเทพตำนานกรีก ที่ีกรเป็นภรรยาของธีซุส (Theseus) กษัตริย์แห่งกรุง

เอเธนส์ (Athens) แต่เธอหลงรักฮิปโพลิทัส (Hippolytus) บุตรเลี้ยงของเธอ ความอับอายและความผิดหวังที่ฮิปโพลิทัสไม่รับรักของเธอ ทำให้เธอวางแผนแค้น โดยกล่าวหาว่า เขาพยายามปลุกปล้ำเธอ ฮิปโพลิทัสจึงถูกลงโทษประหารชีวิต

เอลเลนอาจเปรียบได้กับ ฟิครา ฮิวจ์เปรียบเหมือนฮิปโพลิทัส เอลเลนต้องการให้ฮิวจ์รักเธอและยอมหมอบกราบแทบเท้าให้กับเธอ เช่นเดียวกับที่เฟคราต้องการให้ฮิปโพลิทัสรักเธอ แต่ฮิวจ์นั้นไม่สนใจใยดีในตัวเอลเลนเลย เขาสนใจแต่งานวาดภาพของเธอ ซึ่งเช่นเดียวกับที่ฮิปโพลิทัสสนใจแต่กีฬาล่าสัตว์เพียงอย่างเดียว

นอกจากนี้ยังมีตัวละครอีกจำนวนหนึ่ง ซึ่งแคเชอร์เปรียบลักษณะทางกายภาพของตัวละครว่าเหมือนตัวละครในวรรณคดีกรีก เช่น มาร์กาเร็ต จาก "The Treasure of Far Island" เหมือนอัปสรของเทพีเอเธนา อเล็กซานเดอร์ แพทย์ อัลเบิร์ต จาก "Double Birthday" มีใบหูเหมือนตัวแซเทอร์ อมนุษย์ครึ่งคนครึ่งแพะ ล่าตัวเป็นคนแต่มีศีรษะและหางเป็นแพะ หรือการที่ให้อีเด็น จาก "Coming, Eden Bower!" มีชื่อเสียงในการแสดง เป็นตัวละครอโฟรไดต์ (Aphrodite) หรือเทพีวีナス เทพีแห่งความงาม และคลีเต็มเนสตรา (Cletemnestra) ชายาของอากาเมมนอน (Agamemnon) เจ้านครไมซีนี พันธมิตรของรัฐบาลอาร์ ในเรื่อง สงครามกรุงทรอย (The Trojan war) และเคนเนธ เกรย์ จาก "The Willing Muse" เป็นเสมือนเทพแห่งความดึกและแรงกล้าของกวี

ไม่เพียงแต่วรรณคดีกรีกโบราณเท่านั้น ตัวละครเอเมอร์สัน จาก "The Professor's Commencement" ยังถูกเปรียบว่าเหมือนใบหน้ารูปหินในโคลง "Great Stone Face" ของกวีฮอร์ซอร์น อีริค จาก "Eric Hermannson's Soul" มีลักษณะร่างกายเหมือนซีกฟรีด (Siegfried) อัศวินผู้ขมังกร ในตำนานของชาวเยอรมัน

๖
ข้อเสนอแนะ

1. ศึกษาตัวละครทุกตัวจากงานทุกชิ้นของแคเชอร์
2. ศึกษาการพาดพิงถึงงานวรรณคดีชิ้นอื่น ๆ ในงานเขียนของแคเชอร์
3. เปรียบเทียบตัวละครในงานของแคเชอร์กับตัวละครในวรรณคดีกรีก

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- โกวิท วงศ์สุรวัฒน์. ประวัติศาสตร์อเมริกา. กรุงเทพฯ : แพร่พิทยา, 2518.
- ฉันทนา ไชยชิต. งานชิ้นเอกในวรรณคดีอเมริกัน ศตวรรษที่สิบเจ็ดถึงต้นศตวรรษที่
ยี่สิบ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.
- _____. งานชิ้นเอกในวรรณคดีอเมริกันต้นศตวรรษที่ยี่สิบจนถึงปัจจุบัน. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.
- เนวินส์, แอลเลน และเฮนรี สคิล คอมเมเจอร์. ประวัติศาสตร์สังเขปของสหรัฐอเมริกา.
แปลโดย ไพฑูรย์ พงศบุตร และวิลาสวงค์ นพรัตน์ 2516.
- _____. ประวัติศาสตร์สังเขปของสหรัฐอเมริกา ตอนที่ 3. แปลโดย วิลาสวงค์
นพรัตน์ 2518.
- สมร นิตินประภาส. คำบรรยายวิชาอารยธรรมอเมริกัน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์, 2512.
- สมกินพงศ์ ฉัตราคม. ประวัติศาสตร์เศรษฐกิจอเมริกา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2521.
- Anderson, Quentin. "Willa Cather," in Twentieth-Century Literary
Criticism, v.1. p. 164. Detroit : Gale Research Company,
1973.
- Auchinloss, Louis. "Willa Cather," in Twentieth-Century Literary
Criticism, v.1. p. 165. Detroit : Gale Research Company,
1973.
- Berthoff, Warnor. "Willa Cather," in Twentieth-Century Literary
Criticism, v.1. p. 165. Detroit : Gale Research Company,
1973.
- Bloom, Edward A. and Lillian D. Bloom. "Willa Cather," in Twentieth-
Century Literary Criticism, v. 11. p. 103 - 194. Detroit :
Gale Research Company, 1973.
- Bourne, Randolph. "Willa Cather," in Dictionary of Literary Biography
v.1. p. 73 - 74. Detroit : Gale Research Company, 1982.

- Brooks, Van Dyck. "Willa Cather," in Twentieth-Century Literary Criticism. v.1. p. 160 - 161. Detroit : Gale Research Company, 1973.
- Brown, E.K. "Willa Cather," in Twentieth-Century Literary Criticism. v.11. p. 100. Detroit : Gale Research Company, 1973.
- Canby, Henry Seidel. "Willa Cather," in A Literary of Literary Criticism. v.1. p. 204. New York : Frederick Ungan Publishing Company, 1973.
- Cather, Willa. "Leter," in Dictionary of Literary Biography. v.1. p.85. Detroit : Gale Research Company, 1973.
- Commager, Henry Steele. "Willa Cather," in Twentieth-Century Literary Criticism. v.1. p. 155. Detroit : Gale Research Company, 1973.
- Cooper, Frederick Taber. "Willa Cather," in Twentieth-Century Literary Criticism. v.11. p. 92. Detroit : Gale Research Company, 1973.
- Cornelly, Francis X. "Willa Cather," in Twentieth-Century Literary Criticism. v.1. p. 156 - 157. Detroit : Gale Research Company, 1973.
- Cowley, Malcolm. "Preface," in American Literature Survey, the Twentieth Century. 3rd ed., p. XXV - XXXi, ed., by Milton R. Stern and Seymour L. Gross. Westford Murrary Printing Company, 1975.
- Daiches, David. "Willa Cather," in Twentieth-Century Literary Criticism. v.1. p. 157 - 159. Detroit : Gale Research Company, 1973.
- Dell, Floyd. "Willa Cather," in Dictionary of Literary Biography. v.1. p. 67 - 68. Detroit : Gale Research Company, 1982.
- Edel, Leon. "Willa Cather," in Twentieth-Century Literary Criticism. v.1. p. 161. Detroit : Gale Research Comapny, 1973.
- _____. Willa Cather, A Critical Biography. New York : Alfred A Knopf, Inc., 1953.

- Fadiman, Clifton. "Willa Cather," in Twentieth-Century Literary Criticism, v.11. p. 95. Detroit : Gale Research Company, 1973.
- Feger, Lois. "Willa Cather," in Twentieth-Century Literary Criticism, v.11. p. 106 - 107. Detroit : Gale Research Company, 1973.
- F.H. "Willa Cather," in Dictionary of Literary Biography. v. 1. p. 71. Detroit : Gale Research Company, 1982.
- Faulkner, Virginia. ed. Willa Cather's Collected Short Fictions, 1892 - 1912. Lincoln : University of Nebraska Press. 1965.
- Foley, Martha. ed. 200 Years of Great American Short Stories. Boston : Houghton Mifflin Company, 1975.
- Geismar, Maxwell. "Willa Cather," in Twentieth-Century Literary Criticism, v.1. p. 155. Detroit : Gale Research Company, 1973.
- Hatcher, Harlan. "Willa Cather," in A Library of Literary Criticism, v.1. p. 202. New York : Frederick Ungar Publishing Company, 1973.
- Hicks, Greenville. "Willa Cather," in Twentieth-Century Literary Criticism, v.11. p. 98. Detroit : Gale Research Company, 1973.
- Hoffman, Frederick J. "Willa Cather," in Twentieth-Century Literary Criticism, v.1. p. 160. Detroit : Gale Research Company, 1973.
- Kazin, Alfred. "Willa Cather," in Twentieth-Century Literary Criticism, v.11. p. 99. Detroit : Gale Research Company, 1973.
- Knopf, Alfred A. "Willa Cather," in Dictionary of Literary Biography, v.1. p. 1-2. Detroit : Gale Research Company, 1982.
- Krutch, Joseph Wood. "Willa Cather," in Dictionary of Literary Biography, V.1. p. 85 - 86. Detroit : Gale Research Company, 1982.

- Lee, Robert Edson. "Willa Cather," in A Library of Literary Criticism. v.1 p. 200. ed., New York : Frederick Ungar Publishing Company. 1973.
- Lewis, Sinclair. "Willa Cather," in Twentieth-Century Literary Criticism. v.1. p. 151. Detroit : Gale Research Company, 1973.
- Makers of America. Encyclopedia Britannica Educational Coporation, 1971.
- Mencken, H.L. "Willa Cather," in Twentieth-Century Literary Criticism v.11. p. 92. Detroit : Gale Research Company, 1973.
- Miller, James E. "Willa Cather," in Twentieth-Century Literary Criticism. v.1 p. 167. Detroit : Gale Research Comapny, 1973.
- Pagean of America. New Haven : Yale University Press, 1929.
- Porter, Katherine Anne. "Willa Cather," in Twentieth-Century Literary Criticism. v.1. p. 160. Detroit : Gale Research Company, 1973.
- Randall, John H. "Willa Cather," in Twentieth-Century Literary Criticism. v.11. p. 101 - 102. Detroit : Gale Research Comapny, 1973.
- Rapin, Rene. "Willa Cather," in Twentieth-Century Literary Criticism. V.11. p. 93 - 94. Detroit : Gale Research Company, 1973.
- Robinson, Phyllis C. Willa. The Life of Willa Cather. New York : Doubleday and Company, Inc., 1983. 321 p.
- Schucider, Lucy, Sister. "Willa Cather," in Twentieth-Century Literary Criticism. v.1 p. 166. Detroit : Gale Research Company, 1973.
- Skaggs, Merrill Maguire. "Willa Cather," in Twentieth-Century Literary Criticism. v.11. p. 177. Detroit : Gale Research Company, 1973.
- Slote, Bernice. Willa Cather, A Pictorial Memoir. Lincoln : University of Nebroska Press, 1973. 129 p.
- _____. Uncle Valetine and Other Stories. Lincoln University of Nebroska Press, 1973.

Stern, Millton A. and Seymour L. Gross. ed. American Literature Survey, the Twentieth Century. 3rd ed., Westford : Murray Printing Company, 1975.

Stouck, David. "Willa Cather," in Twentieth-Century Literary Criticism. v.11. p. 172. Detroit : Gale Research Company, 1973.

Tietjang, Funice. "Willa Cather," in Twentieth-Century Literary Criticism. v.11. p. 93. Detroit : Gale Research Company, 1973.

Trilling, Lionel. "Willa Cather," in Twentieth-Century Literary Criticism. v.1. p. 163. Detroit : Gale Research Company, 1973.

Welty, Eudora. "Willa Cather," in Twentieth-Century Literary Criticism. v.11. p. 110. Detroit : Gale Research Company, 1973.

William, Michael. "Willa Cather," in Dictionary of Literary Biography. v.1. p. 94. Detroit : Gale Research Company, 1982.

Wilson, Edmund. "Willa Cather," in Twentieth -Century Literary Criticism. v.1. p. 152. Detroit : Gale Research Company, 1973.

Zabel, Morton Dauwen. "Willa Cather," in Twentieth-Century Literary Criticism. v.11. p. 99. Detroit : Gale Research Company, 1973.

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวแก้วตา ชื่อสกุล เจริญสุข
เกิดวันที่ 9 มกราคม พุทธศักราช 2504
สถานที่เกิด อ. เมือง จ. อุตรดิตถ์
สถานที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 114/2 หมู่ 7 ตำบลแสนสุข อ. เมือง
จังหวัดชลบุรี 20131

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน อาจารย์
สถานที่ทำงานปัจจุบัน ภาควิชาภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน
ชลบุรี 20131

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2519 ม.ศ. 3 จาก โรงเรียนสาธิต "พิบูลบำเพ็ญ"
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน
พ.ศ. 2520 ได้รับทุน AFS ศึกษาต่อ ณ USA
พ.ศ. 2522 ม.ศ. 5 จากโรงเรียนเสถียรยานกุล อ. เมือง
ชลบุรี 20000
พ.ศ. 2526 ค.บ. (ภาษาอังกฤษ/ภาษาฝรั่งเศส)
จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพฯ
พ.ศ. 2532 กศ.ม. (ภาษาอังกฤษ)
จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
กรุงเทพฯ